

దేవల ప్రాతిష్ఠా చీత్ర

దేవంగప్తుబణం

(వచనం)

- కడెము వేంకట నుబ్బారావు

ఆధ్యాత్మిక, జీవ్యతిష్ఠ, వాస్తు, ఆరోగ్యాది అనేక విషయాలు తెలుసుకోండి... ఫేన్బుక్

Like us to follow

@mohanpublications

ఆధ్యాత్మిక గ్రంథ నిలయం
మోహన్ ప్రస్తుతీల్
కోటగుమ్మం, లజంతా హరీటల్ ఎదుట,
రాజమహాంద్రపురం - 533101.

శ్రీ దేవల మహర్షి చరిత్ర

వచన దేవాంగ పురాణం

జ్యోతిషాం జ్యోతి | కివ పరంజ్యోతివమ్మ.
సచ్చిదానంద మయి! ఇగజ్జనని వమ్మ,
అమ్మ! చూడాంబ! బంగారుబొమ్మ! నిమ్మ
హాం శివాయై నమాయించు నెంతునమ్మ!

క వి రా జా
కడిము వేంకటపుచ్ఛారావ,
పందిక్కపల్లి.

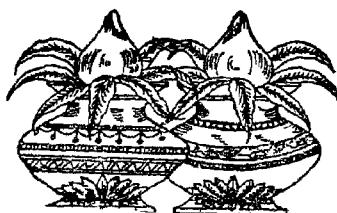
నా ఏన్న పము

ఇది రాకెట్ల యుగం, కంహ్యాటల్ల యుగం, విజ్ఞానాత్మ ఫలితంగా గ్రహంతరయానం నేడు సాధ్యమైంది. దూరాలు దగ్గరై కాలం పశమోతోంది. అనేకదేశాలతో ఖండాలతో విస్తరించి ఉన్న భూమండలం ఒక బిందువైంది. రేపో మాపో విశ్వంగూడ ఒక బిందువు కాబోతోంది. ఉదార చరితానామతు అనిగాక “ సమస్తమానవానాంతు, వస్తుధైవకుటుంబకమ్ ” అనిగాని, “ విశ్వ విషేషటుంబికమ్ ” అనిగాని అనుకోనే రోజులు దగ్గరపడుతున్నాయి. ఈస్థితిలో ఇంకా కులమతాలని ఉఱులాడుతం వెళ్తితనమే ఔతుంది. కానీ ఆస్తిక దృష్టితో చూసే విశ్వమంతా దైవప్రస్తుతియే. మనుసంతానం మానవులు. మరి, మానవులంతా సోదరులైతే కులమత వ్యత్యసాలేమటి? అనేది ప్రశ్న.- ఘార్యం పుత్రుల్నిబ్బటి వర్గాలేర్పాడి అవరూలే కులాలుగా పరిణమించి ఉంటాయి. ప్రతికుంపారు ఆస్తికభావంతో తమకులాన్ని దైవంతో అంటుగట్టుకొని కథలు చెప్పుకొన్నారు. ఆకథలవ్తల భావితరాలవాసు నంపుదాయ జీవనులై దైవానికి చేరువోతారు.

ఈదృష్టితోనే 1974 నంగాలో ముద్రించిన “ పుణ్యపురముడు ” అనే పద్ధతికావ్యంలో దేవాంగులనుగూర్చి కొంతచెప్పాను. 1978లో “ శ్రీ చౌడేశ్వరి సుపుభాతమ్ ” వాగసి ప్రకటించాను. 1980 మే 15 తేదీన శ్రీ చౌడేశ్వరి సుపుభాతాన్ని మిత్యలనపూరంతో మద్రాసులో గాంమఫోను రికార్డింగు చేయించాము. ఈదేవతమహార్షివరితను మాకుటుంబ సభ్యులకు కథగాచెప్పి 1980లోనే శ్రీకారం చుట్టాను. నేను ప్రథానంగా నంపుకొత దేవాంగపురాణాన్ని ఆధారం చేసి కొన్నాను. ఒకనాటి ధ్యాన సమయంలో మాపెదనాన్న పరిపూర్ణ దగ్గువాచార్యులు బ్రహ్మాత్మ బొడ్డు రోనయ్యగారు మెరపులావచ్చి ఇచ్చిన సూవనల్ని పాటించాను. పురాణం మిత్యనివత్తికథలద్వారా ధర్మపుటోధం వేస్తుంది. శ్రీతల పూర్వదయాలను ఆకట్టుకొంటానికి

ఆందులో అద్భుతాలు ఆలోకికాలు అనౌచిత్యాలు ఉంటంటాయి. ఈదేవాంగ పురాణంలోగూడ ఆటువంటివి లేకపోలేదు. పిల్లలుగాని పెద్దలుగాని విజ్ఞానశాస్త్ర దృష్టితో, హేతువాద దృష్టితో ప్రశ్నలు వేస్తుంటారు. వారిప్రశ్నలకు సమాధానాలు అన్వేషించాలి. ఆంతే గాక, పురాణంలో ప్రకటింగాక తెరమరుగున దోబూచులాడే విషయాలు కొన్నిఉంటాయి. వాటిని రంగఫలం మిాదికితేవాలి. కావు పనే నేటివైజ్ఞానిక దృష్టితో ఈకథను పరిశీలించి ఆధునికి కరణం చేశాను అనౌచిత్యాలను పరిషారించి చాలవరకు హేతుబద్ధంచేశాను పాత్మపోషణ, పొతోచితభాషణ కనపరుస్తూ కథను నాటకికరణం కావించాను. మూలకథను చెఱ్చుచెదరకుండ నంప్రదాయ పద్ధతిలో నడిపించాను.

“విద్య సేవాధురిణ” శ్రీ గుత్తి వేంకటసుబ్బయ్యగారి శుమారులు శ్రీ గుత్తి నాగేశ్వరరావుగారు ఈ గ్రంథ విషయంలో ప్రింట్ పత్రులు లయ్యారు. కొన్ని ప్రాణులుదిద్దారు. ఫోటోబ్లూకులు సమకూర్చారు. ఈగ్రంథాన్ని అంధ సంస్కృత నంసత్తు పక్షాన ప్రమరించుటకు వంసిద్దత ప్రపకటించారు. శిఖ్యలు, భాషాప్రవీణ పట్టభద్రులు శ్రీ హేతుకుల వేంకటసుబ్బారావు M. A., - శ్రీ అంపాబత్తుని ఆదినారాయణ గేయ I తెలుగుపఠిట్, - శ్రీ దోగుపర్తి బాలచంద్రమాళి M. A., - మిత్రులు శ్రీ దోగుపర్తి జైరవమూర్తిగారు గేయదు I హిందీ పండితులు నాకన్ని విధముల సహాయపడినారు. శ్రీ జయలక్ష్మీ పిగంటర్సు చీరాలవారు ముచ్చటగా అచ్చ వేసి ఇచ్చారు. ఆఙగదీశ్వరి అందరిని కట్టాక్షించుగాక. ప్రాణులేవైన నవరణలు వివరణలు తెలిపితే నమస్కార వార్యకంగా స్వీకరిస్తాను.

గ్రంథకర్త.

శ్రీ సి విష్ణు ర్వాన

జ్యోతిర్పిందువలై పరాత్మరుడై ఉండార బింద్వంతరా
బ్రాతేందిందిర భావమై అమృత కుంభప్రాయ దివ్యాత్ములై
చెతన్యావరణాన విశ్వరథనా నంరంభముఁ జూపుచుఁ
బేతో మోదము పొందు చుందువగదా, తృంగులింగేశ్వరా !

పరమ పదము కైలానమే వానమైన
హృదయ పద్మకోశ జ్యోతి వితుదేవ !
ధ్యానమున మూర్ఖమునకెడ్కి ఆత్మబింబ
మగుచు ఆనంద సాగర మగుదు వభవ !

శ్రీ గాయత్రి

ముత్తెమ్ము పగడమ్ము పుత్తడి నలుపు తె
ల్పుయిదు మోములును దృక్క్రతయము గలిగి
చంద్రరేఖా దీప్త సౌవర్ణ మకుటముల్
పుణివాక్రామ్మాయ తనుపు గలిగి
శంఖ చక్ర గదా కశాంకుశ సుకపాల
కమలాభయాత్త హన్తములు గలిగి
అజవ గాయత్రి సోంహమ్మను శ్వాసయు
అమృత కుండము హృదబ్బమును గలిగి
సప్త వింశతి తత్త్వ విజ్ఞాన సూత్ర
మంత్ర యంత్రాత్ములై వేదమాత యగుచు
దేవల బ్రహ్మ సృష్టిలై తేజరిల్లు
అథల లోక సావిత్రి గాయత్రి రాతు.

శ్రీ చౌడేశ్వరీదేవి ప్రతి

~~ప్రార్థన~~

०

క్షో॥ త్రిచక్రగాజనిలయాం పరమేశ్వరీం, ప్రీం
శ్రీజాత్మికాం, నకల చిజ్జడ విశ్వబీజామ్
జ్యోతిర్మయాం, త్రిణయినాం శశిఖండచూడాం,
చౌడేశ్వరీం, పరశివాం నతతం నమామి

భావము:- త్రైవక్రంలో పరదేవతగా ఉన్న శ్రీ చౌడేశ్వరీదేవి ! నీవు
స్తోంబీజమవు నమస్త జడరూప చేతనరూపాలతో ఉన్న
విశ్వానికి బీజమవు. మూడునేత్రాలును, చంద్రరేఖా శిరోభూ
షణమూ కలిగి నీవు దివ్యరూపంతో ప్రకాశిస్తూ ఉన్నపుటీకి-
పొరమార్థికంగా జ్యోతిర్మయాలై పరశివాభిధానంతో వెలయు
చున్నావు. అమ్మా ! నీకు నమశ్శారము.

అ

క్షో॥ దివ్యాంబరా భరణ భూషిత పూర్ణరూపాం
చక్రతీషూల వివిధాయుధ యుక్త హస్తామ్
సింహాంద్ర వాహన విహారతాం స్వతంత్రాం
చౌడేశ్వరీం పరశివాం నతమస్తకో ఉస్తి

భా :- దివ్య వప్తోంలను, దివ్యాభరణాలను ధరించి సంపూర్ణసౌం
దర్యాంతో ఉన్నావు చక్రతీషూలాది వివిధాయుధాలు కలిగి
వతుర్మాహువులతో ఉన్నావు. సింహావాహనమెక్కి సంచ
రిస్తూ సర్వతంత్రగా స్వతంత్రురాలాలవై ఉన్నావు. అమ్మా !
చౌడేశ్వరీదేవి! నీకు శిరస్మాపంచి మొంక్కెదను.

శ్లో॥ త్రీ హంపి హేమకూటస్త - గాయత్రీ పీతదేవతామ్
దేవాంగ మాతరం వందే - సావిత్రీం చిత్కుళామయామ్

భా :- త్రీహంపి హేమకూటమందలి గాయత్రీ పీతాధి దేవతతు.
దేవాంగ వంశియులకు మాతృమూర్తివి. సావిత్రివి, చిత్కుళా
మయివి, అమ్మా, చౌడేశ్వరీదేవి! నీకు వందనము.

సోం హం భావ పరంపరా మజవగాం సౌవర్ణ వర్ణాత్మికాం .
షట్చవక్రోపరి దీర్ఘికాంతర నహాస్రారాంబు జాధ్యసినీమ్
అనందామృత వరిణీం పరమహంసోల్లాసి కాదంబినీం
చంద్రామాతృకళాం నదాశివపతీం చౌడేశ్వరీం త్వాం భజే.

భా :- సప్తవాయహృతులతో కూడుకొన్న జపగాయత్రివినివే. సోం హం
భావమై ఉన్న అజపగాయత్రివి నివే, సౌవర్ణ వర్ణాత్మికమై
సుమమ్మా నాణిర్పందనతో మూలాధారాది షట్చుక్రముల
మీదుగా సంచారంచేస్తూ పోయి బ్రిహ్మరంధ్రకుండమందలి
సహస్రార కమల కర్ణికమై అధివసిస్తావు, పరమహంసలకు
పరమాఫ్లదం కలిగేట్లు మేఘమాలమై ఆనందామృతం
వరిస్తావు, అమృతమయివి. ఆత్కుకళావు, నదాశివపత్నివి అగు
తీచౌడేశ్వరీదేవి! నిన్ను సేవించెదను.

శ్లో॥ అంబికే ! విశ్వవీణాయాం - మత్క తంత్రీం సజ్జితం కురు
త్వద్దితికానుసారేణ - మాం తాడయ మ పోతృవే.

భా :- అమ్మా! ఈవిశ్వవీణాయందు అనేకతంత్రీలలో నేనోకతంత్రిని
నన్ను భక్తుబరచుము ఈ అనందోత్స్పంత్లో నిపాటకు నరి
పడునట్లు నన్ను మిట్టుము.

శ్రీ దేవల మనుబ్రహ్మస్తుతి

సద్గోజాత ముఖాంభోజ - పాలాక్తి జోయితిరుద్ధవమ్
జోయితిదైవాయః ప్రియం పత్రం - దేవల బ్రాహ్మణం భజే
శివాత్మైత ప్రవక్తారం - ధాతారం నూత్ర వత్తుయోః
దేవాంగ వంశ కర్తారం - దేవలర్షిం నమామ్యహమ్
అమోద పట్టణాధిశం - దేవదత్తా మనోహరమ్
శ్రీ విద్యాపానకం వందే - గాయత్రీ మంత్రదేశికమ్

నంది ధ్వజాలంకృత బాహుదండుం
కర్మద్వయా కుండల శోభిగండమ్
వక్ స్థనలే కానక యజ్ఞసూత్రం
మాణిక్య కోటీర శిరస్మార్మించే

ఆనందిధ్వజ దివ్యశూలయత హస్తాంభోజుతై రుష్టదై
త్యాగీనికమ్మును ద్రుంఘమన్ సకల శిష్టానికమ్మన్ బ్రోఘమచన్
నానా వర్ణిత వత్తుసూత్రరచనా నైచుణ్యమన్ జూపచన్
తానై బ్రహ్మగ వెల్లు దేవల పదద్వంద్వమ్ము భావించెదన్

ఎవని నాల్కుపై వాదేవి యొలచినాడు?
ఎవని నేత్రాబ్జములు లక్ష్మీకెఱడు నెలవు?
తివని శాందర్య మిశ్రారీ యేచ్ఛదనరు?
అట్టి శ్రీ దేవల బ్రహ్మాశ్రాయింమ .

శ్రీ దేవదత్తా స్తుతి

సూర్యమజాం స్వర్ష వర్షాం కుఢ నత్త్వగుణాన్వితామ్
శ్రీ దేవలస్వయ దయతాం దేవదత్తాం భజమ్యహమ్.

శ్రీ దేవల మహార్షి చరిత్ర

అపాధమాన అమావాస్య - అమృతార్థ జయంతి

నిర్వుల నీలాకాశంలో ఒకమూల దిక్కుకుండుండి ఒక్కప్రక్క మేఘశకలం లేడిపిల్లలా గెంతుతూ వస్తోంది. మబ్బులు సంచార జలయంత్రాలలా అక్కడక్కడ తొలకరి జల్లులు చిలకరిస్తూ పోతోన్నవి. అంతవరకు మండు తెండలకు కాగివేగపోయిన ఎడారి సేలలు కమ్మని మట్టిచాపన గుబుల్లోక్కంటూ నాసాపుట తర్వణం చేస్తోన్నవి. ఆకాశ బిందు నిషేఖంతో భూదేవి నదీ నద కుల్యా పువాహానీ గర్భాలసయై వివిధతరు లతా గుల్మి తృణ సస్యాదులను పునవిస్తోంది. పుక్కతికాంత రంగుపూల పచ్చిక పట్టు పచ్చడం మేలిమునుగు వేసికొంటోంది ఒకఉరుము, ఒకమెరుపు, ఒకజల్లు నమస్త స్థావర జంగమ పొండులలో రసోద్దీపనం కల్గిస్తోన్నవి

అది ఆపాధమానం. అమావాస్య బ్రాహ్మణముహార్తం. తూరుపు తోయ్యలి తోరపు పాపటి బోటులా వేగుజూక్క పొడిచింది. అంతలో పాలపిడత పొంగినట్లు ధవళిమ తోచింది. మొగలిపుష్వరేకులలా వేకువవెలుగు రేకలు విచ్చుకొంటున్నవి. పూజా మందిరంలో పూల పరపుపై అమృతార్థిని ఆవాహన చేయడం పూర్తిఅయింది.

పెట్టిన పుస్తకం అక్కడలేదు. అలమారలో ఉందేమోనని అవి ఇవి పుస్తకాలు తీసి చూస్తున్నాను. మా పీలలు కోట నువ్వులత.

సువర్ణలక్ష్మి, లక్ష్మి నారాయణులు, మందార పుష్పగుచ్ఛంలా ఒకచోట చేరిఉన్నారు పెద్దమాన్యి సువర్ణలత ఏమితి నాన్నా! వెదుతున్నావు? అన్నది. చోడేశ్వరీదేవి సుప్రభాతమమాన్య! అన్నాను. ఇదిగో నాన్నా! మేము తీసి చూస్తున్నాము, మరి, ఈచోడేశ్వరీదేవి ఎవరు? ఈమెను దేవాంగులు కులదేవతగా ఎందుకు హూజిస్తున్నారు? అన్నది. ఈ సుప్రభాతం సువ్యోందుకు వాగశాపు? అన్నది సువర్ణ లక్ష్మి, బోమ్మను చూపిస్తూ ఈమె మన గుడిలో ఉన్న పార్వతి దేవిలా ఉన్నచి. నాన్నా! అన్నాడు లక్ష్మినారాయణ.

అవిషయాలు మాకు తరువాత చెతుతాను అని పున్తకం తీసి కొన్నాను. చిత్రానవంపై కూర్చున్నాను. పిల్లలు దగ్గరకు వచ్చి కూర్చున్నారు. సుప్రభాత పతనమూ, లఘుహూజ హూర్తిచేశాను తీర్థం, చ్యాపాదం బందరిక అంచించాను. తరువాత పిల్లల వైపు చూచాను చారు తామడిగిన పుశ్చల సమాధానం కోసం ఎదురు చూస్తున్నటని పించింది. మిండిగిన వాటికి సమాధానాలు చెప్పాను. వినడానికి సిద్ధంగా ఉన్నారా? అన్నాను. ఆఁ. ఆఁ. చెప్పునాన్నా! ఇది కథగా చెవితే వింటాము అన్నారు పిల్లలు. నేను చాపపరచి కూర్చుండి అన్నాను పిల్లలూ నేను కూర్చున్నాము. ఇంతలో ఇది గమనించి అర్థాంగ లక్ష్మి నాగమ్మగూడ వచ్చి కూర్చున్నచి.

పృపంచం-దైవం-తద్విచారణ

ఉఁఁ ఇక వినండి మింతో నాతో సమస్త జడ వన్నుపులతో వివిధ జీవరాసులతో ఈ పృపంచం కనపడుతోన్నది. అకాశం, వాయువు, ఆగ్ని, జలం, పుధివి అనే పంచభూతాలతో రూపొంది పృపంచ మనిపించుకొంతోంది పృపంచమంతే బాగుగా విస్తరించి విశాల మయ్యేదని గూడ అర్థం. ఇది తనకు తాను అవుతోందనీ,

దీన్ని నడిపించే వ్యక్తి వేరే ఎవ్వరు లేరనీ నాస్తికులంటారు. జదపదార్థంమండి తైతన్యం వికసిస్తోందనీ, దీనికి అధిపతి లేడనీ నేటిపదార్థ చిజ్ఞాన శాత్రుజ్ఞులు వాదిస్తున్నారు.

అంతరాళంలో నిరంతరం క్రమం తప్పక తిరిగే గ్రహాతారానక్కత్రాల స్థితి గతులూ, ప్రకృతి సౌందర్య పోషకాలైనమార్యోదయచంద్రోదయాస్తమయాలూ, కొండలుకోనలు జలపొత్తాలూ, సరోవరాలు సాగరాలు, పుష్పఫలద్రుమాలు, పత్రులు, అరణ్యాలు వివిధ ప్రాణాల దేహావయపభాగ విభాగ రచనలూ, జీవ తైతన్య దశా ఏశేషాలూ, ఇత్యాదులన్నీ తమకు తాము కావనీ. దేవుడు చేసినవేయని కొందరం టున్నారు-అయితే లోకంలో తుఫానులు వరదలు ఆగ్ని పర్యతాల ప్రేలుడులు, భూకంపాలు, కడలి ఉప్పెనలు, వాటివలన కలిగే ఘోరవినాశనాలు, శిశుమారణ జనిత మాతృమూర్తుల అక్రందనాలు మాతృపీంమలైన అనాధ శిశువుల రోదనలు, జరామరణ వ్యాధులు, మొదలైన వన్నిటినిగూడ ఆతడే చేసి ఉండాలి గనుక, అతడు దేవుడు గాడు; కూర్చరూక్షముతని కొందరంటున్నారు.

ఎవరెన్ని ఉహగానాలు చేసినా, ఎంతెంత వాదించినాయధార్థాన్ని. అందులోని పరమార్థాన్ని ప్రతి ఒక్కరూ గుర్తించి ఆలోచించాలి. ఎదుట విశాల విశ్వమున్నది. నిత్యం ఎదుగు బొదుగులతో తన ర్థరమున్నది. నంకల్ప వికల్పాలతో కలలుకనే మనస్సున్నది. క్రోంచే మేఘ ఉన్నది సమతా మమతేత్యాది ధార్మికభావాలతో, మైత్రి కరుణా, ప్రేమానుబంధాలతో జీవితానికి ఉన్నతప్రమాణాలు కల్పించే హృదయమున్నది. ఆపైన అన్నిటికినీ ఆధారమై పూనలలో దారంలా నిత్య తైతన్యస్యావంతియై జీవాత్మ ఉన్నది. ఈ జీవాత్మయే శరీరాన్ని తోడుకుగ్గింటోంది. విడుస్తోంది. దేహభ్రాంతితో సుఖమఃభాలను అనుభవిస్తోంది. అత్యభావనతో అనందంఱనుభవిస్తోంది

ప్రతిప్రాణి 25 తత్త్వాలతో కూడుకొని ఉన్నదనీ,-24 తత్త్వాలు జడ రూపాలనీ, 25వ తత్త్వం జీవాత్మ అనీ అనుభవజ్ఞాలు, చెవుతున్నారు. అత్మ నత్తా మాత్రం చేతనే ప్రతి తత్త్వం పనిచేయ గలుగుతోన్నది. ఈ అత్మజ్ఞానం ప్రతి ఒక్కరికీ అవనరమయ్యే ఉన్నది.

అత్మలేని దేహాలకు అస్తిత్వమే లేదు. దేహాదులు పరిమితాలు. పరిమిత వస్తువు పరిమితజ్ఞానాన్ని మాత్రమే కలుగ జీసికొంటోంది. అత్మ అపరిమితం. అపరిమితమైనది. అపరిమితజ్ఞానాన్ని కలుగ జీసికొంటుంది. కాబట్టి, అట్టిత్తు ద్వారానే సత్యాన్వేషణ సాధ్యం. ఈ విషవలయాన్ని ఛేదించుకొని ఉపనిషద్గుమలు దైవాన్ని గుర్తించారు. అది నిత్య సత్యమనీ, దానియందే సమస్త విశ్వమూ తేలాడుతోన్నదని గమనించారు. ఇది దేహాంధ్రియాలతోగాక, మనస్సతోగాక, మేధతో గాక, హృదయాత్మలతో మాత్రమే చదువుకొని తెలిసికోవలసిన పరమార్ಥ సత్యం.

పైంటీస్టులు తమట్టెస్టు పరికరాలకు అందిన సమాచారాన్ని మాత్రమే యథార్థమంటారు. అందనిది లేదంటారు వారు మనస్సు వరకు ఎదిగి, మేధతో అలోచిస్తారు. భౌతికావరణం దాటడం వారి పిద్ధాంతంకాదు తతిమ్మా విషయసామగ్గి తెలిసికోవాలంటే వారు అతిసున్నిత మాత్మకుతర సూక్షుతమ శోభనా వాళికలు సృష్టించు కోవాలేమో!!- ఒకవిషయం రూపాన్ని రూపం చూస్తుంది ఆరూపాన్ని అరూపం చూస్తుంది.

డార్మిన్ మహాశయుని పరిణామవాదం జీవన్పుష్టి ఏకకణజీవి (అమింబా)తో మొదలై ఇప్పటి మానవ జీవిగా రూపొందినట్లు ప్రకటిస్తోంది. దీనికిజలచరమైన మాన్యవతారంకంతనిదర్శనంగా కనపడుతోంది. మన పురాణాల్లోని దశావతారాలకు దీనికి ఏమైన సామ్య

ముందేమోమరి! వేద పురాణాలు వ్యంగ్యార్థ బోధనా విలసితాలు. ధ్వని ప్రధానాలు. ఏదైమెనప్పటిక పిట్టు పిట్టే పుడుతున్నది గొడ్డుకు గొడ్డే పుడుతున్నది. మనిషిక మనిషేపుడుతున్నాడు. సృష్టి క్రమ పరిణామం పొందుతున్నదనేమాట పొక్కికమే. సృష్టాయిది నుండి పశు పక్ష్యాదులలో ఏమార్పు కానరావడంలేదు. అప్పుడెల్లున్నాయో ఇప్పుడెల్లున్నాయు ఒక్క మానవునితోమాత్రం శారీరక పరిణామంగాక, చైతన్య పరిణామం కనపడుతోన్నది. ఆదితో దిగంబరిగా తిరిగన వాడు మేఘతో ఆలోచించి వస్తోసృష్టి చేసికొన్నాడు. నూలు వస్తోలు కట్టాడు, పట్టు వస్తోలు కట్టాడు, నైలాన్ ఐర్లిన్ వస్తోలు కడుతున్నాడు. మానవుడు ప్రకృతి శక్తులను లొంగదీసికొని ఆనేకరంగాలలో ఆభివృద్ధితోపాటు నుఖజీవనం సాధించాడు. కాబట్టి విజ్ఞాన శాత్రు పురోగమన ఫలితాల విలువలను తోసిపుచ్చడం విజ్ఞతకాబోదు. అన్ని టేని సమన్వయదృష్టితో సమాక్షించడం సహృదయుల లక్షణం.

పదార్థం శక్తిలో ఇముడుతోంది. శక్తి చేతనాత్మలో అంతర్భవిస్తుంది. సూక్ష్మతమమైన చేతనాత్మ వ్యాపకశిలమైనది. పదార్థరూపమే ఈ ప్రపంచం. ప్రపంచం శక్తి సమన్వితమై వ్యాపిస్తూ ఘూల సూక్ష్మ స్థితిగతులను పొందుతోంది. శక్తికి చిహ్నం ఆదిపరాశక్తి చేతనకు సంకేతం పరమశివుడు పదార్థరూప ప్రపంచప్రకృతి, - శక్తిరూప పరాశక్తి, - చేతనయాప పరమశివుడు శాత్రీవ కంగా చూస్తే మూడూ ఒక్కటే. వైజ్ఞానికులు పదార్థమూలక పరిశీలనా పాటవంతో పరమాణు గర్భ విచ్ఛేదంచేసి పరమాద్యుత శక్త్యి విర్మాపం కాంచి పరవశులయ్యారు. అదే పరమావధి అని ఆగిపోయారు. పదార్థం శక్తిగా, శక్తిపదార్థంగా పరిణమిస్తుందని తలపోస్తున్నారు. రెండోక్కటే అని చెవుతున్నారు. కాని, అమైనపున్న చేతనజోలికి వారింకా పోలేదు ఏనాడో భారతీయులు ఉపనిషత్తాం

మందే పదార్థ - శక్తి - చేతనల స్వరూప స్వభావాలను నిశితంగా వరిశిలించి చేతన మంచే శక్తి, బ్రహంచమూ వికసిస్తోందని కనుగొన్నారు. ఆ అత్యచేతనయందే నమస్త విశ్వమూ సంకేచ వ్యాకోచ రూపస్థితులను పొందుతున్నదని తెల్చారు. చూడండి. మన అత్యచేతన ఉండబట్టే శరీరమున్నది. దానితో జూగ్రదవస్త కలిగి అమ్మ వారిహూజ యన్నీ, కథ ఆనీ చెప్పుకొంటున్నాము. స్వప్నావస్త కలిగి తద్వాపారంలో పడిపోతున్నాము. నుముక్కి అవస్తకలిగి గాఢనిదాగి సైతిలో మనిగిపోతున్నాము. జ్ఞానులు ధ్యానయోగంలో పరమాత్మాను సంధానం చేసికొని ఆవందిస్తారు.

ఇవన్నీ జీవచైతన్యం ఉండబట్టే జరుగుతున్నవి. జీవాత్మతో వ్యక్తి శిఖడాతున్నాడు. జీవం లేకపోతే దేహం శవశాతున్నది. అత్యచేతనలేని దేహం ఏయవనను పొందదు. పనిచేయదు. దేనికి పనికరాదు. కుళ్లిపోయి గబ్బివేస్తుంది. చూచాలా? చేతన ఎంత ప్రాధాన్యమైనదో! అంతటికి చేతనమే మూలమైనదని ఈ పాటికి మిాకర్ధమై ఉంటుంది.

దేవాంగ పురాణం

వ్యానమహార్షి హృదయ వీణా తంత్రులను మిాటి అష్టాదశ పురాణాలు అలపించాడు ఆందులో కమనీయ కల్యాణరాగ గీతిక బ్రహ్మండ పురాణం - దానికి రమణీయ రాగచ్ఛాయ బ్రహ్మనారద నంచాదాత్మకమైన 24 ఆధ్యాయాల సంస్కృత దేవాంగ పురాణం. అదేవాంగ పురాణంలో ప్రతిపక్ష మధురతానం తొలి రెండధ్యాయాలు. ఆభాగం ఆధిపరాశక్తి భక్తరక్తంకై అవతరించిన త్తు చౌడేశ్వరి దేవి అమ్మవారి కథ.

అభక్తుడెవరునాన్నా? అన్నది పెద్దమ్మాయి. దేవాంగజాతికి మూల పురుషుడైన “దేవలబ్రహ్మ” అన్నాను. ఈయనగూడ ఒక

బ్రహ్మ? అన్నది. అవను. విశ్వసృష్టికర్త చతుర్ముఖ బ్రహ్మ అయి నట్టే దేవమానవాది జాతుల మాన రక్తికు, - అవయవాచ్ఛాదనకు వస్తోందన సృష్టించి, బ్రాహ్మణ్యపొంత్రికై గాయతీ, మాత్రాలను గూడ సృష్టించి దేవలుడు బ్రహ్మ అయ్యాడు అన్నాను.

ఆదిపరాశక్తి ఆదిపరాశక్తిగా అవతరించక త్రి చౌడేశ్వరి దేవిగా ఎందుకవతరించింది? అని త్రిమతి ప్రశ్నించింది.

దేవలుడు శివాజ్ఞను శిరసాపహించి వస్తోంత్రాదనకై తంతు పుల (నూలు) ను నంగ్రహించి వస్తున్నపుడు రాక్షసులు దారి నడుమ అడ్డగించారు. మారణాయుధాలతో మొదపడ్డారు. దేవలుడు తనరక్తి జగద్రక్తి అయి ఉన్నందున అంబను ప్రార్థించాడు. ఆదిపరాశక్తి నూర్య ప్రభాబాసమానమైన దివ్యచూడు (కిరీట)ముతో అవతరించి రాక్షసులను చంపి దేవలుని రక్షించింది. అప్పుడు బ్రహ్మదిదేవతలు జయజయధ్వనములు చేస్తూ వచ్చి దివ్యచూడాకాంతులకు చకితులై అమ్మావారిని చూడాంబ, చౌడేశ్వరి, చాముండి శ్వరి అని కిర్తించారు. ఆవిపరాశక్తి ఆదిపరాశక్తిగానే అవతరించింది. చకచ్చకిత కాంతిమయ కిరీటాన్నిబట్టి “చౌడేశ్వరి” అని ప్రత్యేక నామం ఏర్పడ్డది. దేవాంగులు ఆ నామాన్నే స్వీకరించారు. అన్నాను. నాన్నా! ఈకథ మొదటినుండి వివరంగా చెప్పుమన్నది చిన్నమ్మాయి. వినండి అన్నాను.

ప్రథమాధ్యాయం - కథాప్రారంభం - సృష్టిపూర్వస్థితి

సృష్టికి పూర్వం భూమిలేదు; ఆకాశములేదు; కాలంలేదు; దేశం లేదు; పొత్త (వ్యక్తి)లేదు. ఏకమూ, అద్వితీయమూ, అఖండ పరిపూర్ణ చేతనామయమూ, స్వయంపుర్కాశమూ అయిన పరం జ్యోతి పరమ శివస్వరూపమై వెలుగుతోంది. ఆపరమ శివునిలో భావ

స్వందన కలిగింది, అస్వందన క్రమంగా ఒక ఊహా, వేగమూర్తి అందుకొని ఆదిపరాశక్తిగా రూపొందింది. కాగా, చిన్నయనికి శక్తి తోడయింది, చిత్త శక్తి రెండూ మిథునమై రాగరసలీలా కేళితేలారు.

ఈ ప్రకృతి పురుషుల సంయోగంవలన శివాంశతో క్రమంగా రజోగుణ ప్రధానుడై చతుర్ముఖ బ్రిహ్మ అవిర్భవించాడు. అట్లే సత్కారుగుణ ప్రధానుడై మహావిష్ణువు ప్రభవించాడు తరువాత తమోగుణ ప్రధానుడై మహేశ్వరుడు (రుద్రుడు) సముద్రవించాడు.

ఆదిపరాశక్తి అంశమతో క్రమంగా సరస్వతి జన్మించి బ్రిహ్మకు నత్తించి అయింది. అట్లే లక్ష్మి జనించి విష్ణువునకు గృహాలక్ష్మి అయింది. తరువాత పార్వతి కలిగి మహేశ్వరునికి అభ్యాంగి అయింది

నిరతశయ నిరుపమాన మోత్తాసందమైన నివృత్తి దశలో నుండు పరమశివుడు ప్రాపంచిక రూపప్రవృత్తిలో త్రిమూర్తులు కావడం ఆయన లీలావిలాస శేలనం మాత్రమే. అట్లే ఆదిపరాశక్తి ముగురమ్మలు కావడం గుర్తింపదగినది అందులో శివశక్తిద్వయం మామ హేశ్వరులుగా రూపొంతరం చెందడం ఒక ప్రత్యేకవిశేషం. అయినా, అంతా శివస్వరూపమే; శివమయమే. కదలక ఒకటై ఉన్నది. కదలి నానారూపాలు పొందింది. ఇది చైతన్య జన్య భావ రూపకళా కలాపం. సమస్త రూపారూప విశ్వస్వరూప సౌభాగ్యరం.

మూలచేతనా సుధాస్రోతస్వీనీ ధారాధిషిక్తుడై బ్రిహ్మ సృష్టికారకుడై విశ్వరచనకు ఉద్యమించాడు. అట్లే విష్ణువు స్థితికారకుడై పోషణబాధ్యతను స్వీకరించాడు. మహేశ్వరుడు గూడ లయకారకుడై సర్వసంహర సంరంభ సంభారకుడయ్యాడు. అన్నిటికి ద్రష్టయై

సౌక్రియై అంతస్నాత్కుమై పంచవదనుడై పరమ శివుడు మహేశ్వరునిలో ఉన్నాడు. అట్లే అదిపరాశక్తి పార్వతిలో ఉన్నది.

బ్రహ్మ నివాసం నత్యలోకం, విష్ణునివాసం వైకుంఠం, శివుని నివాసం కైలాసం. పీరు తమతమ లోకాలలో ఉంటూ కర్తృవ్యాంశాలను నిర్విత్తిష్టంటారు అన్నాను. కోట సువర్ణలత అందుకొని నాన్నా! ఈలోకాలు ఎక్కుడున్నాయి, వాటిని తెలిసికొనే బ్రహ్మకాశాలున్నాయా? అన్నది. నేను ఆలోచనలోపడ్డాను. చిన్న పిల్ల అయినా, ప్రశ్న జటిలమైనది. నమాధానం చెప్పాలంటే పురాణంతో విజ్ఞానశాస్త్రాగ్ని జోడించవలసి నట్టున్నది. అమ్మాయి! ఆలోకాలు మన భూలోకంవంటివి కావు. భూలోకం, మర్యాలోకం, చావుపుట్టుకలతో ఉంటుంది. అవి ఈ భూలోకంకంచె ఉన్నతమైనవి; ఉత్తమమైనవి; అమృతత్వ పిధిని పొందినట్టవి. ఆలోకాలకు భూలోకానికి పూర్వకాలములో సంబంధమున్నట్లు పురాణాలు చెబుతున్నవి. ప్రస్తుత కాలములో సంబంధాత్మలేవు. యగాలు మారడంవలన జ్ఞానశ్శైతం వికృతమౌతుండంటారు. ప్రథయాలవలన లోకాల స్థితిగతులు తప్పి మారిపోతాయంటారు, అజంతా గుహలకుర్య శిల్పిరచనా కాశలం, వర్ణచిత్ర రచనాకాశలం ఈనాటి శిల్పి చిత్రకారులకు లేదుకదా; కాబట్టి, ఉధ్వర్థలోకాలకు భూలోకానికి మధ్యమన్న జ్ఞానసేతు వేదైనా విచ్చిన్నమైనదేమో! ప్రముతం ఆలోకాల గుర్తింపుగాని, ఆచటిక వెళ్లే వనతులుగాని ప్రస్తుతం లేనేలేవు.

ఏదేమైనా బ్రహ్మాను ఒక వ్యక్తిగా కాక, నృప్యారంభదశగా భావిస్తే ఈ చిక్కుముడి విడిపోతుండి. సుమట్టి ఆవస్థాభిమాని (పొంజుడు) హిరణ్యగర్భాడు. హిరణ్యగర్భాడు బ్రహ్మ. ఆ బ్రహ్మ దేవుని హృదయకాశంలో భావరూపబ్రహ్మాణువు ప్రేలిబ్రద్దలయింది. బ్రద్దలైన అతేజోగోళాలు రగిలి పగిలిన చిచ్చుబుడ్డి రవ్వల్లా చివ్వన

పైకెగసి దూరదూర ప్రాంతాలకు దూసికొని పోయినే. ◉వే జ్యోతి
రీధులు, జ్యోతిర్మేఘులు, నక్షత్రాలు, కారాగ్రహాలు, ధూమకేతు
వులు మొదలైనవి.

పాలపుంత అనే నక్షత్రాధితో మన సూర్య కుటుంబ
మున్నది. భూమి చంద్ర సూర్యగతులను బ్యటి కాలమేర్పడి దివా
రాత్రాలు, ప్రాతి, మాసాలు, బుతువులు, దయనాలు, సంవత్స
రాలు కలుగుతున్నాయి. భూగోళ కాల దివారాత్రాలు చంద్రగోళ
కాల దివారాత్రాలకు నరిపోవు. దేనికాలం దానిదే. కాలఱంధితమై
లోకాలు జీవిస్తున్నవి. అనంతకోటి బ్రిహమ్మండాలున్నట్లు పురాణాలు
చెతుతోన్నవి. అందులో చతుర్భుక్త భువనాలు పరిగణన తోనికి
వచ్చాయి ఆ వదునాలుగింటిలో భూర్భువాది నష్టలోకాలు, భగవత్
కళా విలసితాలుగా గాయతీ, మంత్రం ప్రభోధిస్తున్నది. ఇదంతా
నిగుఢమైనది గనుక ఈ చర్చ ముగిస్తున్నాను. అన్నాను. పెద్ద
మ్యాయి సువర్ణలత నాన్నా! బ్రిహమ్మదేవుడు సృష్టికర్త అని చెప్పావు
గదా! ఆయన విశ్వాన్ని సృష్టించిన విధం చెప్పమన్నది.

- బ్రిహమ్మదేవుని సృష్టి -

నరే వినండి అనిప్రారంథించాను. సృష్టికారకుడైన చతు
ర్యుళ బ్రిహమ్మ విశ్వరచనకు ఉపక్రమించాడు. బ్రిహమ్మయొక్క చేత
సాకాశం నుండి భూతాకాశం ప్రభవించింది. ఆకాశంనుండి
వాయువు, వాయువునుండి అగ్ని, అగ్నినుండి జలం, జలంనుండి
పృథివి, పృథివినుండి ఓషధులు, ఓషధులనుండి అన్నం, అన్నం
నుండి జీవి అవిర్భవించాయి, స్థావరజంగమాత్మకమైన జీవులు
అనేకంగా విష్టరించాయి. ఆ జీవులు జలచరాలనీ, భూచరాలనీ,
గగనచరాలనీ ముత్తరగులుగా గుర్తింపబడ్డవి.

ఆందులో నత్యగుణ సంపన్నతైన దేవతలు అత్యంత చేతనా వికాసంతో మహితాత్ములై జీవిస్తున్నారు. రజోగుణ ప్రవిష్టులైన మానవులు ఉన్నత చేతనాకట్టులకు ఎగబ్రాకుతూ సృష్టికి ప్రతి సృష్టి సాగిస్తున్నారు. తమోగుణోదిగుక్కులైన ధానువులు బలదర్శయు ప్రదర్శిస్తూ ఎదుటివారికి థితావహం కల్గిస్తున్నారు. అని ఇంకేదో చెప్పుబోతున్నాను. పెద్దమ్మాయి అడ్డుతగిలి నాన్నా! నేటి విజాన కాత్రం ఏక కణజీవియైన అమోబాతో జీవసృష్టి ప్రారంభమైనట్లు చెవుతోంది. పరిణామవాదం వానరజాతుల నుండి నరుడు రూపొందాడని చెవుతోంది. నీవు ముందు దేవతలను గూర్చి చెవుతున్నావే మిటి? ఆన్నది. నాకు చిరునవ్వు వచ్చింది. అమ్మాయా! ముందు జీవ సృష్టి జరిగిందని చెప్పానుగదా! అజీవుల్లో దేవతలు ఉత్తము అని చెప్పాను. భగవంతుడు వినోద లీలకై విశ్వసృష్టిచేశారు అన్న ప్యాడు ముందు దేవతా సృష్టి జరిగితే మాత్రం తప్పు కాదుగదా! ముఖ్యరి తనసారెమీద మట్టివేసి ముందు పెద్ద కుండలు చేప్పాడు. మట్టి తరిగిపోతుంటే చివరిలో చివ్వువిచేస్తాడు. పురాణాలు ఈపద్ధతి అనుసరిస్తాయి. ప్రకృతమనుసరామః వాయనం భక్తయామః

ఏదో విధంగా బ్రహ్మానృష్టి జరిగింది. గ్రహతారా నక్షత్ర మండలాలు రూపొందాయి. సూర్య కుటుంబంలో భూమి, - భూమి మీద కొండలు కోనలు, నదీనదాలు, సాందాగ్రణ్యాలు, సాగరాలు చరాచర జీవరాములు ఆకృతి వహించాయి; అట్టే యితరత్వం దేవ లోకాలేర్పడ్డాయి దేవజాతు లేర్పడ్డాయి. ఆ జీవరాములలో పకు పక్ష్యాదులు ఎదుగుతూ దేహాభిమానంలేక, సిగ్గు తెలియక అట్టే జీవి స్తున్నాయి. బుధి జీవులైన దేవజాతి మానవ జాతి రాకున జాతి, త్రి పురుషులకు వయస్సు వచ్చేకొలది ప్రకృతి సిద్ధంగా దేహాభిమానం, జననావయవస్సందనం కలుగజోచ్చింది. వారికి దిగంబర సంచారం అజ్ఞ హేతువై అనహ్యంగా పరిణమించింది. మొదట

చేతులతో మర్మవయవ గోపనం చేసికోసాగారు. అది అన్నివేళల సాధ్యంకాదు గనుక భూర్జ ప్రజాదికమైన ఆకులు అలములు అడ్డం పెట్టుకోసాగారు. జంతువుల తోల్పల అడ్డం పెట్టుకోసాగారు. కాందరు ఏ పరికరాలులేక దిన్ని మొలలతో గోగణంలా తిరుగుతున్నారు మానరక్షణకు మార్గంలేక వారి మతులు చితులై మండుతున్నాయి.

నురజాతి అనురజాతి నరజాతి శ్రీ పరుషుల నగ్నయువ సంచారాలకు బ్రిహ్మ ఎంతో బాధపడ్డాడు. ఒక గృహంలో కుటుంబ సభ్యులు నడియైన శరీరాచ్ఛేద సలులేక, లజ్జ కుంచితాంగులై వివర్జ వదనులై జీవనం సాగించడం చూచి మిక్కిలి పరి తపించాడు. మూత్రికైతే మేతపెట్టి త్సుద్ధాధ తీర్చాడు. ఉంగాచ్ఛాదనకు అవసర మైన పరిప్పదం కల్పించి సిగ్గుబాధ, శితాతపబాధ తీర్చలేక పోయాడు అందుకు బ్రిహ్మ పిగుటగ్గిలో చిమిడి పోయాడు. తన సృజన వ్యాపారం సంఖ్యార్థంకాక, ఉరగోర అయిపోయిందని వాపోయాడు. లోకుల మాన రక్షణకు మార్గం తనకు తోడడంలేదనీ, ఈ ముడిని విప్పి పరిష్కారమార్గం చూపించగలవాడు ఒకక్కపరమ శివుడేయనీ తల పోశాడు.

బ్రిహ్మ రజతగిరికి ప్రయాణం

భూలోకానికి ఉంధ్యంగా ఉన్నది స్వర్గలోకం. స్వర్గలోకానికి అత్యుచ్ఛాయమై ఉన్నది సత్యలోకం, సత్యలోకాధి పతియైన బ్రిహ్మ తనకు అత్యున్నతమై నిర్వాసనా మౌన ముద్రా వరిష్ఠులకు పరమ ప్రాప్యమై పరమశివా వాసమైన కైలాసమునకు హంస వాహనా రూథుడై బయలుదేరాడు.

ఇచ్చట బ్రిహ్మ పరమపద కామ్య సాధకుడు. హంసయే శ్వాస అది సోంఘంభావ పూరక కుంభక రేచక ప్రాణాయమ సాధన.

మూలాధార స్వాధిష్టాన మతిహరక చక్ర నంచారంతో అథః కుండ లనీ జాగరణమైనది అది మరి ఆనాహత విశుద్ధ ఆజ్ఞావక్రగంచారంతో ఉఁర్వకుండలినిగా రూపొంది ఫణామణి చుట్టాచ్చుచ్చుపులతో పురోగమించి నహాస్మార కమలాంతర దివ్యచేతనాజ్యోతిక గౌడుగు పట్టింది. గంగా యమునా నరస్వతీ నంగమమూ, త్రికూట స్థాన భంగిమమూ అయిన భ్రూముధ్యంలో వింత కాంతిరేఖలు ప్రపరించాయి. తారకయోగం సిద్ధించి వెలుగు ముద్దు వెండికొండ శిఖరం సొక్కాత్మకైంచింది. హిరణ్యగర్భుడు వినయ వినమితోత్త మాంగుడై చేతులుమోద్ది గిరికి ప్రధక్తిణంచేశారు అపటి సిద్ధగణాల పరిచయ భాగ్యంతో మొగసాలనున్న నందిక్యరుని ప్రపన్ముని కావించుకొని అనుమతిపొంది స్తుతిపాత ప్రపత్నాలతో పరమశివుని చేరవచ్చాడు.

అనమయంలో స్వామి పంచముభాభి రాముడై ఉన్నాడు. మొదటిది సద్గోజాతముఖం, తూర్పుదికాభిముఖమై బుగ్గేదం గానం చేస్తోంది. రెండవది వామదేవముఖం, దక్కిణదికాభి ముఖమై యజుర్వేదం గానం చేస్తోంది. మూడవది అభోరముఖం, పళ్ళిముఖికాభిముఖమై సామవేదం గానం చేస్తోంది. నాగ్గివది తత్పురుష ముఖం, ఉత్తర దికాభిముఖమై అధర్వవేదం గానం చేస్తోంది. ఐదవది కోణముఖం, ఉఁర్వాభిముఖమై ప్రణవవేదం గానం చేస్తోంది. కణిధంగా పరమశివుడు పంచ బ్రహ్మత్వకుడై పరబ్రహ్మస్వరూపుడై ప్రకాశిస్తున్నాడు.

ఎదుట భృంగిక్యరుడు మణిమయ పద్మాల్పంపై నిల్చి కర వరణాద్యవయవాభినయాలతో బహువిధ నాట్యభేద ప్రక్రియలు ప్రదర్శన్మూ జీవన్పండనం, అత్మానందం కల్గిస్తున్నారు. శివపోర్వ తులు పర్వవేకిస్తూ శిక్షణ జన్మన్నారు. ఏకాదశరుద్రులు, ప్రమథగణాలు, బ్రహ్మర్షులు, దేవర్షులు, చిక్కాలకావి దేవతాగణాలు, అప్సరోంగసలు తత్తత్త్వాలై దర్శిస్తూ పరవశులై ఉన్నారు.

నాలుగు మోముల వేల్పు చోరవతో ముందుకువచ్చి బయదు
మోముల వేల్పు అడుగుదమ్ములపై వేమురేకుల శామర పుష్టులు
చేర్చి, కొబ్బరి బొండ్లాలు, శాంబూలం చేతికందించి పృణమిల్లి
జ్ఞాంతున్నతించాడు.

— మత్తేభ కంద పద్యద్వయ గర్పిత సీసపద్యం —

నీ॥ ను_గతి జూపించెడి జోర్కివైతివిగదా!

కల్పాష విధ్వంనకా, - మహేశ!

వి_తత విజ్ఞాన వివేక వర్ధిత మహా

తత్త్వార్థ లక్ష్యపుర్యదా; - మహాత్మ!

మ_హేత మానీంద్రుల మానసాబములలో

భృంగమ్ముగా సుందువే కపర్ది!

ప్ర_కృత కైలాసము పైన శాంతవ కళా

తీలన్ ప్రదర్శింతువే - బయాపై

తే॥ నగము తనువందు నిల్చియు - జగములకును

సౌగములల్లి సాధించెడి సో_యగముల

కామకళకు కా_మగవిక కడిమి విరుల

నిడి మసమన గొలిచెద - నెంతేని భక్తి

తే॥ ప్రీం నమశ్శివాయైయని ఓం నమశ్శి
వాయ యని లోక సవితల భక్తిగొలుతు;
నిత్య నవయోవనాంగులు నిరుపమాన
సుందరులు కటూత శ్రీల సౌగయువారు

పార్వతి పరమేశ్వరులు ప్రహర్షోత్సవుతై బ్రహ్మకు స్వాగతం
చెప్పి ఆపనం చూపించారు. బ్రహ్మవచ్చి ఆర్ఘ్యాననమున అధివసిం
చాడు, పరమశివుడు మధుదస్మృత సుందర పదనార విందుతై పద్మ
ననా! నీకును, నీకుటుంబంవారికిని, నీ నృష్టి వ్యాపారానికి

శ్రేమమా? అన్నాడు. పరమేష్టి ముకుళిత కర కమలుడై దేవా! సర్వాంతరాయమివి, సర్వజ్ఞుడవైన నీకు తెలియని దేమున్నది? భాంకుని నోటి తొక్కుపల్లులు వినాలని నన్ను ప్రశ్నిష్టున్నావు నీకు ణామృత వృష్టిచేత మేము శ్రేమమే. కాని, నానృష్టిలో బుద్ధిజీవు తైన హృజలు శరీర మర్మావయవన్వందన తెలిసి, సిగ్గుతెలిసి దిగంబరతా స్థితి దున్నహామై దుఃఖాత్మలై ఉన్నయన్నపురంటున్నారు. సరియైన దేహచ్ఛాదనకై ఎదురు చూస్తున్నారు. జీవుల సర్వోందియాలకు యోగ్యమైన భోగ్యమైన తత్త్వాధిక్యయ సామగ్రుల సంతరించాను. కాని, మర్మావయవగోపనానికి అలంకారప్రాయమైన వస్తోంచ్ఛాదన కల్పించ జాలకున్నాను. అదెల్లో నానృజన శక్తిక సాధ్యంకాకున్నది. ఈ విషయంలో నామేథ మొక్కపోయింది. అనుగ్రహంతో ఈనమన్యము పరిష్కరించి అంతా చక్కబరుస్తామనే ఆశతోవచ్చాను అన్నాడు.

అమాటలకు అర్థనారీక్యరుడు పకపక నవ్వుతూ అఱ్పసంభచా! అభిలాండకోటి బ్రిఫ్స్టాండాలతో చరాచర జీవరాసులను సృష్టించి బుద్ధిజీవి లజ్జా నిప్పుత్తిక ఒక వస్తోన్నికాని, ఒక వత్తకారుణ్ణిగాని-సృష్టించజాలనంటున్నావు బుతువు కల్పించి, పేంమ ఉదయింపజేసి సహజ సృష్టి వ్యాపారం కొనసాగిస్తున్నావు భావ వాహికతో మిథున మేళనంతో సూత్రాబద్ధమై సర్వమూ నీకు సంపన్నమై ఉన్నది. తాళంచేసి తాళంచేయి చేయకుండరాదు కుండ చేసి మూతచేయకుండరాదు. ఇంటికి తలుపులేకుండ ఉండడమెట్లయ్యా? ఆలోచించు. వత్తుంలేకుండే లోకం నిందితపరోతుంది. బుద్ధిని ఉపయోగించి వస్తోంత్వాదన చేయి. లేదా, వత్తకారసృష్టి అయినాచేయి అన్నాడు.

ఖ్రిహ్య వినయ వినమిత గాత్రుడై స్వామి! నేను చేయజాలినది, చేయజాలనిది నీకు తెలిసియే ఉన్నది. నాహ్మాదయాకాశంలో

సూత్ర వత్తకార సంబంధమైన వాసనా బీజాలుగాని, సంస్కృత బీజాలుగాని లేదు. నీవు సర్వలోక సవిత్రమూర్తివి, సూత్రకర్తవ. గాయత్రీ మంత్రాధి దేవతవు. మంత్రవాచ్యార్థ లక్ష్మీర్థమవు. సర్వాధి కారివి. కేవలం నీనుజనేచ్చ మాత్రమే నా యందు ప్రతి ఫలించింది తత్కారణంగా నా వలన ఈ సృష్టి జరుగుతున్నది. నేను నిమిత్త మాత్రుణియి అన్నిటిని సృష్టిన్నన్నాను. సర్వేశ్వరా! ఎందువల్లనో సూత్ర వత్తకారాణువలు నీ నుండి నాకు సంక్రమింపులేదు. అందు వలన వహోత్పత్తి నా వలన కాకున్నది. మహాప్రభయం సంభవింపని పూర్వ సృష్టియుగాలలో మను బ్రహ్మ అనువాదు దేవతలకు వస్తోలను, యజ్ఞోపవీతాలను విర్మించి, ఇస్తుండేవారని ప్రతిమాత చెవుతున్నది ఆ మహార్షి నత్తముదు అంత్యకాలములో నీయందు సాయంజ్యమోక్షం పొందాడట, లోకహితార్థం, లోక సుఖార్థం, లోక గారవ నంపాదనార్థం వస్తుకారుడైన అమహాభాగుని పునర్నృష్టి కావించు. లోకుల మానరక్షణ కావించు. నేను నీపరివారంలోని వాళ్ళి. నీవాళ్ళాపించిన పని నా పృష్ఠ కొరది చేస్తున్నాను. నాసృష్టి వ్యాపారంలో దొరలిన దొసగులను సరిదిద్ద పలసినదని ప్రార్థిస్తున్నాను. అన్నాడు.

కోట నువ్వర్లలత నవ్వుతూ వాన్నా! బ్రహ్మ, శివుడు ఇద్దరు వత్తకారుణ్ణి నీవు సృష్టించు; నీవు సృష్టించు అంటూ వాదాలకు దిగారు. అప్పటికి ముందు వస్తుకార సృష్టి లేకపోవుటచేత వస్తు, లేనట్టేగదా? ఆ ఒడ్డోలగంలో కొలువుదీరి ఉన్నవారికి శరీరాచ్ఛాదనం ఉన్నట్టా? లేనట్టా? బ్రహ్మ పట్టినప్పటి నుండి శివుని ప్రార్థించే నాటివరకు అబ్రహ్మకు వస్తుముచ్చుటా? లేనట్టా? మొట్ట మొదట పరంజ్యోతి శివుడైతే అశివునకు వస్తుమందా? ఆ శివుని ప్రక్కనేవన్న అమృవారికి వస్తుమున్నట్టేనా? చెప్పా మన్నది. చెప్పండి అన్నట్టు శ్రీమతి ప్రశ్నార్థకంగా మాచింది అ ప్రశ్నల

వర్షానికి కుండ స్తంభించిపోయాను. ఆ మౌనవతంతో ఆతోష లభి కలిగింది. కేంద్రాగ్రహేఖ శబలితమై తరంగితమైంది. మహమృతోనికి ఒకభావం మెరపులా మెరసింది ఇదిగో నమాధానమన్నాను.

అమ్మాయా ! పరమశివుడు సర్వతోక సవిత్రదేవత, సూత్రకర్త, గాయత్రీ మంగళాధిదేవత, సర్వతంత్ర స్వతంత్రుడని బ్రహ్మ వర్ణించి ఉన్నాడుగద! అంతేగాక, పృథివ్యానికి పూర్వం పూర్వ సృష్టియందున్న ఒక వత్తకారుడు అంత్యకాలంలో శివునియందు సౌయజ్యముక్తి నందాడనిగూడ బ్రహ్మ చెప్పిఉన్నాడు. వత్తకార దూపం శివునియందు లయించి ఉన్నందున తద్దూపక క్తి ఐయన యందున్నది. అందుచేత సర్వతంత్ర స్వతంత్రుడైన శివుని సంకంప మాత్రాన దివ్యవస్తోత్పత్తి జరుగుట సహజమే. అలంకార ప్రాయ మైన అట్టి వత్తంతో ఆయన అవతరించాడు. అట్లో ఆయన నుండి వచ్చిన పరాశక్తి రూపొందింది. బ్రహ్మదులు రూపొందారు. శివ లోక వాసులైన ప్రమథులు రూపొందారు. ఇచట దిగంబరత్వానికి ఆస్మారమే లేదన్నాను. హమ్ముయ్య !! అని సంతోషంతో నిట్టు ర్చింది త్రిమతి. ఇక కథలో వికరండన్నది సువర్ణలక్ష్మి. సరేవినండి అన్నాను.

- దేవల మహార్షి జననం -

బ్రహ్మకోరికపై పంచముఖుడైన పరమశివుడు ప్రపన్నుడై వస్తు కారోత్పత్తికై ధ్యానముదాఖిముద్రిత ప్రపతిముఖ నేతుత్రీయ పద్మ డయ్యాడు. కుండకాలం యోగం ఆత్మ సంయోగమైంది. అఖండ జ్ఞానతేజః ప్రపాహం మహాసాగరమైంది. అచట ఒక విశ్లేషణ వాయువు వీచింది. సౌయజ్య పదవీచుయైతమై ఒక మహాజ్యల దివ్యకాంతికరటం పూర్వ దిశాభిముఖమైన నద్యజాతముఖ సహ

ప్రార కమలమందుండి పాలనేత్తగం ద్వారా బయటికి దూసికొని వచ్చింది.

అమహా దివ్యజ్యోతి క్రొమ్మెరపు దీవలతో చూపరుల కనుదోయిక షిరుమిట్లు గొలుపతూ ఆసభామధ్యంలో లీలా నాట్యకేళి ప్రారంభించింది. బ్రిహ్మాది దేవతలు వస్త్రుకారుణ్ణి ఆవిరఘ్వవింప జేయమని ప్రార్థించారు. పార్వతి పరమేశ్వరుల ప్రేమైక దృష్టికి, ఏకాగ్రదృష్టికి అజ్యోతిర్పింబం ఒక దివ్యపరుషాకృతి పొందింది.

నీలిముంగురుల తలజ్ఞాట్లు నిగముడికి సన్మని రుద్రాక్షల శాతభం చుట్టి ఉన్నది. అలికశల మున విభూతి పుండ్రములు, మధ్య కుంకుమబోట్లు, బ్రిహ్మతేజం పుక్కలించేలోచనాలు, రుద్రాక్ష కిరిత మణిమయ సువర్ణ నాగకుండల మండిత కర్ణద్వయిలు, యజ్ఞప శీత, రుద్రాక్ష మాలికాలంకృత కంఠభజోరఫ్ఫులాలు, రుద్రాక్ష కంకణ వంఘటిత కరకమలాలు, దర్శాంగుళీయక పరిశోభితాంగుళులు, దివ్యాంఖరద్వయాదంబర కటి లీంబం, రవల పాపకోళు తొడిగిన పాదాలు కలిగి పోడశవర్షపోగయుడుగా నిలిచాడు.

మిసిమీమేలమి బంగారు మేనుగల ఆ ప డు చు వా దు ఆవిదంపతులకు ప్రాదక్షిణ నమస్కారాలు చేస్తూ శంఖధ్వనిబోలు మధురకంర స్వరంతో ఇలా శివనుతి కావించాడు.

శ్లో॥ జనకాయ జనప్రాణై - కుర్మపాదాభి వందనమ్
ప్రదక్షిణ నమస్కారాన్ - వారంవారం కరోమ్యహమ్.

శ్లో॥ కాత్యాయనీప్రియ, దయామయ, గాంగజూట,
చంద్రార్థ శేఖర, త్రినేత్ర, దరస్కృతాన్య,
రుద్రాక్ష యుక్త ఫణికుండల, శూలపాణే,
శురుజాచల విభో! ప్రణమామి తుభ్యమ్.

బక్క తత్త్వమ్యు రెండయ్య లక్కకారకు
ఈ యనంత బ్రహ్మండమ్యు లెల్ల నీవ !
శివమయము గాని దున్నదే సృష్టియందు ?
ప్రకృతి పురుష కేళియె విశ్వరచనమగును.

మిం లలిత లావ్యాండవ కేళికట్టె -
ఉదయ సాంధ్యవేళను విశ్వముదయమగును.
మిం సముద్రత నాట్య విన్యాసములకు -
అవరసంధ్య విశ్వము ప్రశయమ్యునొందు.

అనిస్తుతిస్తూ భ్రమరంగా పొర్వై పరమేశ్వరుల పొద పద్మా
లపై ప్రాలాడు. ఆ పురాణ దంపతులు సాదరంగా లేవనత్తారు.
ఆ దివ్యాంగుడు చేదమ్యులు మోడ్చి జననీజనకులారా! పునరావృత్తి
చహాతమైన సాయుజ్య పదవీస్తై కల్పించి సాధమునుండి క్రిందిక
తోసినట్లు నన్నెందుకు పునర్భవని చేశారు? చెప్పండి! అన్నాడు:

శిషుడు వాని తల నిమురుతూ వత్స! అందోళన పడకు.
బ్రహ్మానృష్టిక వత్తులోపం కలిగించి. ప్రజలు వత్తుహీనతచే దిగంబ
రులై అనహ్యాంగా జీవిస్తున్నారు. దేవ మానవాది లోకహానుల
మానరకణార్థం నిన్ను అవతరింప జేయవలసి వచ్చింది, నీవు
వస్తోఽత్పత్తి చేసి దేవాంగాలకు అచ్ఛాదన కల్పిస్తారు గనుక నీకు
దేవలుడు, దేవాంగుడు అను పేరులు పెడుతున్నాను. ఇంతపరకు
లోకులు వస్తోఽలేక నింధ్యజీవనం చేస్తున్నారు. నీవు వారికి
వస్తోఽలిచ్చి వస్తోఽలంకృత దేహులను గావించి అనింద్యమైన,
అత్యంత గౌరవాపొదకమైన నుఖాజీవనం, నవజీవనం నమకూర్చు
మన్నాడు.

ఆ దేవలుడు తండ్రి! లోక హితార్థముని ఇషుడు నాకు జన్మ
యేర్పురచి రూపమిచ్చావ. దేహారులు చావుపుట్టుకలతో జనన

మరణ చక్కంలో పడి పరిభ్యమించ వలసినవారేగదా ! బ్లోటీ ఆకల్పంతం నేనీ జవన మరణ యాతనా నరకం అనుభవించ వలసినదేనా? జ్ఞానామృతానందస్థితి పదబుకొన్ని అజ్ఞాన మరణ దుఃఖ జీవనస్థితిని నేనెట్లు భరించగలుగుతాను? పరమేళ్వరా! శాశ్వతానంద ప్రదమైన సాయుజ్యమోక్షమిచ్చి ఈయని వాడవే అయ్యావుగనా, ఈమేను నీతి బుడగవంతిది. ఏక్కణంలోనైనా చిత్తికపోతుంది. రోగాలు, దుఃఖాలుగా పరిణమించే భోగాలు; శుష్మ జర్జరిత శరీర వాగ్ధక్య శోకరాగాలు తరంగాలవలె మిాదండి ముంచే తుతుంటే జ్ఞానికి జీవితం ప్రేలిబ్యద్దలయ్యే అగ్నిపర్వతంలాణుంటుంది. కామ కోధ లోభ మోహ మద మాత్స్యర్యాదులు మేఘాలు సూర్యాణ్ణి వలె ఎటువంటివారి జ్ఞానానైన కప్పివేస్తోంటవి. దానివల్ల విపరిత జ్ఞానం కథగుతుంది. విపరిత జ్ఞానంవలన లేనిదున్నట్లు, ఉన్నది లేనట్లు తోస్తుంది. దానితో అజ్ఞానం ప్రభాబుతోంది. అజ్ఞానం చీకటి పంచిది కనుక వస్తుజ్ఞానం నశిస్తోంది. దానితో ఏదో చేస్తుంటాడు. మరేదో అవుతూంటుంది. అటువంటివాడు నంసార సాగరంలోబడి దారిగాని, దరిగాని కానక, ప్రయాణిస్తూ మధ్య సుదులలో బడి మునుగుతూ తేలుతూ రుంచు ప్రభంజనార్థటులకు ఎటో కొట్టు కొని పోతుంటాడు.

అజ్ఞాన పాశబద్ధతైన జీవుడు మనోవాక్యాలు కానే అనుకొని త్రివిధకర్మలు చేస్తుంటాడు. ఆకర్మలు జన్మ పరంపరాప్రాప్తికారణములవుతోంటవి ఇట్టి అజ్ఞాన జనిత మాయావాగురలో నవ్వేందుకు పదవేస్తావు? అని అన్నాడు.

భగవానుడు కట్టాక్ష ఏక్కణాలతో ఒడలు నిమురుతూ నాయనా! విచారించకు, నీ అవతరణ తప్పనిసడియైనది. బ్రిహమసృష్టిలోని వత్తలోపాన్ని నీవు తప్ప మరొకరు చక్కదిద్దలేరు. లోక

కల్యాణం కోనం నీవరావలసి వచ్చింది. కేవలం వస్తుగా నూతు నిర్మాణం కొరకే గాక, లోకంలో శిఖాదైయత మత సిద్ధాంత ప్రతిష్ఠా పన చేయుటకొఱకు, వివిధ శాస్త్రాధ్యాపనం కొఱకు, మంత్ర తంత్ర యోగాభ్యాస విద్యా ప్రపంచమంత్రమయింది. నీవు కారణ జన్ముడవు. భూలోక కాల ప్రమాణాన్ని బట్టి నీవిక ఏడు జన్ముతెత్తుతావు. చివరి జన్మాంత్యకాలంలో పొము కుబునం విడిచి నట్లు దేహబంధాన్ని విడిచి, మరల యథాహూర్వ సాయుజ్యపదవిని పొందుతావు, ఈ సప్తావతార జీవితకాలం భూమిపై బహుదీర్ఘకాల మనిషించినా అది ఈకైలాపంలో అత్యల్ప క్షణికాలం. సాయుజ్ఞ మోక్ష స్థాయిలో దానికి పరిగణనమేలేదు. అది సంకల్పం వెంట సంకల్పం వంటిది.

లోకంలో సృష్టికర్త తచచుర్మిలు బ్రహ్మాయైనట్లే నూత్రమత్తు సృష్టిచేత నీవూ దేవలమనుబ్రహ్మగా, దేవల మహార్షిగా కిరింపబడతావు. లోకంలో కూడూగూడూ లేటుండ కొంతకాలం జీవించవచ్చు మొలకు గుడ్డ లేకుండ సంఘంలో క్షణికాలమైనా మనగలగడం సాధ్యంకాదుగదా! కూడు గుడ్డలనే ద్వంద్వసమాపంలో కూడు శబ్దం ముందు చెప్పినా ప్రతి ఒక్కరిక ముందు కావలసినది గుడ్డ. వత్త శోపం ఆగోరవాపొదకమైనది, తిన్నడెవ్వురు చూడరు; ఉన్నడెవ్వురు చూడరు. కట్టుకొన్న వలువనుచూస్తారు పెట్టుకొన్నవగను చూస్తారు. ఒంటికి వలువ అలంకారప్రాయం. స్వగ్గాధిపతి దేవేంద్రుడైనా వస్తులోపం కలిగిఉంటే నింద్యుడవతాడు వూటకూటికి టికాణాలేని నిరుపేదయైనా ఒంటినిండ వస్తుముంటే గౌరవార్థుడవతాడు.

కాబట్టి చెదరిన మనస్సును కుదురు పరమకో. నీవు వస్తోఁ దోయాగానికి పూనుకొని వస్తుగానంతో దేవాంగాలంకరణ కావించి దేవాంగ నామధేయడవవతావు. లోక హితకారివి కావడం చేత

నీజన్న చరిత్రామవుతూంది. నీవు దిగంత విక్రాంత కీర్తివంతుడవోతావు, అన్నాడు. పార్వతీదేవి కలుగజేసికొని బిడ్డా! అయ్యాళజ్జను శౌదల దాల్చు. నీకన్ని విధాం అండగామేముంటాము కర్తవ్య నిర్వహణానంతరం నీ సాయజ్య పదవి నీకుండనే ఉంటుంది. అన్నది.

దేవలుడు వారి సాంత్వన వచనాలకు ఊరటచెంది తల్లి దంప్రదులారా! శివహూజానిర్మాల్యంలా మీ అనతిశిరసావహిస్తున్నాను. కర్తవ్యముపదేశించండి అన్నాడు అంత అంతకాంతకుడు నంతు ప్రోంత రంగుడై పుత్రకా! వినుము. అదికాలంలో నా ఉచ్చార్థవ నిశ్చాసనలకు వేద వాజ్ఞాయముత్పన్నమైనవి. దానితోపాటు పద్మ నాళాత్మక తంతు నంతానం పట్టింది. వేద వాజ్ఞాయం బ్రహ్మ కిచ్చాను. పద్మతంతు నంతానం విష్ణుమూర్తికిచ్చాను. విష్ణువానూలును సూక్ష్మికదించి నిజనాభికమలంలో భద్రపరచాడు. అవి నీవు తెచ్చుకోవాలి. ఈ లోజే నీవు కీరసాగరమందలి శ్వేత ద్వీపానికి వెళ్లు. కేషతల్పుశాయిని నందర్శించి పునర్నుని చేసికో నా పనుపును తంతువుల కోసం వచ్చానని చెప్పు. అతడవి ఇస్తాడు. వాటిని నంగ్ర హించి నీ నేర్చుతో వస్తు నృష్టి సాగించు, నీకు పూర్వజన్మ జ్ఞానం, పూర్వకర్మ కౌశలం కలిగిస్తున్నాను అన్నాడు.

దేవలుడు అంజలి బధ్యుడై విక్ష్యానాధా! తంతు పరిగ్రహణానం తరం నేనెచటికి చేరుకోవాలి? నా కార్యక్షేత్రమెక్కడ? నా పరివార మెవ్వురు? నాకు బ్రహ్మచారి జీవితమా? గృహస్థాశ్రమ జీవితమా? నేతపని నాతో పదినమాప్తమా? తేక, అది వారసుల కెవరికైన అప్పగించాలా? శివాదైత మత సిద్ధాంత ప్రచారం ఎలాసాగించాలి? ఇవన్నీ వివరంగా చెప్పమన్నాడు.

పరమ శివుడు కుమారా! నీవు తంతు నంతానం నంతరించు

కాని శైవ ద్వీపం (వైకుంఠం) నుండి భూలోకమందలి జంబూద్యపానికి వెళ్లాలి. అద్విపంలో సర్వదేవతా వాసమైన మేరు పర్వతమున్నది. దానికి దక్షిణ దిశగా భూదేవికి రత్నాఖచిత సువర్ణకరీట ప్రాయంగా భరత ఖండమున్నది. ఆ భరత భూమికి కంఠహారంగా సర్వసౌఖ్యవహమై స్వగ్రాన్నితలపించే సగరదేశమున్నది. ఆ సాగరికి రాజుని ఆమోదపట్టణం. ఆ ఆమోదపట్టణానికి నీవు చేరుకోవాలి. దోసీ వత్త సూత్రోద్యోగాలకు కార్యక్రేత్రం. ఆమోదపట్టణానికి నీవు చేరుకొన్నప్పుడు దానిపాలకుడు చంద్రునిగన్న సాగరంలూ ఉపాపంగి నిన్ను రాజును చేసి తాను తప్పుకొంటాడు. నీవు సగర దేశాధికుడవై రాజ్య పరిపాలన చేస్తావు. పూర్వజన్మ జ్ఞానంచేత వస్తోఽప్యత్తిచేసి లోకులు కిస్తావు.

- దేవలునికి గాయత్రీ సూత్ర మంత్రాధికారం -

ఈక పరమ రహస్యం నీకు చెవుతున్నాను. నీవు గాయత్రీ సూత్రంతో జన్మించావు గాయత్రీ మంత్రం, శివపంచాక్షరీ మంత్రం నిజిహస్తి పల్లవంపై ఆడుతున్నది. నీకవి ఉపాపిరియై ఉన్నది. అందు వల్ల నీవు జన్మతో బ్రాహ్మణుడు. గర్భబ్రాహ్మణుడు. ఇతరులు ఉపవయనంతో ద్వైజన్మలై బ్రాహ్మణులొతారు. గాయత్రీ సూత్రం, గాయత్రీ మంత్రం నీ జన్మ హక్కులు. నా వల్ల నీకు గాయత్రీ మంత్రోప దేశికత్వాధికారం నంక్రమించింది. లోకులకు వత్త మిస్తావు. గాయత్రీ సూత్ర మిస్తావు మాంగళ్య సూత్రమిస్తావు.

నీకు పెండి అవుతుంది. సంకానం కలుగుతుంది. నీ పుత్రులు వత్త సూత్రోద్యోగాలలో నీకు సహాయులుగా ఉంటారు. విద్యాధికులై నకల శాత్రుపారంగతులై శివాద్వైత మత ప్రచారంలో నీకు చేదోడు వాదోడుగా ఉంటారు. ఉన్నత ప్రమాణ జీవనులై దేవాంగ జాతిగా

పరిగణింపు బడతారు. నీతర్వత నీ కార్యక్రమాన్ని స్వికరించి
లోకోద్దరణకు పాటు పడతారు.

నా సద్యజాత ముఖమం జన్మసాన మగుటచేత నీకు
సద్యజాతప్రవర,-నా సద్యజాతముఖం బుగ్గేదం పలిస్తుండటం
చేత నీకు బుక్ శాఖ,-నా పలన గాయత్రీ మంత్రాపదేశికత్వాధికారం
సంక్రమించటం చేత నీకు పరమశివ గోత్రం,-ఆశ్వలాయన సూత్రం
సిద్ధించింది. ఇట్లే నీ వంశీయులకు నిన్నబట్టి సద్యజాత ప్రవర,
బుక్ శాఖ, శిక్షణను బట్టి ప్రత్యేక మహార్షి నామగోత్రం, ఆశ్వ
లాయన సూత్రం సిద్ధిస్తుంది.

దేవాంగ జాతివారికి జన్మతః సూత్రాధికారం సంక్రమిస్తుంది.
అందువల్ల దేవాంగ జాతి వారెల్లరు గర్భబ్రాణ్యాణులే. అయినా,
బ్రాహ్మణుజ్ఞాన సంపన్ముతవరైన బ్రాహ్మణులే. కానివారెవరైనా శూద్రు
అవతారు, బ్రాహ్మణత్వానికి బ్రాహ్మజ్ఞానం మూలమై ఉప్పుది. సత్య
జ్ఞానం కలిఉండటమే బ్రాహ్మణత్వం. విపరీత జ్ఞానం కలిఉండటం
శూద్రత్వం. పుట్టుకతో ఎవ్వరూ గొప్పవారుకారు; జ్ఞానసముపార్శవ
చేతనూ, సత్త ప్రవర్తన చేతనూ గొప్పవారవుతారు. యథార్థానికి
నీ పొక్కడవే నామనస్సంకల్ప సంజాతుడవుకావు; సర్వ మావన
జాతులు, సర్వ దేవతాజాతులు, సర్వ రాక్షసజాతులు, సమస్త వశ
పక్షాది క్రమికిటక జీవరాశులన్నీ నా మనస్సంకల్ప సంజాతలే.
ఒకరు ప్రియులు, మరొకరు అప్రియులు కారు. అందరూ నాకు
సమానులే. అన్నిజాతులవారూ అన్ని జీవరాశులూ నా సంతానమే.
కాని, ఎవరు నాకు దగ్గరెతే వారికి సేను దగ్గరవుతుంటాను. ఎవరు
నాకుదూరమైతే వారికినేను దూరమౌతుంటాను. అయినా, నాసహజ
కరుణామృతపుష్టి చేనిపై వర్షంవలె అందరియందు సమంగానే
ఉంటుంది.

నన్న గుర్తింపజేసేదే గాయత్రి మంత్రం. గాయత్రి మంత్రం వేమా ఒక్కటే. గాయత్రి మంత్ర పరిపక్వ జ్ఞానమూ, వేమా ఒక్కటే. గాయత్రి మంత్ర చోదిత అజవ గాయత్రి మంత్రోద్ఘసిత నిత్యై కాగ్రగ్రాస్తితి నందిన ఆత్మ, వేమా ఒక్కటే. ఒక్కటే అంటూ స్వామియోగ సమాధి నిష్ఠుతయ్యాదు.

దేవలుడా పరిస్థితి గమనించి శివవామాంగమందు అనుపమ శాందర్భ తేజో విరాజిత దివ్య మంగళ విగ్రహాయై చిద్యుతాసంతో కన్నుల పున్నమి వెన్నెం పుక్కలిస్తూ, ర్యాపల పన్నజాబుల గుమ గుమలు పరిమళించే ముగురమ్మల మూలపుటమ్మకు మోకటి పాదాభివందనం చేశాడు.

అమ్మా! తండ్రి జ్ఞానం మాత్రమే ప్రసాదించాడు. అమ్ముతు శక్తియుక్తులు ప్రసాదించవలసి ఉన్నది తల్లి! నీ ఆజ్ఞలేక ఆక్రైన అల్లలాడదు. నీవులేక, పరమ శివుడుగూడ ఏ పనిచేయలేదు. తోకం లోని సమస్త శక్తులకునివేమూఅశక్తివి. అదిశక్తివి.పరాశక్తివి.సమస్త నదీనదాలు సాగరంలో నంగమించునట్లు లోకాలోక సమస్త శక్తులు నియందు చేరుతున్నవి. సమస్త తరు లతాగుల్చైదులకు భూమి సార మందిస్తున్నట్లు అన్నిశక్తులకు జీవన వాహినివై బలిమి కలిమి కలుగ జేస్తున్నాను. జగదీశ్వరీ! నీ చల్లని చూపు సృష్టి వ్యాపారమౌతున్నది. నీ వేడిచూపు జగత్ ప్రతయమౌతున్నది. అమ్మా! నీ కరుణామృత నిర్మరిని ఈ కనుగందుపై పునరించు. కంటేక రెప్పవలె నన్న కాపాడు, నా కార్యక్రమం విజయవంతమవటానికి ఈభాషిస్తుల నిమ్మ. అయ్య నిర్వాత దీప కళికవల నిశ్చంయోగ సమాధిలో ఉన్నాడు. అయ్యవైన నీవే; అమ్మవైన నీవే. ఈ విఢ్మను తక్కుచిద్వేభారం నీదే. నాయనగారి అజ్ఞజేరకు పుట్టు వోప్పుకొని నూలు

తేవడానికి పాలకదలికి పయనమవుతున్నాను. నాకు రఘుకవచమై నివే మార్గపదేశికురాణు కావాలి అని ప్రార్థించాడు.

ఆయమ్మ మాతృపేణు మోసులెత్తి మొగ్గదొడగగా, చిరునగవు చిందిప్పు ఆ ముద్దులయ్యను వద్దకు తీసికొని ముద్దాడి బీడా! రోక కల్యాణార్థం ఈ కార్యక్రమం నీ కప్పగించాము. నీకేసమస్య ఎదురైనా, ఏ కష్టం వాటిల్లినా నిన్నాదు కొనే బాధ్యత మాకున్నది అవళ్యం నీకు రకుగా నిఱబద్ధమా. మార్గమధ్యంలో గాని మరెక్కుతెనా, ఎప్పుతెనా ఏ విపత్తు ఎత్తి వచ్చినా, ఎవ్వరు చుట్టు ముట్టి బాధించి వేధించినా నన్నుధ్యానించు. వెంటనే వచ్చి నిన్ను కాపాడుతాను. మా తండ్రి నీకు మధ్యమలోకం నివాసంగా విర్హయించాడు. అందువలన నీకు దేవ మానవ లక్షణాలు సహజాలైనవి. అబ్బాయా! నీకు కామగమన శక్తి అనుగ్గహాన్నున్నాను. దివ్య శక్తులపై అధికారం గూడ కల్పిస్తున్నాను. ఇడిగో పూల పేణపనజ్జ తీసికో. దినిలో కైవియుమైన హూలు పండ్లు వగైరాలున్నాయి. విష్ణు మూర్తి సందర్భవేళ శ్రీధ్రాభక్తులతో సమర్పించు. ఈ శుభసమయాన ప్రయాణం సాగించు. నీకు మేలవుతుండి అన్నది. అంతట దేవలుడంజలి బద్ధుడై అమ్మా!

౩॥ ఐంబీజాత్మ సరన్వతమ్మవయి సృష్టిశరంభమున్ జూపవా?

త్రింబీజాత్మక ఉక్కువై మనుపవా? ప్రోంబీజమిట్లుండవా?

కీం బీజాత్మ త్రిమూర్తితన్ వెలయవా? లీలార్థ సాంబీజమై

ఓం బీజమ్మయి జ్ఞానమోక్షఫల రూపోత్సాహమందీయవా?

ఖద్దంధము—యోగము గలుగదెయిగ నిగ-

మాగమనుత, అంబా త్వద్దయార్థ, మతునున్

తు గగన సుధా లహరీ-

యోగరురీ! దివ్యశక్తు లౌనగవె నాకున్.

శా॥ జయ కంభ్వర్ధ కరిరిణి! కుం శిరస్మాధాగ్ర నంచారిణి!
జయబ్రాహ్మిన్మ మధుకోళ బిందుకళికా! జ్ఞానప్రమానాంబికా!
జయ హృతోష్ట నిధానమా! ద్వ్యతిమతీ! సౌవర్ణ వర్ణాత్మికా!
జయ కామేశ్వరి! వందనమ్మ నను వాత్సల్యమ్ముతోబోషమా!

అని స్తుతివాక్యాలు పలుకుతూ పూర్తిగా దంపత్తిలకు ప్రదక్షిణ
నమస్కారాలు చేసి అనుమతి పొందాడు. బ్రహ్మదిదేవతలు కొంత
దశవ్యవేసువేటవచ్చి వీతోష్టలిపారు. దేవలుకు కీరతారాణికి పయన
మయ్యాడు అన్నాను.

కోట సువర్ణలత అడ్డుతగిలి నాన్నా! కొంచెంసేపాగాలి. మేరు
పర్వతమంటే ఏమిటి? అన్నది. మేరు పర్వతమా? మేరువనే పేరు
గల పర్వతమన్నాను, అయిమ్మాయి అది నరే. లోగడ మాకుఏడవ
తరగతి తెలుగువాచకంలో వింధ్యమేరుపర్వతాల మాత్సర్యాన్నిగూర్చి
“ఆత్మగతము” అనే పాతంవచ్చింది. ఆపర్యపాతం చెప్పేటప్పుతు
మేరుపర్వతమంటే బంగారుకొండ అని చెప్పారుగదా. అమేరు పర్వ
తం, ఇప్పటి కథలోని మేరుపర్వతం ఒక్కటేనా? వేరువేరా? చెప్పా
మన్నది. వింధ్యం మత్సరించిన మేరువు దేవతావానమైనదే.
ప్రస్తుత కథలోని మేరువూ దేవతావాన మైనదే. కాబట్టి రెండూ
ఒక్కటే అన్నాను. అయితే, మేరువంటే బంగారుకొండేగదా! అన్నది.
పూర్వాలు చెప్పినదాన్నిబట్టి జెనన్నాను.

మరి, అమేరు పర్వతానికి దక్షిణదికగా భరతభండమున్నట్లు
కథ చెవుతున్నావుగదా; దాన్నిబట్టి మనదేశానికి ఉత్తరంగా బంగారు
కొండ ఉన్నదా; అన్నది ఇంత వివరంగా అడుగుతున్నావు. ఉంటే
బంగారుకొండను తృవ్యి తెచ్చుకోవాలనా? అన్నాను. అనుఱంటేనా;
బంగారు కొండే ఉంటే, ఇంతకాలంగా భారతదేశం బీదదేశంగా

ఎందుకుంటుంకి? భారతదేశానికి ఉత్తరంగా హిమాలయ పర్వత మున్నది గాని మేరుపర్వతమెక్కడున్నది నాన్నా? అన్నది.

నేనేదో చెప్పబోయి—అంటే నంకల్ప మంత్రంలోని “జంబూ దీపే... మేరోర్ధ్వమై దిగ్ంగే...”ని చెప్పబోయి కుదరక నాలుక కరచుణొన్నాను. కొంచెం నిలదొక్కుకొని అమ్మాయా! నేను పురాణంలో ఉన్నమాట చెప్పాను. కాని, నీ వన్నదే యథార్థం. హిమాలయానికి దక్కణ దిశగా ఉన్నదే భారతదేశం. భారతదేశానికి ఉత్తరంగా ఉన్నదే హిమాలయం. భారతదేశానికి ఉత్తరావ హిమాలయం పెట్టుని కోటగా ఉండటంచేత అది ప్రజల పాలిట బంగారు కొండే దానిలో అపారమైన ఓషధి నంపద, ఖనిజ, నంపద, ఉంచుటచేత అది బంగారు కొండే. దానిలో అత్యున్నతమైన గారీ శంకర శిఖరం, కైలాస శిఖరం, గంగోత్రి, యమునోత్రి, మానవ నరోవరం. బదరి నాథ అమరనాథ కేదారనాథాది పుణ్యతీర్థాల్మైలుండి నర్వదేవతా నివాసం కావడం చేత అది బంగారు కొండే ఆన్నాను.

వాన్నా! నీవేమి చెప్పినా అది హిమాలయ పర్వతమే. మంచు కొండ, బంగారు కొండ ఒక్కటిలా అవుతాయి?—ఇక త్రీరసాగర మేమిటి? ఎక్కడైనా సముద్రాలలో నీళ్ళేగాని పాటుంటాయా? వీపంచంలో పాల సముద్రముంటే అపాలను చౌకగా దేశదేశాలకు పంపుకోవచ్చు. ఇక పశుపల్నీ పెంచే బెడద తప్పిపోతుంది గదా! అన్నది.

నా మనమ్మ అకాశంలోనికి దూసికాని పోయింది. పాలవుంత నక్కలీధి (గెలాక్సీ) పైన నిలచింది. అమ్మాయి! అక్షిరసాగరం భూలోకం లోనిదికాదు. పైటుంతానికి నంబుధించింది. చూడు. రాత్రులందు సుదూరతీర నీలాకాశంలో పాలపొంగులా వెలుగు పొంగు కవపదుతోంది. అదంతా జ్యోతిర్మేఘాల వరుసలతో అనేక

నక్కతుకూటూలతో ఒక వీధిదారిగా కనపడుతోంది. మన భూమి గ్రహంతో ఉన్న ఈ నక్కత్రవీధినే పాలపుంత, క్షీరం, క్షీర సాగరం అంటారు. స్వాతీ శ్రీవణా నక్కత్రాల మధ్యభాగంలో పరమ పదముస్వది. దాన్ని లైకుంలమంటారు. దానిమధ్య నక్కత్రాల రూపంతో శేషతల్పమున్నది. ఆతల్పంమిద విష్ణువు పవ్వించి ఉన్నాడు. అస్వామి నాథికమలంలో బ్రిహ్మ, వీణాపౌణి వాణి ఉన్నారు. ఇదే విశ్వానికి కేంద్రమని అనుభవజ్ఞులు, బోధిస్తున్నారు.

మనం ఈభూమిమిద జన్మించాము. భూమిమిద జీవిస్తు న్నాము భూమిగత జ్ఞానంతో భూవాతావరణాన్ని బట్టి దేనివైనా ఉఁహిస్తాము. ఈలోకజ్ఞానం మనకు అస్తిగతమై ఉన్నది. భూభ్రమ ణాన్నిబట్టి నూరోధయాన్తమయాలు జరుగుతున్నాయి అవి నిజమే అని మనంభావిస్తున్నాము. మనం అంతరాళంలోనికి ఎగసి చూసే నూర్యుడు తూర్పువ ఉదయించుట గాని, కదలి పోయిపోయి పడ మట అన్తమించుటగాని ఒప్పుకోము గదా! అప్పుడు నూర్యుడు కదలుటలేదని, భూమి కదలి తిరుగుతోన్నదంకాము.

సాగరమనగానే మనభూమిమిద చూచే జల నముద్రంగా భావిస్తాము. ఈ జలనముద్ర పరిస్థితులే ఆసాగరానికి ఆపాదిస్తాము. అందువలననే క్షీరసాగరమంటే మనకు విధూరంగా ఉంటుంది. క్షీరసాగరంలో పాలుండుటకాదు; అది ఆకాశంలోని తెలి వెబుగుల పొంగు.

ఒకవిధంగా అధ్యాత్మిక దృష్టితో చూసే క్షీరసాగరం బ్రిహ్మ రంధ్రమందలి నుఢా సింధువు. అపటి శేషతల్పం ఉధ్వర్థకుండలిని దానిమిద శయనించిన విష్ణువు పరమాత్మ. నీటికొలది తామర అన్నట్లు వినువారి అధికారాన్నిబట్టి అర్థరీతులేర్పడుతాయి. ఇంత

విచారించినపుడు క్షీరసాగరంలో ఉండేవి నీళ్లా, పొలా? అనే పుశ్చంకు ఇక ఆస్త్రారముంటుందా?

కొందరు తలోకాలు పైనెక్కడో లేవనీ, బిభూమి మిద ఉన్న కొన్నిపొంతాలనీ, - హిమాలయంలోని కైలాన శిఖరప్రాంతం కైలానమనీ, టిబెట్లు ఇంద్రుని త్రివిష్టపమనీ, బర్మా బుహ్నాపురమనీ, మెరికా పొత్తాళమనీ నిర్వచిష్టాంటారు. శివుడు హిమాలయాలలో తపస్సుచేకాడు గనుక, అయిన భూమికి చెందినవాడనీ చెప్పారు. పార్వతి హిమవత్పర్వత రాజ పుత్రిక గనుక మానవస్తీ అంటారు. విష్ణువతూరాల్లోకొన్నిభూమిమిదవనీశయనభూమికి చెందిన వాడని అంటారు. ఆనాడు ప్రయాణ సౌకర్యాలులేవు. దూరప్రాంతాలకు నడవి పోవాలంటే కొన్ని నెలలు, సంవత్సరాలు - పట్టేవి. అందువలన వాటిసె ప్రత్యేక లోకాలుగా, బచటివారిని దేవతలుగా, భావించేవారని చెపుతారు. తీగ కదిలిస్తే డొంకంతా కదలుత్సాంది. ఇవన్నీ చూస్తుంటే పుత్రుకొక బుద్ధి జిహ్వకొక రుచి అన్నట్లుంటుంది. ఎవరి భావన వారిది. ఈ విమర్శ ఇక నీలుపుతాము.

ద్వితీయధ్యాయం - దేవలుడు పొలకడలికి పయనం

దేవలుడు కైలాసాన్ని వదలి అంతరిక్షంలోనికి వచ్చాడు. విశ్వంతరాళంలో జ్యోతిర్ముండల బ్రహ్మమణాలు తిలకిస్తూ ఈమనోహర సౌందర్య దృశ్య సంఘటనకు హేతుభూతమైన భగవత్కూపైభవ ప్రాభవానికిశి. :కంపంచేశాడు. ఆపరమాణుప్రశ్నాండం భగవదాజ్ఞా బద్ధమై కేంద్రకాకర్షణతో జీవనవ్యాపారం చేస్తుండనీ,- చిద్విందు వికసనమే ఈ సమస్త విశ్వస్మిగారూపాందుతున్నదనీ,- బీజం మొక్కలు పూచికాసినట్లుజీవాణువు వ్యక్తిగా రూపాందుతున్నదనీ భావించి ఒకవిధంగా నిజ జన్మావతరణం దైవ విలాసంగా ఎంచి ఉంరట, తృప్తి పొందాడు అతడు కామగమనం

కంవాదు గనుక సంకల్ప మాత్రాన తణకాలంలో వైకుంఠలోకానికి వచ్చాడు. క్షీరసాగర తీరమందున్న నువ్వుల్కాశమం చేరుకొన్నాడు.

అశ్రమమంతా శ్రీ మహావిష్ణు లక్ష్మణ లక్ష్మితమై విష్ణుమయై ఉన్నచి. విష్ణుమందారాలు, విష్ణుపారిజాతాలు, విష్ణుహరిచందనాలు విష్ణు కల్పకాలు, విష్ణు సంతానాలు గుత్తులు గుత్తులుగా విరబూసి కాసి ప్రతిచెట్టు సాలంకృత విష్ణు స్వరూపంగా ప్రతిభాసిస్తున్నది. పొన్నలు పొగడలు, పనపలు తినిసెలు, ఏడాకుటరటులు, ఎల మావి గుమురులు, విరిసి అల్లిబిల్లిగా అల్లుకొన్న వెన్నెల తీవలు, విరజాజులు, సన్నజాజులు, మల్లెలు మొల్లులు పరిమళ పవనాంకు రాలతో అతిథులను విష్ణుదేహచ్ఛాయవంటి తమ చల్లని నీడలకు అప్యోనిస్తున్నవి తుమ్మెదలు ప్రాణవ మంత్రకలిత రుంకృతులతో పూలపై మూగుతోన్నవి. గండు కోయిలలు నప్త సామాలను స్వర సహితంగా కుహలకుహూకారంతో ఆలపిస్తున్నాయి. నె మళ్ళీ పించాలు విప్పి నాట్యం చేస్తూ శ్రీ హరిగుణగానం చేస్తున్నాయి. అచట నవవికసిత నువ్వుపద్మ నరస్తీర వృక్షచ్ఛాయల్లో నప్తులు ఖాగవతోత్తములు తులసీదళాలుచేర్చి పూలమాలలు కరుతూ ఆల్లంత దూరంలో కైవతేజంతో వెలుగుతున్న నూతనాతిథిని చూచారు. ఎదురుగా వచ్చి బిభాదనహూర్యకంగా స్వాగత వచనాలు పలిక తోడ్కొని తెచ్చారు. అనన్ధార్యది హూజా నపర్యలు కావించి వచ్చిన పని తెలిసికొని మేముగూడ శ్రీ మహావిష్ణు సందర్భనార్థం వప్పున్నా మన్నారు. పూలమాలలు హూర్తిచేసి అందరూ కలసి బయలు దేరారు.

శివముతునకు పాలకడలి గూడ వెండికొండే అనే బ్రాంతి కల్గించటానికా? అవ్వట్లు తరగలు చెలియలికట్టిమాద తెల్లని నురుగు కొండల్ని చేరుతున్నాయి. కడలితరగల ఘుంఘుమ ఫోష దశవిధ

నాదాలను పోలుతున్నవి. సాగరమనే జేషకుండలిని ఉత్తంగ తరంగ సహాన్ ఫణామణి మండలిని విప్పి వేలారంగస్తలిమాద అపూర్వ నాట్యకళా విన్యాసం చూపుతోంది. వాయు పీచీ పరంపరా విషేష శకలిక నీల జలద ఖండాలు బహు విధ విష్ణువతార మూర్తులు పొందుతూ క్షీరసాగరోపరిష్ఠల గగన భాగంలో విషులీలా వైథవాన్ని పురుషున్నన్నవి. సాగరానికి రత్నాకరమనేమరోపేరున్నది. పెద్ద పెద్ద అలలు చిరత్న రత్నాలను పైకెత్తుకొని వస్తున్నాయి. అరత్న పంకులు నీళ్ళతో జారుతూ గగనాన వెలుగు పంటల్ని పండిస్తుంటే అది సాధకుని ఒకానొక అలొకిక సిద్ధావస్థను తలపింప జేస్తేన్నది. సాగరం తనలోని ముత్యాలను కుప్పపోసి కూర్చుండా? అన్నట్లు వైకుంఠం వెలుగుల వెల్లువలతో పుకాశిస్తోంది.

ఆ వైకుంఠంలో రాజనగరు. ప్రక్కనే అనందవనం. ఉత్తర దిశగా రత్నగిరి. దాని ముత్యాల సెలయేళ్ళతో రూపొందినదే అమృత సరస్సు ఆ అమృత సరస్సు గూడ త్రిమన్నారాయణ స్వరూపాన్నే కలిగి ఉన్నది. అది సుధారసాక్రయం. సువర్షపహాన్ దళ పద్మదరం. శంఖ చక్రమనోహరం. హంపోత్తరీయ భాసురం. నవ వికచోత్వుల వర్ష శోభితం.

ఆ అమృత సరస్సులో తేలియాడు జేషతల్పంపై అధివసించి విష్ము భగవానుడు సాధనా సిద్ధులకు బ్రహ్మపదేశం చేస్తున్నాడు. దేవతలు గరుత్పుంతుని అనుమతిపొంది అంజలి బద్ధుడై దూర మందుండియే ఓం నమా త్రిమన్నారాయణాయ అనే మంత్రాచ్ఛారణ చేస్తూ బిరచిర చేరవచ్చాడు అదివ్య మంగళ విగ్రహ దర్శనంత వట్టరాని అనందోత్సాహాలతో ఇలాస్తుతించాడు.

సీ॥ క్షీరాంబునిధిలోన జేషతల్పముపైన
పవ్యాశించినయటి పద్మనాభ!

రత్న రంజిత నువ్వడ కీరీట రుచులతో
 వదనబింబంబోప్పు వరదరాజ!
తీశేవి భూదేవి చిహ్నరూపాదములొత్త
 పులకించి పోయెడి పుణ్యమూర్తి!
 నాభి పద్మముమీది నలువ వేదముపల్గై
 అనందమొండడి అమృతహృదయ!
 ఆ సహస్రార కమల పీతాంతరమున
 వెలుగు జ్యోతిర్కృయుడవీషు జలజనయన!
 పరమ పదమందు నెలకొన్న పరమపురుష!
 శరణు, శ్రీమన్మహావిష్ణు! శరణు శరణు

- చక్రబంధము -

శా! భక్తముమ్మెలు త్వర్త్తపద్మమ్ములకు హృతపద్మమ్ముఅందీయవా?
 రక్తిన్ శుమ్ముదవోలె రాగలహరీ ప్రాచుర్యమున్ జూపవా?
 భుక్తిన్ ముక్తినిగూర్చి వారల నదా పోషింపవా? కేళవా?
 వాక్తోపో! భవతారణా! ప్రభువరా! వార్యద్భువా మాధవా!

- విష్ణువ దేవలునికి తంతువులతోపాటు చక్రమిచ్చుట -

దేవలుడు స్వామికి ప్రదక్షిణ నమస్కారాలు చేసి సెజ్జలోని
 శైవియ పుష్పమాలను శ్రిహరి మెడలో వేళాడు. టెంకాయ పెట్టి
 తాంబూలం నమర్పించి పాదాభివందనం చేశాడు. అంతట విష్ణువు
 నాయనా! లెమ్ము. ఇటు నుఖాసీనుడవు కమ్మన్నాడు. దేవలుడు
 కూర్చుని జగద్రక్షకా! లోగడ హూర్యసుప్పి అంత్యకాలంలో శివ
 సాయజ్యం పొందిఉన్నాను. బ్రహ్మకోరికపై ఈచ్ఛప్రికి వస్తో!
 తృతీ చేయటకై శివతేజస్సునుండి మరల జన్మించాను. నా పేరు
 దేవలుడు. శివపార్వతుల ఆజ్ఞమేర నీచెంతనున్న తంతువులను

స్వీకరించడానికి వచ్చాను. భగవానుడా! అవినాశు మన్మహించు మన్నాడు. సంస్కారవంతములైన ఆ మాటలకు నారాయణుడు సంతసించి దేవలా! ఎంత మంచిమాట వినిపించావు! ఇ పురుతోకుల మానరక్షణ అత్యంతావళ్యకమై ఉన్నది. [బ్రహ్మ సృష్టి దిగంబరతా దూషితమై ఉండుటచేత మార్పుశలకు జూగుపొన్పహమై ఉన్నది. దీనిని చక్కబరమవారెవ్వరు? ఎవ్వరని? ఎదురు చూస్తున్నాను ఇప్పటికి నీతు వచ్చావు. వెదికే నంజీవితిగ చేతికందినట్లు అనండంగా ఉన్నది.

సృష్టి పొన్నరంభకాలంలో వేదాలతోపాటు తంతు సంతానం కలిగించి. ఆప్యుటినుండి వాటిని నాభినాళ కమలంలో భద్రవరచి ఉంచాను. ఈకమల తంతుషులతో వస్త్రాలు నేసి నర్వలోకపాశుల దిగంబరతా దోషాన్ని పోగొట్టు. వారి దేహాలకు అలంకారపొన్పత్తి కలిగించు. ఇవిగో పరిగ్రహింపుని ఇచ్చాడు. దేవతలు పుచ్చుకొన్నాడు. తుండరికాథుడు దేవతలుని వివయవిధేయతలకు మెచ్చుకొని అబ్బాయిా! ఇందరి వైష్ణవులలో నీవోక్కుడవే కై వు దుగా ఉన్నావు. సాధుమూర్తిగా తోస్తున్నావు, ఒంటరిగాఉన్నావు. రక్షణకెట్టి డయుధం నీవద్దలేదు. దారినదుమ అనేకుఱువంచకులుతారసిల్లపచ్చ, పొయాలు కల్పింపవచ్చు, చంపటానికి రావచ్చు. అత్మరక్షణకు అధారంగా నాచక్కం నుండి ప్రతిచక్రం తీసి నీకిప్పాను. దానితో నీ ప్రయాణం విజయవంతమాతుంది. అని చక్రమిచ్చాడు.

దేవతలుడు మహాపసాదమని అందుకొని భక్తి తాత్పర్యాలతో ప్రణమించి దేవా! పత్ర నూత్ర, నిర్మాణంలో విఘ్నకారకులైన దుష్టులను దునుమాడుటకు చక్రాయుధప్రదానం చేశావు. ఇట్లే ఇతరకార్యక్రమాలలోగూడ నాకు రక్షణగా ఉండుమని ప్రార్థించాడు. నారాయణుడు అన్నిటికి అఱగదీశ్వరుడు జగదంబ ఉన్నారు. జ్ఞానిస్

శక్తి యుక్తుడవై విజయం సాధిస్తావు అన్నాడు. దేవలుడు స్వామి! నీవద్దకు నేను బయలుదేరేవేళ జనకు యోగసమాధిలో ఉన్నాడు, జనని నన్నుదీవించి ఈ పూల సెజ్జ ఇచ్చి పంపించి. అమృ నారాయణి, నీవు నారాయణుడవు, అమృగారి పుంప్రవ రూపమే నీవు. నీ అనుగ్రహముంటే అమృగారి కరుణా కటూకుమున్నట్టే. తల్లివంటి వాడవు నీవే అన్నాడు. గోవిందుడు దేవలుని శిరస్సు నిమురుతూ వత్సా! నీ నంకల్ప మిథేరుతుంది. నీకు విజయం కలుగుతుంది. ప్రస్తుతం నీ సివాసమెక్కడి అన్నాడు. దేవలుడు దేవా! సూర్య కుటుంబమందలి భూలోకంలోని జంబూద్యోపాంతర్గత భారత దేశ భాగమైన నగరదేశం పానివాపంగా నిర్ణయించబడింది. ఈ బిడ్డను గుర్తుంచుకోండి వెళ్లివస్తాను అని లక్ష్మినారాయణులకు ప్రొమ్మెకాక్కరు. అవటివారిక అభివాదనంజేశాడు.

దేవలుడు భూలోకానికి వచ్చుట

అతడు సంకల్పమాత్రాన వైకుంఠ గగనాన్ని అధిగమించి నవగ్రహత్వక సూర్యకుటుంబంలోనికి వచ్చాడు. అందున్న భూలోకాన్ని కనుగొన్నాడు. నప్తద్వీపాలను వేర్పరించుకొన్నాడు. భూదేవికి హృదయకోశంవంటి జంబూద్యోపానికి వచ్చాడు. అందున్న హిమాలయాలను బట్టి భారతదేశాన్ని నిరూపించుకొని నముద్ర తీరణ్యం చేరుకొన్నాడు. భూలోక వాతావరణ స్థితిగతులు అర్థంచేసికోదలచి తన సహజ కామ గమన వేగాన్ని తగించుకొని మంద మంద గమ నంతో ముందుకు సాగిపోతున్నాడు. నానావిధ తరులతాగుల్ని నంకి ర్షమైన అకీకారణ్యం సూర్యతపాన్ని చౌరసీకుండా సింహ శరభ శార్దూలాది దుష్టమృగ రక్తకమై ఉన్నది. అట్టే ఆ కూగర జంతు తలు కాంతార రక్తకములై ఉన్నాయి. ఉథయ రక్తకత్వం అక్కడ నెఱకొని ఉన్నది. అతడు కాకులుదూరని కారడవులను, చీమలు

దూరని చిట్టదవలను దాటుతూ ఒకపర్వత పొద పట్టణ నమింపానికి వచ్చాడు.

- కపటముని పక్కమం -

అల్లంతదూరంలో ఇద్దరు అరణ్యక వేషధారు తెదురయ్యారు. హారేవేసో గునగునలు పోయారు. లౌటులేనుకొన్నారు ఈజోగి పడుచు వాడు వెన్నపూనముద్ద. లేతపాకం నవుజు. కల్లు నంజుడుకు మాబాగాఉంటాడు. పిడిదగ్గర ఏదో మూటగూడ ఉన్నది. అని ఉంరిపోయారు. హారిలోఒకడు ఇంకొకదితో ఒరే! నువ్వుపోయి ఈవిషయం యజమానివర్గానికి చెప్పు. గురుశిష్ట సన్నాయన వేషాలు వేసుకోండి. నువ్వు అయ్యగారికి ఉపచారాలు చేస్తూవుండు. నేను ఈ పిలగాడికి మాయమాటలు చెప్పి తోలుకవస్తాను. రాత్రి విందు భోజనం చేసుకొంటాము ఉన్నకాసులు పంచుకొంటాము. జాగ్రత్త. పో పొమ్మ న్నాడు. వాడు తల ఎగరేసి వెళ్లాడు. పీడు నెమ్ముడి నెమ్ముడిగా ఆడుగులేనుకొంటూ దగ్గరికి వచ్చి చూపులతో ఇనేస్తూ ఇలా ప్రశ్నించాడు.

హాడు:- బాబూ! మిందేవురు? అనురసంధ్యకాలమయింది. ఎక్కుడికి వెతుతున్నావు?

దేవ:- మాది కైలానం. భరతఖండంలోని సగరదేశానికివెడుతున్నాను. వాడు:- కైలానమా? అడెక్కుడై? ఎక్కుతైతే ఏమిలే. ఇప్పడు నువ్వునగరదేశానికి వెడుతున్నావా? అబ్బో! అదిచాల దూరమే? సాగరికి పోవాలంటే రోజులు, వారాలు పడతాయి. పొపం పసివాడివి. ఎక్కుడో కైలానంనుండి వస్తున్నానంటున్నావు. ఎప్పుడు ఇన్నావో ఏమో! ఎప్పుడుబయలుదేరావో ఏమో! ఎండదెబ్బ తగిలి ముఖం కండి వాడిపోయింది. మా మునిపల్లెకు వచ్చి ఈ రాత్రి విక్రాంతి తినుకొని వెళ్లరాదా?

దేవ:- ఇక్కడ మున్యాక్రమమందా? ఆవాతావరణం కనపడటం లేదే?

వారు:- అదే బాబూ! అ గొత్తెల మంచులు, గొడ్డమందలు పోతు న్నాయే, ఆదారినే, అ కొండకోనలో ఆక్రమమంది. ఇక్కడ నీవంటి కుళ్లకారు ముసులు, వయసు ముసులు, ముసలి ముసులు చాలామంది ఉన్నారు. వచ్చిచూడు నీకి తెలుస్తుంది. ఆహురిపాక పై తలగోపరం అడిగో కవపడుతున్నదిచూడు.

దేవ:- ఆఁ ఆవును. ఆక్రమాధిపతుల నామథేయమేమిట య్యా?

వారు:- పరిప్రాజక యతీంద్ర బ్రహ్మనంద స్వాములవారు.

దేవ:- అట్లయుతే వారిదర్శనం తప్పక చేసికోవాలి. పద. ముందు దారి తీయుమన్నాడు. వారు అట్లాగే అని ముందుకు ఆడుగు లేస్తూ అబ్బాయా! ఎంతసేవటినుంచో అమూట మోయలేక మోస్తున్నావు. అదినాకీయవయ్యా! మోసుకవస్తాను? అన్నాడు.

దేవ:- అది బరువైనదికాదు. నడువుమన్నాడు.

ఇద్దరేవేహే మాటలు చెప్పుకొంటూ నడచి ఆ కృతకాక్రమంలోనికి ప్రవేశించారు, దేవులునిరాక గండుపిల్లల గుంపులోనికి చిలుకపిల్ల వచ్చినట్లయింది. పరశాలలో ఒకవైపు యజ్ఞకుండం మండుతోంది, కొండరు ప్రసుక్ ప్రసువాలతో నేఱు వంచుతూ ఆహాతులు చెప్పుతు న్నారు. కొండరు పుష్ప మాలలు కడుతున్నారు. ఇంకొకవైపు వ్యాఘ్రాసనంపై యోగనిష్ఠా గరిష్ఠుడుగా ఉన్న ఒక పెద్ద జడదారి అటునిటు చూస్తూ స్ఫురిక జపమాల త్రిప్రసుతున్నాడు. ఇద్దరు శిష్యులు జడదారిగురువుకు వింజామరలు వినరుతున్నారు. దేవులుడు ఆవాతావరణానికి సంబరపడుతూవచ్చి స్వాములవారికి నమస్కరించాడు, ఆ స్వామి కీర్తిగంట చూస్తూ పరమసుఖప్రాప్తిరన్న అన్నాడు. వారిద్దరికి ఈకీర్ణింది నంభాషణ జరిగింది.

దేవ:- స్వామి! తాత్త్వికంగా మానిర్థయమేమిటి?

స్వామి:- అయమాత్మాబ్రహ్మా. నాయనా! విశ్వమూ అత్మాబ్రహ్మమే.. అహం బ్రహ్మస్తి. నేను బ్రహ్మమే.. తత్త్వమనిసి. నీవూ అబ్రహ్మమో తున్నావు.

దేవ:- బ్రహ్మమంటే ఎవరు స్వామి!

స్వామి:- అవాజ్ఞానః గోవరమైనది నాయనా!

దేవ:- బ్రహ్మము పరమ శివుడు కాదా, స్వామి!

స్వామి:- కాదని ఎవరన్నారయ్యా? శివుని ఆజ్ఞలేక చీమైనా కదలు తుందా? అంతా శివమయం “నిరాకార సాకారమోంకారగమ్యమ్. పహస్రారమధ్యధ్య లిందుస్వరూపం. చిదాకారరూపం. శివోహమ్” హరహర మహాదేవ శంభో, హరహర మహాదేవ శంభో.. అంతూ అందరికి ప్రెగచేశాడు ఆక్కడి వారందరూ పైద్రపైటున ఆవదాలు ఉచ్చరించారు. దేవుడు అధ్వనికి సమాధి నిష్టుడయ్యాడు. ప్రక్కావాడు మాడుమిద దెబ్బవేయగా దేవుడు క్షణంలో తేరుకొన్నాడు. కళ్ళతెరిచాడు.

స్వామి:- నాయనా, బిడ్డ! నీ పేరు?

దేవ.. దేవుడుంటారు.

స్వామి - నీ జన్మబూమి?

దేవ:- శివలోకమైన కైలాసం.

స్వామి:- ఆఁ.. కైలాసమే? మరి ఇప్పుడెక్కుడనుండి వస్తున్నావు?

దేవ.. వైకుంఠంనుంచి

స్వామి.. ఆఁ.. వైకుంఠంనుంచే? సరిసరి. బాగుబాగు. ఆచంకలోని మూర్ఖేమిటి?

దేవ.. నూలు కట్టలు.

స్వామి.. వాటివలన ఉపయోగం?

ఉన్నితిలో వున్నితికి మానవంరకు చేస్తాను. ఇది శివాజ్ఞ.

స్వామి:- ఓహో హో!! లోకోపకార కార్యావరణకు హూనుకొన్నా వన్నమాట! మంచివని. నీవు చాలమంచివాడవు నీరాక మాకు రాకావంద్రోదయంలా ఉన్నది. ఉపకారబుద్దిగలవారిని చూస్తే మాకెంతో సంతోషంగా ఉంటుంది. బిడ్డా! నీవంటి లోకోపకారికి అతిధ్యమిచ్చే ఆవకాశం క్షలినందుకు అనందపతుతున్నాము.

దేవ:- నేను ఆతిథ్యం కోసంరాలేదు. మాదర్మనంకోసం వచ్చాను.

స్వామి:- అలాగే... ఒప్పుకొంటాను. దర్శనం చేసికొన్నావుగదా! స్వర్ఘవంగూడ ఉండాలి. మా అశ్చమంతో అడుగు పెట్టడంతో నీపు మావాడవైనల్లే. నీవు మా కంటికి అమృత కలశంలా ఉన్నావు. నీమాటల్లో అమృతమున్నది. చూపుల్లో అమృతము న్నది. అమాంతం నిన్ను జాణుకోవాలి అన్నంత ఆశగాఉంది. అంతరుచిగలవాడవు.

దేవ:- స్వాములవారికి జిహ్వచాపల్య మున్నట్టున్నది. దాన్ని కోసి వేయాలి.

స్వామి:- అదివీలుకాదులేవయ్యా! మూతిదేనికి? మేతకుగదా! ఒరే శిష్యులారా! ఈపిలగాడికి దేహశుద్ధికావాలి. సోమపానం పట్టం చండిరా అన్నాడు.

ఈక శిష్యుడు ముందుకువచ్చి సోమపానంతో అతిథి నత్స్త్రము ప్రారంభహర్షాతుంది ఇదిగోపాత్మ. త్రాగరా. అని ఈయిటో యాదు దేవలుడు ఉలికిష్టపడి త్రాగరా ఏమిటి? భాష మారిందే? దుర్మాసనగాఉంది. అది సోమరనమెలాశాపుతుంది? ఆయితేమాత్రం నేనెందుకు త్రాగాలి? అన్నాడు. స్వామి ఒరే గడుగ్గాయి! కిట్ట కొంచెం కూతఫునంగా ఉన్నదే. గుఢగూబిలా చూస్తావేమిరా? ఇదిగో చూడు. న + ఉము = కలిపితే సోమ అవసుందిరా, మించు ఉము

మహేశ్వరులు త్రాగేవిరా. అది శివమృతంరా. ఏమిరా, అందు కోవు? పిల్లకాకికేంతెలును ఉండేలుడబ్బు ఒరే, శిష్య, వీడికదేమి అర్థంకానుట్టుంది. ఆనందా! ఒక్క దెబ్బవేసి రనం పట్టించండిరా. అన్నాడు. ఒకడు దేవలుణ్ణి పీడికటిపోటుపొడిచి ఇది నీవుత్రాగతే నీ శరీరమాంసం కుద్ది అవుతుంది. నువ్వు కుద్ది అయితే ఈ యజ్ఞ కుండం నిప్పుల్లో కాల్చుకోని నిన్నుతింటామురా. పెధవాయ్| తోందర రగా త్రాగరా అని గదమాయించాడు.

దేవలుడు పరిస్థితిని ఎదురొక్కటూనికి మౌనంతో ఆలోచిస్తూ న్నాడు ఆపెద్ద జడదారి గ్రుద్దురుముతూ ఒరే, శిష్యా! ఇంత అల స్వయమో? ఇక వాడు త్రాగడు. వాళ్ళిపట్టుకొని సోమరనం నెత్తిమిాద పోసి నిప్పులమిాద పెట్టిందిరా అన్నాడు వీడు వంటింటి కుండేలు. ఇంకెక్కడికి పోతాడు? అని ఆకపటముని వేషధారులు దేవలుణ్ణి పట్టుకోబోయారు. వలను తన్నేసి బయటపడ్డ గండుమిానులా దేవలుడు వారిని విదలించుకొని ప్రశ్నాత లోపలనుండి బయటకు వచ్చాడు.

దేవలుడు రాక్షసులతో యుద్ధము చేయుట

ఆ రాక్షసులు వచ్చి మిాద పడ్డారు. దేవలుడు విష్ణువును ధ్యానించి చక్కధారతో వారి శిరమ్మలను ఖండించాడు. పదిమంది రాక్షసులు ఖ్రదహస్తులై పైకివచ్చారు. శివాత్మజుడు వారిని సంహరించాడు నూరుమంది మనుజాశనులు వివిధాయుధాలతో వచ్చి ఎదురొక్కాన్నారు. వారు క్రమంగా విగతజీవులయ్యారు వేఱ మండి రేచిమ్మరీంద్రు మిడతలదండువలె, ఉసిళ్ళవుట్టవలె వచ్చి చుట్టుముట్టారు, దేవలహాన్త ముక్త చక్కం అనేక చక్కలై విజ్ఞంభించింది. వారును గుత్తులుగుత్తులుగా తెగిపోయారు.

ఆప్యదు రాక్షన నాయకులైన వజ్రముష్టి, థామువక్కుగు, థూమాక్కుడు, చిత్రసేనుడు, పంచసేనుడు అనువాదు వరణైతి గమనించి వీడు పిల్లవాడు గాడు పిడుగు. బ్రింగరాని కబళం. చిన్నపామునైనా పెద్దకఱ్ఱతో కొట్టాలి. అని కూడబలుకుకొని సేన లను నమకూర్చుకొని తలపడ్డామ. దేవల కరపుసారిత చక్రం ప్రచండ మార్పాండ మండలంలా మెరుగులు తురంగలించి కనులు మిరుమిట్లు గొల్పుతూ ప్రభయకాల పర్జన్య గర్జానుకారియై దిక్కు డ్యాలు గ్రీక్కుదలి పోయేటట్లు బోబ్బరిస్తూ రక్కసి మూకలను జక్కాడసాగింది. కొందరి తలలు తెగి తన్నిన బంతులపలె పైకెగిరి పోతుంటే.. మొండె ములు ప్రంభాలలా నిలబడి పోతున్నాయి. కుప్పించి ఎగసేవారి తలలు, చేతులు. కాళ్లూ ముక్కలు ముక్కలై పోతున్నాయి. వజ్రముష్ట్యాచి రాక్షన పీరనాయక పంచకం క్రోధ ఘూర్ణిత తాముక్కులై కహకహృక్షట్లులతో వికటాట్పహసాలతో దేవ లునిపైకి వచ్చారు. అతడు నమంత్రకంగా మరల చక్రం ప్రయోగించాడు. అని పంచరూపాలుగా విభక్తమై ప్రచండ జ్యాలలు క్రిక్కుతూ విరోధి శిరోధులు తాకింది. తా కు ట తో నే చండన శితలప్రాయాలై ఆ అయిదు చక్కాలు తిరిగి ఒక్కటై అది దేవలుని చేరుకొన్నది.

చక్రం వ్యధమైనందుకు అసురులు ఆవహాళనగా కేకలేస్తూ ద్విగుణిక్కతోత్సాహంతో ఆయుధాలు గుప్పించారు దేవలుడిసారి చూద్దామని మరల చక్కం ప్రయోగించాడు. అది విభక్తమై శత్రువు లను తాకి మునుపటిలా వ్యధమయింది. ఆదానవులు మరల పిల్లి కూతలు, కుక్క ఆరపులు, కోతిచేష్టలు ప్రారంభించారు. ఆ పంచ పీరయోధులు వివిధాయుధ పుయోగాలతో దేవలుని శరీరం జర్జరితం చేశామ. శరీరమంతా జల్లెడుతూంట్లయి రక్తం కారుతూ హూచిన మోదుగ మొక్కలా ఉంది. రక్త ప్రావంతో బలం తగ్గిపోయింది.

కాళ్లు తేలిపోతూ నేలమాద నిలబడలేకపోతున్నాడు. కళ్లుతిరుగ సాగినాయి. చేతిలో వక్రం తప్ప పుణ్యయథంలేదు, యుద్ధంచేసే శక్తి క్రమంగా సన్మగిల్లిపోతోంది. వజ్రముష్టి రాక్షసుని వజ్రసదృ శమైన బాణం దేవులుని గుండెలో గ్రుచుచుకొని దూసికొనపోయింది. అదెచ్చుకు తాళలేక అమ్మా! అని కేక పెట్టి నేలపై వాలిపోయాడు. అతడు ఆ బాధతో ఆత్మకేంద్ర లింగువు పైకెగసి అంబికను ధ్యానించాడు.

- (శ్రీ) చాదేశ్వరీదేవి అవతరణ -

వెంటనే రాక్షసులు మిత్రాయిపై శగలవలె మూగబోయారు. కానీ, అడుగుముందుకుపడక స్తంభించి ఇదేమని విష్టపోయి చూస్తున్నారు. అంతలో ఆకాశంలోనుండి ప్రణవశబ్ద తరంగాలు ఘంటాగణగణ ఫోషలా వినవచ్చాయి. అది అషాధమాసం అమావాస్య. అర్ధరాత్రి. రోదసీ కుహారం కటిక చీకటితో కాటుక కాయలా ఉంది. ఆ ప్రణవధ్వనిలో ఒక దివ్యతేజోబిందువు కారుచీకట్టను కరగిస్తూ తోచింది. అది తత్కషణమే కదలి పెరుగుతూ జ్యోతిగా, అఖండ జ్యోతిగా, మహాజ్యోతిగా, పరంజ్యోతిగా, చిజ్యోతిగా వెలుగుతూ సమప్త విశ్వాన్ని వెలిగిస్తూ దేవులునికి ప్రకృగా వచ్చి నిలచింది. సర్వజ్యోతిస్నులకు మూలజ్యోతియైన అచిజ్యోతి ఆది పరాక్రిగా రూపొంది - క్రిందపడి కెవ్వుమన్న పసిబిడ్డకెకవిని పరుగున వచ్చి గుండెకు హత్తుకొనే తల్లిలా అష్మాతహస్తంతో దేవులుని నిమిరి లేవ దీసింది; గుండెకు హత్తుకొన్నది. దేవులుని కాయం గాయాలు లేక హర్షంవలె తేజోవంతమైంది.

అప్పుడు బ్రహ్మాది దేవతలు పుష్పవృష్టి తురియస్తా జయజయ ధ్వనులతో వచ్చి, కోటి మార్యప్రభాభాసమానమై ధగధగ ప్రకా

శిస్తోషు బృహద్రత్న చూడాలంకృత శిరస్త్రయైన దేవిని చూచి
మొంగ్ల కృత చూడాంబ, హాడేశ్వరీ, వాముండీశ్వరి అని కీర్తించారు.
దేవలుడు గూడ వారితోపాటు అంబా, హాడేశ్వరీ! శరణు శరణు-
పాహిమాం పాహి మాము అన్నాడు.

ఇదంతా రాక్షసులకు దేవలుడు చేసే ఇంద్రజాలమనిపిం
చింది. ఏమిచేసినా, ఎంతచేసినా వచ్చింది ఆడదేగదా! ఉరిమి
చూస్తే వణకిపోయేబక ఆడది కొండంత పీరయోధుల్ని ఏమిచేస్తుంది?
చల్లని పిల్లగాలి హూదీవలను కదలిస్తుందిగాని, కొండల్ని కదలి
స్తుందా? అని అనుకొంటూ అవరిణామాన్ని పరికిష్టన్నారు. వెకిలి
చేప్పలతో నవ్వుతున్నారు.

అఱునా, అజగజ్జనని రాక్షసులకు మృత్యుదేవతగా, దేవలు
నికి మాతృదేవతగా కనపడుతోంది. ఆ అపరాజితాదేవి సింహావాహ
నయై మంజు మంజీర శింజాన లాఖరంటత చరణ కంజాతయై
బంగారు జరీ పేటంచు బుటా తొగరుపట్టచీర కట్టుకొన్నదై నపరత్న
ఖచిత కాంచన కాంచీదామం నడుమున తాల్చినదై లేతాకు పచ్చ
పట్టు జరీ బుటా రవికె తొడుగుకొన్నదై మెడలో చింతాక వతకంతో
రత్నహరాలు థరించినదై ముక్కు ముంగర, వజ్రకలిత నువ్వడ
కర్రావతంనం, కుంకుమ తిలకం కుండై ఘాలనేత్రాధిక్యంతో చంద్ర
రేఖతో దివ్యరత్నకిలిత కిరిటంతో ప్రీకాళిష్టూ చతుర్మాహుపులందు
చక్రత్రిశాల ఖగ్గ బాణాద్యయుధాలు కలిగి శ్యామాంగియై దేదీ
ప్యమానంగా వెలుగొందుతోన్నది.

* - పంచముష్ట్యాది రాక్షసులతో అమృతారి యుద్ధం -

అయమ్మ దృష్టములు రాక్షసులపై కోధాగ్ని వృష్టములు కురుస్తు
న్నాయి. దేవలుని పై ప్రేమమృత వృష్టములు కురుస్తున్నాయి.

● లోకేశ్వరి రాక్షసులకు దవ్వుయి క్రొవ్వుణిగింజెట్లున్నది. దేవులు నికి దాపై ప్రాపై స్తన్యం చేపుతోంది ఆ చౌడేశ్వరి దేవులుని భుజముపై చేయివైచి వత్సా! నీకభయమిస్తున్నాను. ఇక తలహూవాడక ఏంగంతి తీసికో. నిర్వక్క పరాక్రమ విక్రములై బ్రజేయులై అఖర్వ వర గర్వాంధులై దరోప్రథశులైన ఈ క్రూర రాక్షస వీరయోధుల్ని రణాంగణమందు క్షణంలో నాశనంచేస్తాను. ఈ కాళి యుద్ధకేళి సాక్షివై పరిశీలిస్తాఉండుమని తనసింహ వాహనాన్ని రాక్షసుల మిాడికి నడిపించింది. ఈ పసివాణ్ణి ఒంటరివాణ్ణి చేసి వంపబూను కున్నారటరా? పశువుల్లారా! మిా పాశవిక శక్తుల్ని నాశనంచేసిదైవియ శక్తుల్ని ఆవిష్కరించడానికి వచ్చాను. మిా భుజబలం బుద్ధిబలం ఏపాటివో మిా శస్త్రాత్మ పాండిత్య శాండిర్యమేపాటిదో నాముందు మాపండి అని సింహానాదంచేసింది. సింహాంగురు రోడసీక్కుపారం విదళన మయ్యెట్లు గర్జించింది.

ఇంతవరకు దేవులుదేదో గారడి తంతు చేస్తున్నాడనీ, వాని మాయలకు ఈన్నప్పి జరిగిందనీ భావిస్తా ఆమ్మవారి రూపసాంద ర్యానికి రిమ్మతెవులుపుట్టి వికారాలుపోతున్న ముగ్గిక్కడి రక్కములు వికటంగా నహ్వతూ మదవతీ! మావంటి వీరాగ్రేనరులు ఒక అబలా రత్నంతో యుద్ధానికి తలపడటం మాకే అవమానం అదీగాక, శిరిష కునుమ పేశల శరీరవైన నిన్ను మారణాస్త్రాలతో ఎదుర్కొనడం సిగ్గుచేటు. ముల్లెపువ్వులపై నిప్పులు పోసె ఆరసికులం కాము. మేముక మాట చెప్పాము. వింటే ఉభయతారకంగా ఉంటుంది. నివు మాపే ప్రేమనుబుట్టి పీడు నిబిడ్డలా ఉన్నాడ్ని నీవెంతోచక్కని చుక్కవు; ఒప్పులకుప్పువు; అందాల నాట్యమయూరివి, ఒయ్యారివి. నివు మాదానవైతే పీణ్ణి హింసించడం మాసుకోంటాము. నీకూ, నిబిడ్డకూ అన్నిసౌకర్యాలు కలుగజేస్తాము మాలో ఒక్కరిని ఎన్నుకొన్నానరే. లేదా, మాయైదుగురిని పెండ్లాడినానరే. అది నీ యిష్టానిక

వదలేస్తున్నాము నీ అందచందాలు అడవిగాచిన వెన్నెలగా చేసి కొనక, పార్థకం చేసికొమ్మన్నారు.

అంబ నేత్రత్యయనుండి నిష్పాలు చెరుగుతూ ఏమికూశారురా? మించుకలు చీలికలుచేస్తాను నేను అబలనా? మిమ్మల్ని పెండ్లాడాలా? నేను అబలనో సబలనో ఇప్పుడే బుజువు చేస్తాను. మింకు పెండ్లాము కావాలటరా? మిం పాలిటి మృఖ్యవునై వచ్చాను. కాల నర్పం హూదండ ఔతుందా? విషవల్లి హూదేనె విషమై అనుషులను గ్రసిస్తుంది. వన్న సామాన్యశ్రీగా తలచారటరా? నేను అసామాన్యను, జగన్నాతను, తల్లి పెండ్లామౌతుండటరా? నేను మింకుకూడా తల్లినైనా మింపై కత్తిగట్టి వచ్చాను. మిం కండలుచెక్కి కాటులకు, గుద్దలకు వేస్తాను.

సత్యగుణ నంపన్నలైన విష్ణుదేవుని వలన జన్మించినవారై మిం సత్యగుణం అలవరచుకొనక తమోగుణ పుష్పిష్టులై శునుజ మాంన భోజనులయ్యారు. మింకు ఏ అపరాధంచేయని ఈ బిడ్డను చంపబూనుకొన్నారు. మింకు కండకావరమెక్కి కళ్లకు పొరలుక్రమ్మ జగన్నాతనైన నన్ను పెండ్లాము కమ్మని కారులుకూన్నన్నారు ఈ కారణాల వలన దురహంకారహారితులు, దుర్మార్గాచరణులు, పాపాత్ములైన మిమ్మల్ని లోక కల్యాణంకోనం చంపవచ్చాను. ఇక మిం అబ్బును తలచుకోండిరా అని తన తేజస్సును కిరీటరత్నకాంతులందు ఇనుమడింపజేస్తూ ప్రిహ్యండం బ్రిద్దలయ్యట్లు సింహానాదంచేసింది. అపెడబోబ్బుకు గుండెలవిసి కొందరుదానవులు గ్రుడ్లు తేలవేశారు. ఆకిరీట రత్నకాంతులు మాములై కళ్లలో గ్రుచుచ్చకొని పాపలు మాడి పోయి, ఒళ్లు మండిపోయి చాలమంది నేలగూలారు.

రాక్షస వీరపంచకం క్షణకాలం శిలా ప్రతిమలవలై చేపులుదిగి మరల తేరుకొన్నారు. ఒక ఆడవి గాడిదలా ఓండ్లు పెట్టి

మనల్ని ఆదలిస్తుందా? బెదరిస్తుందా? మనమంత వాజమ్మలమా? ఈక్షణం వరకు ఇంద్రాది దిక్కాలకులను ముప్పతివులబెట్టి, మూడు చెఱువుల నీళ్లు త్రాగించాము. ఇంతవరకు మనల్ని నిరోధించేప్రాణి పుట్టనేలేదు. ఈపే చంపతానంటుండేమిటి? మనం విష్టువు నుంచి పుట్టినట్లు ఎలా తెలుసుకోగల్లింది? శానేమో జగన్నాత నంటున్నది. ఒకవ్యక్తి జగత్తును కని తల్లి అయినదంటే మనం ఒప్పుకోము ఈపే జగన్నాతృత్వమేమితో కాప్రకదలించి ఉపి చూస్తామని అనుకోంటూ వారు దీపజ్యాలపై రెక్కలపురుగుల్లా దేవిపై శారసిల్లారు.

పజ్జముష్టి రాక్షసుడు థనుష్టంకారం చేసి మేఘాత్మం ప్రయోగించి కాంతులకడ్డంగా నీలిమబ్బుల పరదాలతో కారుచీకట్లు కల్గించాడు. వారు గావుకేకపెట్టి చూడు, నాప్రతాపమంటూ ఉస్తి! నీవు జగన్నాతనని వాగుతున్నావు. మనిషిక మనిశే పుడుతున్నాడు, పిట్టకు పిట్టే పుడుతున్నది. చెట్టుకు చెట్టే పుడుతున్నది. నీ నుండి పుట్టేదంతా నీరూపంగా ఉండక ఈప్రపంచం పురుగులతో, పాములతో నక్కలతో కుక్కలతో ఎలుగులతో పులుగులతో, చెట్లతో చేమలతో ఉన్నదేమిటే? ఈప్రపంచానికి మూలం ఒకవ్యక్తిఅంటే మేము నమ్మము అని అన్నారు.

ఆంబ వెంటనే వాయవ్యాత్మం ప్రయోగించి మేఘాస్త్రాన్ని అణచి నీలిమబ్బులతోపాటు కారుచీకట్లను పారద్రోలింది. ఉరీ! రాక్షసాధమా! నీ మేఘాత్మం మట్టి కరచింది. చూశావా? ఉరీ! నాజగన్నాతృత్వం నిరూపించి నీకు నమ్మకం కల్గించవలసిన అవసరం నాకులేదు. అయినా, నీకొక్క ఉదాహరణమిస్తాను. సూక్ష్మ జ్ఞానముంటే అలోచించి అర్థంచేసికోంటానికి ప్రయత్నించు.

నీ స్వప్నాప్తితికి నీవే ఆధారం నీస్వప్నాదృశ్యాలన్నీ నీతోనుండే కలుగుతున్నాయి. అవన్నీ నీరూపంగానే ఉండక వేచువేరు రూపా

ఉతో ఉంటున్నాయేమిరా, పశువా? - నీరూపం సైతం ఒకవిధంగా ఉందా? కన్నుల స్థితివేరు, చెవులస్థితివేరు. చర్చావృత్తమైన నీళరిదం సహధాతువులతో ఉన్నది. ఈమాంన పిండంలో శక్తిఉన్నది శక్తిలో తెత్తన్యమున్నది. శక్తి చేతనా : వశంవదమై స్పృష్టి జరుపుకొంటో న్నది. అశక్తిని నేనురా! అన్నది

అంతట ధూమ్రవక్కుడు బాలా! అందంగా మాటల్లాడుతున్నావు. ఇదిగో అగ్నేయాత్రం కాచుకో. నీఅందం కండిపోకుండా చూచుకో అని ప్రయోగించాడు. అవే గజ్జిస్తూ తర్జిస్తూ జ్యాలా మాలికలు సృష్టిస్తూ పొలికలనిలో తీవ్రతాపం కలుగజేసింది. వాడు వికటాట హనం చేస్తూ భారుణ్యవతీ! నీవు జగన్నాతనని సమర్థించుకోవడటా ఉపవత్తులు చూపడం ఇతరులంగికలింపక పోయినా మేమంగీక రిస్తున్నాము. అందుకోక పరమార్థమున్నది. జగన్నాతనని చెప్పుకో పటంలో నీకు స్వాతంత్యమున్నట్టే, జగత్ప్రాతరులమని చెప్పుకోవడంలో మాకునూ స్వాతంత్యమున్నది. నీవు రూపంతో ఉన్నావు. మేమూ రూపంతో ఉన్నాము. మేము విష్ణుదేవుని వలన జన్మించా మని నీవే చెప్పావు. అందుచే మాకూ దేవత్వమున్నావి. నీహాదేవత సంటున్నావు ఏతావతా నీశక్తి, మాయుక్తి సమతాస్థితిలో ఉన్నది నికూ మాకూ సాంగత్యం సమకూర్చలే బంగారానికి పరిమళ మబ్బి నట్టవతుంది. ఈ చివ్వలో నిన్ను నౌవ్వజేయడం మాకే రవ్వ నుమా! కవగూడి గువ్వలా ఉంటాము ఏమంటావని ఆన్నాడు

ఇంతలో చాముండిక్వరీ కోదండ గండశిలా వినిర్మక్త వారుణాత్ర నిర్మిరీ జల వృధాహం అగ్నేయాస్త్రాన్ని భగ్నపరచి జ్యాలా మాలికలను తుడిచివేసింది. కాగి వేగ పోయిన కదనభూమి సన్న జల్లుతో చల్లబడింది. అంబిక కలుగజేసికొనా ఏమిరా, నీ ఆగి బాణం బోగ్గులయింది. వాచాలా! మిారు జగత్ప్రత్యం చెప్పుకొం

టూరా? పితృత్వమంతే ప్రేమామృతం చిలుకరిస్తూ పలుకరించి రక్షించడమా? లేక, కత్తులతో, గొడ్డలతో అమాయికుల మీద బడి చంపకాని భక్షించడమురా? బెబ్బులి మేకాను పట్టినట్లు మద్యపా నంచేస్తు మనుమ్యలను పట్టి వారి రక్త మాంసాలను తినమరిగిన మికు జగత్తిత్తుత్వం నంభవిస్తుందా? మిఱు హంతకులు, జారులు వోరులు లోకసౌందర్య వినాశకారులు క్రూరులు. మిా ప్రన శల్య హరీకులు, ఎత్తులు, జీత్తులు, గారణీలు యుద్ధప్రంలాపాలు, శస్త్రాప్త ప్రయోగ నైపుణ్యాలు సాదగ్గర పనిచేయవురా! అనిఅన్నది.

ధూప్రామ్యాడు నవ్వుతూ అంతమొండిదానవా చండి! ఇదిగో నర్సాస్త్రీం. నీ ప్రాణవాయువులను గోలి నిన్ను ఒలిగంటుంది. కాచుకొమ్మని ప్రయోగించాడు. అది బుపగొరుతూ త్రాచుపాముల్ని వినరిస్తూ రంయమని వస్తున్నది. వెంటనే చెప్పర్కాదేవి సుప్రాదైవత గారుడాస్త్రాన్ని ప్రయోగించి దాన్ని వ్యాధంచేసింది

చిత్రసేనుడు జాంతవాస్త్రీం ప్రయోగించాడు. దానివలన పులులు, చిరుత పులులు, ఏనుగులు ఎలుగుబంటులు మున్నగు అడవిజంతువులతో భండన భూమి నిండిపోయింది. పరమేశ్వరి సింహవాహనాన్ని అదలించి దూకించింది దాని భీకర గర్జనలకు జంతువులన్ని భయంతో తిరుగుముఖమై రాక్షస సైన్యంమీద బడి చీలిచ్చ చెండాడినాయి. వారే వాటని హతమార్చవలసి వచ్చింది.

పంచసేనుడు పంచనావ్యాపారంతో ఆకునుమకోమలి కొప్పు పట్టి ఉడ్డుకొని వస్తానని ప్రతిజ్ఞచేసి ఆకాశంలోనికెగిరి అదృశ్యడ య్యాడు. వాడు గాలిలో తేలాడుతూవచ్చి చేరువైనంతనే ఎండకు మంచుపొర విచ్చినట్లు వానిమాయ విచ్చిపోయింది. వాడు దృష్టు డయ్యాడు. కాళినమరనాట్యశీలియైపడగెత్తినపామువంటిత్రిశూలాన్ని

సారించి చేతికొలది వినరిషైచింది. దానితో వావి శిరస్సు తెగి పడిపోయింది మగిలిన కశిరభాగం గగనాన వింతనాట్యంచేసి చివరికపడిపోయింది

పంచసేనుదు పంచత్వం తెండటంతో మిగిలిన సోదర చతుర్భయం కోపారుణితనేతుగ్లలై పళ్లు కౌరుక్కుంటూ అనంభ్యాకమైన మూలబలాన్ని తోడుచేసికొని పొట్టేఇ కొండను థీ కొన్నట్లు వివిధాయుధాలతో చూడాంఱను థీకొన్నారు. వారి పహస్మాధిక బాణ వర్షపాతం కొండమిద వానజల్లులా ఉత్సర్పిమిద పృథా అయింది. అయినా అందరూ ఆమె జగన్నోహన దివ్యసుందరాకారానికి సమ్మాహాతులై కారుణ్య లావణ్య రూపరేణ విలాసాలు చెప్పుచెదరకుండా కసుగందకుండా ఆమెను పొదివి పట్టుకోవాలని కడలి ఉపైనలా మరి మరి దగ్గరకు రాశాగారు. అద్యముల దుష్టంత్రం గుర్తించి కాణుల గుంఘపై రాయి వినరినట్లు ఆ కామూక గదను గిర గిర తీప్పి వారిపై వినరిషైచింది అది భీకర ధ్వనితో ఉరవళ్లు పరవళ్లు శ్రీకృతు అందరినీ మోదసాగింది దానితో రాక్షస సేవా వాహిని చెల్లాచెదరై కకవికలై గందరగోళంగా పొరిపోసాగించి.

దైత్య వీరసాయకులు ఆ ఉపద్రవమెట్లో తప్పించి అందరిని చేరదిసి ఇక వైరి నిర్మాలనమే ప్రధానాశయమని యుద్ధానికి తురికాల్పారు. అందరూ జారిన కాసెలు బిగించి అయుధాలతో ఆర్ధాటిస్తూ అహవదోహలులై నిలిచారు. బాణులు, బరిసెలు, బల్లెములు, ఈటెలు, గొడ్డళ్లు, కత్తులు పుంఛాను పుంఛబాణ పరంపరలు గగన పిధితో మబ్బులులేని మెరపలై మెరుస్తా, కాత్యాయనిని కప్పి వేచాయి. అయిమ్ము చక్రపుయోగముతో వాటిని తుత్తరుము చేసి కామరూపిణియై కత్తి డాలు పట్టి ప్రతిపీరునకు ప్రతి పీర వని తయ్యై ముఖాముఖి తలపడింది. చేతికి చిక్కునట్లే అందరికి చేరు.

వయింది. ఎక్కుడచూసే ఒక్కడ తానై వీరవిహం చేసింది. అడ్డ విద్యాకోశలం చూపిస్తూ ప్రతిదెబ్బ చెప్పికొట్టింది. ప్రతిపోటు చెప్పి పొడిచింది. అమె అడ్డ ప్రహరాలకు శత్రువుల తలలు తెగపోతున్నాయి. గదా ఫూకాలకు రొమ్ములు పగిలి గుండెకాయలు ఉండిపడుతున్నాయి. మాడు పెంకులు లేచి మెదడు దిబ్బలు, దిబ్బలుగా పడుతున్నాయి. చక్రాహాతులకు తనువులు తునా తునకలల్నాయి. సింహ వాహనంగూడ దంష్టాటంక కోటీ పుటూతతో ఎందరనో చీల్చి రక్తపానంచేసించి, అభయంకర నంకుల నమరంలో పేరుమోసిన వీరయోధులెందరో కండ తుండెములై భూమికి ఎరువయ్యారు. నేల నెత్తురు మడుగు కట్టింది. అరక్త ప్రావాకుంలో ఖండిత శిరస్సులు, మేదోమాంన ఖండాలు కొట్టు కొని పోతున్నాయి.

ఆసంగ్రామ రంగస్థలంబకయజ్ఞశాలకాగా, ధర్మకోప, అధర్మ నిరననద్వయం అరణీ మధిత జ్యులితాగ్నికుండములుంది. కరుణా ప్రసార అభయ ప్రదానాలు అజ్యా సంగృహీత ప్రుక్కమువాటు అయినాయి. రక్షోవీరసేనలు నమిథలయ్యారు. సాధం కృత చక్రతీశుల ఖితగదా ద్వాయథయుత చతుర్వాహు నమస్విత సావష్టంభ విజృంభిత చాముండీశ్వరీదేవి పౌత - దేవల మనుబ్రహ్మ అధ్వర్యుదు అయినారు

దేవలుడు బ్రహ్మవిద్యా సాధకుడుకాగా, సాధనాలబు శుద్ధచైతన్యం శక్తిగా అవిర్పవించింది. అయ్యేకైక శుద్ధచైతన్యశక్తి తమోగుణ వాసనా బీజ వికసిత సమస్త నంకల్ని వికల్ప దున్సంకలిపాకసబలాన్ని మూలముటగా తుడిచివేసింది.

అన్నదమ్ములు అగ్నిపోదగ్రులయ్యారు. ముందువెనుక ఎట్టిబలగమూ లేదు. ఇక తమ శాంఱరీ విద్యా ప్రభావంతో దేవిని

ఎదురోక్కరి దలచారు. నలుగురు నాలుగువైపులకు వచ్చి అద్భుత్వం లయ్యారు. ఆదేని ఉన్నమిత పొలనేత జ్ఞానాలకు వారి మాయాయవ నికాపటం దగ్గర పటలమయించి. పొయ్యిసెగ పొంతకుండకు తగిలినట్లు అ మంట వారి ఒంటిగూడ అంటుకొన్నది దానితో వారి తిక్కుకుదిరి ఖడ్జపాశులై చాపోబతుకో తేలిపోవాలని ఒక్కొక్కరు ఒక్కుమ్మడి మిారకు వచ్చారు. అంబ దిక్కులు చిక్కుటీల్లు, ఆకాశం పూర్తేల్లు అట్టహోనం చేసింది. ఆయమ్మ ములై మొగ్గల వంటి తెల్లని పలు వరున కాంతులు వేయి చందమామల వెన్నె● వెలుగుల వెల్లువలై నేలనింగి అంతట పరచుకొన్నవి. దానితో ఒకనాటి వాసనా బీజాలుగ ఉన్న శుక్రుని ఈమారై దేషయాని శాపాక్షరాలు వారి హృదయాకాశంలో తళ్ళక్కున మెరిశాయి. ఈ శ్రీ చేతిలో మిరు మరణిస్తారు అని హృదయం పలికింది.

అంతమ్ముడే అంతమయ్యాడు. ఇంతదాక వచ్చి ఒక ఇంటికి వెరచి ముండలవలె ముసుగు వేసికొంటామా? పిరికి కండ ఎరుగుని బిరుదు మగలం. చాపవలసివస్తే చస్తాము. చంపగలిగితే చంపుతామ్ము అంతేగాని మడమత్తిపేపెది లేదని అనుకొంటూ ఆ దానప సోదరులు వికటా వష్టంభ సీరంభంతో బారకత్తులు రుళిపిన్నూ చెదురుగులు నిప్పుటైకి ప్రాకినట్లు. కప్పులు పడగ విప్పివ త్రామ తైకి ఎగిరినట్లు దేవిని థికాన్నారు.

రుద్రాణి రౌద్రోద్రేకంతో సింహాహనాన్ని దూకించి మహా కాళంవంటి చేతిలోని తీశులాన్ని చకచ్ఛకితంగా ఉపుతూ ఆరేద్రి మ్మురుం రోమ్ముల్ని నజ్జు నజ్జుగా పొడిచింది. నెత్తురు సెంయేళ్లవలె జాల్యారుతూ నేలరొంపి కాసాగింది. అయినా, వారు గుండె దిటవు చెడక రెక్కల పర్వతాలవలె కవిసి కాత్యాయని శాయాన్ని గాయ పరచాలని మాయా రూపధారులై ఆయధాలు మార్చి మార్చి

ప్రయోగిస్తూ విఫల ప్రయత్నాలు చేశారు. చివరికి దివ్య తేజో దుర్మిరీకణయైన ఆకామాక్షిరూపేత్తణాలతో ఆరాక్షనులతేజస్సునూ తీవ్రోచ్ఛవిసంతో వారి ప్రాణవాయువుల్ని ఆక్రిస్తూ త్రిశూల ప్రహరాలతో వరుసగా వజ్రముప్యోది రాక్షనుల శిరస్సుల్ని నరికి వేసింది. దానవ పీడా పరిహరమవడంతో దేవతలు పూల వర్షం కురిపిస్తూ దేవ దుండుభులు మోయిస్తూ విజయ గీతాలాపన చేశారు అంతలో వేగుజుక్క పొడిచింది తూరువు తామర పుష్టి తెలిరేకలు విరుస్తున్నాయి.

దేవతలు భక్త్యానంద కందళిత హృదయాల విందుతై కరుయగళము ముక్కుంచి అనంద బాష్పములు రాల్చుతున్నాడు. తన అంతర్లాపీకి అంబ పరంజోయితి స్వయరూపిణిగా చల్లని తెలికన్నుల నుండి కరుణామృత హూరాన్ని, గుబ్బచన్నుల నుండి మధుర క్షీర హూరాన్ని స్వాపిస్తూ మాత్ర స్వయరూపిణిగా కనపడుతోంది. ఆతడు బ్రిహ్మాది దేవతలు భావించినట్టు అంబికను చౌడేశ్వరిగా, మూడాంబగా చాముండిశ్వరిగా భావిస్తూ ఇట్లు స్తుతించాడు.

శ్లో॥ ప్రాతః స్తురామి శివమానన పద్మహంసీం
చౌడేశ్వరిం త్రిణయనాం పరమార్థరూపామ్!
బ్రిహ్మండ భాండ మణిమండిత గర్వపేటీం
జీవ్యతిర్మయాం భగవతీం శ్రిత కల్పవల్లిమ్!

శ్లో॥ జననీ జనకొచ, గురుశ్చివా.-కులాదైవత, మాత్రకలాచ శివా,
స్నేత చంద్రికయా, మృదువాక్షుధయా-మమ జీవనదీపశిఖా

జ య తే.

నీ॥ శ్రీ చక్రమందున చింతామణిపీఠి
 జ్యోతిర్గుయిగ వెల్లుచుంటివమ్మ!
 జగము దూపించెడి ముగురు మూర్తులకును
 ముగురమ్మలకు మూలముగుదువమ్మ!
 ఉభయనంధ్యల మధురోద్రత శివతాండ
 వా కృష్ణవై నాట్యమాచుదమ్మ!
 స్వాంశ కళామూర్తులవతరింపగజేసి
 లోకభీకరులను గ్రుంతువమ్మ!

భక్తజనులకు ముంగొంగు బంగరువట;
 పరమతులకు చ్ఛందామ్మత ప్రారణివసి;
 రసికులకు సచ్చిదానంద లక్ష్మివమ్మ!
 శరణు! చౌడేశ్వరీదేవి! శరణు, శరణు

దేవతుడు నూలును రక్తసిక్త గైరిక ధాతువులలో ముంచుట

ఆ భక్తలోక కల్పకం చిదానంద లహరియై బ్యిథ్డా! నీ మధుర
 స్తుతి వాక్యాలకు నా అంతరంగం పరవశించింది. కష్ట సమయాలలో
 నన్నుధ్యానిస్తే నీకు వజ్రకవమై రక్తణగా ఉంటాను ఇదిగోచూడు.
 నా వాహన సింహ పొదనభటంక కోటిపుట ఘుట్టనలకు ఇచటి రంగు
 రంగుల గైరికాది ధాతువులు నుగ్గు నుగ్గులు పొడి పొడియై ఉన్నవి.
 ఈ రంగు ధూఢులపై వజ్రముష్ట్యది రాక్షసుల రక్తంపడి ఎరువు,
 పసుతు, ఆకుపవ్చు, నలుపు మున్నగు రంగు లేర్పడ్డాయి. దేవలా,
 నీ వద్దనున్న పట్టు తంతువులను, పత్రి తంతువులను ఈ గ్రదావాలలో
 ముంచు ఆ రంగులు తంతువులకు నంక్రమిస్తాయి. ఆట్లుయితే
 రంగువస్తోయిలు వేర్చేర నిర్మింపవచ్చు. పర్ష నమ్మేళనంతో చిత్రాం
 బరాలనూ. నిర్మింపవచ్చు. కొన్ని ధవళాంశుకాలను నిర్మింపవచ్చు

అని ప్రశ్నాధించింది. వల్లె అని దేవలుడు ఆ వర్షద్రవాలలో తంతు వును ముంచి వేర్యేరు రంగు నూళ్లను చేసికొన్నాడు. పెద్దలమాట పెరుగన్నంమాట గదా!

సింగంబంటు

ఇంతలో అంతవరకు సింహంకాళచాటున దాగియుండి భయ కంపితుడైన ఒకకిరాయి బంటు వెలువడాడు. రాక్షసుడేమోనని దేవలుడు ఖడ్డంతో పానిని చంపబోయాడు పాడు చూడాంచికను శరణుజోచ్చాడు. అంబ దేవలుని వారించి వీడు భారతీయుడు; నా భక్తుడు. ఒకప్పుడు రాక్షసులకుచిక్కు బందీయై వారితో బ్రితు కుతూ వారి బలవంశాన పోరాటానికి వచ్చి ఇచ్చుట దాగిఉన్నాడు. వీడు తుమార్పుడు. వీడు సింహంనుండి వచ్చాడుగనుక ఇకమిాదట సింగం వాడనేపేరుతో వ్యవహారింపఁడుతూ బాకాబట్టి తానూ, తన వంశంవారూ, నిన్నూ. నీవంశంవారినీ ఆశ్చయించి జీవిస్తుంటాడు. వీడు నీకు సేవకుడై ఉంటాడు అన్నది. దేవలుడందుకు నమ్మతించాడు. ప్రేమాదరాణతో వాణిచూచాడు. వాడూ భక్తివినమ్మడై చేతులు మోడ్డాడు.

అమృతార్థ పూజాపలితం

మరల దేవి వీణాన్వయనంవంటే కంతన్వరంతో నాయనా! నిన్ను రాక్షసులు బాధిస్తుంటే అమ్మా! రక్తింపుమని నన్ను పిలిచావు, నేను నరిగా అపోధమాన అమావాస్య అర్ధరాత్రిపేళ చౌడేశ్వరీ దేవిగా అవతరించి రాక్షస నిర్మాలనంచేసి నిన్ను రక్తించొను. కావువ, నా దివ్యావతారానికి ఆశ్చయహేతువైవ శఱినం నీకూ, నీవంశంవారికి మహావ్యదినమోతుంది. నేను మిాకు కులదేవతను. నీనంకల్పభావ నంజాత నగుటచే పుత్రీకగూడ అవతున్నాను. ప్రతినంవత్సరం ఈ

ఆపోథమాన ఆమావాన్య దినమందు మిానేతవృత్తిని, ఇతర వ్యాపారాదులను మంచుకొని శ్రీధాభక్తులతో నా సుప్రభాత హూజాస్తోత్రు కార్యక్రమాలను నిర్వహించండి అట్లు నిర్వహించినవారికి ఇష్ట ఆమ్రార్థాలను, నకలైష్వర్యాలను సమకూర్చుతాను. పుత్రపోత్రాభివృద్ధిని కలుగజేస్తాను. నన్ను కొలిచేశారు నంపాక్రిర హృదయులై అత్మజ్ఞానంతో ఉత్తములోతారు కొలవనిశారు నంపాక్రిరకీములై దున్సంకల్పాలతో అధములోతారు. కన్నతల్లి బిడ్డషు కంటికి రెప్ప వంటిది. అమె కనుచూపలు కప్పణు హోరతులోతాయి. కన్నతల్లిని విన్నరించినవారికి గతులుండపు గదా! దేవలా! ఈ సింగంవాని పొయంతో అమోదపట్టునొనికి బయలుదేరు. నీకు శుభమౌతుంది. అని అభయముద్రతో దీవిప్రూ దేవి పరంజ్యోతియై ఓంకారమై అంత రానమయింది. దేవలుడు భక్తిత్వర్యాలతో హాహద్వయం జోడిం చాడు. తరువాత దేవలుడు సింగంబంటుతో బయలుదేరాడు.

పెద్దపిల్ల సువర్ణలత అడ్డుతగిలి పాన్నా! విష్ణుసుదర్శనచక్రం వఛిముష్టోయ్ది రాక్షసులను ఏమిచేయలేక వ్యధమోటానికి కారణమే మిటి? అన్నది. ధర్మపత్ని అందుకొని దేవయాని శాపంవలన పంచ రాక్షస పీరులు పరమేశ్వరిచేతుల్లో మరజించారని చెప్పారు. ఆశాప మేమిటి? శాపకారణమేమిటి? అన్నది. చిన్నమ్మాయి సువర్ణలక్ష్మీ కలుగజేసికొని నూటయను నెత్తురులో ముంచడమేమిటి? ఏబ్బే! అని ఏవగించుకొన్నది.

వజ్రముష్టోయ్ది రాక్షసులు చక్రంచేతచావకుండా విష్ణునివరం

అంతట నేను మిారడిగిన ప్రశ్నలు హూర్యంనారదుడు బ్రహ్మ దేవుళ్ళి అడిగాడు. ఆయన చెప్పినది మిాకు నేను చివరిస్తానువినంది. ఈ సృష్టి జరుగకముందు హూర్యనృష్టికి జలప్రశయం వచ్చింది.

ఆని పొగంభించుటతో ప్రశ్నలు మంటే ఏమిటి? నాన్నా! అన్నది చిన్న మ్యాయి. అదిలోనే హంసపాదా? నకే. ప్రశ్నలు మంటే కొండలు కోనలు, గ్రామనగరాలు, ప్రజలు, పశుపక్షి కీమికీటకాలు నమస్త సృష్టి సశించి కనపడకుండా పోవడం. అప్పుడు ఏడుసముద్రాలు కలసి మన్మమిన్నెకమై పొంగి పరవళ్లతొక్కుతూ ప్రవహిస్తోన్నవి. అప్రశ్నలు జలధి ఉత్తంగ తరంగాలమై ఉయ్యాలఊగుతున్న వట పత్రా కయనంమై పవ్వశించి శ్రీమన్నారాయణమూర్తి యోగనిదాగా ముద్దిత నేత్రపద్మాకై ఉన్నాడు.

అనమయంలో ఆదేవుని చెమటకు పేలవలె నల్లులవలె వజ్ర మష్టాయిది రాక్షసులు జన్మించారు. వారు తత్కషణమే చృథిపొంది తమోగుణ ప్రవిష్టులై దురాత్ములై తిట్టుతూ కొట్టుతూ నెట్లుతూ పట్టుతూ స్వామిని పలుతెరగుల బాధింపసాగారు. విష్ణువు యోగనిద్ర చెడి లేచాడు. వారెవరైనది తెలుసుకొన్నాడు. తనబిడ్డలేయైనా రాక్ష సాంశకలవారని గుర్తించాడు. వారు తనను చంపాలని హునుకొన్నారు. తాను వారిని చంపడమా? మనసౌపులేదు. కుపుత్రులుండ పచ్చు. కుమాత ఉండదుగఢా! వారైదుగురు పిడికటి పోటులతో తనను కవ్విస్తున్నారు. నొవ్విస్తున్నారు. నారాయణురు బలం కూడ గట్టుకొని వారిదెబ్బలను తట్టుకొంటూ, కొన్నిటిని వ్యర్థంచేస్తూ వారి దెబ్బలు వారిలోనివారికి తగిలేట్లుచేస్తూ పెరుగుకుండలోనికవ్వంలా గుద్దులజగడం చేయసాగాడు. వారు మదవుటేనుగులవలె భీకరంగా క్షీంకరిస్తూ శ్రీమారి మిందపడి చే చరవులతో బాదసాగారు. అయిన ఒక్కొక్కరిని షట్టి దూరంగా విసరివేస్తున్నాడు. వారు మరల పరు గునవచ్చి శ్రీహరిని చుట్టుముట్టి ఇద్దరు భుజములెక్కారు. మరి యిద్దరు చంకల్లో దూరారు. ఐదవాడు చేతుల్లో బంతిలా ఆడుతున్నాడు. మాధవుడు వాయుకుంభకముతో పైకిలేచాడు. వాళ్లను క్రిం

దికి దులిపివేశాడు. వారునూ తండ్రిలక్ష్మణాలు కలవారేకమక, అట్లే పైకి లేచి నియుద్ యుద్ సన్నద్ధులై క్రుద్ధులై గ్రుద్ధులతో తద్దయు విష్ణువును పీడించనాగారు. వారికి నుదర్చున వక్రాలే లేవుగాని ఆయైచుగురు బలంలోగాని, బలాప్రకటనంలోగాని అమ్యుతునికి ప్రతి బింబాలే. నరితూకం కలవారే. వారు పరస్పర విజయాకాంక్షలై ఎంతోకాలం పోరాడారు జయిలక్ష్మీ ఎవరిని వరించలేదు. వుత్తులు గనుక వురుపోత్తముదు వారిని పొలియించలేదు. వదలించుకొన నూలేదు. వారంతకంటె వదలరు.

పసిపిల్లలు ఆట తమకంతో గిలక్కాయను త్రిప్పుతూ నోట క్రుక్కుకొంటూ కొంతసేవు నేఱకేసి కాదుతూ కేరింతలాడేట్లు ఆ దానవులు దామోదరుని పెక్కుతెరగుల మల్ల యుద్ధంలో విసిగించారు: గద్దరులై కసిగించారు. అయిన అఱసి సోలసి పో యా దు. నారాయణుడు తెంపుచేసి కుమారులారా! ఇకచాలు; అగండి అన్నారు. వాళ్లు రిఘ్వవడి ఏమిటి? మేము సీకు కుమారులమా? అన్నారు. చక్రధారి అవును. నేను యోగనిద్యలో ఉన్నప్పుడు నా శరీర ఘర్ష్ణేరకమందు మీరు జన్మించారు. మీరు నా కుమారులే. నన్నెదుర్క్కాని మీ మీ బలవిద్య నైపుణ్యాలు హృదర్శించారు. మీరు మంచి యుద్ధపీరులు. ఇంతతదవు మీ మీ బలాలను పరిక్షించాను. మీరు బలపరాక్రమాలలో నా యంతవారు. నర్వ, నమర్థులు. వాత్స ల్యంతో మికొక వరమీయదలచాను. కోరుకొనండి అన్నారు, వారు ఒకరి మొగ మొకరు చూచుకొని మంతనమాడి అయ్యగారు! మేము కోరుకొన్న అయుధం వశంకాపాలి. నీ చక్రంవల్ల చావులేకుండాలి. అటువంటి వరం ప్రసాదించండి అన్నారు. అట్లే ఇచ్చాను. పొండి అన్నారు. వారు సెతుపు తిసికొని వెళ్లిపోయారు. దుష్టులకు పైసా దబ్బులచ్చియైనా దూరం చేసికోపాలి. అట్టే మంచి వారిని కొను

కోచ్చివాతి. ఇందువలన విష్ణువక్కుం వజ్రముష్ట్యాది రాక్షసుల్ని తాకి గూడ ఏమిచేయలేక పోయింది.

వజ్రముష్ట్యాది పోదరులకు త్రై వలన మరణమని దేవయాని శాపం

తరువాత విశ్వస్యాప్తి జరిగింది. రాక్షసులని దేవతలని రెండు జాతు లేర్పడ్డాయి. స్వర్గరాజ్యం కోసం అజాతిద్వయం పరస్పరం యుద్ధంబేస్తుండేవారు. స్వర్గం బదరంగంలోని పొతులాగా ఎవరికి బలమెక్కు వుంటే వారికి దక్కుతోంటుంది. దేవతల గురువు బృహస్పతి. రాక్షసుల గురువు శుక్రాచార్యులు. అపీరుల భుజబలమేపాటిదోశ ఆచార్యుల మంత్రాంగం అంత శక్తిమంత్రమైనది. అందువలన వారు తమ గురువులను దైవ సమానులుగా చూచేవారు.

వజ్రముష్ట్యాది రాక్షసులు తమ జాతివారిని ఆక్రించి నాయకులై కోటలు కట్టుకొని రాజ్య లేర్పురచుకొన్నారు. శుక్రుని మంత్రాంగంవలన మరింత శక్తిమంతులై తమ బలంతో సర్వత్ర విజయం సౌధిస్తూ నిరంతరశ పరిపోలన చేస్తున్నారు.

ఈకనాదు పోదర పంచకం శుక్రాచార్యుల వారి ఆ శ్రమానికి వచ్చారు. గురువు పద్మశుభీరంలో లేదు. ఎదో పనిమిద బయటికి వెళ్లారని అక్కడ ఉన్న శిఖ్యులు చెప్పారు. వారు ఆశ్రమ ప్రకృతి సాందర్భానికి ముగ్గులై చూచి పోదామని ప్రక్కకు వచ్చారు. పచ్చని పట్టు పచ్చడం వంటి పచ్చిక ఫూల పరచులపై కుండేళ్లు లేళ్లు నెమళ్లు ఒయ్యారంగా సయ్యాటులాడుతున్నాయి. ఫూచిన గుస్తు మామిళ్లపై పుంసోక్కిలలు కువకువలాడు తున్నాయి. చిలుకలు గోర్యంకలు కాటుక పిట్లలు లకుముకులు. దోరపండ్లను కొకెబికిగా కొట్టివేస్తూ కిలకిలధ్వనులు చేస్తున్నాయి. అపటనే అల్లంత దూరంలో చెట్ల

పాదులను జలకుండికతో తడువుతూన్న దేవయాని కనవడిరది. ఆ పిల్ల మరల నీళ్లకె తామర కొలనికి వచ్చింది. రేవులో మూగిజేన్న రాయంచల్ని తోలుతూ నీళ్లలోదిగి ఖండికను ముంమతోన్నవి.

ఆ యమ్మాయి పదారేండ్ర పదుచుపిల్ల. మేనిచాయ మేలేమి బిగారెం. ముంగురుల జాటు గండు తుమ్మెదితలకు చెంపపెట్టు. చిరువన్వుమోము పున్నమి చందమామ. ముద్దులోలికే నుటురు, భనుస్సువంటి కనుబోమలు, పద్మద్వయింపంటి కన్నులు, శ్రీ కాత ముల వంటి చెవులు, సువ్వుపువ్వువంటి ముక్కు, మల్లమెగ్గలవంటి పలువరున, దొండపండు వంటి పెదవి, కనక కలశములవంటి స్త్రవులు, మన్మథ జయకేతనంవంటి పైటచెరగు కలిగి దేవయాని జగదేక సుందరిగా మెరసిపోతున్నది.

ఆ విలాసిని మల్లహాల జడను ముందుకువేసి జలకుండికను చంకసు బెట్టుకొని తిరిగి వస్తుంటే ఆ రాత్రములకు నోరూరింది చక్కెరబోమ్మ, ముద్దులగుమ్మ వలపుఱ హూరెమ్మ అని లౌటులు వేసికొంటూ మాటాడి చూద్దామని ముందుకు వచ్చారు.

సుదటి! ఈ ఆశ్రమానికి మణి దీపంలా ఉన్నావన్నాడికాకడు. ఆకాశగంగలో బంగారు పద్మంలా ఉన్నావన్నాడింకాకడు. నర్యజన నయన చకోర చంద్రికగా ఉన్నావన్నాడు వేరొకడుజంగమపుష్పలతి కగా ఉన్నావన్నాడు మరియింకాకడు. మన్మథుని ఆరవ రాఙం నీవే అన్నాడు వేరే ఇంకాకడు.

దేవయాని నిలువబడి అన్నారా! మిఱు రాజులై ఉండి గురువుతోకను ఇలా వర్షించడం తగదవ్వది. వారు గూడనిల్చి అమ్మమ్మా!! సత్యం దాస్తే దాగుతుందా? మబ్బుక్రమ్మతే మాత్రం చందమామ మనోహరమైన దనడం తప్పవుతుందా? మేముయథార్థ వాదులు నుమా! ఈ ఆశ్రమంలో నీవు రెక్కుయి ముక్కులయ్యేట్లు

నీళు తెచ్చి పాదులు తడపడం చూడలేకున్నాము. నీవు మారాచనగ రులో ఉండదగిన దానవన్నారు రాణివాసం నాకెందుకు? నేను బ్రాహ్మణ కన్యను. నియమనిష్టులతో చదువు నంద్యాలతో ఉండ వంసినదాన్ని అన్నది. ఆట్లులుతే. చేతిగాజు కాలికి, కాలిలండె చేతికి తొడిగినట్లవుతుంది. అన్నారు. అది మిథ్రమ అన్నది. ఇందులో భ్రమఏమున్నది? నియమ నిష్టులనీ, శ్రమ పడాలనీ బాల్యచాపల్యాతో మాటాడుతున్నావు. నీవు మాదానివైతే నీకు రాణి వాసం ప్రాప్తిస్తుంది అన్నారు ఏమిటీ, మిరానేది? మికు నేను గురు పుత్రిని. చెల్లెలివంటిదాన్ని, మితోబొట్టువును చూచే కళ్లతో నన్ను చూడండి నన్నుచూచే కళ్లతో మితోబుట్టువును చూడండి అన్నది.

మేమైదుగురమేకాని వేరే మాకు తోబుట్టువులు లేరు. ఆ చూవులు త్రేపులువద్దు. మేము యువకులం. నీవు యువతివి. ఒళ్లు ఒళ్లు కలుషుకొండామన్నారు. బుద్ధి గడ్డి బింటున్నది. వాగ్దోపానికి పాల్చుతున్నారు. నోరు కట్టుకోండి అన్నది. నోరుకట్టుకోవడం బల హీనుల పని, తెలివిమాలినవారిపని. పుక్కతి సిద్ధంగా పలికేనోరు పలుకవలసిందే. శారీరక సౌఖ్యాలు అనుభవించవలసిందే. నీ అంద చందాలు అందుకొని పొందవలసిందే, మినమినలాడే నీ జవ్వనం మదురపండిన మామిడి పండులా ఉన్నది. తినవలసిందే. చంద్రో దయాన్ని చూడకుండా కంటిచూపును ఆవు వారెవ్వరు? పుష్పసార భాన్ని ఆఫ్రాణించకుండా ముక్కును నొక్కి పట్టే వారెవ్వరు? అన్నారు. కన్నులెత్తుఁఁఁసి పడగ ఏప్పిన కోడెత్రామలా బునగాడుతూ ఏమిరా? మికు భూమిపై బ్రతకాలని లేదా? పోగాలం దావరించి నట్టున్నది. నూకలు చెల్లునట్టున్నది అన్నది ఈ పిల్లి శాపాలకేమి గాని, మా చేతుల్లో చేరిపో. మా కాగిట్లో ఒదిగిపో. మాకు నీరుచి చూపించావంటేనీ కు స్వగ్రమభాలు అందిస్తామన్నారు. కామాంధులకు మానమర్యాదలూ, ఉచితానుచితాలూ ఉండవంటారు. కంచే

చేసుమేస్తోన్నది పాలకులు మేరతప్పితే హద్దులు దాటితే ఇక ప్రయజలేషైనా చేస్తారు. పిచ్చికూతలు మాని వివేకం తెచ్చుకొని ఇక నైనా ఈ చోటువిడిచి పొండి అన్నది. ఈ హద్దులు పద్మలు పెట్టి మమ్మల్ని మధ్యపెట్టజూస్తున్నావు కామ మనేది నర్ణయాణి సహజ మైనది. అల్పపోగటులైన వశఃక్ష్యాయల్లో గూడ అది ఉన్నదే. దాన్ని నిరసించడానికి నీ వెవరతు? అదిగాక, రాజ లకు రత్నాలన్నీ స్వాధీన మైనట్లు శ్రీ రత్నాలుగూడ స్వాధీనం కావలసిందే లోకంలో వురు మడు ఏత్తిసైనా పేంమించవచ్చు; నుభించనూవచ్చు. ఇలాగే స్తో గూడ. అందుబాటులో ఉన్నదాన్ని అందుకోవాలి. “ఎత్తుడాని ముఖము ఏ ప్రాద్యమాచినా. బ్రహ్మకైన కలుగు రిమ్మతెగులు” అని ఆను భవజ్ఞలు ఉండక అన్నారా? నిన్న చూస్తూంటే మాకట్లాగే ఉంది. నీవు మా కోరిక మన్మించి మా వెంటరా. ఈ నికృష్ట జీవనం లేకుండా హాయిగా నుభపడతావు అంగీకరించుచున్నారు. అలాగైతే కేవలం లైంగిక నుభాధిలామలైన మీరు మీ అమ్మ ఆలంకరించు కొని ఆందంగా కనబడితే మీద పడటానికి సంకోచించరు; వెనుకాడ రనుకొంటాను అని ఉన్నది. మా య్యాపోనిపోలను నిర్ణయించడానికి నీ వెవ్వతావు? మేము పాలకులం. బలవంతులం. నర్యాధికారులం. మేము కోరుకొన్నది. అనుభవించడానికి ఏ పద్ధతినా ఆవలంబిస్తాము అని వారంటుండగా ఆమె ఆర్థు తగిలింది. ఆముతే, నన్ను బలాత్కరించి ఎత్తుక పోవడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారన్న మాట అన్నది :

అన్నమాటేమిటి? ఉన్నమాటే. మంచిగా చెవితే విననప్పుడు చేయవలసింది అదేకదా! మాటబలం, బాహుబలం, శత్రుబలం చూపించవలసినచోట చూపించాలి అన్నారు ఆమె ఒడలు తుకుతుక ఉడికి పోయింది నేయపోసిన అగ్నిజ్యాలలా భగ్గమన్నది. ఓరి, పొపామ్మలారా! అన్నం పెట్టిన ఇంటికే కన్నం పెట్టినట్లు నిరంతరం మి మేలుకోరే శుక్రాచార్యులవారి యింటికే ఎనరు పెడతారటరా?

సాధ్యులను అవ్యాయంగా బలాత్కరించినవారు నర్సొనాశనం కాక తప్పదు. మించిలం మించి చూపించి దలచుకొంటే, నా బిలం నేను చూపిస్తాను. నా శాపాగ్నితో మిమ్మల్ని ఈ క్షణంలో భస్యం చేయగలను. కానీ, రాక్షసరాజ్య పరిపొలకులై బ్యతికి పోయారు. మానాన్నగారి శిష్యులవడం చేత మిం ఆళ్ళు గట్టివైనాయి. అయి వప్పటికి మిమ్మల్ని ఉండక విడిచి పెట్టేదిలేదు. ఉరీ దుమ్మలారా! ఇంతవరకు నా వెంటబడి మదుగులో రాళ్ళు రువ్వినట్లు నా అంత రంగాన్ని కలచి అలజడిపాలు చేశారు, కావున. మిం రెంత బల వంతులైనా, శస్త్రాత్మ విద్యాపౌరంగతులైనా. మాయా విద్యాషుహితాత్ములైనా చివరికి నా వంటి అడుదాని చేతిలో హతమై పోతారు అని శపించి జలకుండికము అక్కడనే విడిచి వినవినతాశ్రమ గృహంలోనికి వెళ్లిపోయింది. .

వారు వెంటారుటకు భయపడ్డారు. కుడిచి కూర్చుండలేక గడవతెచ్చుకొన్నామని ఒకరి మొకమొకరు చూచుకొన్నారు. నేల బోవుదాన్ని నెత్తిన రాచుకొన్నామనీ, కొరవితో తలగోకుకొన్నామనీ విచారిస్తూ దీంగట తేలు కుట్టినట్లు కిమ్మనకుండా, శాప పరిహార మైన అడగకుండా కాళ్ళు త్రోక్కుకొంటూ వచ్చినదారిని వెళ్లిపోయారు. పుణ్యస్తోలను అపమానించిన వారిగతి ఇంతేగదా! ఇందువలన వజ్రముప్పుంది దుష్ట రాక్షసులు ఏ యింద్రామలచే చావక, దేవలుని చేతనైన, చావక చివరికి అంబచేతిలో చచ్చారు అన్నాను.

విషుదేషుని కుమారులు విషువంతటి బలపరాక్రమాలు కలవారు, విషువునే ముప్పుతెప్పలు పెట్టినవారు సామాన్య లెట్లువతారు? అంతటి దుర్మాగ్గులు దీర్ఘకాలం జీవించడం విష్టూరం. అందుకనే “పాపీ చిరాయుః, సుకృతిరతాయుః” అన్నారు. దేవయాని శాపం వారిథైర్యగిరికి వజ్రమాతమై ఉండాలి. తరువాత వారు బుధి తెచ్చు

కొని ఉన్నారా? హర్వయంవలె వైలా పట్టినుగా ప్రవర్తిరచారా? వివరించండి అన్నది తీమతి నాగమ్మ. వారి రక్తం మాతేమితి అన్నది సువర్ణలక్ష్మి.

వజ్రముష్టోదులు శివనిగూర్చి తపస్స చేయుట

చెప్పాను వినండి అన్నాను. దేవయాసి కావంతో రక్తసులు నిజంగా ఖంగు తిన్నారు. అప్యాతిహత శక్తి సామర్థ్యాలు కంపారమని విఱవీగేవారి వీపులపై కొరడా రుథిషించి నట్టుయుంది. వారి మిడిసి పొటుకు గుళ్ళానికి కక్కుల కళ్ళెంతగిలించి నట్టుయింది. ఇంత బ్రతుకు బ్రతికి ఇంటివెనుక చచ్చినట్లు ఒక ఆడదాని చేతిలో మరణమా? బ్రతుకు వీటిలో అపన్యారం పలికింది దీన్ని సరిదెద్దుకోవాలి. ఎలా? ఎలా? దీన్నిసిగ్గువిడిచి ఎవరికిచెప్పుకోవాలి? ఎలాపరిహరించు కోవాలి? ఐదుగురు కీంద మిందపడి కొన్నిరోజులు దీహలోచన చేశారు. మృత్యు వును జయించి చిరంజీవత్వం సాధించాలి. మృత్యుంజయుడు ఒక్క పరమ శివుడు మాత్రమే ఆయనను గూర్చి తపస్స చేయాలి. అని తీర్మానించుకొన్నారు.

అదే తడవుగా హిమాలయాలకు వెళ్లి గంగోత్తి దగ్గర ఆక్రమ మేర్పురచుకొన్నారు. ఐదుగురు ఐదు యజ్ఞకుండాలు కల్పించు కొన్నారు. కాస్టోక్తంగా శివాగ్నమమని పోశామ్రదవ్యాలు అపుతి చేస్తూ బహుకాలం తపశ్చర్యకు హనుకొన్నారు. హలకారు వానకారు మంచు కారులతో బుతుప్రకం గిరి గిరి తిరిగిపోతోన్నది. కొన్నాళ్లు కందమూల ఘలాహరంతో గడిపారు. కొన్నాళ్లు జలపానంతో గడిపారు. కొన్నాళ్లు వాయుభక్తితో గడిపారు. కొన్నాళ్లు వాయు కుంభకం సాధించి ఆక్ష్యకాగ్రతతో ఫోర తపస్స చేశారు ఒక్క లిక్కి శల్యాపశిష్టులయ్యారు. అయినా, పట్టుపదలక అననం పదలక కూర్చున్నవాళ్లు కూర్చున్నట్టే ఉండిపోయారు. జదలు గడ్డాలు భూమి

లోనికి వొచ్చుకొని వేళ్ళతన్నాయి. మిాద పుట్లు పెడిగాయి. బ్రహ్మ రంధ్రంనుండి ప్రతివ. శబ్దతరంగాలు, మృత్యుంజయ శబ్దతరంగాలు ఉంచేవెత్తుగా లేస్తూ గగనాంతరాళం లోనికి అవ్యాహతంగా ప్రయహింప సాగాయి. ఈ కామ్యం, ఈ తపన్ము భౌతిక ప్రయంచ పరిధిలోనిది. విషయావరణం దాటనేది. అయినప్పటికీ, షహికకాంక్ష ప్రయాహ తరంగ శ్రుంఖల పరమేష్ట్యరుని స్పృశించింది. కదలిచింది.

పరమశివుడు భౌతికార్థ నిరూపిత చంద్ర కళాశోభిత జటా జాటుడై ప్రసన్న వదనంతో ప్రత్యక్షమయ్యాడు. కమండలూదకం చేతి చేరతోపట్టి ఐదుపుట్లలపై పోంక్కించాడు వెంటనే పుట్లు విచ్చి పోయినై. ఆ పవిత్ర జలస్పర్శుతో ఐదుగురు ధ్యాన విముత్కులై, యథాపూర్వ శరీరులై, కన్నులు తెరచి, స్వామిని చూచి, సాపోంగ దండ ప్రణామాలుచేసి, పైకిలేచి బోధత్వంతో పరమశివుని పరి పరి విధముల ప్రస్తుతించారు. శంకరుడు వారి ధోరణిక విస్మయమంది రక్షించినారా! ఈ మిా ఘోర తపన్మునకు కారణమేమి? మిా కోరిక ఎట్టిది? అని అడిగాడు, వారు మహేశ్వరా! మిాకులాగా మాకు మృత్యువులేకుండా, శాశ్వత చిరంజీవత్వం సిద్ధించే వరమియడి అన్నారు.

ఆడుదాని చేతిలో మరణిస్తారనే శాపమున్నచీగదా! మిారు కోరినవరం ఎలాసాధ్యం? అన్నాడు శివుడు. నీవు మృత్యుంజయు డవ, దేవదేవుడవు అ శాపంమార్చుమన్నారు. దానవులు. అదిఅక్కము మన్నాడు శభవుడు. చిరంజీవత్వంలేని వరం మాకవనరం లేదన్నారు డైతేయుఱు. విధివిధానం తప్పుడు. కానీ, కొంతసంవరణ చేస్తానన్నాడు శంఖుడు ఆడదాని వలన మరణం అవమానకరమైనది. సగమాడ నగంమగట్టున వ్యక్తిచే మరణం సిద్ధింపజేయండి. మా శరీరాంశం ఏదో ఒకటి చిరంజీవిగా ఉండేట్లు మార్చుండి అన్నారువారు.

అటువంటి రూపం లోకంలో ఉండదు. కావున, లోకులచేత చావు లేకుండా పోతున్నది. ఇక పతిహామాంగాన్ని పరిగ్రహించిన పార్వతి ఉన్నది. ఆ యంచిక తప్ప మరెవ్వరూ మృత్యువు కారాదని మించావమా? మించ నారాయణ పుత్రులు. ఆమె నారాయణి. సరే, అట్లే కా నీయంది. మరణానంతరం సూరక్తం రంగుల మడుగులొతాయి. ఆ రంగులు సూలుకెక్కి వస్త్రాలవత్తాయి. ఆ వస్త్రాల లోకులు ధరిస్తారు. ఈ విధంగా మించరీంశమైన రక్తం రంగుల రూపంతో ప్రపంచమున్నంతకాలం జీవిస్తుంది. దీనితో మించ చిరంజీవత్వం సార్థకమౌతుంది, అని పరమేశ్వరుడు తిరోహితుడయ్యాడు. ఆడదంటే సామాన్యస్త్రీగాక సాష్టత్ పరమేశ్వరియే మృత్యువు కావడం తమకు గౌరవ కారణమే అనే, తమరక్తం రంగుల రూపంలో ఉండి తమకు చిరంజీవత్వం సిద్ధించేస్తుందనీ తృప్తిపడి ఆరాక్షన పోదరులు నిరంకుశ సైంచ విషయాలయ్యారు.

ఇవునికి పార్వతి అర్థశరీరం గనుక, నగంమగ రూపం అంచికదే కావున. చివరికి చౌడేశ్వరీదేవి చేతిలో వఱ్ణ ముప్పైయిది రాక్షసులు చనిపోయారు. వారి శేత్తురు మడుగులు ఆచటి గైరికాది ధాతు పరాగ సమ్మేళవంతో వివిధ వర్ణాలుగా పరిణమించాయి. దేవలుడు అమృతారి ఆజ్ఞమేరకు సూలుకట్టల్ని ఆయా రంగుల మడుగులలో ముంచాడు. దానితో రకరకాల రంగులనూలు కట్టలేరుడ్డాయి.

అంతర కథలో పడ్డాము. రాక్షన ఏర పంచకం చక్రాయుధం వలన ఎందుకు చావలేదో తెలిసిందిగదా! వారొక స్త్రీ చేతిలోనే ఎందుకు మరణించారో తెలిసిందిగదా! అట్లే ఆ రాక్షసుల శరీరాంశం, అవగా రక్తం పంచవర్ణాల రూపంలో వస్త్రాలకెక్కి అవి ప్రయిలు ధరించేట్లు పరిణమించి ప్రపంచమున్నంతవరకు చిరంజీవత్వం కలిగి

ఉండుటగూడ తెలిసిందిగదా! ఈ విధంగా పూర్వకథలో అంతర్గతి తంగా ఉన్న అనేక కథాంశాలు మికు తేటతెల్లం చేశాను. ఇకమూల కథలోనికి వస్తాము. దేవలుడు తనలక్ష్యమూ గమ్యమైన అమోద పట్టణానికి హృయాం మయ్యాడని ఇతః పూర్వం చెప్పాను.

తృతీయాధ్యాయం-దేవలుదామోద పట్టణానికి | ప్రయాణం

ఆయన తన ప్రయాణంలో ఎడుగడ నదినదాలు, కొండలు లోయలు, బహు విధారణ్యాలు తిలకిస్తూ భగవానుని సృష్టితీలా వైభవాలమ కొండాయతూ ముందు ముందుకుసాగిపోతున్నాడు. అట్టే తనకెదురైన పల్లెలలో. పట్టణాలలో నివసిస్తున్న ప్రజల ఆచాగ వ్యవహారాలను గమనిస్తూ వారికి శివాదైత్యతమత సిద్ధాంతాలను ప్రభోధిస్తూ వెడుతున్నాడు, ఈకఁడు బాలవయస్కుడైన శంకరుడని ప్రజలు మోక్కుతూ కానుకు తెచ్చియిస్తున్నారు.

ఇట్లు కతిపయ ప్రయాణాలు సాగించి దేవలుడు సగుర దేశాంతర్గత అమోదపట్టణ బాహ్యాధ్యానవనానికి చేరుకొన్నాడు. అచటి వనపొలురు దేవలునిరాక సింగంవాని వలన తెలిసికొని ఉద్యానవనమందిరం విడిది చేయించారు. వారు ఆయాచెట్ల పండ్లను తినుటకిచ్చి కొబ్బరి బోండ్లాలనీళ్ల తాగ్గుట కిచ్చారు. వనపొలురలో కొండరు రాచనగరునకువెళ్లి శివాజ్ఞనుబట్టి భవిష్యత్తుప్రభువైనదేవల బ్రహ్మారాక సునాభమహారాజునకు తెలియపరచారు. ఆమహీపాలుడు మంత్రి పురోహితదండ్రనాథ ప్రజానాయకులను రావించి దేవలమను బ్రహ్మ నగరబాహ్యాధ్యానవనానికి వచ్చియన్నాడని ప్రకటించాడు. పురోహితుడు పంచాంగంమాచి తిథివార నక్షత్రాదులను పరికించి రేవతిదినం గోధూళిలగ్గుంలో నూతనాగంతకుడైన దేవల ప్రభువను నగర ప్రచేశం చేయింపవచ్చననీ,- - ఈలోగా నగరాలంకరణ పూర్తి

చేసికొనవచ్చుననీ, మరుసటదినం హర్షభాగంలో పట్టాభిషేక కార్యక్రమం కొనసాగింపవచ్చుననీ విశద పరచారు. అందుకు మంత్రులంగికరించారు. అందరూతెన్న ఆన్నారు. సునాభుడు దేవత నగర ప్రవేశానికి అన్నిఏవాట్లు చేయించండని మంత్రులను ఆదేశించారు. ఆట్లే పట్టాభిషేక మహాత్మానికి అన్ని ఉపకరణాలు, సంభారాలు సమకూర్చుండని టురోపొతులకు చెప్పి తాను ఈన పట్టి మహిషి కలావతితో, దానదాసీ జసంతో దేవల ఉర్ధునార్థం ఉద్యాన మందిరానికి వెళ్లాడు.

మంత్రులు కార్యక్రమాలైన తగు పరివారాన్ని రావించి వెంటనే నగరాలంకరణ చేయుటకు నియమించారు. వినోద కార్యక్రమాలకు వివిధ కళాకారులను పోత్తుహీంచారు. తరువాత శివాజు చౌప్పున నగర భవిష్యత్తు ప్రభువైన దేవల మనువు ఎగరబాహోవ్యాధ్యానవనానికి వచ్చి ఉన్నాడు కాన రేపటదినం ప్రజలందరు తగు సన్నాహంతో అన్ని మర్యాదలతో ఆయనను తోత్తెచ్చుటకు సహకరించాలని దేశంలో చాటించారు.

అందరు ఇది పెండ్లి వేదుకగా భావించి గృహాలంకరణలు. వీధి అఱంకరణలు చేయసాగారు ఇంటింట, వీధి వీధి, రాజమార్గాలలో పెద్ద పెద్ద పందిళ్లవేశారు. చాందినీలు కట్టి మణిమయ కేతుతోరణాలు మణిమయ అతాతుప్పాలు, రత్నాల చిలుకలు, హంసలు, నెమళ్లు, జంకలు, అనేక దేవతా ప్రతిమలు ఆమర్చారు అంతటా జలనాళికాయంత్రాలతో, రత్నవత్సికలతో. వివిధరత్నదీపమాలికాలం కరణలతోనగరాన్ని ద్వితీయిర్పి భూలోక స్వర్గంగా రూపొందించారు.

కోత్రాజను చూడటానికి దేశంలోని పల్లెటూళ్లజనం ఓరు ణాల జన, లా తండోప తండ్రాలుగ వచ్చి ఫఁడుతున్నారు, పొరుగూళ్ల

ప్రజలకు నగరంలో అన్ని వనతలు కల్పించారు. ఎక్కుడచూచినా చలువ పందిళ్లు చలివేంద్రులు, భోజనశాలలు అంగదులు అనంఖ్యా కంగా అందరకూ అందుబాటులో ఉన్నాయి.

దేవలుని నగర ప్రస్తానోర్పవం

మరునాదు ఉత్తరార్థకాలంలో నునాభ మహారాజు మంత్రి పురోహిత పొమంత దండనాథ ప్రజానాయక పౌరజానవద పరివార జనంతో దేవలుని ఏదిదికి వచ్చి విలువైనవస్తువులు కానుకలిచ్చాడు. మంత్రి పురోహిత దండనాథులు ఒక్కక్కరు ముందుకువచ్చితమ్ము జాము పరిచయం చేసికొన్నారు. రాజుపురోహితుడు మంగళహృద్మంఖాన్ని ముందుంచి వేదమంతాగులు చదువుతూ నువ్వడ్డాక్కతలతో దేవలుని దీవించాడు. మంత్రుల వర్యవేక్షణలో పట్టపుట్టేనుగు అంశారీతో ఆలంకరింపబడి మావటీనితో సిద్ధంగా ఉన్నది. ఇంతలో నగరప్రస్తాన భేరి భాంకారం బ్రొగించి. అనునంఖాన మంగళ వాధ్యాలు అంమకొన్నాయి. నునాభ మహారాజు ప్రేరణపై నుబుద్ది, కార్యదక్కుడు, నీతిమంతుడు, దీర్ఘదర్శనుడను మంత్రులు ముందుకు వచ్చి మహాభాగా! స్వాగతం. నగరప్రవేశం చేయగోరు తున్నాము. ఈ రాజ్యపరిపాలనా భాధ్యత మీకప్పగించవలసినదిగా శివాజ్ఞానియింది. లెండి. రండి అన్నారు. వుణ్యంగనలు వచ్చి దేవలునికి తిలకంపెట్టి మంగళ నీరాజనాలిచ్చారు. ఆయనలేవడంతో అందరు లేచారు. సింగంబంటు బాకా ఉచ్చదుతూ ముందు నిలిచాడు. నునాభమహారాజు దేవలుని చేయి పట్టుకొని మందిరద్వారం వెలువడి తిన్నగా పట్టపేనుగు చెంతకు నడిపించుకొని వచ్చాడు. ఆనవ యోవనుడు మావటీని సహయంతో భద్రగజున్ని అధిరోహించాడు. పురోహితుడు హర్షకుంభాన్ని తెచ్చి ముందు పెట్టాడు. నునాభుడు వేరే ఏనుగును ఆరోహించాడు. మంత్రులు సామంతులు, సేనావతులు

వారి వారి వాహనాలెక్కారు. మంగళ వాయ్యలు మేళతాళాలు బోరు కొన్నాయి. వైచిక బ్రాహ్మణులు స్వస్తివాక్యాలు పలుకుతున్నారు. వంది మాగధ స్తోత్రపాతకులు దేవతలుగా గానం చేస్తున్నారు.

వేశ్వనర్తకీ జనంశివపొర్యాతీ మిథున వేషాలతో మథురలాస్య తాండవం గీతికా నహితంగా ప్రదర్శించారు. ఉత్సవం వడక ప్రారంభించింది. వేశ్వలెక్కాడికక్కడ ఆదుతూ పాదుతూ ప్రజలకు వినోదం కల్పిస్తున్నారు. వస్తామలు కడ్డసాము, కత్తిసాము, గదాయుద్ధం, ధనుర్వయ్యకొశలం, ముల్లయుద్ధం మున్నగు ఊత్సచిద్య ప్రదర్శనలు చేస్తున్నారు. పేటుడు మందులు పులురంగుల వెలుగ్గుల మందులు కాలుస్తున్నారు. ఆ కాంతులకు మనక తీకట్టు విరిసి పట్టపగలయింది. వెలుగు పొగలకు మన్నుమిన్నేకమై రంగుల వెలుగు వంతెన కట్టినట్టయింది. నేల తళనినట్టు జనం అంతట కీక్కరిసి కిట కిట లాదుతున్నారు. ఇనుకవేసినా రాలనట్టు జన ప్రవాహాన నడుస్తోంది. ఆ యత్నవం క్రమక్రమంగా సాగిపోతూ పర్వత జల దుర్గాలను దాట, బురుజులతో ఒప్పారు. నగరదుర్గ ప్రాకార సీఎప్ ద్వారం చేరుకొన్నది.

రక్తకభటులు వేత్యహస్తులై ఎక్కాడికక్కడ ఇనాన్నిన్నరీ, అదుపులోనికి తెప్పు ఉత్సవాన్ని ముందుకు ఏపోనిస్తున్నారు. రాజు పురోహితుడు సింహాద్వారంవద్ద దేవతలినికి దోషపరిహారధం మంత్ర పతనంతో బల్యాన్నది కార్యక్రమాలు నిర్వహింపజేశాడు. సాధ్వీ మణిలు కప్పివు హరతులిచ్చారు. ప్రజలు జయజయధ్వనులు చేస్తున్నారు. నగరం అంచుల నిపసెంచే కృష్ణువు కుటుంబాలు సింహాద్వారంనుండి దారిపొడవునా బారులు తీరినిలచి ఉన్నారు. అందులోని ఒక రైతుయు పతి నయనానంద కగుడై ప్రత్యక్ష మన్మథునిలా ఉన్న దేవలుణ్ణి దగ్గరగ్గా చూడాలనే తమకంతో చంకనున్న

చంటిబిడ్డనోటికి చన్నుఅందించి ముందుముందుకు వచ్చి చూస్తున్నది. ఇది మంచి కుభ శటునం. క్షిర హృద్య కువకుంభం మంగళ హృద్య కుంభాన్ని తలపిస్తున్నది. చంటి బిడ్డతో యువతి ఎదురొఱ చూడగా, వెంటనే వివాహపూర్వి, నంతాసపూర్వి కలుగుతుందని అర్థమా తున్నది,

ప్రక్కప్రక్కలనే బారుతు తీరి ఉన్న కన్నె పదుమలు, కుఱ్ఱ వాందుగా బావగారనీ, బాన్నగారనీ కొవ్విరి చెంద్లు రువ్వుతూ మరిని పోతున్నారు. మధ్యపయస్కులు మేలిమి బంగారు ముద్దులనీ, తల సెలవంకలేని బాల శంకరుడనీ ముల్లెలు, మెల్లలు జాజులు రోజాలు చల్లతూ భక్తిత్తాత్మరాయాలు ప్రకటిస్తున్నారు. పండు ముదునట్లు చూచి పారజుగల పసివాడనీ, బాల సుబ్రహ్మణ్యస్వామిలా ఎంచక్కనయ్య! చెక్కిలినొక్క ముద్దాధారానిపిస్తుందనిమాపుజ్యాన ఈ పుడమికి ఒడయడై పదికాలాల పాటు రాజ్యపాణవేస్తూ పదికాయలుకాసి వచ్చ పచ్చగా ఉండాలని మెటికలు విరిచారు.

ఉత్సవం రాజమార్గానపడ్డది. ఆ రాజమార్గం ఇరు పార్వ్యము లందు మహేశాన్నత సౌధ వంకులతో, ఉత్తంగ శృంగాలతో, పవన చాలితధ్వజ పతాకలతో, వివిధ వర్ణదిపమాలికలతో, బహువిధ రత్నసౌల భంజికలతో, అపూర్వ సౌందర్యాన్ని వెలయిస్తున్నది. కొందరువిచిత్రవేషధారణలతో, వింత భాషణలతో ప్రజలకు హన్యవినోదాలను కలిస్తున్నారు కొందరక్కడిక్కడ ఏకపొత్రాఖినయాలు నిర్వహిస్తున్నారు. ముద్దుగుమ్మలు గుమ్మములు వెలువడి కర్మార సీరాజ నాలిస్తున్నారు. సౌధ చంద్రశాలలోనికివచ్చి నాగరికట్టి పుడుమలు తల్పులు, లాజలు చల్లుతున్నారు.

శివకుమారుని రాకవిని ఒకముగ్గాంగన ఎడమస్తనంవైపు కన్నెగే దంగి రేశులతో జడ అల్లుకొంటూ వచ్చి చూచింది. ఒక తరుణీమణి

భూషణాలంకరణలు చేసికొంటూ కాలి ఆందేలు చేసికి తగిలించు కొని వచ్చి చూచింది. ఒక పోలాంగవ చేతిఅడ్డంలో చూచి పెదవిక రంగు దిద్ధుకొంటూ వచ్చి చూచింది. ఒక కన్యస్నానార్థి శరీరయ్యై చిన్నవారవల్కులం పైన వేసికొంటూ వచ్చి చూచింది.

ఈ విధంగా దేవల ఉమార దర్శన కుతుహలాగతత్తున యువతుల చూపులు తుమ్మెదలై, ముఖములు పద్మములై నగర సాధవంద్రగాలలు నరోవర భాగింజికల్లిస్తన్నవి. ఆ ఉత్సవం నాలు దారులొక చోటకలిసే శృంగాటకాలను అధిగమించి, నగరోద్యాన వనాల మిమగా ముందుకునొగి. క్రమక్రమంగా రథశాలలు, గజ శాలలు, అక్షయశీలలు గడచి అంతఃపురం చేరుకొన్నది మనా భమహీపతి ముందుకువచ్చి ఏనుగుమిద నుండి దిగుబకు దేవలునికి నహయపడ్డాము. రాజవరోహితుడు దృష్టిదోష వరహాశక మంత్రాలు చదివాడు. ముత్తయిదువులువచ్చి బల్యాన్నాదులు దిగదుడిచి. వేశారు. కొందరు హరతులిచ్చారు. అంతఱ ఆమాత్య పురోహిత సహితుడైన భూపతి దేవలుజ్ఞిష్ఠాల పతమ బాటుపై వడిపించుకొనివచ్చి తైవ కథా వృవంచిత కుర్యాచిత్తు రంజిత దివ్యభవనంలోనికి తీసికొని పోయి అచట విడియించాడు. ● గృహంలో అన్నివపతులు అన్ని సౌకర్యాలు కలుగజేసి తగినవరివారాన్ని నియమించాడు. రేపే పట్టాభిషేక మంచాత్మవమని దేవలునికి విశ్వవించాడు.

దేవలునికి పట్టాభిషేకం

ఆప్సటికే వృత్యేకపరివార జనాన్ని నియమించి అభిషేకార్థం అన్నియేరాప్పలు పూర్తిచేయించాడు. వతుస్నాగర జలాలు, గంగా యమునా గోదావరి కృష్ణ పినాకనీ కావేరి తపతి వృముఖ పుణ్య నదీనదాల జలాలు స్వర్షకలశాలతో తెప్పించారు. కావలసిన పాత్రసామగ్రులు, వస్తునంభారాలు సమకూర్చు ఉంచారు.

మరునాడు పొగ్గుపొయవువేళ మంత్రి పురోహిత సేనా నాయకులుపట్టాభిషేకోత్సవ సంభారాలతో రాజుస్థానం చేరుకొన్నారు. రాజు పురోహితున్ని పర్యవేక్షణలో వైదిక విప్రులు నవరత్నసగిత సువర్ణసింహసన కుథి జరిపారు: కొలువుకూటం పౌర జానపద పత్రి జనంతో కీక్కిరిసి పోతోన్నది. రక్షకభటులు దండధారులై ఎక్కుడి వారివక్కడ సద్గిర్మాన వెదుతున్నారు.

సునాభ మహీజాని సామంతరాజులను వెంటబెట్టుకొని మంగళ వాద్యలతో రాజుపొనేదానికి పోయి. అప్పటికే తగిన విధంగా అలంకృతుడైయున్న దేవలుని సమాపించి స్వాగతం వలికారు. రాజ్య పట్టాభిషేకార్థం రాజుస్థానానికి రావునినదిగా ఆర్థించారు. దేవలుడు సమ్మతించి వారివెంట వచ్చాడు. ఆయన ఆస్తివరలో అడుగు పెట్టడంతో ప్రాజల జయజయధ్వనులు, కరతాళ ధ్వనులు మిన్నుమట్టాయి.

రాజు పురోహితుడు విప్రులు వేద పరశనంతో పట్టాభిషేక కార్యక్రమాన్ని వరుసగా నిర్వహిస్తున్నారు. సునాభుడు దేవలుని చేఱుపట్టుకొనినడిపించు కొనిపోయి సింహసనంపై కూర్చుండబెట్టాడు. అన్నివిధముల మంత్రులు సహాయ పదుతున్నారు. రాజు పురోహితుడు మంత్రహూతమైన సువర్ణపట్టాన్ని దేవలుని నొనటకట్టి హర్షిద సువర్ణాక్షతలు వల్లాడు. విప్రులు కనక కలళోదకాలు ప్రోక్షించారు. రాజుగురువు వచ్చి మతిమయ కిరీటం చేర బట్టుకొని దేవలుని మస్తకంపై అలంకరించాడు. పెద్దలు సువర్ణాక్షతలు చల్లారు. అందరు తిరిగి జయ జయ ధ్వనులు చేశారు.

సునాభుడు దేవు మహారాజునకు అమూల్య రత్నాభరణాలు ఉపాకరించాడు. సామంతరాజులు పేరుపేరున తమను పరిచయిం

కావించుకొంటూ వారి వారి అధికార సంపదలకు తగినట్లు కానుకలు నమర్చించుకొన్నారు. మంత్రులు, సేనాపతులు, ప్రభుతోద్యోగులు పరిచయం చేసికొన్నారు.

సునాభుని ప్రేరణతో రాజగురువు కొత్తరాజువకు రాజు ముద్రిక, రాజదండం, రాజబ్రాహ్మం ఇచ్చాడు. రాజ్యమందు సంపత్పురాధాయం ఆరుకోట్ల బంగారు పరహాలని వివరించాడు ధనకోశంలోని నిల్వలు చూపించి చెప్పగల మన్నారు. ఇంకను దేశాచార పద్ధతులను, దేశమర్యాదలను వివరించి చెప్పాడు.

రాజుకైవడు, ప్రజలుకైవలు కావడంచేత దేవల ప్రభువు నూరుగురు కైవమతాధి పతులకు, తన్నత ప్రభోధానికి నూరగ్రగహాలిచ్చాడు. విపోత్తములకు భూరిదక్షిణలిచ్చాడు. నాట్యకారులకు, చిత్రకారులకు శిల్పకారులకు, గాయకులకు, కపులకు శాశ్వతభృతికల్పించాడు. అప్పటికి చెరసాలలో ఉన్న దోషుల విడుదలకు ముదర ఇచ్చాడు. వారి మనః పరివర్తనకవకాశమిచ్చాడు. ఇట్లు పట్టాభిషేక మహాత్మవం జష్టమృష్టాన్న భోజన భాజనాదులతో అనందధాయకంగా ముగిసింది

ఆనాటి సాయంకాలం సునాభ దంపతులు సుబుద్ది, కార్యదక్కుడు, నీతిమంతుడు, దీర్ఘదర్శనుడను మంత్రులతో దేవులుని చెంతకు వచ్చారు. ఆ రాజ్యార్థి వారిని సముచితరీతి గారవించి ఆ సనాలపై ఆసీనులు కండి అన్నాడు. వారు కూర్చున్నారు. ఇష్టాగోష్టిలో మంత్రులు దేవులునికి ఆంతరంగికులయ్యారు. సునాభుడుతాను వచ్చిన పని సగమైనదని దేవులునితో మహారాజా! తమకు రాజ్యసమర్పణ చేయటతో మా దంపతుల కాపకాలం ముగిసింది. మాలోకానికి మేము వెళ్లాలి. అనుమతించండి మీరనుమతిస్తే తతిమ్మా సగంపని పూర్తియైనట్టే అని అన్నాడు. దేవులుడాక్కర్ణ

పదుతూ నునాభ ధరావల్లభా! మీ వంటి సుకృతాత్ములకు కాపమా? నమ్మలేషున్నాను. మీరేదో లోకమనుటచేత మీరు దేవజాతికి చెందినవారై ఉండాలి. దేవలోకమైనా, దేవతలైనా “శ్రీంపుణ్ణీ మర్యాలోకం విశంతి”పుణ్యం తరగపోతే ఎవరైన మానవ లోకంలో పుట్టవలసిందే అంతేగాక, మానవునికి మాత్రమే మోక్షర్త ఉంది. మిరిక్కడే ఉండాలి. ఇదినా కోరిక బహుకాలం ఈపొంజ్య సామ్రాజ్యాన్ని పాలించారు. రాజ్యపాలనలో నాకు తగిన నూచనలిన్నా ఇచ్చట విశాంతి జీవనం గడుపండి. మీరు రాజ్యమిచ్చారు. వార నునిగా నేను రాజ్యానికి పచ్చాను. నన్ను మీ బీడ్లు చూమకోండి, ఏదో మిలోకానికి పోవాలనే తలంపు విరమించండి. అమ్మా! మీరైన వీరికి చెప్పండి అన్నాడు.

రాణి కలావతి మాట అందుకోసి నుమంజనమైనవే కాని, మా ఆత్మీయులందరు గంధర్వలోకంలో ఉన్నారు. వారి యెడబాటు ఇంతకాలం ఆనుభవిస్తున్నాము అస్తుది. అంతట, నునాభుడు, మహాత్మా! మీరు చూపించే ఈ గౌరవాదరణ లకు ఆనందిస్తున్నాము, ఉండాలనే అనిపిస్తున్నది. కాని, ఆత్మీయుల సొహచర్యం కోసం., మా మనస్సులు ఉవ్విళ్లారుతున్నాయి. పోక తప్పదు. ఈ ఆదరణ చాలు. మీకునేనూరక రాజ్యమివ్వడంకాదు; తలపై రాజ్యబారం మోపాను. మీరైతే మాకు మానవత్వం వదలించి దైవత్వమిచ్చారు. మీరు మాట దైవం వంటివారు. మీదయవల్ల మా దంపతులకు దీపకాంతికి వస్తువుతోచినట్లు మరల గంధర్వత్వం సిద్ధించింది ఆనుపదం మృత్యుకల్గించే ఈ మర్యాలోకం తప్పిపోయి మాకు దివ్యలోకపొంపు కల్గింది. మా రాజ్యదానంపలన మీ నుండి మాకు కల్గిన ప్రయోజనం అపారమైనది మీరు కావించినమేలు మరువ రానిది. ఎంతోకాలం నుండి ఈ రాజ్యం మీ కప్పగించాలని మీరాకై ఎదురు మాచి చూచి మా కన్నలు కాయలు కాచినాయి. మీ

దర్శన భాగ్యం కలింది మాకు శాప విమోచనముయింవి. మా శాప సముద్ర సముత్తరణానికి నోకలా ఉపకరించారు. నత్పుచుమల దర్శనం, స్వర్పనం, సర్వదోష పరిహారకమూ, ఆఖండ పుణ్యఫల సంపోదకమై ఉంటుందిగదా! పెళ్ళికస్తాము. ఇకసెఱవియండి అన్నాడు.

చతుర్ధాధ్యాయం-సునాభుదు దేవలునికి తనతాత తండ్రుల చరిత్రలు చెప్పుట

దేవలుడు వింతపడి రాజేంద్రా! మింహాతికి అలంకార ప్రాయములయ్యారు? మిం తాత తండ్రుల పుణ్య నామాక్షరంతటివి? లోకమేది? ఇంతమంచి వారికి శాప మెందుకు కలింది? ఈ విషయాలు నేను తెలిసికోగూడదా? అన్నాడు. సునాభుదు చిరునవ్వుతో రాజీత్తమా! అవశ్యం తెలిసికోవచ్చ ఆర్థడైన క్రోత ఉంటే పక్క ఉండనే ఉంటాడు. కుతూహలం ఉన్నట్లున్నది. చెప్పాను ఏనండి.

మాది గంధర్వలోకం. జాతి గంధర్వజాతి. ఆష్టవ సువులలో పుసిద్ధుడైన సావిత్రుడు మా తాత. ఆయన షుహేంద్రగిరి పట్టణ పుభువు భుజబలంలో అనమానుడు. అనేక విద్యలలోవలె శాంబరి విద్యలోను నిష్టాతుడని పుణ్యాతి పొందాడు. నిత్యమూ పరమ శివుని సందర్శించి సేవా భాగ్యం పొందుతుంటాడు

ఒకపాడు మాతాత క్రైసం నుండి తిరిగి వస్తూ ఒకలోయలో గంగా నిర్ఝర జలపూర పూరిత చంద్ర పుష్టరిణి చెంత నిలిచాడు. అందులోని వేయరేకుల తామరపువ్యలు పరిషుళిస్తూ మద రుంకృత భృంగ పరిష్వంగాన్ని కోరుతున్నాయి. తరగణ పై తూగాడుతున్న హంస ఏధునాలు మైథున క్రిడకు తలపచుకున్నాయి చక్రవాక పక్కలు చేటంత చెంగలుపులలో రత్నికూజితాలు నెరపుతున్నాయి.

కవ్చెలేళ్ళ ఒళ్ళ అల్లుకొంటున్నాయి. బులుకోళ్ళు బులపాట పదు కున్నాయి.

ఈ చంద్రు సరసి ఉంర్చిబోకరయై, పద్మముఖిగా, తైవాల కచగా, ఉత్పలనేతిగా, అంబుజవాళహన్తగా, కంబుకంఠిగా, చక్కవాక కుచగా, పైకత శోభిగా తోచింది. ఒడ్డున తియ్యమామిడి మెగ్గ తోడిగింది. పుంసోడ్కిల కుహుకుహూకారం మన్మథహుంకార పోయమయింది. అచటి చెట్లుపువ్వులు మరుని చెరకుసింగాణికి పువ్వుటమ్ములైనాయి “అరవింద మళోకంవ, చూతంచ నవమల్లికా-నీలోతృపులంవ పంచైతే పంచ బాణస్యసాయకాః” అని చెప్పుడిన మన్మథుని పంచబాణాలు సాచిత్యుని హృదయాన్నిలక్ష్యం చేసికొని గాయపరిచాయి. అతడు శ్రీ పొందు తైవలవంతలతో కలవరింతలతో పరితపించాడు.

జంతలో దైవయోగంవలన విగర బూచిన కడిపొ చెట్లుమాద నుండి ఒకఅడ నెమలి రెక్కలారుస్తూ నేలపైవాలి. తిన్నగా పించాన్ని విరియించి నడుస్తూ సాచిత్యుని సమాపానికి వచ్చింది. అప్పుడాతడు మన్మథబూటోపహుతుడై తాపంతో ఉండుటచేత. రత్నికై తహతహ లాడుచుండుటచేత యుక్కాయుక్క విచత్తణా జ్ఞానంలేక కామాంధుడై తన మాయా విద్యా పుభావంతో దాన్నిమగువగా మార్చి కలిశాడు. ఆ మయూరికి మా తండ్రి రుక్కరథుడు పుట్టాడు.

రుక్కరథుడు పెరిగి పెద్దవాడై బ్రిహమానుగూర్చి తపస్సుచేసి అవధ్యత్వాన్ని. దివ్యాయుధ పుయోగకౌశలాన్ని వరాలుగా పడుశాడు. విశ్వకర్మను లోంగదీసికొని మహోంద్రు పర్వత పాదమూలంలో స్వర్గనగరానికి దీటైన దివ్యనగరాన్ని నిర్మింపజేసికొన్నాడు. దానికి లక్ష్మివర్ధనమని పేరు పెట్టాడు. ఆరాజు నగర సౌధగోపురాలు పైరి

విరులనేతాగులకు సూదుల్లా గుమ్చుకొనేవి. ఆయనపేరే కశ్చుషులకు సీంహస్వప్సుం. అ దోర పగతులకు ప్రక్కలో బట్టెం.

ఒకనాడు రుక్కరథుడు మృగయావినోదియై దూరారణ్య తీరాలకు వెళ్లాడు. వేటాడి అలసిసాలసి దాహజలార్థియై ఇరుగుతూ ఒకవనంలోని సరోవరాల్లిరం చేరుకొన్నాడు ఇద్దున గుజ్జాలున్నాయి. ధనురావుణ తూటీరాలున్నాయి. కొలనిలో ఒకరావకన్నే తనచెలుతో జలకీణుడుతున్నది. వారు ఒండోరులమిద తామర పువ్వులుకోసి విసరుకొంటున్నారు. చేరలతో దోసిళ్లతో సీళ్లు చల్లుకొంటున్నారు. అకస్మికంగా ప్రత్యక్షమైన రాజునుమాచి వారు కొలనినుండి బయటకుపచ్చారు పొడి ఉడుపులు ధరించారు. వారిలోని రాజకవ్య సాందర్భానికి రుక్కరథుశు ఆకర్షితుడయ్యాడు. రుక్కరథుని సాందర్భానికి అమెగూడ ఆకర్షిత అయింది. ఇద్దరు పరస్పర సాందర్భానికి అమెగూడ ఆకర్షితులై శృంగార భావహవేలా విలాసాలకు లక్ష్మయుయ్యారు. ఆయన కొంత తడవునకు తేరుకొని కునుమకోమలులారా! క్రూర జంతు సంతాన దంతురితమైన ఈకాంతారంలో మిావంటి కాంతలు స్వేచ్ఛ విహారం చేయడం అపోయకరంగాదా? అన్నాడు. రాజుకుమారి ఆర్య! ఆకూర జంతువులను వేటాడటానికి ధనురావుణ కృపాణపొఱులమై వచ్చాము. ఇక అపోయమెక్కడిది? అన్నది. ఆరాజు తరుణీ! కావచ్చ. ఏ ఆరణ్యకులైన ఈమైవువచ్చి మిాబంటి మిాద చేయువేయజూస్తే? . అని సాభిప్రాయంగా ప్రశ్నించాడు. ఆమె ధనురావుణ కృపాణ పొఱులమై వచ్చామని చెప్పాను గదా మాకేమిభయం? అంతగా మాబలంచాలకపోతే ప్రస్తుతం మిానహయముండనే ఉంటుంది. అన్నది. అతడు ఉఁ.... హగున్నది. నేను రాబోతున్నానని కలగని మిారీగహనసీమకు వచ్చారా? అన్నాడు. ఆమె కాదనుకోండి. అయినా, మాకెవరివలనాభయంలేదు. మమ్మల్ని ఎవరేమి చేయలేరు అన్నది. అతడు నవ్వి నేనే ఎగరేసుకొని పోతే?

అని మళ్లి అర్థపుక్కవేశాడు. ఆమె నవ్యతూ మిారంత దుండగానికి ఒడిగట్టరు. మిారంతో మంచివారనిమిముఖమేచెవుతున్నది అన్నది. అతడు సరిసరి ఇది మరిభాగున్నది మిారడవికి కొత్తగావచ్చినట్లు న్నది. రాజపుత్రీకలాఁన్నారు. ఎవరి పుత్రీకవో, నామమేదో, పట్టణమేదో తెలిసికోవచ్చునా? అన్నాడు. ఆమె తన ముఖ్య నభివైపు చూచింది.

ఆనథ! ఆర్య! మాభర్తుదారిక పాడిజాతాదీయందలి విలాన నగర పాలకుడైన హేమమాలి అనే గంధర్వ మహారాజులుంగారి ఏకైకవుత్రిక మారాజదంపతులు మాచెలికి “ పద్మకోమల ” అని ఘడ్యగా పేరుపెట్టుకొన్నారు. ఈమెకు మేము ప్రాణసఖులము. వేటకు వచ్చి ఇచట స్త్రీ నహాఱబుద్ధితో అలంకరణకు తుప్పావవయం చేసి ఈపద్మకరంలో జలకీండలాడాము అంటూ హూజ్యల విషయం గూడ మేము తెలిసికొన గోరుతున్నాము అన్నది

అతడు విలాసినీ! అష్టవసువులలో ప్రసిద్ధుడైన సాచిత్యుని కుమారుడను, నాపేరు రుక్మిరథుడు, బ్రహ్మదేవుని వర ప్రసాదంపొందాను, లక్ష్మీవర్ధన నగరాన్ని పొలి న్ను న్నా ను. ఇదీ నానంగ్రహచరిత్ర. మీప్రియనథి మరి, ముద్దరాలు అన్నాడు, ఆనథి అవును. తల్లిచాటుపిల్లలు, బౌత్రిగా లోకమెరుగదు. అన్నది. అతడు మరి, మిరాజకుమారి ఎవరికైనా మనసిచ్చిందా? అన్నాడు. లేదు. మీచూపుల వ్యాపారం, నటనలూ చూస్తుంటే మిలో ఎవరెవరికి మనసిచ్చారో అర్థంకాకుండా ఉన్నది. అన్నది. అతడు మేమిచ్చాము. మీసథి పుచ్చుకొన్నదో లేదో తెలిసికొన వచ్చునా? అన్నాడు. ఆనథి పద్మకోమలవైపు చూచింది. ముఖంలో స్ఫుర్దొంతంలు పొఁగి పొఁలిపోతున్నాయి. చూపులు బరువెక్కి వాలిపోతున్నాయి. ఆమెకాలి బోటనవేలితో నేలరాస్తా సథీ! నాకు

సిగుగా ఉప్పుది. పోదమే! అన్నది. నథి నవ్వుతూ వచ్చిన ఆతిథిని నత్కరించకుండ పోదామా? అన్నది ఏమో అదినాకు చేతగాదు. మిారు నత్కరించండి. నేను వెడతాను అన్నది. నథి ఇది చాల బాగున్నది. ఆయన రాజకుమారుడు, నీవురాజకుమారివి. మిా మిాగారవ మర్యాదలు మిాకు తెలియాలికాని, మాకేమి తెలుస్తాయి? నివే నత్కరించాలమ్మా! అన్నవి. నృపాత్మజ పట్టి! నన్నెందుకు బాధిస్తావు? అన్నది.

ఆరాజు మిాప్రియనథికి ఇష్టంకానట్లున్నది. ఇచ్చిన నామన స్మర్మ పుచ్చుకోలేదేమో! చెప్పి పొమ్మనండి అన్నాడు. ఆ నథి నవ్వుతూ ఆమ్మా! పుచ్చుకోలేదని చెప్పి పొమ్మంటున్నాడాయన. అన్నది. ఇద్దుకోమల సిగుబరువుతో చెప్పుడమెందుకు? మా ఆమ్మగారు నాకోనం ఎదురుచూస్తుంటారు పోవాలి అన్నది. నథి భర్తుదారికా! ఆది నంసాక్రిపద్ధతికాదు. ఆతిథిని ఆగౌరవపరచరాదు. నీవు వీరితో మాట్లాడుతూఉండు. ఒక్కకుణిలో ఆప్రక్క చెట్ల పండ్లను కోసి కొని వస్తాము. వాటితో ఆతిధ్యమియవచ్చ అన్నవి. ఆమె నాకు భయంవణకుగా ఉన్నది. ఆదినావల్లకాదు. నేనువెడతాను. అని గుజ్జాన్ని ఏప్పి ఎక్కి కూర్చున్నది..... అనథి రుక్కరథ మహారాజా! అసంతర కర్తవ్యం ఆలోచించి గౌరవపద్ధతితో ఆవరణలో పెట్టండి. ఈ పిల్ల నవోఢకావడంతో బెదరింది. ఆలసిస్తే ఒంటరిగా వెడుతుంది. ఆది ప్రమాదం కనుక మేమూ అనుగమిస్తాము. సెల వియండి పునర్దర్శనంకోనం నిరీక్షిస్తుంటాము అన్నది. అతడు నరే అన్నాడు. ఆయువతులందరూ గుజ్జాతెక్కి వెళ్లిపోయారు.

రుక్కరథుడు ఒంటరివాడయ్యాడు. పీటుచేతికి చికిత్స తుఱ్ఱ మన్నదే ఆని కళ్లప్పగించి అటుకొంచెంసేవు చూచాడు. కీర్తనిశ్వాసం విడిచాడు. వెంటాడక మర్యాదతోనే కార్యం సాధించాలని లక్ష్మి

వర్ధన నగరానికి వెళ్ళాడు. మంతులను సమావేశపరచి ఈ సంగతి చెప్పి హేమమాలికడువెళ్లి పిల్లనడిగిరండని పంపాడు. వారుపోయి అడిగారు. హేమమాలి వికటంగా నవ్వి మంతులారా! మిరాజు మయ్యారి యోని సంభవుడు. ఒకపక్కికి పుట్టాడయ్యా! మాపంటి ఉత్తమ జాతివారితో నీచజాతివారికి పొత్తా? మాతో వియ్యమెట్లు కుదురుతుండని వచ్చారయ్యా, మిరు? గోవుతో గోమాయువునకు సంబంధమా? కాకముక్కుకు దొండపండా? మాణిక్యాన్ని మసిగుడ్డతో ముడివేస్తారటయ్యా? అనిపరిషాసించాడు. మంతులు తెల్లబోయి విచార హృదయులై పచ్చి ఇక్కరం పొల్లుపోకుండా ఈవిషయాన్ని రుక్కరథునికి తెలియపరచారు.

ఆగంధర్వపతి గుండె గండరించింది. ఆగ్రహాదగుర్దయ్యాడు వెంటనే పైన్యంతో వచ్చి విలాసపట్టణాన్ని ముట్టడించాడు. హేమ మాలిగూడ పైన్యంతోవచ్చి ఎదిరించాడు. పోరు ఫోరమైంది. ఉథయసేనలు సంకుల సమరం కావించారు. ఆ గంధర్వరాజు లిద్దరూ ఉల్లపములాడుకొంటూ అనేక శస్త్రాశ్చాలుప్రయోగించారు. రుక్కరథుడు నవయువకుడు దివ్యాస్త్రపుయోగప సంహాలు చక్కగా నెరిగినవాడు. తరువకారం, దైవబలం రెండూ కలహాడు. ఇక హేమమాలి ఒక్క వరువకారమేగాని అన్యమెరుగనివాడు. కొంచెం వయసుమళ్ళినవాడు బలంపెరిగేసితి ఒకరిది. బలంతరిగే సితి మతోకరిది. రుక్కరథుని బాణాల తాకిడులకు తట్టుకోలేక, హేమ మాలి సామ్మసిలి రథంపై పడిపోయాడు.

రుక్కరథుడు తన రథమునుండి కిర్యందికి దూకి చకచక నడుచి పోయి శతురథమెక్కి హేమమాలి ముఖంపై నీళ్లుచల్లి. ఆయన తలను తనతొడ్డుపై నిదుకొని వింజామరతో వీవసాగాడు. కొంతవడికి హేమమాలి సేదతేరి కళ్లుతెరవిచూచాడు. రుక్కరథుడు తనకు సేవ చేస్తున్నాడు. ఇది స్వప్నమా? లేక, జాగ్రత్తా? అని విస్తుపోయాడు.

శస్త్రాశస్త్రాలతో బాధించిన శత్రువు తనరథంపైకి రావడమా? వచ్చినవాడు మలకనగా చంపక సేవచేయడమా? ఇది ఏమి భాగ్యము!! అనుకొంటూ చివాలునలేచి రుక్కరథా! నీవు మహోన్నతుడవు. మహోదాత్తబూవాలు కలవాడవు చంపదగిన శత్రువు చేతికి చికిత్సా, చంపక సేవ చేస్తున్నావు రత్నాన్నిగాజు హూనగా పరిగణించాను. పుత్రుడినిఇత్తడిగాభావించాను హంసను వక్కుకొంగగా నిరసించాను. ఇంత మంచివాణి నీచఱాతివాడని నిందించిన నా పాపానికి పరిషోరమేమితీ? నే నెంతపాపిని నా తప్పు క్షమించు నాయనా! అని కాళ్ళపైబడి కాళ్ళు పట్టుకొన్నాడు.

రుక్కరథుడు వానిని లేవనెత్తి గంధర్వరాజా! మించి పెద్దవారు చిన్నవాడి కాళ్ళపై పడుట న్యాయమా? మించు అప్పు బాధోపకమనానికై విశాఖంతి తీసికోండి అన్నాడు. హేమమాలి రుక్కరథుని చేతులు పట్టుకొని బిడ్డ! నీ నిజదర్శనం చేత నా కళ్ళ పొరలు విడిపోయినాయి జ్ఞానోదయమయింది. నిన్ను నిందించిన వాగ్దోషం పోవాలంటే నీవు నా బిడ్డ పద్మకోమల పోతిగ్రహణం చేయాలి. నీ వంగికరించేదాక నాకు మనశ్శాంతి ఉండదు. ఇవి చేతులు కావు; కాళ్ళు. అని పోధేయపడ్డాడు. రుక్కరథుడు నమ్మితించాడు. వారికి వివాహం అతిపైభవంగా జరిగింది.

సునాభుడు దేవలునికి తన హర్షణ్ణు వృత్తం చెప్పటి

ఆ పద్మ కోమలా రుక్కరథ దంపతుల ప్రేమానురాగ ఫలంగా నేను జన్మించాను. గంధర్వజాతికి నంబంధించి అప్పటి నా పేరు స్వర్ణకేతువు. నేనుయుక్త వయస్సునకు వచ్చి చిత్రారేఖను పరిణయ మాడేను అప్పటి చిత్రారేఖయే ఇప్పటి ఈ కలావతి.

పెండ్లి వేడుకలలోనే ఒకవాడు మా నవదంపతులము కైలాస శిఖరానికి వినోద విషారం వెళ్లాము. గిరిదరీ ద్వార ముఖాచ్ఛాదిత

మేఘాలను కదలించి ముత్క్యాల జల్లులు కురిపించాము. జ్యోతిర్రత్నల వెలుగులలో గుహావిహారంచేశాము, చమరీ మృగాభాతోసయ్యాటులాడాము. లేడిపిల్లలతో పరుగులుతీశాము. తెల్లనివినుగు పిల్లలను సింహకిశోరాలతో అడించాము. చెవులు పట్టి పలికించి పాడించాము. ఒక వెపు వగిలిన పండు వెదురు బొంగులపాదలు గాలిని పూరిస్తూ నంగిత మందుకొన్నాయి. మాపదములు నాట్యక్రమమందుకొన్నాయి చేయి చేయి పుట్టుకొని పాడుకొంటూ ముందుకు వడుస్తున్నాము. కొండచాగుగండకిలల మిందుగాదూకుతూ ప్రవహిస్తోన్నది. దానివెంటకొండదవ్వవెళ్లాము. అఛటరంగు రంగుల శివమల్లిలతా నికుంజాలు, శివపొరిజాతాలు పూచి పరిమళించే అందాలలోయ కనపడింది ఆలోయ లోనికి షెల్లుగా దిగుతూపోతున్నాము.

ఎపటిదో మువ్వుల సవ్వడి నవ్వులతో మా చెవులకు తేనెచవులూరించింది. అచటికి చేరుకోవాలనే తహతహాతో సెలయేటియినుక దరులలో ఏపుగా పెరిగి పూచిన మల్లె మొక్కలనుండి జామ్యునిలేచే ఎలదేటి దాటుల్ని తోలుతూ తీగల అనరాతో క్రిందికి వెళ్లాము. నాట్యపద ఘుట్టనలు స్వప్తంగా వివవస్తున్నాయి. ఏలాలవలీలవంగ పల్లీవేలిత నాగార్జున సృష్టాలు పాముపడగ పట్టిన శివలింగ పుష్టాలతో నేత్రోత్పవమూ. భక్తిపారవశ్యమూ కలించాయి. పిట్టల కలకల ధ్వనులు హృదయ వీణను గ్రసతిమించుతున్నాయి. దారిపొడవునా అంతటా నెమళ్లు పించములు విస్మి ఏ ప్రేరణ చేతనో విచిత్ర పదగతులతో వినూత్తు నాట్యం చేస్తున్నాయి ఆ వెట్ల మధ్య రత్న గుహా గృహంలో శివపార్వతులు ఏకాంతంగా వ్యాఖయానందతాండవం చేస్తూ కనిపించారు. అపట ప్రక్కగా నిలిచి కొంచెంసేపుచూచాము. మేఘు ఆ నవీన నాట్యాకైలి తెలిసికోవాలని ముందుకు పచ్చాము పార్వతిదేవి మా జంటను చూచి కనుబోమలు ముడిచి రుసరునలాడుతూ పుక్కకు పోయింది ఈ హరాత్ పరిణామానికి

మండిపడుతూ పరమేశ్వరుడు మా ముందుకు వచ్చి ఉర్లు దాంధులారా! ఇంత విశాల పర్వత భూభాగంలో మిం విహారావిక ప్రత్యేక పుదేశం లేక పోయిందా? మేమున్న చోటికి వచ్చి మా రహస్యకేళిని భంగ పరచడం దేనికి? ఇది కమింపరాని అపరాధం. ఉన్నతలోక సంచారార్థతగల మిం గంధర్వత్వం పోయి మారు మర్యాలోకంలో మానవుతై జన్మింతురు గాక! అని శసించాడు.

అంతట మేము గడగడ వణిలుతూ మృదుని ఆరుగుఱపైబడి తండ్రి! పెండ్లి సంబరముతో ఈ నుంచర శిఖరాన్ని నందర్శిస్తూ చిరుగజ్జెల ప్రొతవిని ఆదేదో తెలిసికోవాలని మించున్నది తెలియక ఇటువచ్చాము. మా బాల్య చాపల్యాన్ని మన్మించండి కైలాసగిరి శిఖర సౌందర్య నందర్శనం లేక మాకు నుఖశాంతులుండవు. శాపావధి అనుగ్రహించండి అని యద్దరం కన్నిరు మున్నీరుగా ఏడ్చాము స్వామి కరగి కనికరంతో మాతల నిమిరి చిత్తతారా! విచారించకుదు. విధిఅలంఘ్యము. స్వర్ణకేతు! భారతదేశంలో ఆమోదపట్టణాధీకుడైన భద్రబాహు మహారాజువలన పట్టమహిమ ఇందు మతికి నీవు నునాభుతవై జన్మిస్తావు. ఈమె కాశిరాజునకు కళావతి పేరుతో జన్మిస్తుంది. ఇప్పటివతి మిం ఆలోకంలో ఆలుమగలై రాజ్యపాలన చేస్తారు. మిందటలోకోపకారార్థం వస్తోత్తావదనకై నా తేజమ్మువలన దేవతను వాడు జన్మిస్తాడు వాడు నీ దగ్గరకు వచ్చినపుషు నీ రాజ్యమిచ్చి పట్టం గడితే నూర్యోదయంతో చీకటి నశించినట్లు మిం శాపం తీరుతుంది. మర్యాత్వంపోయి పూర్వగంధర్వత్వం నమకూరు తుంది అని చెప్పి ఆది వింపతులు ఆదృష్యలయ్యారు. శాపంవలన మేము మానవులమై జన్మించాము. నీ వలన శాప విమోచనం పొందాము. ఇది మా కథ.

శివశివాధి వాస్తువైన రత్నరంజిత కైలాన శిఖరాలు చూడాలని ఉత్సవం పడుతున్నాము. ఆ మహాన్నత శిఖరాగ్ర భూములలో

ఆకాశగంగా ర్యారీప్రవాహా జలపోత ఫుంఫుమ ఫోషలలో, కడిమి గన్నేరు నంపెంగ గొజంగి చెట్లపూల వలవగాలి తరగలలో, పరి విప్పి అదే నెమల్ల నాట్యాను కూలంగా, గాంధార గ్రామంలో శివ గీతాలాపన చేసేదెప్పుడెప్పుడని మనస్సు తొందర పదుతోంది. అగిరి రత్నసానువులలో బిల్వ రుద్రాక్ష తరువేల్లిత ప్రథల్ల మల్లి వల్లి నికుంజపుంజచ్ఛాయా వేదికలపైని ప్రమధులతోపాటు పంచ బ్రహ్మాషడంగ మంత్రాలతో, ప్రాణాద వంచాక్షరిని పరించే గోరు వంకలను,- నీలకంతప్రోత్సాహివల్లించేరాచిలుకలను,- శతరుద్రియ మాలపించే కాదమ కోయిళ్లను,- ప్రణవాక్షరగీతిని ప్రస్తరిస్తు రుంకరించే గండు తుమ్మెదలనుచూడాలనిఉబలాటపరుతున్నాము. ఉదయసాంధ్య వేళలలో బ్రిహ్మ మద్దల వాయింప, సరస్వతి పాండుతూ పీణమిట, విష్ణువునన్నాయి ఉఁద, లక్ష్మీకాంస్యతాళం మోగింప, ననక ననందనాది బ్రహ్మర్థులు, ప్రమధులు సదస్యులై సేవించుచుండగా బ్రిహ్మకుండ ప్రభవమైన సహస్రదళ పద్మకర్ణి కాంతర ప్రణవవేదికపై మధురలాస్యం మధురతాండవం అభినయం చే పొర్చుతీపరమేశ్వరుల తీలా వైభవం ఒళ్లంతాకళ్లుచేసికొని చూడాలని హృదయమారాట పదుతోన్నది, నటరాజస్యామి హాస్త ప్రస్తారితదమరుక శబ్దతరంగ రింగణాలు అఱ ఉణ్ణు, బుఱుక్, ఏటజ్. పజ్జు మొదలైన చతుర్ధుక సూత్రాలు వినాలని ఉవ్విళ్లూరుతున్నాము. బ్రహ్మానంద స్వరూపమైన ఆ పరముఖివని దివ్యమంగళ విగ్రహ నందర్శనం కంటెళంకేమికోర్కోవాలి? జన్మధన్యంకావాలంటే ఇంతక్కంట ఏమికావాలి? ఆ భూమిలో పుట్టింది ఆ భూమికే చేరుకోవాలి. ఈ బంధ విచ్ఛేదం కావాలి. అనుమతించండి. అన్నాడు.

దేవలుడు ఆనంద బాష్పాలు విడుస్తూ మహాత్ము! నేనూ మా వంటి వాడనే. నా దారిగూడ అదే. నేను పరమ శివుని ఆత్మ సంభవుడను. కొంతకాలానికి నేనూ నాజన్మ భూమికి చేరుకోవలసి

ఉన్నది. అ దివ్యమఖుతిని పొందవలసి ఉన్నది. సరే. మాయష్టం కానీయంది. ఆన్నాడు.

కలావతీ నునాభులు అచటి వారినందరిని పలుకరించి గంధర్వలయ్యరు ఇంతలో దివ్య విమానం వచ్చింది. వారు దాని వెక్కి గంధర్వలోకం వెళ్లిపోయారు, వారిపోక, పృజలకు చిరకాల సహవాన తంతు విచ్ఛేదమై చింతాభారమైతే, దేవలునిరాక, నవ స్నేహమృతధారమై మధురబంధమై కతలికి రాకా చంద్రోదయంలొ ఉత్సాహమంద నంధాయకంగా పరిషమించింది. కౌత్తరాజు హృదయం నుతిమెత్తనిదనీ, రేరాజు చలువ వెన్నెల వెలుగుల్ని కుపు పోస్తుందనీ, సన్నజూజుల సౌరభాలను ఎగబోస్తుందనీ మంతులు పసికట్టారు.

పంచమాధ్యయం-దేవలుడు నేత పరికరాలకై మయునికడకు పోదుననుట

మరునాడు దేవలుడు నలుగురు మంతులను రావించి రాజ్యం లోని అత్యవసర విషయాలను నమిక్షించి తెలిసికొన్నాడు. అయి పనులు నలుగురిక విభాగించి మారు ప్రజోపయోగకరంగా వాటని చేపట్టి తగిన పరివారంతో నెరవేళ్వండి. కారాగారం నుండి దోషుల్ని విడిపించాము. దోషాలు వునరావృత్తం కాకుండా వారిని సన్మార్గాలో పెట్టడానికి శిక్షకుల్ని నియమించండి. అజ్ఞానం అన్నిపొపొలకు మూలం. విద్యా విజ్ఞాన వికాసాలకై ఉఱూర పేట పేట పొరకాలలు పెట్టి, బాలబాలికలను, పయోజనలను చదివించండి. ప్రజారోగ్య సంరక్షణకై మారుమూల పల్లెల్లోగూడు వైద్యకాలలు తెరవండి దేశాలయాలు కేంద్రాలుగా తగుపోరాణికుల చేత శివాదైవత మతకాసాహిత్యాన్ని చెప్పించండి పృజల్లో ధార్మిక జీవితం మూడుపుప్పులారు కాయలుగా పెంపాందించండి

లోకుల మానరక్షణకై వస్తోఽతృతీ కావించుటకు నేను జన్మించాను. వప్పునృష్టికి అనేక పరికరాలు కావాలి. అవి చేయగలవాటు ఒక్కమయిబ్రహ్మమాత్రమే. అయిన విజ్ఞాకర్మ కుమారుడు. ప్రస్తుతం మేరు పర్వత సాను ప్రదేశంలో నివసిస్తున్నాడు. ఇప్పుడు నేనక్కడికి పోవాలి. తిరిగి వచ్చేదాక, నేను లేనిలోటు కనిపించకుండా, ప్రజాపాలన నిర్వహించండి అన్నాడు. నలుగురు మంత్రాలు మహారాజా! ఎక్కడ ఆమోదపట్టణం? ఎక్కడ మేరు పర్వతం? మధ్య కొన్ని వందల యోజనాల దూరముంటుంది చతురంగ బలంతో మేము మికు నహాయింగా వస్తాము. అన్నారు, దేవలుడు చిరునవ్యతో మంత్రి వర్యులారా! నేను పరమశివుని సద్గ్యోజాతముఖ ఫాలనేత్ర జ్యోతియిందు ప్రభవించాను. నాకు దైవసహాయమేగాని. మావవ సహాయం అవసరంలేదు. కేవలం ధనుర్వాణ కృపాణ పొత్తునై ఒంటరిగా ప్రయాణించ దలచాను. పూర్వంవలె ప్రభా పొలనలో అప్పమత్తులై ఉండండి అనిచెప్పి బయలుదేరాడు.

దారిలో గాగ్రమున్యాశ్రమం

అయిన కతిపయ ప్రయాణాలు సాగించి నదీ తీరమందలి గాగ్రముమని ఆశ్రమ పొగంతానికి వచ్చాడు అచట జంతువులు నహజవైరం మాని స్నేహ స్నాహర్థాలతో వర్తిస్తున్నవి. ఎలుకపిల్లలు శాఖమపడగలమై ప్రాచురున్నాయి. కుండేళ్లు బెబ్బలిమైకెక్క స్వారి చేస్తున్నవి సింహం మదగజంతో మంతన మాడుతోన్నది. బ్రాహ్మణాల కుమారులు ఘల నమిమ్మక కునుమాదులు మోసికొనివస్తూ మాగ్గ మధ్యంలో కాత్రవిచారణ చేస్తున్నారు. దేవలుడు వారితో కలని మాట్లాడుతూ ఆశ్రమంలో అడుగుపెటాడు. జింక పిల్లలు చెంగున దుముకులు పోతున్నాయి. లే బెయ్యలు పచ్చిక పరకలు కొరుకు తున్నాయి. పౌమధామం అంతరాళమంతా వ్యాపించి నేతి వాసన

ఘుమాయిన్నన్నది. గున్నమామిడి తిన్నెమిాద కూర్చుండి అపర
శంకరునిలా శిష్యులకు ఉపనిషద్నుంత పాతం ప్రతోధిన్నన్న గార్వా
చార్యులవారు కనిపించారు.

దేవలుడు వచ్చి మోకరిల్లి గార్వ్య మహాభాగా! ప్రణామములు.
వస్తోఽత్పాదనకై జన్మించిన దేవలుడను. నేతపనిముట్టకై మయ్యిపూ
కడకు వెతుతూ మధ్యలో తమ దర్శనార్థం వచ్చానని తెలిపాడు. ఆ
మహార్షి నంకల్ప సిద్ధిరస్త అని దీవించి దర్శననం చూపించి,
కూర్చున్న తర్వాత దేవలబ్రహ్మా! నీవు శివపుత్రుడవని తెలును.
ఆమోదపట్టణాధిక్ష్వరుడవని తెలును. ఈ దినం నీవు మాకు అతిథివి.
అని చెప్పి శిష్యులకు అటవిరువు ప్రకటించారు

ఆ మహార్షి రాజర్షులిద్దరు ఇప్పాగోష్మి జరుపుకొని కుటీర
ప్రాంగణం లోనికి వెళ్లారు. యథావిధి అర్హ్యాదులతో అతిథి మర్యా
దలు జరిగాయి. కందనూల ఫలాదులు నహపంక్తి భుజించారు.
దేవలుడారేయి అచట గడపి. మరునటి రోజుప్రాతః కాలకృత్యాలు
తీర్చుకొని మునిసమ్మతితో పచునమయ్యాడు.

సింహాం యత్తురుగా మారి తన హార్వ్యవృత్తాంతం చెప్పాడు

దేవాంగుడు క్రూరమృగ సంకులమైన ఒక ఫోరణ్యంలో
బడి వెళ్లుతున్నాడు. ఒక పండు ముదిసింగం కొండగుహలు ప్రతి
ధ్వనించేట్లు భీకరంగా గర్జిస్తా మాదకు వచ్చింది. ఒక తీకణబాణం
వింట నంధించి దానినొపటి దిగిపోయేట్లు కొట్టాడు. అయినా, ఆ
సింహాం ముందుకు వస్తుంటే అగ్నేయాత్మం ప్రయోగించాడు. దాని
జ్యోతిరాలకు పంచాస్యం తగులబడింది. ఆ మంటలోనుండి ఒకదివ్య
వ్యక్తి రూపొందాడు. దేవలుడు రిచ్ఛవడి నీవెవ్యరవు? సింహ
మెట్లయినావు? అని అడిగాడు. ఆ దివ్యదు చేమలు జోడించి

మొక్కతూ ఉ దేవలమనుబ్రహ్మ! నీదయవలన శాపవిముక్తి పొందాను. నేను కపింజు నామధేయుడను. యత్కజాతివాడను. కుబేరునికి అంతరంగిక నఖుడను.

ఒకనాడు నా అనుచరులతో వేటకు వెళ్లాను. అందరం ఎన్నో జంతువుంను వేటాడాము. నేను అల్లంత దూరంలో ఒక జింకను చూచాను. దాన్నిపట్టాలి కొట్టాలి అనివెంట బడ్డాను అది అందకుండా, పొందకుండా బిత్తరి చూపులతో చెంగు చెంగున దుముకుతూ పారి పోతున్నది. కొంతదవ్వు పెంటాడి. విసిగి బాణమేశాను. ఆ బాణం దానివెన్నెముకకు క్రిందతొంటికి బలంగా గ్రుచ్చుకొన్నది. అయినప్పటికి, అది నియవక అఱాణంతోనే తత్తరంగా గొతమాశ్రమంలోనికి వెళ్లింది గొతమ మహార్షి నెత్తురోదుతున్న జింకను దగ్గరకు తీసి కొన్నాడు. విలైక్కుపట్టి వస్తున్న నన్నుచూచాడు ఆయన కనులైఱి జేసి ఓరీ యుషాధమా! పసిలిధ్మలా పెంచుకొంటున్న ఆశ్రమ మృగాన్ని చంపదలచాపటరా? నీవు మెక్కటానికి అడవిలో జంతువులే కరవైనాయటరా? ఈ క్రూరచర్యకు సింహం కమ్ముని శపించాడు.

అంత నేను గడగడ వడకుతూ ఆయన ఆడుగులపై బడి గొతమ మహార్షి! నేను సింహామై బ్రితుకలేను నా అజ్ఞాన చర్యను మన్నించి శాపావసానం అనుగ్రహించండి అని బహు విధాఱుగా వేదుకొన్నాను. ఆమోని శాంతించి కపింజలా! కొంతకాలానికి దేవల మనువు లోకుల మానరక్షార్థం వచ్చి నీపై బాణ ప్రయోగం చేస్తాడు దానితో నీకు శాపవిముక్తి కలుగుతుంది. ఎప్పటి యత్తుడవోతావు. అని కనికరించాడు. క్రుణైన యైద్దు గంతమోయక తప్పదు గదా!

ఉ దేవల బ్రహ్మ! నేటికి నీ దర్శన భాగ్యంచే నా పాపం పోయింది. నా శాపమూ నివృత్తి అయింది. ఇప్పటు నేను పరి

శుద్ధంగా అయ్యాను. నీమేతన్నటికిని మరువలేను. ఇచటికి మూడా మడల దూరంలో వామనాశ్రమమున్నది. ఆ మహానీయుణ్ణి తప్పక కలసి కోవలసిందిగా పొగ్గిర్థిస్తున్నాను. అని గంతవ్య మాగ ముపదేశించి సెలవు తీసికొని అంతర్ధానమయ్యాడు.

షష్ఠాయం-వామనాశ్రమం

అచటినుండి దేవలుడు దుర్గమారణ్య పర్వత నదీనదాలను దాటుతూ ప్రయాణం సాగించి పావనగంగా నదీ ప్రవాహజలాలలో స్నాన పానాదులు నిర్వర్తించి వామనాశ్రమం చేరుకొన్నాడు. ఆ ఆశ్రమం శాంత పావనమూ, అచింత్య వైభవోపేతమై ఉన్నది. ఫల పుష్ప వృక్షలతా గుల్మాదులతో వివిధ పత్రుల కలకూజితామతో నేత్ర్య శ్రోత్ర్య పర్వమైఉన్నది. కెలకుల తామర కొలకులలో హంసలు తిరుగాడు తున్నాయి. క్రూరసాధు జంతువులు జాతివైరం లేక సామరస్యంగా జీవిస్తున్నాయి. మునికస్యలు జల శాండాలతో వృక్ష సేచనం చేస్తున్నారు. ముని కుమారులు వేద పనపలు వల్లె వేస్తున్నారు. ఆశ్రమ వట వృక్షచ్ఛాయలో ననకనవనందనాదులకు దక్షిణా మూర్తివలె వామదేవ మహార్షి శిష్యులకు తత్త్వవదేశం చేస్తున్నాడు.

దేవలుడు బుషికి పాదాభివందనం చేసి మహాత్ము! లోకుల మానరక్షణకై అవతరించిన దేవలుణ్ణి. నేత పరికరాలకై మయబ్రిహ్మా కడకువెళుతూ మాగ మధ్యలో తమ దర్శనార్థం వచ్చాను. అన్నాడు. వామదేవు పరమానందంతో నీవేనా, పరమశివుని తేజోంశంవలన పుట్టినవాడవు? దేవలుతత్తు నీవేనా? నాయనా! ఈ దర్శనవనంపై కూర్చు కూర్చు. స్వాతి చినుకుకై ముత్తెపుచిప్పులా నీరాక కోసం చిర కాలం నుండి ఎదురు చూస్తున్నాను. ఈ పరినర పొగంతాలకు, మా ఆశ్రమానికి ఒకపీడ వచ్చి పడింది, ఆది నీవలననే తీరవలసి ఉంది.

అన్నాడు. దేవలుడు కూర్చొని స్వామి! మిం వంటి పుణ్య తపోధను లకు, అహింసా వృత్త జీవనులకు పీడ కల్గించేవాడు రాక్షసబుద్ధి కలవాడే అయి ఉంటాడు. వాడెవడో చెప్పింది. నాదివ్యాస్తాలతో వాణి రూపమాపు తాను అన్నాడు. బుమిపుంగవుడు తృప్తివడి దేవల బుహ్నా! నీవు కారణ జన్ముతవు. నీ శక్తి సామర్థ్యాలు నాకు తెలుసు. ఇచటికి రెండు క్రోసుల దూరంలో దుర్గమ పర్వతగుహలో కుండికుడను రాక్షసుడున్నాడు. వాడు తాటి చెట్టింత ఎత్తింటాడు. కనుగ్రుద్దు తాటికాయ లంతలు, ఒక మాటలో చెప్పాలండై నడిచే కాటుక కొండలా ఉంటాడు. వాడు చిచ్చరపిడుగులా మమమ్యులపై బడి, జంపువులపైబడి పట్టి తింటాడు. ఇచటివారిక గుండె గాల మయ్యాడు. ఏ క్షణంలో ఎవరేమోతారో తెలియదు. అందరూ పోణాలు అరచేత పట్టుకొని బుతుకుతున్నారు. తపోవ్యయానికి వెరచి వాణి ఏమి చేయలేక పోతున్నాను. ఆశ్రమ రక్షణమాత్రం సాధ్య మోతున్నది. నీవు అదుష్ట రాక్షసుని నంహారించాలి. వేదవిదులైన బూహ్యాణులను హింసించే వారికి దుర్గతి కలుగుతుంది. బూహ్యాణు లను ఆదరించి కాపాడేవారికి సద్గతి కలుగుతుంది. అత్మజ్ఞానంచేత మనంబక జాతివారం ఈ జాతి రక్షణ సర్వపోణి రక్షణ. రాజుగా నీ విది చేయవలసి ఉన్నది. శాఖన, ఆ రాక్షసుని శిక్షించి అభ్యుదయ నిశ్చైణిని అధిరోహించు మన్నాడు.

రాక్షసవర్ధ-వాడుకాప విముక్తడై హర్ష చరిత్ర చెప్పట

అతిధిఘూజా మర్యాదలన్ని ముగిసిన తర్వాత దేవలుడు కొండగుహ చెంతకు వెళ్ళాడు అక్కడక్కడ కుల్మిన మాంచం ప్రోవుల దుర్గంధ వాయువులు వీమ్నున్నాయి కాచులు గ్రద్ధలు రాబందులు శల్యమాంసాన్ని చీల్చుకొని తింటూ ఎగురుతూ వాలుతూ ఆరున్న స్నాయి. ఎక్కడమాచినా కంకాళాలు, తలవుత్తెలు, ఎముకలగుట్టలు

మొండములు రాసులుగా పడి ఉన్నాయి. అక్కడక్కడ రోమ్ములు చీల్చి వేయబడి పోగాలు పోక, గిలగిల కొట్టుకొనే మూగజీవుల వేదనలు రోదనలూ హృదయ విదారకంగా ఉన్నాయి. ఈ దృష దృశ్య దర్శనంతో దేవలుడు చలిచిపోయి ఆగ్నిపేశాత్మమయ్యాడు. వింటికి అల్లెత్తాడు తగిలించి టంకృతి చేస్తూ కొండపాదు క్రక్కన దిలేటట్లు పెడబొబ్బి పెట్టాడు. గుహలో బుంగకల్లు త్రాగి తిండికి హనుకొన్న రక్కసుడు చెవులు దిబ్బుతపడి ఎక్కడదీరోద? ఓడు సేసిందు? హాణికాలితో నల్లిని నలిపినట్టు నలిపేత్తా నంటూ శెత్తుయు నిండిన తలవుత్తెను ఒకచేత్తో, గుండెకాయల గుత్తులు ఇంకొక చేత్తో పట్టుకొని బయటికి వచ్చాడు, ఆ కుండికుడు మిడిగ్రుడ్లు త్రిపుత్తు ఓరోరి మనసిపరుగా! నువ్వుచిచ్చ రోదసేత్తుండావుట్టా? నీకు నూకలు పెల్లిపెన్న. ఆకలితో నకనకలాడే వులికి ఆ బెయ్యలా చిక్కావు. నీ గొంతుకాటేసి రకతం గటగటా కాగుతాను. నీ కారిజం కరకరా నములుతాను ముందు కొత్తన్నావే? రా. డెగిరికి రా. ఎయ్యాపుల్లలు పట్టుకొని పోగాడులా ఉండావే? ఉంటావు. కసింత సేపటికి నా కడువులో ఉండవా మరి? అంటూ సేతుల్లోవి కీందబెట్టి వాడు శూటం పట్టుకొని కారు మయ్యలా గర్జిస్తూ కహా కహా నవ్వుతూ ముందుకు వచ్చాడు.

దేవలుడాలోచించి ఆయుధ హీనుష్టి చేయాలని మూడు బాణాలు ప్రయోగించి హాదిచేతి శూలాన్ని మూడు ముక్కలు చేశాడు కుండికుడు రిచ్చవడి ఆసులాన్ని కొట్టిమూరురుడొచ్చాడే? అరే, గుండెలు తీసిన బంచువిరా ఆయునా, బంషాయి కొండరాయి ఉందరా భద్రవా! అనిరాయెత్తి వినరాడు. దేవలుడు వజ్రనన్నిభ బాణాభతో దాన్ని ముక్కలు చెక్కలు చేశాడు. వాడు బిత్తరపోయి ఏంది? బండను కొట్టే గండడివటరా? ఇదిగో, ఈ చెట్టును కామకో అని పెళ్ళగించి వినరివేశాడు. దేవలుడు దాన్ని అక్కడికక్కడే బాణ

ప్రహరాలతో తూలగొట్టాడు. కుండికుడు కోపంతో బ్రోరి! మాట్లాడ కుండానే మాలావు పని సేత్తుండావే? గట్టి పిండానివిరాసువ్వు? ఒరే మనిసీ! ఇంత సేపూ ఆటి నేమో సేసినవు. ఇక అయ్యెద్దు నా నోత్తున్నాను. ఇదిగో ఒక్క గుద్దుకి సద్దుమణిగి అవులిత్తావు, లేక పోతే, కసింత ఉపిరుంటే దిమ్మె తిరిగి బొమ్మె లాటాడతావు. ఇక సూసోడ్కి. కాసోడ్కి అంటూ కుడిచేయి పిడికిలెత్తి పైకి వచ్చాడు. దేవుడు నిశిత బాణంతో ఆ చేతిని నరికివేశాడు. వాడు ఉరిమే మబ్బులా బోబ్బిరిస్తూ అదిపోతే పోసీ, రెండవచేత్తో నీ హికె నొక్కే స్తాసని మిాదకు వచ్చాడు దేవలుడు దాన్నిగూడ వరికి వేశాడు. దానితో రెచ్చిపోయి దాశవుడు నోటికోరలతో గొంతు కొరుకుతానని హుంకరించాడు. దేవలుడు అర్థచంద్రాకార బాణంతో శిరస్సును నరికి వేశాడు. దానితో వజ్ఞయుధ ప్రహరంజే రెక్కులు తగిన కాండలా కుండికుడు ఉనురుడిగి నేలపై కుప్పగూలి పోయాడు

ఆ ప్రధానం నుండి ఒకదివ్య పురుషుడు రూపొంది అంజలి బద్దుడై ఓ రాజ్యరి వంద్రమా! నేవెవ్యరని చూస్తున్నావా? ఏన్న వించుకొంటాను. ఇక్కాకు మహారాజు మా పితామహుడు. విశాఖ రాజోత్తముడు నా జనకుడు. నాపేరు అగ్రధన్యుడు. నేను పితృదత్త మైన రాజ్యాన్ని పొలిస్తున్నాను. ఆ కాలంలో వికటానురుడనే రాక్షసుడు అడవులలో దారులుకాచి బుములను, ప్రజలను పట్టి భక్షిస్తున్నాడు. నేను వానితో యుద్ధం చేసి వధించాను. వాని తమ్ముడు కర్కుచానురుడు నన్నెదురొక్కని యుద్ధం చేయలేక, కపణోపాయంతో నన్ను సౌధించాలని వేధించాలని తలచాడు. ఆదినాకు తెలియదు వాడు మారువేషంతో వచ్చి వినయమూ, భక్తీ ప్రకటించి మా వంటసాలలో పనివాడుగా చేరాడు రోజులు జరిగిపోతున్నాయి. వాడు నమయం కోసం పొంచి ఉన్నట్లన్నది.

బకనాడు దుర్వాన మహార్షి నా కదకు అతిథిగా వచ్చాడు. నేను బుషికి అతిథి మర్యాదలు జరిపి భోజనార్థం పాకశాలకు పంపించాను. రక్కసుడు తన గూఢచారులను నియమించాడేమో మరి. ఈ విషయమంతా ముందుగానే తెలిసికొని నన్నుచావు దెబ్బ కొట్టాలని మనుజ మాంసం పండి దుర్వాన మహార్షికి వడ్డించాడు. ఆ హోని అవటి అవశేషాలను బట్టి ఆ మాంసాన్ని మనుజ మాం సంగా గుర్తించి కర్కుశుని అడిగాడు. వాడు మాయజమాని చెప్పినట్లు ఇక్కడ వంటచేసి వడ్డిన్నంటాము. అంతేగాని, మేము స్వతంత్రించి, మా పొంత డబ్బుపెట్టి ఏ వస్తువును కొనము, వండము. అయ్యగారి ఆజప్రకారం పండి వడ్డించాము. ఇంమలో మా తప్పేముందని తప్పుకొని చల్లగా జారుకొన్నాడు దుర్వాసుడు విస్తరి విడిచి లేచి వచ్చి రాజు! నాకు మనుజ మాంసం వడ్డింపజేస్తావా? ఈ దుర్వా పార ఫలితంగా క్షణంలో ఏ హోవో తెలుసా? అని హుంక రించాడు.

నేను గడగడ పడకుతూ స్వామి! అది నాకు తెలియదు. ఈ దుండగం ఎవరు చేశారో విచారించి తత్కషణమే దోషుల్ని ఇక్కిస్తాను. శాంతించండి. అని విన్నవించు కొంటున్నాను. కాని ఆయన నామాట చెవిని బెట్టక కోపోదీపితుడై తోక క్రొకిక్కనత్యామలా బురగొడుతూ దుర్వారుడా! నక్క వినయాలకు పోతున్నావా? మనుష్యవథ జరిగే చోట మనుష్య మాంసపాకం జరుగుతోంది. మనుష్య మాంసపాకం జరిగేచోట మనుష్య మాంస భక్తణం జరుగ కుంటుంచా? నీ అంగికారం, ఆజ్ఞలేక, పాకశాలలో ఏదైనా జరుగుతుందా? నీవు గోముఖ వ్యాఘర్యానివి. పయోముఖ విషకుంభానివి. మనుష్య మాంసభాదన రసికుడవు. దుష్టుడవు. నికృష్టుడవు. నిన్ను మన్నించరాదు. ఉరీ రాజాధమా! ఇకనీవు రాక్షసుడవై మాంసాశనంతో అడవులలో పడి జీవించు మని శపించాడు.

మనిపాదాలపై బడి నేను విలపిన్నా మహాత్మ! ఈ అన్యాయ మేమటి? పెద్దులు నిజం గుర్తించడానికి ప్రయత్నించవద్దా? నా విన్నపమైనా వినక, నా పూర్వ వరిత్వమైనా తెలిసికొనక, తోందర పడి కోపంతో నన్న శహిస్తారా? సౌమీ! ఏ పాపం నే నెరుగను. మీ భోజనానికి వంటసాలలో బ్రాహ్మణులనే నియమించాను. వారెందుకు తప్పుకొన్నారో ఏ దుష్టుడో దీని కెందుకు పాల్పడ్డాడో విచారించి శిక్షిస్తానని మొరపెట్టుకొంటున్న మిరు శాంతింపరైరి, ఇదంతా ఏ దుర్విధిదుర్విపోకమో, కర్మఫలమోమరి. మహార్షి! రాక్షస రూపంలో నే వెలా జీవించేది? శాపావసానమైనా చెప్పండి అని వేడు కొప్పాను. ఆ బుచ్చి కొంత తత్తునకు మెత్తబడి రాజా! తపోపచోప్ప శాప ఏచ్చామ. అనుభవించవలసిందే. కొంత కాలానికి లోకుల మానరక్షణకై వత్తు నిర్మాణార్థం దేవలభిహృ మయుని కదకు ఈ దారినే వస్తాడు. అయినవలన నీకు శాపనివృత్తి కలుగు తుంది అని చెప్పి వెళ్లిపోయాడు.

నూటినుండి నేను కొండ కోనల వెంటబడి మాంస భోజనుడనై ఇట్లు బ్రితుకుతున్నాను. ఇవుడు నీపు వచ్చి నా పాప శరీరం పదిలించావు. పూర్వ శరీరం కదియించావు నీ మేలు జన్మ జన్మలా మరచిపోను. ఎల్లప్పుడు కృతజ్ఞుడనై ఉంటాను ఆని సెలవు తీసి కొని అగ్రధన్యదు స్వస్థానానికి వెళ్లాడు.

నేను ముక్కు నూటిగా చూస్తూ ముందుకు నడుస్తున్నాను. నా కేమి లెమ్మని ఎంతటి వాడైనా ప్రమత్తుడై ఉండరాదు. ప్రక్క పొదలో పులి వంటివారు పొంచి ఉండవచ్చు. పంజావిప్పి పైనబడ వచ్చు. లోకం ఆ కొన్నపులి. ఏవిపరిత్వైమనన్య శక్తియైనా ప్రత్య క్షంగ హరోక్షంగ అవకారం చేయ పాల్పడవచ్చు. అగ్రధన్యదు పరోపకార పరాయణుడు. ఎంతో మంచివాడు. ఆయనా, చేయని

నేరానికి శిక్ష అనుభవించాడు ఆహ! ఏధితైపరీత్యము! జీవితమొంత కష్టతరమైనది?"

ఇట్లు తలపోస్తూ దేవలుడు నిట్టూర్చాయ ఇప్పటికైన ఆగ్ర ధన్యవాణికి విముక్తి కలిగినందుకు తృప్తిపడ్డాడు. తనరాకవంస అంవరకు మేతే జరుగుతున్నదని సంతోషపడుతూ తిరిగి వామదేవ బుఖోశ్చమానికి వచ్చి జరిగినదంతా చెప్పి అందరికి ఆనందం క్షమించాడు.

సత్తమాధ్యాయం-నేత పరికరాల నిర్మాణం

తరువాత దేవలబ్రహ్మ మేరుగిరికి పోయి మయ్యబ్రహ్మము కలసికొని తన్నగూర్చి తెలుపుకొన్నాడు. మయ్యడు దేవలుని కాగిలించుకొని సౌక్షమ్య పరమశివుడే వచ్చినట్లు పరమావందాన్ని ప్రాకటించాడు. అతడు దేవలునికి స్వాగతం పలుకుతూ తన చిత్ర శిల్పదాయకాలకు తిసికొని పోయి అచట ఆనిషోపవిష్టుని కావించి అభ్యుపాద్య హూజాది విధులు నిర్విర్ించి యోగక్షేమాలు విచారించాడు. వారిద్రరికి స్నేహ హూర్ధవ సంభాషణ జరిగింది. దేవలుడు నేత పరికరాల కోసం వచ్చానన్నాడు మయ్యడు వారం రోజులలోనే చేసి ఇస్తాను. అందాక నీ విక్షుడ మా కత్తిథివై ఉండాలి. నేతకు ఏయే పరికరాలు కావాలో వాటి బోమ్మలు వేసి వెడల్పు పొడవూ మందం కొలతలూ నిరూపించి ఇస్తే. కుద్దంగా చేసి ఇస్తాను అన్నాడు.

దేవలుడు రాత్రి పలకలమిాద గైకాదిధాతు ద్రువ్యాలతో పస్తువుల రూపరేఖలు చిత్రించి వాటి పొడవు వెడల్పు మందాలకు కొలతలు అంగుళాలలో అడుగులలో గజాలలో నిరూపించి ఇచ్చాడు మయ్యడు ఆ చిత్ర లేఖన ఫలకాంను బట్టి దేవలుని పర్యవేక్షణలో

నవరత్నాలు బంగారం వెండి రాగి ఇత్తడి ఇనుము కొయ్య మున్నగు ముడి సరుకులతో నగదోనె. పదుగుదోనె, మర మగ్గము, పలక, కమాను పలకలు, తిరుగుడు చట్టము, దండె, గుబ్బలు, నాడులు, చేడుకళ్లలు, చేడుముండ్లు, అడుగుళ్లలు, పొవుకోళ్లు, అచ్చుకళ్లలు, ఇచ్చెలరాట్లము, పచ్చబండ్లు, కండెలరాట్లము, డబ్బాలు, మరాను తోడితలు, దాయికళ్లలు, బద్దలు, లేకలు, కుంచెలు, అలుకు కుంచెలు, ఇహువిధ యంత్ర పరికరాలు వగైరా వగైరా అనేక వయన పరికరాలు నిర్మించియచ్చాడు. ఆయన ఇంకను దేవలుని చిత్రలేఖనానైపుణ్యాన్ని పృశంసించి మైత్రీ బంధం కోసం చివరికి బంగారు పట్టాతో ఎనిమిది గంటలతో వజ్రమయధారతో పృకాశించే మహాక్షాయుధాన్ని చేసి ఆహవదో హలుడైన దేవలునికి బహుకరిం చాడు. అందుకై దేవలు గూడ అమూల్యరక్షాభరణాలు కానుక లిచ్చాడు.

దేవలుడు శ్రీ చౌడేశ్వరీదేవి ఉనుమతితో నేత ప్రారంభించుట

దేవలుడు మయునివద్ద సెలవు తిసికొని ఆ సామ్రాతో నిజ నగరానికి వచ్చాడు. ఒక నువికాల భవనంలో వాటిని అను సంఘానించి చూచాడు. అన్ని సరపడినట్లు, చక్కగా కుదిరినట్లు తెలిసికొన్నాడు తగువారి సాయంతో నూలు పదుగుపేకలమర్చ అచ్చుల కెకిక్రంచి హల్లులు ప్రటి మరమగ్గాలకు జతపరచాడు. బంగారు పల్లెరంలో వీయ్యం వేదికగా అమర్చి జలహూర్ల కలకంపై తమల పొకులతో తెంకాయ పెట్టాడు. తమలపొకుపై పసుపుముద్ద బింబం చేర్చాడు. కుంకుమ తిలకం దిద్దాడు. జ్యోతి వెలిగించాడు. ఆచమించి గాయత్రీ మంత్ర పూర్వకంగా పంకల్పం చెప్పిన్నాడు.

సద్గ్యజాత ప్రవరాన్వితః పరమశివసగోత్సః ఆశ్వలాయవ సూత్రః
శుక్ శాఖాధ్యయి దేవలోఽహం భో అభివాదయే ఇత్యాదికం
పతించి పరదేవత. బ్రహ్మవిద్య స్వరూపిణి. సుప్రసన్నాత్కుకయైన
తీ చూడాంబను ఆహోనించి బింబం పైకి ఆవాహన చేశాడు. తాము
మనోబుద్ధి చిత్తాహంకారాలను గూడ పదలి, ఆత్మ శిఖరాగ్రాన నిలిచి
వికాగ్రతతో ధ్యాన ప్రార్థనలు జరిపాడు. మునుపటివలె ఉంకార
శబ్దం కలిగింది. జ్యోతి వెలిగింది. శ్రీ చౌఢేశ్వరీదేవి దివ్య మంగళ
విగ్రహం కందోయకి విందుగా తోచింది. అంబ మందస్మిత మందర
వదనార విందంతో దేవలుని తల నిమురుతూ బిడ్డా! ఇప్పటి నీ
అవసరమెట్టిది? అన్నది.

దేవలుడు కేతుమోడ్చి అమ్మా! నీవు చెప్పిన చొప్పున ఇవన్నీ
అమర్ము కొన్నాను. నాడె ముల్లుకు కండె తోడిగి పూసలోనుండి
పోగుతీశాను. శివాద్వైత మతప్రాతిపదికగా ఇరుపదియేడు తత్త్వాలకు
ఇరుపదియేడు పోగుల సూత్రరహన చేశాను. నీవు సూత్రాత్మకు,
గాయత్రీ మంత్రాధిదేవతవు నీ ఆజ్ఞతో నీ ఆశీర్వాదంతో ఈ వయనో
దోగ్గం ప్రారంభించాలని ఇప్పుడు నిన్నాహోనించాను. లోకాలోక
జీవజడ నవిత్పమూర్తి! ఇంకాక్కు విషయము వలువలు నేసేవాళ్లి
నేనోక్కుణ్ణి మాఱ్యమే వలువలందుకోవలసినవారు త్రిలోక్యసంవాను
తైన కోట్లాది మహాజనులున్నారు. ఒక్కాక్కు వుట్టంనేసిబొక్కాక్కురికిస్తూ
పోతే ఏండ్లు పూండ్లు వట్టవా? అదెప్పటికి పూర్తి అవుతుందో గదా!
అమ్మా! అలాకాక, నేను నేసిన వస్త్రాలు తరుగకుంటే అంటే, అత
యంగా ఉంటే ఏక కాలంలోనే అన్ని లోకాలవారికి ఈయగలుగు
శాను. కావున, నావస్తోత్పత్తికి అక్షయత్వం కగ్గలించుతల్లి! అన్నాడు.

దేవి వాని ఆలోచనా సరళికి మెచ్చుకొని నామనా! నీ
సంకల్ప షేట్లో ఆల్చే జరుగుతుంది. ఒక్క విషయం. రకమునకు

ఒక్కొక్క వత్తం నీవు నేయాలి. ఇదిగో నాముండెతి కంకణం.. తీసి కొని థరించుపుని ఇచ్చి ఈ కంకణమున్న చేతితో ఏ వస్తోన్ని పట్టు కొనివా అది బుక్కయమౌతుంది. ఎన్నివలువలు తీసినా ఇంకా ఒక్కటి మిగిలే ఉంటుంది. నీ సంకల్ప హృకారం ఏక కాలంలోనే సర్వ లోకాల వారికి వస్తోంటియగలుతావు. ఇది శుభలగ్నం. ద్రువలగ్నం. మాలు కండె నాడెను మగ్గంలో సంఘనించి నేత పోగంభించు మన్నది.

అమృతు హూలదోసితితో పాదాభివందనం చేసి దేవలుశు నారికేళ ఫలాదులు పచ్చకపువు వీడ్యమిచ్చి మగ్గం మరకదిపి నేయసాగాడు. వత్తం చక్కగా వచ్చింది. చాడేశ్వరీదేవి దాన్ని చేతితో స్పృఖంచిచూచి మెచ్చుకొన్నది. ఇదే పద్ధతితో రకరకాల వస్తోంలు నేయవలసినదని దీవిస్తూ అభయముదార్చ హస్తంతో అమె అంతర్థాన మైంది.

అ ష్టు మూ ధ్యా య ०

దేవలుదు మగ్గాలకు ఆనేక యంత్ర పరికరాలు అను సంధించి అంచు పేటులు జరి బుటాలు పెట్టి నేశాడు. పసిడిపోగులు పెట్టి పంచవడ్లాల పట్టు పట్టాలు నేశాడు. చీనాంబరాలు రత్నాంబరాలు కనకాంబరాలు నేశాడు. రకరకాల హూదీవలు సీతాకోకచిలుకలు ఆకులు పిందెలు కాయలు చిలుకలు హంసలు నెమళ్ళు వక్తాలు నందులు శివలింగాలు రూపకల్పన చేసి వత్తవైవిధ్యమెంతో సృష్టించాడు. అన్ని రంగుల్లో ఒకే రంగు వస్తోంలు నేశాడు. చీరెలు దోవులు ఉత్తరీయాలు తుండు గుడ్లలు చొక్క గుడ్లలు రత్నకే గుడ్లలు దుప్పట్లు డేరా గుడ్లలు నేశాడు. ఒకసారి అందరికి పంచ జానికి అనువైన వత్త సృష్టి జరిగింది, ఇక అఖిల లోకవాసుల వాసోదైస్యం తొలగించాలి.

వస్త్రాలు ముందెవరికియాలి? అనే ప్రశ్న ఎదురైంది వప్రోత్తత్తుకి అధారం తంతువుచు. తంతువులచ్చినవాడు నారాయణుడు. అత్మరక్షణకు చక్రమిచ్చినవాడు నారాయణుడు. అంబు పుంస్త్వముపైనవాడు నారాయణుడే. కావున, ఆయనకే ముందియాడని విశ్వయించుకొన్నాడు

వత్త ప్రధానం-ముందు వైకుంఠ వాసులకిచ్చుట

అతడు శ్యేషద్వీపంలోని వైకుంరానికి ప్రయాణమయ్యాడు. దేవలుడు వస్త్రాలతో వస్తున్నాడని తెలిసికాని వైకుంఠ వాసులు రావభాటులలో చలువ పందిళ్లువేసి స్వాగత తోరణాలు కట్టారు. మేళతాళాలతో ఎదురుపోయి సముచిత స్వాగత సత్కారాలతో తోడ్కొని వచ్చారు. విష్ణువు వాత్సల్యంతో ఎంతో గౌరవించాడు. దేవలుడు శ్రీ చౌడేశ్వరీ దేవి కట్టాక్షించిన రతనాల పసిడి కడము తొడుగుకొన్న చేతితో జరీపేటంచు జిలుగుపట్టు హీతాంబరాలు, అట్టివే ఆకుపచ్చ ఉత్తరీయాలు మాధవునికిచ్చాడు. బంగరు పోగుల పేటంచు ఇరీబుటూ తెలిపట్టు చీరెలు, రవికె ముక్కలు లక్ష్మీదేవికిచ్చాడు. బట్టివేతొవరు చీరెలు, రవికె ముక్కలు భూదేవికిచ్చాడు. గరుత్తుంతునికి, మన్మథునికి సేనాపతి విష్ణుక్సేనునికి, ద్వారపాలకులైన జయ విజయులకు తొవరు దోవతులు తెలికండువాలు ఇచ్చాడు. వారి భార్యలకు సంతాపానికిచ్చాడు. విష్ణుసేవకు వచ్చిన సప్తములకు, భక్తులకు, వారి భార్యలకు తెలిపట్టు వప్రాలు ఉత్తరీయాలిచ్చాడు. అవటికి వచ్చిన ఎల్లరకు నచ్చిన చిత్రాంబరాలిచ్చాడు. ఆ ద్వీపవాసులందరికిచ్చాడు. వారిచే బహుమతులు పొందాడు.

అతడట సుండి సత్యలోకం వచ్చాడు. బ్రహ్మదేవుడు చతుర్వ్యదనాలతో స్వాగతం పలికాడు. దేవలుడు కంకణ పూస్తరతో తీసి

ఆకుపచ్చ కమ్మలు కలిగన బంగారు జరి పేటంచు లేదొవరు పట్టు పుట్టాలు, కండువాలు బ్రహ్మకిచ్చాడు, బంగారు ముద్ద జరి పేటంచు పువ్వుల బుట్ట తెలిపట్టు చీరెలు, రవికె గుడ్డలు నరస్వతికిచ్చాడు. పనుపు పట్టు చీరెలు, రవికెలు సావిత్రికిచ్చాడు. తోవరు చీరెలు రవికెలు గాయత్రికిచ్చాడు. ప్రజాపతులకు తెలిపట్టు దోవతులు, కండువాలిచ్చాడు. నవకనందనాది బ్రహ్మద్వారకు, నారదాది దేవర్యులకు, పట్టాంశుకాలిచ్చాడు. అచటనున్న వారికెల్లరకు కోరిన చిత్రాంబరాలిచ్చాడు. ఆలోక వాసులకండరికిచ్చాడు దేవుడు తిరిగి బ్రహ్మను సమాపించిమైక్కె పరమేష్టి! తీహరి ఇచ్చిన తంతువు లతో చాలవరకు నానావిధ వస్తోఽః సృష్టించాను. నేను దైవబలంతో సర్వమూ నిర్వహించాను. నిర్వహిస్తున్నాను. నా తర్వాత నా వంశి యులకు నా కున్న శక్తులుండపు గనుక, నా వలె వారు వస్తోత్సత్తి చేయలేదు. వారికి నూలు కావాలి. నూలు కావాలంటే పత్తి, పట్టు వగైరా ముడి సరుకుండాలి. నీవు సృష్టికర్తవు గనుక, నూలునకు మూలమైన పత్తి, పట్టు మొదలైనవి నీవు సృష్టిస్తావా? నన్ను సృష్టించమంటావా? అని అడిగాడు.

బ్రహ్మదేవుడాలోచించి దేవల మనుణహ్యా! ఆ గారవం నాకే దక్కనిమ్మ తంతువులతో పాటు మాని, అభిమాని అనే బీజమూర్తులు పూర్వమేర్పడ్డాయి. వాటిని భూలోకానికి పంపి పత్తివెట్టుగా పట్టు పుచుగులుగా రూపొందిస్తాను. అందువలన నీ వంశం భావితరాల వారికి నూలు లోపముండదన్నాడు.

దేవుడుతచటనుండి స్వరూపికి వచ్చి దేవేందుర్వాకి ఎరువు పంచెలు, శచీదేవికి పనుపు వచ్చే వలువలు, జయంతి జయంతులకు తెల్లని వస్తోత్తించాడు. అచటనున్న దేవతా గణాలకు అప్సరసలకు కోరిన వస్తోత్తించాడు. ఇంకను మేరు పర్వత పొగుంతాలకు పోయి

ద్వాధరులకు గరుడులకు గంధర్వులకు సిద్ధులకు సాధ్యులకు న్నరులకు కింపురుషులకు చారణులకు తదితర సమస్త దేవతాశుల వారికి వాంచిత రత్నాంశుకాలిచ్చాడు. అగిరి సాసువుల రోని విష్ణుకర్మకు, మయబ్రహ్మదులకు స్వామ్మాంబరా లిచ్చాడు. మాత ఆగ్నేయ మూలాధిపతి అగ్నిదేవునికి నీలి వలువలు, అలోక వాసులకు కోరిన విచ్చాడు. దక్షిణ దిశాధినాథుడైన యముకి సలుపు వస్త్రాలు, అలోక వాసులకు కోరినవిచ్చాడు. నిర్వతిపుని కడకేగి వసుపు వచ్చే వస్త్రాలిచ్చాడు. వరుణ దేవునికి తెల్లని స్త్రోలిచ్చాడు. కుబేరునికి చిత్రాంబరాలిచ్చాడు. ఈశానువుకు లిపట్టు వస్త్రాలిచ్చాడు. అయి దేవలోక వాసులకు కోరిన వస్త్రాలిచ్చాడు. దేవలుడివిధంగా దేవాంగాచ్ఛాదనతోమానరక్షణకల్పించుట రేత నాటి నుండి దేవాంగ నామంతో ప్రసిద్ధుడుయ్యాడు. ఆ పేరే యన జాతికి సంక్రమించింది అది దేవాంగ జాతి.

న మా ధ్యా య ०

దేవలుడు భూలోకానికి వచ్చాడు. జంబూ ద్వీపాధిపతియగు శ్రీథు మహారాజువుకు ప్రాజలకు పెక్కు వస్త్రాలిచ్చాడు. అటనుండి శృంకధ్విపానికి బోయి శూరసేన మహారాజువుకు వస్త్రాలిచ్చాడు. అందుండి కుశద్విపానికి బోయి కుశమహారాజువుకు అభీష్టాంబరాచ్చాడు. ఆచటనుండి క్రాంచద్విపానికి బోయి హోమాక్ష మహారాజువుకు నానా వర్షాంశుకాలిచ్చాడు. అక్కడనుండి శాకధ్విపానికి బోయి అభిరామమహీపతికి రత్నాంశుకాలిచ్చాడు. తరువాత శాల్మలీ ధ్విపానికిబోయి శాలిహోత రాజైంద్రును దివ్యాంబరాలిచ్చాడుత్తే శ్రష్టల ధ్విపానికిబోయి భానుమంత భూజానికి జిలుగు పొంబట్టు తీట్లా లిచ్చాడు, అందందుగల సప్తకుల పర్వత వాసులకు వత్తము లిచ్చాడు.

మాదట పొత్తాళ్లో కానికి బోయి నాగరాజైన వాసుకికి పలు రంగుల పలువలిచ్చాడు. అదికేమనికిచిత్రసేనునికి తత్కునికిపరావ తునికి సౌరభేయునికి ఈదితరులకు కోరినవస్తూలిచ్చాడు. అదికేమఁడు దేవలుని ధార్మిక బుద్ధికి, సత్త ప్రవర్తనకు మెచ్చి తన కూతురగు పందరేఖను బహుకరించాడు. దేవలుడు స్వీకరించాడు ఆ నాగ జాతి వారినెల్ల సంతోషపరచి దేవలుడు మరల భూలోకానికి వచ్చాడు.

భరత ఖండంలోని త్రివిష్టవనేపాల కాశ్మీర సింధు పొంచాల యుగంథర బర్బర కురు కరూశ నిపొద విదర్భ దుండికేర జ్ఞాతిక మత్స్యకేకయ మూళవ వైత్యత్రిగర్త ఘూర్జర తాట మరాట కొంకణ గ్రేంకణ సొణ్య అంగ వంగ కళింగ ఆంధ్ర కర్ణాటక మాద్రాక్రద్రవిడ చోళ మళయాళాది-భప్పన్న దేశాలకు బోయి అచటి రాజులకు ప్రజలకు వస్తూలిచ్చాడు.

అతడు తన సగన రాజ్యానికి వచ్చి మంత్రుల సహయంతో తన దేశ ప్రజా సమూహానికి వలసిన వస్తూలిచ్చాడు, అప్పుడు ద్రాహ్మణ కత్తియ వైశ్వ శూద్ర జాతులవారు దేవాంగ మహారాజును బహు విధాటగా కీర్తించారు.

చూచారా? దేవలుడు తనచేతిలో వస్తూలేయని ముందుగా తన రాజ్యంలోని వారికీయలేదు. ఎంతో మంది కిచ్చిన తర్వాతనే ఇచ్చాడు. ముందు బయటివారికిచ్చి వెనుక ఇంటివారికిచ్చాడు. పరోపకారంలోని పరమార్థం ప్రాజ్ఞలకే తెలుస్తుంది. ముందు దేవ జాతికిచ్చాడు. మధ్యలో మానవ జాతికిచ్చాడు. చివరికి కైలాసం వెల్లి పొర్చుతీ పరమేశ్వరుల కీయబోతున్నాడు. తన తల్లి దండులకే అడుగు బొడుగు లీయబోతున్నాడు. ఆహా! దేవలు డెంత నిస్సాప్రద

బుద్ధి గలవాడు! ఇయనా, దేవలోక వాసులకు, కైలాసవాసులకు మధ్యలో మానవ జాతిని బెట్టి తన పత్రార్థాచరణకు చక్కని ముడి వేయబోతున్నాడు. మానవుడు మహానీయురు కావాలని, ఇటు దైవాంశ, అటు శివాంశ అందుకొని పుష్టార్థ మానవుడవళంచాలని అతని ఆ కాంతు కాబోలు. ఏమైనమూ, ఉత్తముల ఆలోచనలు, కార్యాచరణ పద్ధతులు ఉత్తమంగా ఇంటాయి గదా!

దేవుడు రజతగిరికి వచ్చి పాఠాలిచ్చుట

దేవుడు చివరిగా రజతగిరికి వచ్చాడు. దాని అలోక దివ్య శాందర్భానికి స్నేహముగ్ధ హృదయుడయ్యాడు రెండు కమ్మలే ఉన్నాయే. ఇంద్రునికి వలె వెయ్య కమ్మలుంటే ఎంత బాగుండేవి! ఇంకా ఒళ్లంతా కళ్లుంటే పక్షిలా ఎగిరి పోయి కొండను కొంత వరకైనా చూచి ఆనందించే హాణిగదా! అని నిట్టురాచాడు. ఆనాడు తంతు నంతాన నంపాదనా కార్యవ్యవ్గ్రుడై గిరి శాందర్భం చూడ లేక పోయాడు. ఈనాడు తొందరలేమ గనుక, కొంతకు కొంత చూచే అవకాశమున్నదని తృప్తి పొందాడు

అది వెండి కొండే కావచ్చి స్వర్ణముయ శిఖరాలతో నవరత్నమయశిఖరాలతో అభ్రఫేదియై ఉన్నది. నిజకాంతులతో అంతరాళంలో వింత ఇంద్రధనుస్సుల్ని సృష్టిస్తుంది. ఉన్నత శిఖరాగ్రమందలి గంగా ఘ్రాదజలం జారుతూ శత సహస్రరురిథారా వాహిసులై ఉరవళ్ల పరవళ్లతో నిమ్మాన్నత స్థలాలకు దూషుతూ గలగలాలోయల్లోనికి ప్రమహిస్తోన్నవి. అచ్ఛాధవళ శిఖరాలు నిశ్చలధ్వనిశివమూర్తులుగా, మస్తకోపరి న్యస్త జలధారలు గంగా మాతలుగా ఈ కైలాస శైలం అంతా శివమయంగా తోస్తున్నది.

ఎటుచూచినా గంగా జటా జూముడే. చంద్రరేఖావతంనుడే. వభూతి తీవుండ్రు పొలభాగుడే. దరహున భాసుర బీంబాధరుడే. రుద్రాక్షమాలాలంకృతుడే నాగాభరణుడే. నాట్యాభినయ సీలకంపుడే. అవ్యాధవళాంగుడే. వ్యాఘ్ర చర్మంబర ధారుడే. స్వార్థిముంగళా విభాసితుడే. వేద వేదాంత విజ్ఞాన ఫల స్వరూపుడే. ఆనంద నిలయుడే. అచల పరిషూర్ఖ భావుడే. అహ! ఇది ప్రత్యక్ష శివసాక్షాత్కారంగా ఉన్నది. అందువల్లనే దేవలుడు కృత ప్రణాముడై గిరిపొద భూమిని కళ్ళకద్దుకొని కైలాధి రోహణం చేశాడు.

ఈ కైలాసగిరి భౌతిక సౌందర్య కళాశ్ఛైత్రమేకాక, ఆధ్యాత్మిక దివ్య సౌందర్య కళాశ్ఛైత్రం గూడ. ఇది ఒక పరమపద రూపసౌధరాజం. అనేక సోపానవ్రకేణలతో అత్యంత రమణీయమై అడుగడుగున అధిరోహణకు ఆచక్తికలిపేన్నది. వివిధ ధ్యాన యోగ భూమికలలో నడయాడే సౌధకులు ఆయాసోపానాలలో విహారిస్తూంటారు. “చేసికొన్న వారిక చేసికొన్న పుతుమహదేవ” అంటారు. కర్మ భక్తి జ్ఞావకుండలినీ ధ్యానాదిపుముఖయోగాలలో జ్ఞావయోగం అంతర్యాహినిగా ఉన్న ప్రవుత్తె సత్కరితాలుకలుగుతాయి జ్ఞానయోగం సత్యాన్వేషణకు కరదిషికవంటిది. అదిదాడిని సుగమం చేస్తుంది. సూటిగా లక్ష్యమైన గమ్యానికి చేరుస్తుంది. “జ్ఞానాదేవతు కైవల్యమ్” జ్ఞానం వల్లనే మోక్షమని అన్నారు గదా!

కర్మ భక్తిజ్ఞాన యోగత్యయంలో పరిపుష్టి పొందిన దేవలుడు ఉన్నత సోపానాలను ఉధిరోహిస్తూ పైపైకపోతున్నాడు. ఈపరిషూర్ఖ సౌధకునికి యోగభూమికలన్నీ కొట్టిన పిండియే. ఆలాపించిన మథురగాన రాగచ్ఛాయలే. హర్ష జన్మలో నడవిన దారులే. ఒకప్పుడు సాయుజ్య మోక్షపదపీ బ్రిహష్పునంద పోపితుడు గదా!

కావునే యిప్పడు ప్రయాణం హియగా సాగుతోన్నది. రోదనీ కుహరంలోనికి చొచ్చుకొని పోయిన రజతగిరి ధవళ శిఖరాగ్ర భాగాలు నేత్తేంద్రియ విషయాలై ఆనందానుభూతి కల్గిన్నన్నాయి. సహస్రదళకమల కైరక శోభిత సరోవర జల తరంగ తోలలపై ఉంగ జలపేటుల కంకల ధ్వనులు, మధుప రుణకారాలు, నటన్న యూర క్రైంకారాలు, ఫల వృక్ష శాఖాలంకృత శుక పిక శారికా కలకూజితాలు శ్రీనేత్తేంద్రియ విషయాలై ఆనందానుభూతి కల్గిన్న న్నాయి. జ్యోతిష్మాంతీ సంజీవనీ పోమలతలు శివపారిజాతాలు శివమందారాలు శివసంతానాలు. శివకల్పకాలు, శివహరిచందనాలు నందివర్థన నాగార్జునాలు తమ పుష్ప నుగంధాలతో ఘ్రాణేంద్రియ విషయాలై ఆనందానుభూతి కల్గిన్నన్నాయి. ఎలమాపులు ఏలకులు నిమ్మలు దానిమ్మలు ద్రాక్షలు పననలు నారింజ నారికెడములు తమ మధుర ఫలరసాలతో రసనేంద్రియ విషయాలై ఆనందానుభూతి కల్గిన్నన్నాయి. గలగల పారే సెలయేటి నీటి తుంపరలను మోసికొంటూ పూల పుష్పాడులను పులుముకొంటూ నెమల్ల కుంచెలను విష్ణుతూ వీచే శితల నుగంధ మంద పవనాలు త్వగింద్రియ విషయాలై ఆనందానుభూతి కల్గిన్నన్నాయి. ఈ విధంగా కల్గిన పంచజ్ఞానేంద్రియ విషయికమైన ఆనందానుభూతి ఆత్మాభిముఖ మైంది. ఆత్మ సర్వవ్యాపకమైనది ఆ ఆత్మ బాహిర స్వరూపమే వెండి కొండ. సాధకుని సాధనా ఫలమైన తెలి వెలుగు ముద్ద. ఆ జ్యోతిష్మిఖరాగ్ర భాగ విద్యమాన మోక్షఫల స్వరూపమే పరమ శివుడు.

దేవలుడు మూలాధారచక్రమార్గాన ప్రయాణించి మటుమట్టు కొన్న కుండలిని మేలొక్కల్ని ఉండ్రాయిభిగమనం కల్గించి త్రికూట సానమందు జ్యోతిర్దర్శనం పొందాడు. జ్యోతి స్థానం చేశాడు. రత్నకాంతి పుంజపింజరిత పొన్నాదాంతర నువ్వు సహస్రార

కమల క్రికా రంగస్తుల నటనాభిరాములై వపార్వతి పరమేశ్వరులను నందర్చించాడు. భక్తి నిబ్దాంజలి బంధురుడై ప్రధానీణ మొనరించి పాదాభివందనం చేశాడు. అజగజ్జననీ జనకులు, బ్రహ్మనంద ఫల స్వరూపులు వాత్పల్యంతో దేవతలిని దృఢాలింగనం చేసికొని ప్రక్కనే ఖార్చుండ బెట్టుకొన్నారు.

శివుడు చిరునగవతో దేవలూ! నీవు నేసిన వస్త్రాలు లోటులకే ఇచ్చావు గాని, తల్లిదండ్రులమైన మా కియలేదేమయ్యా? అన్నాడు. దేవలుడు ఇప్పుడైయటానికి వచ్చాను నాన్నగారూ! అన్నాడు. పార్వతి నవ్వుతూ అనుగు బిడ్డడు అందరి కిచ్చి అట్టుడుగు వస్త్రాలీయడానికి వచ్చాడు అన్నది. దేవలుడు అమ్మా! నాన్నగారికి వంత పాడతా వెందుకు? నీ ఏచ్చిన రతనాల రవ్వల బంగారు కడము చేతికున్నదిగదమ్మా! ఆందుకొన్న వస్త్రం అణుయామున్నది గదమ్మా! ఇందులో అడుగు బొడుగు లేమున్నాయి? అస్త్రీపై వప్పుతో. కన్నాకులే. మొంగుతులే. చూడండి. మౌలిక వస్త్రం నుండి వస్త్రం వస్తోంది. అని చిత్రవర్ణ పట్టాంశుకాలు తీసి శివపార్వతులకిచ్చాడు. గణపతికి వీరభద్రునికి, కుమారస్వామికి భైరవునికి దివ్యదుకూలాలిచ్చాడు. శ్రీలకిచ్చాడు. నందిశ్వర భృంగిశ్వరాది ప్రమథ నాయకులకిచ్చాడు. ఏకాడశరుదుల కిచ్చాడు. భక్తులకు మౌనధ్యాన రక్తులకు ముక్కులకు సాయంజ్యస్తులకిచ్చాడు. ద్వారపాలకులైన చండ ప్రచండుల కిచ్చాడు. మార్క్షండేయ మౌద్గల్యాది మహర్షులకిచ్చాడు.

దేవలుడు పార్వతీదేవికి ప్రణమిల్లి తల్లి! క్రూరరాష్ట్రముల బారినుండి నన్ను రణించిన దివ్యరూపంతో వచ్చి, ఈ బాలారుణ రత్నాంశుకాలను నీవుకరించుచ్చున్నాడు. పార్వతిపరమేశ్వరునివైపు సాధి పాయంగా చూచింది. శివుడు స్నేతవదనంతో కొడుకు పిలుస్తున్నాడు.

వెళ్లి తీసికొమ్మన్నాడు. తొఱకరి మబ్బులోనుండి ఘేరవు తీవలా పార్వతీదేవినుండి తీ చౌడేశ్వరిదేవి రూపం అభయ ముద్రతోవచ్చి ఆవి స్వీకరించి విడ్డా! నీ వెన్నుకొన్న ఈ చౌడేశ్వరిదేవి రూపం బహికాముష్మిక ఫలప్రధాయకమైనది. ఇల్లే మన్న మరువక ధ్యానిస్తున్న ०తకాలం నీకును, నీవారికిని రక్షాకవచంగా ఉంటాను. నేను గాయత్రీ మూర్తినై నీకు ఉపాస్యదేవతనై కొంటాను. స్వామి వారి అనుమతితో ఇప్పుడే గాయత్రీ సూత్రం రచించు. తరువాత మంగళ సూత్రత రచనకు నేననుమతిస్తాను. అనిపెప్పి దేవి పార్వతీ దేవి శరీరంలో కుణి పోయింది.

గాయత్రీ సూత్రసృష్టిక ర్త దేవలుడు—శాఖల హర్షిమ

దేవలుడు శివాభిముఖుడై తండ్రి! అమ్మ పెప్పింది విన్నావు గదా! మిగిలిన తంతువులను యజ్ఞాపవీత నిర్మాణానికి ఉపయోగిస్తాను. సద్గురుమూర్తివై పుణ్యాధించి అజ్ఞాపించుమన్నాడు శివుడు నాయనా! వేదమాతయైన గాయత్రిని ప్రతివంతో సమంచెయ్య. అకార ఉకార మకారాలు కలసి ఓంకారమౌతుంది. అదే సత్తవ రజస్తమో గుణాల సంపుటి, హరిహర హిరణ్యగర్భాలకు ఏకైక పుత్రీక. అది సర్వసృష్టిక జనన స్థానం. పోషకస్థానం. లయస్థానం. మోక్షస్థానంగూడ. ●దిమూడుమూళ్ల తొమ్మిది ($3 \times 3 = 9$) తొమ్మిది మూళ్ల ఇరువది యేడు ($9 \times 3 = 27$) తత్త్వాలకు సూచకంగా ఉన్నది. అట్లే 27 పోగులతో త్రిపాదాత్మకమై పరదైవత పరిజ్ఞాన పుణ్యాధకమై శివాట్యైత మతాన్ని ప్రతి పాదిస్తుంది ఈ పద్ధతిలో బ్రిహమ్మ సూశ్రావిన్ని నిర్మించు.

బ్రిహమ్మచారిః ఒక సూత్రం, వివాహవేళ రెండుసూత్రాలు, ఉత్తరీయంగా మూడవ సూత్రం క్రియతంగా ఉండాలి. యజ్ఞాపవీత

ధారణం మంత్ర సహితమైనవడే ఫలవంతమోతుంది ఈ బ్రహ్మ సూత్ర ధారణవలన నత్యగుణం కలుగుతుంది. అయిన్న, బలం, తేజస్సు వృద్ధి అవుతుంది. ఆత్మ జ్ఞానానుభవం సిద్ధిస్తుంది. వేద విహిత కర్మ నిర్వహణాధికారం ప్రాప్తిస్తుంది గాయత్రి నీకుతలిసినా సేను గురురూపంగా గుర్తు చేస్తున్నాను. దగ్గరకు వచ్చి విను.

“ఉం భూః, ఉం భువః, ఉగ్రం సువః, ఉం మహః, ఉం జనః ఉం తపః ఉగ్రం సత్యమ్ ఉం తత్ నవితర్వరేణ్యం భగ్రో దేవస్య ధీమహి. ధయో యోవః ప్రాచోదయాత్. ఉ మాపోజ్యోతీ రసోఽ మృతం బ్రహ్మ” — ఏని దక్షిణకర్మంలో పలికి పలికించి తన్నంత్ర జప విధాన రహస్యంగూడ తెలియపరచాడు. ఈ గాయత్రీ, మంత్ర మొంత మహిమాన్వితమో శివ పంచాక్షరి మంత్రం గూడ అంత మహిమాన్వితమే. ఈ రెంటిలో ఒక్కటి ఎక్కువలేదు; ఇంకాక్కటి తక్కువలేదు. రెండును సమమైనవే. ఈ రెంటితో సరితూగగలవి గారి పంచాక్షరి మంత్రం సుమా! అని నోక్కి వక్కా తీంచాడు అయినా గాయత్రీ మంత్రానికి ప్రత్యేకత లేక పోలేదు. గాయత్రీకి పంచాక్షరి తోతైతే బంగారానికి పరమళ మచ్చినట్టే. గాయత్రీ మంత్ర శబ్ద న్యారూపం ఏమి అమ్మ అయితే, భావారం నేనై ఉన్నాను. శబ్దార్థాలవలె పార్వతీ పరమేశ్వరులు కలసి ఉన్నారు. అయిద్దరి ఏకగూపం అర్ధనారీశ్వరులు. ఇది నీకు తలిసిన విషయమే గదా! పత్నా, దేవలా! ఇక సూత్ర రచన కానిమ్మన్నాడు.

దేవలుడు శివోపదేశాన్ని శిరసావహించి పోగులు పోసి గాయత్రిని సృష్టించాడు. పార్వతీదేవి అనంతో మాంగళ్య సూత్రాన్ని (తాళిబొట్ట బొద్దును) సృష్టించాడు. ఇట్లు గాయత్రీ సూత్ర సృష్టికర్త దేవలుడయ్యాడు.

ఆతడు పార్వతీదేవివైవెను తిరిగి అమ్మా! వత్తుము లక్ష్యమైనట్లే ఈ సూత్రద్వయం గూడ ఆక్షయం కావాలి. అని అమ్మారిచ్చిన ఆపరంజి కడెముతో వాటిని స్పృశించాడు. అమ్మావారి కటూకుంతో ఆఫ్సయత్వం సిద్ధించింది.

దేవలుడు సమంత్రకంగా జంచెం తాళీబోటు బొందు మొట్ట మొదటగా ఉచ్చమా మహేశ్వరులకిచూచు. గణపతికి పీగభ్రమనికి కుమారస్వామికి నందీశ్వరాది ప్రయమథులకిచూచు. సంకల్పమాత్రాన సరస్వతీ బ్రహ్మాలనుపిలచి గాయత్రీ మంగళ సూత్రాలనిచూచు. అట్టే లక్ష్మీ నారాయణులను పిలిచి ఇచ్చాడు. దేవేంద్రాది దిక్కాలకు లకు, సమస్త దేవతా గణాలకు సూర్యాది సవగ్రహమూర్ఖులకు బ్రహ్మాది దేవర్షి రాజ్యాది బృందాలకిచూచు. ఆ దినం శ్రావణ పూర్ణిమ. యజ్ఞాపవీత సృష్టి, భారత జరిగిన పవిత్రుదినం. కావుననే ఆ పూర్ణిమను జంద్యాల పుర్వమి, సూలు పున్నమి అని అంటారు. ఆనాటి నుండి ప్రతి శాయవణ పూర్ణిమనాడు క్రొత్త జందెం థరిస్తారు. సోదరీ సోదర పేంచు సూచకంగా రక్షాబంధనం గూడ జయపు కొంటారు. పారమార్థికంగా కంకణ బంధనాన్ని జరుపు కొంటారు. ఇది అందరకు ఆచారంగా పరిష మించింది అంతేగాక, దేవల బ్రహ్మ సంతతి వారైన దేవాంగులు ఇతర దినాలలో వస్తోఽత్పత్తి కావించి పుత్రులకు పూర్ణిమనాడు విశ్రాంతి (ఊరట) తీసుకోవడం గూడ ఆచారమైంది. వాటి పూర్ణిమనాడు ప్రయమాలకు వస్తోఽలిస్తుంటారు కివ పార్వతులకు. దేవదత్తా దేవల బ్రహ్మ లకు ప్రత్యేక పూజలు చేస్తుంటారు. ఆ సాయంకాలం తీ చౌతేశ్వరిదేవి అమ్మావారి మందిరంలో గాని, కించి వాలయంలో గాని అంవరు సమావేశమై మతపరమైన చక్కలు కొన సాగిస్తామ. ఇది పంపుచాయం.

రంభానాట్యం-దేవలునికి పెండ్లి అలోచన

ఈ శుభనమయంలో బ్రహ్మర్థుల ప్రేరణపై దేవేంద్రుడు ముందుకు వచ్చి ఆమణిమయ సువర్ణ ప్రాసాదావరణంలో రంభాద్య

ప్సరపలను పిలిచి రమణీయ నాట్యం కల్పించాడు. రంభ శృంగార రన భంగి తరంగిత మూర్తియై కాలిగజ్జెలు ఘల్లుఘల్లు రన నన్నగా తిన్నగా తీయతీయగా రాగాలాపన చేస్తూ వచ్చింది.

సాకి-దేవలా! దేవలా! నీకిదే . పుష్టింజలి

శ్రీ దేవల రాజర్షి

పాట—ఇదె వందనం నీకు అభివందనం

సుర పారిజాతాల సుమ మంవిరం

శివ పార్వతుల గ్రేమ చిగురుత్తె హూయగా

ఫల రూపమై నీపు ప్రభ వించినావు ॥ ఇదెవంద॥

బ్రహ్మ సృష్టిక వివిధ వస్తోయలు నేసి

ప్రజల మానము నీపు కాపాడినావు ॥ ఇదెవం॥

ఓర్చి మేనక తిలోత్తమ పుంజికస్థల మున్నగు దేవకాంతలు మధుర గానంతో సహకార మండల నాట్యం చేస్తూ అందరను మురిపించి పైమరపింపజేశారు చివరిక వారు నాట్యగమనంతో ఆభినయ హస్తాలతో వచ్చి పార్వతీ పరమేశ్వరులకు, దేవలునకు, లక్ష్మినారాయణులకు, సరస్వతీ బ్రహ్మాలకు పాదాభివందనం చేశారు. శివుడు వారికి పట్టాంశుకాలను బహుకరింపునిదేవలునికి చెప్పాడు. ఆతడు పేటంచు హొంబట్టు వుట్టాలను తీస్తూ ఒక్కుక్కరిని పేరు పేరున పిలిచి ఇచ్చాడు. రంభమెరువులీవెలా అందెల రవళ్ళితో ఒయ్యాంగా వచ్చి క్రేగంట చూస్తూ ఒక్క చిరునవ్వునవ్వు దువ్వలు వలు తిన్నగా తిసికొని గిరుక్కున తిరిగి వెళ్లి పోయింది.

శివుడది గమనించాడు. క్రమంగా సద్గు మణిగింది. చంద్ర జీథరుడు సూర్యుని జూచి లోకబాంధవా! మా దేవలుడు నూనూగు మిసాల వాడయ్యాడు. పెండ్లి ఈడువచ్చింది. నీ ఛెల్లెలిని దేవదత్త

నిచ్చి వివాహం చేయుమన్నాడు. వాటి హిరణ్య గర్భాలు ఏని ఇది మంచి ఆలోచన మన్నారు. రమా మాధవులు వక్కని సంబంధ మన్నారు. శ్రీ జనంలోని దేవదత్త చూపుల్లో వలపుసిగ్గులు మొగ్గలు దొడిగాయి సూయ్యదు ప్రాక్కుపుచ్చి తన ధర్మ పత్నులతో చూట్లాడి వియ్యాని కంగీకరిస్తూ ఇది మాకు మహాబాగ్యమని ప్రాకటించాడు. శివ తనూజాడు మా యింటి ఆల్లులు కొషడం మా పూర్వజన్మ నుక్కతమన్నాడు. ఆ పదమ్యులలో కొందరు మేలిమి బంగారానికి జాతిరత్నం దొరికిందన్నారు. కొందరు సృష్టికర్తలు వేరైనా జత చక్కగా కుదిరిందన్నారు. మరికొందరు అందమైన పూవునకు తియని తావి పొందికన్నారు. మొత్తం ఖాద, పిన్నలకు పెద్దలకు ఈ పెండ్లి సంబంధ విషయం వీమల విందైనది.

శివుడు దేవులునికి సందిధ్వజాయుధాదు లిచ్చుట

తరువాత పరమశివుడు శైవ ఖద్గం, సందిధ్వజం అనే దివ్యాయుధాలు దేవులునికిచ్చాడు. వాటి ప్రభావ మహిమౌన్నాతులు చర్చించి చెప్పాడు. ప్రయోగోప సంహోరాలు బోధించాడు. ఈ దివ్యాయుధాలు నీ చేతిలో ఉంటే ముల్లోకాలవారెత్తివచ్చినా నీ సిగ పూవును కదలించలేరు. నీ వెక్కుడుండైనా ఇవినీకు విజయలక్ష్మినీ సమకూర్చుతుంటాయి. శత్రువులను సేవకుల్లి చేస్తుంటాయి. ప్రాజ్య సామ్రాజ్యాన్ని నీకు నుస్థిరం చేస్తుంటాయి. ఆధికారానికి కేవలం మంచితనం, మాటచాలదు ఆయుధ బలంకూడ కావాలి కుకేళ అయినా, కేవలం మాటకు నిలపచుచు. కఱ్ల చూపిస్తే ఆగుతుంది, వెనక్కు పోతుంది ఆట్లే పురుషకారంతోనే అన్ని పనులు సాధ్య మౌతాయని అనుకోరాదు. దానికి శైవం తోడ్పాటుగూడ కోరుకోవాలి. దైవం వెలుతురు వంటివి. జ్ఞానం వంటిది వెలుతులో వస్తుజ్ఞానం కలుగుతుంది జ్ఞానంలో సత్య నిరూపణం, యథాధసితి కల్పతుంది.

కార్యచరణకు నమ్ముక్ జ్ఞానం కావాలి. అదేదైవబాహుతుంది. దేవల! జ్ఞానం ఎవరి హృదయవేడికపై నిత్యగ్నికుండంగా ప్రజ్ఞలిన్నాడో, వారి సర్వితితను దోషాలు సమిథల్లా రగిలి తగులబడి పోతుంటాయి కావున నీవు నమ్ముక్ జ్ఞానంతో జీవించుచున్నాడు.

విశ్వాధుని ప్రక్కనే ఉన్న అన్నపూర్ణాదేవి చిరునవ్వు చిందిన్నూ దేవలుని పేర అందరికి విందు భోజనముంది. గంగా నిర్మరహారి హారంలో శుషుక్రేణండన్నది. బ్రహ్మది దేవతలు ఆమ్ర చేతి అన్నం ఆమృతమేయని ఆశుగులు త్రోక్కుకొంటూ స్నానాదులు నిర్వర్తించి వచ్చి బంతులుతీర్మికూర్చున్నారు, దేవలుడు లేత ఆరథు కులు పరచాడు. గణపతి జల ప్రోక్షణ చేశాడు. వీరభద్రుడు తీర్థ జలపొత్రలు పెట్టాడు. కుమారస్వామి కాలాగురుగుగులు ధూప ధూమం కల్పించాడు. అందరాపోళనలు పెట్టారు. అంబిక కాలి అండెల రుళం రుళధ్వనులతో వచ్చి పంచ భక్త్య పరమాన్నాలు సిద్ధించుగాక ఆన్నది విశ్రాతిన్ని దివ్యమృత పంచభజ్యాలతో నిండి పోయాయి నేతి లడ్డులు కజ్ఞాలు జిలేచీలు అరిసెలు గారెలు బూరెలు బూండి వగైరాలతోను, ఏపిలు ద్రాక్ష, చక్కరకేళి కొబ్బరి మామిడి నారింజ మున్నగు ఫలా హారములతోను పులి పెలారలతోను వివిధాన్నశాకపాకములతోను భోజనోత్సవం మహావైభవంగా సాగ పోయింది

దేవలుడు శివ పొర్యాతులకు శీరాఖివంచనం చేసి అచటగల బ్రహ్మ విష్ణు దేవేంద్రాదులకడ సెలవు తీసికొని కైలాసగరి శిఖరా వరోహం చేశాడు ఆ త్రైల శిఖరాధి రోహం ప్రకృతి సాందర్భ కళోపానకునకు, సహవింశతి తత్త్వకళాపిపానకు నఱ

బ్రహ్మనంద నమోద్దరమైనట్టే తదవరోహణం గూడ బ్రహ్మనంద నమోదరమే. చక్కర చిల్కను మూతి కొరికినా, ముడ్చి కొరికినా తియన తీయనే గదా!

ఎ కాద శా ధ్యా యం

కైలాసం యోగి జన హృదయోల్లాసం. చిచ్ఛక్తి ఏధునావాసం. సుమమ్మానాడీ వికసిత జ్ఞానామృత ధారా పరపరిత నిరంతర జ్యోతిర్మించు వికాసం. అఖండాకార చిద్వృత్తి ప్రాపిత నిర్వాత దీప కళికోపమ నిశ్చల ధ్యానయోగోపన్యాసం. సంకల్ప వికల్ప నర్వబావ సన్మానయానం. మోక్ష లక్ష్మీ పదనాట్య విన్యాసం జ్ఞాన కుంచికా విముటిత మనోద్వార కవాట విపాటనాంతరంగ హృదయ పద్మకోశ పేటికా విష్ణువు పరమిత నిధివ్యాసం. అని ఇటు తల పోస్తూ క్రిందికి దిగి వస్తున్నాదు.

ఆ పుక్క కొండలోయ సృష్టి రామణీయకమంత వుణిక వుచ్చుకొన్నదా? అన్నట్లున్నది కొండవాగులు నాగకన్యల్లా నాస్యం చేస్తూ జలజలా లోయలోనికి వచ్చి పడుతున్నాయి. ఒక పుక్క కుంకుమ పూల తోటలతో, ఇంకొక పుక్క రంగు రంగుల గులాబీల తోటలతో నేల రత్నకంభళి పరచినట్లున్నది. ఆ కోనంతా దివ్య తరుతా గుల్మాల పూల పరీమళాలతో మధుర ఫల రన సౌరభాలతో పిటుల తీయని కంఠస్వరాలతో అతిథిక స్వాగతం పలుకుతోంది.

ఒకచోట కొండ చోట సెలయేటి పన్నని జలధార స్వట్టిక శివ లింగ శీర్వంపైబడి పుక్కనే ఉన్న పద్మకరంలో సంగమిస్తోన్నది. తుమ్మెదలు జూమ్మంటూ వచ్చి పుష్ప మకరందాస్వాదవ చేస్తున్నాయి. రాయంవలు కొలకొల మంటూ ముక్కుతో తామర తూండ్రను పొడుస్తూ అలలమిద తేలాడుతున్నాయి శివలింగ సందర్భం

దేవలుని కాళ్ళకు బందాలైనవి ఆతడు ఆస్యాదు జలావగాహనం చేసి కొలనిగట్టుపై చెట్లనుండి రంగు రంగుల గన్నేరు పూలు, కడిమి పూలు, మారేడు దళాలు మామిడి పండ్లు తెంకాయలు కోసికొని వచ్చి పూజావిధి నిర్వర్తించి స్తుతులతో ధ్యాన నిష్ఠుడై నిమింత నేత్రుడయ్యాడు.

రంభ దేవలుని మోహించి వచ్చుట-కాపము

ఇంతలో ప్రక్కగాబక శ్రీమూర్తి అవ్యక్త మథురకంరం నజ్జిత వీణాతంత్రితా ఆర్య! ఆర్య! అనిధ్వనిఁచిఁది కనులుతెరువు. ఆటుకాదు; ఇటు చూడుమన్నవి, దేవలుడు కొంత సేవలికి ధ్యానం ముగించి కళ్ళు తెరిచాడు. చూచి ఎవరవు నీవు? అన్నాడు. అ కంరం...నేను.. నేను.. రంభను. గుర్తువట్టలేక పోతున్నావా? అన్నది. దేవలుడు ఆ...అపును. గుర్తువస్తున్నది. ఇతః పూర్వం కైలాసంలో మా పితృపాదుల సమక్షంలో నాట్యకత్తులో నాయ కింది మందలాకార నాట్యం చేసిన రంభవుకదా? మరి, ఇప్పుడెందుకు ఇక్కడికి వచ్చావు? అన్నాడు

రంభ చిరునవ్వుతో ఆర్య! స్వర్గంలో వస్తు వ్యధానవేళ పరిచయం గుర్తులేక పోయునా, ఇంతకు ముందు నేను కావించిన ముండల నాట్యం గుర్తున్నందుకు సంతోషం. ఈ లోయ అందాలకు కాణాచి. ఈ ప్రకృతి సాందర్భం చూడటానికి నేను రాగూడవా? పోని, నీ అపూర్వ సాందర్భానికి. నీ మనోజ్ఞ సృష్టికి దివసాభి సారి కనై వచ్చాను. కళ్ళున్నది దేనికి? సృష్టి అందాలు చూడటానికి గదా? అన్నది. ఆతడు సంశయిస్తూ అందం చూడవచ్చు అవధులు దూట రాదుగదా? అన్నాడు. ఆమె నవ్వుతూ అందానికి అవధి ఆనందమే, ఆనందం లేకపోతే మనుగడకు సార్థక్యమేలేదు. అది ఆటుండనీ. ఆపూర్త నాట్య సభలో ఈ చిలుకపచ్చ పట్టుచీర ఇచ్చావు, కట్టు

కొన్నాను. ఇది నాకు బాగుండలేదని మా ఊర్వశి ఆంటున్నది. అని అన్నది. దేవలుకు అదేమితి? నీ ఒంటికది చాల బాగున్నది. విగురు వేసి మొగదొడిగి ఆరవిరిసిన నవమాలికా లతికలా ఈ పేటంము చీరతో నీవెంతో అందంగా ఉన్నావు. ఊర్వశి అనూయతో బాగుండ లేదనిఅని ఉంటుంది. అన్నాడు ఆమె తఁపైటచెరగు పేటంముచూడు. బంగరు జరిపోగులు ఆక్కుడక్కుడ తెగి ఉన్నాయి అన్నది. అతడు ఈ సరిగంము వలువను బహు జాగ్రత్తగా వేశాను. పోగులు తెగి ఉన్నవంటేనమ్మలేను అతెగిపోయిన వెక్కుడ? అన్నాడు ఆమె ఇదిగో ఇక్కుడ చూడుమనిపైటకాంగు వదలించి పద్మ ముక్కములవంటి వృటువగుబ్బలుకనపడేలా చెరగుచేతికందించింది రంభమెరపుత్తివెలా మెరసి పోతూ కాయికరెపుల నీలికమ్మల్ని అల్లాలాడిస్తూ, కనపడుట లేదా?ఇవిగో చూడు. ఇక్కుడ అన్నది. అతడు స్వర్ణ కలశముల వంటి అప్పనద్వయ శోభకు పుకితుడయ్యాడు. అది కామదృష్టికాడు; సౌందర్యాను శీలనా దృష్టి మాత్రమే. పైటలో ఒకటి రెండు పోగులు తెగి ఉన్నాయి. దేవలుడు తనవద్ద నున్న దాని మోలిక వత్తంమాచి, చూపిస్తూ చీనిలో తెగిలేవు. చూడు రంభా! ఈవత్తంలో జరిపోగులు తెగిలేవు నీ కిచ్చిన దానిలో తెగి ఉండటానికి కారణ మేమిటి? ఈ పని ఊర్వశి చేశిందా? నీవే చేశావా? అన్నాడు.

ఆమె ఒకరి చీరెలు మరొకరు చూచేటప్పుము ఈ పని ఎవరు చేశారో చెప్పుడం ఎలా సాధ్యం? దీని కంటె పాలరోజా పట్టచీరె నాకీయ గూడదా? అన్నది. అతడు అప్పుకు నీ వడిగితే ఇచ్చేవాడినే? అన్నాడు. ఆమె ఇప్పుడేయగూడదా? అడుగుతున్నాను. అన్నది అతడు నేను నేసింది ఇవ్వడానికి. దాచుకొంటానికి కాదుగా. ఇస్తాను. అనితీసి ఇవ్వబోయాడు ఆమె చీరను గాక చేతులనే పట్టుకొన్నది. అతడు ఏమిటిది? చేతులు పట్టుకొంటున్నావు? అన్నాడు. ఆమె

ఇంత అందంగా చీరెను నేసిన చేతులు ఎంత అందంగా మృదువుగా ఉంటాయో చూడాలని పట్టుకొన్నాను. ముద్దొస్తున్నది ముద్దు పెట్టుకోనా? “ప్చ” అన్నది. అతడు చేతులు లాక్ష్మిని రంభా! నీ వేదో మనస్సులో పెట్టుకొని వచ్చిసట్టున్నావు. ఇన్నాడు. ఆమె వాలుగన్ను లతో చూస్తూ దేవల రాజెంద్రా! నేను సాందర్భోపాశకురాలను అందమన్న చోటికి చేరుకొంటాను. నా మనస్సు ఆద్దం వంటిది. అందులో నీవు ప్రతి ఫలించావు తుమ్మెద సారభాన్నిబట్టి పుప్పును చేరుకొంటుంది. ఆలాగే నీ అంద చందాలు చూడాలని వచ్చావు. నిన్ను చూడటానికి రాగూడదా? అన్నది. ఆతడు ఇంద్రసభలో నన్ను చూచానన్నావు కైలాసంలో చూచావు ఇప్పుడు మల్లి ఈ ప్రత్యేకపు చూపునకు అర్థం? అన్నాడు ఆమె తనిచి తీర కుండులయే నా కన్నులు నీ అందాన్నిపుక్కట పటుతున్నాయి. మరి, నీకింత అందం ఎంచుకున్నది? నన్నుందుకు ఆకర్షిస్తున్నావు? అన్నది ఆతడు నేనోక అందగాడినా? నా అందం నిన్నాకర్షిస్తున్నదా? ఉఁఁ. బాగుంది అన్నాడు. ఆమె నీ ముఖం నీకు కనపడదు అంచుకు ఆద్దం కావాలి. ఇసా మనస్సనే ఆద్దమున్నది చూచి తెలిసికోవచ్చుగదా? అదిసరే. ఈ పాలరోజు పట్టుచీర ఇచ్చావు. కట్టుకొంటే ఎలా ఉంటానో నీవు చూచి చెప్పాలి. ఆడదాని అందం మగవాడికోసమేగదా! కట్టుకోనా? ఒక్కుక్కణంలో కట్టుకొంటాను. అని ఆక్కడనే పూచిన సన్నజాజి పొద ప్రక్కకుబోయి సగం కనపడుతూ చీరె కట్టుకొంటున్నది.

దేవలుడు శివచివా ఆంటూ ప్రక్కకు తిరిగి కళ్ళమూరు కొన్నాడు. రంభ వచ్చి ప్రెట చెగగు జారవేస్తూ ఈ చీరెఱ ఈ సరిగంచు పేటు చాల బాగున్నది ఈ తీరతో నేనెలా ఉన్నానో ఇప్పుడు చెప్పు చూచాం? అన్నది. దేవలుడు కళ్ళతెరచి చూచి మా అమ్మ క్రీ చౌడేక్కారీదేవిలా ఉన్నావు. రంభా! రాతి బొమ్మకు చక్కిలి గింత పెడుతున్నావు అన్నాడు. రంభ హృదయం గతుక్క

మన్నది విద్యుద్ధాతం తిన్నట్లయంది. ఈ వాచికాభినయం, ఈ భావ ప్రకటనం మార్యాని ముందు దిచిటీలా నిస్తేజమై పనిచేయలేదే? అని విచారపడ్డది. తెగించింది. మోతాదు పెంచింది. లజ్జాభిమానాలు గాలికి వదిలేసింది. కాలిబొటున్వైలితో నేలనురాస్తూ మనోహరా! నీవు రసికుడవని వచ్చాను. చల్లశు వచ్చి ముంతదాచడమెందుకు? నీపై మషసుపడి వచ్చాను. మరులుగొని వచ్చాను పరమేశ్వరుని నన్నిధానంలో నుండి నిన్ను వెన్నాడుతూ నీడలా వచ్చాను నేను నీ బాహుబంధం కోరుతున్నాను. కాదనకు మన్నది.

అతడు నవ్వి తన్నీ! నీవో అమర్యతు. నేనోమర్యుడను చావని వారికి చచ్చే వారితో సంబంధం ఎలా కుదురుతుందని వచ్చావు? అన్నాడు. అమె దేవలా! నీవు కేవలమర్యుడవు కావు. పరమితుని సద్గ్యజాత ముఖ పద్మంసుండి జన్మించావు. దేవతల అంగాలంకరణకు వత్తు సృష్టిచేసి దేవాంగుడవయ్యావు. ఇవి దేవతా లక్ష్మణాలే. ఇక అమర్యత్వ మంటావా? నీకు కావాలంటే అమృతం త్యాగించి నిన్ను మాలోక నివాసిగా చేసికొంటాను. కాదనకుమన్నది. ఆతడు రంభా! నీవు జ్ఞానంతో చాల జాగ్రత్తగా మాట్లాడావు. ఒకప్పుడు నేను శివసాయుజ్యం పొందిన వాటి దానికంచె త్వయల్పమైన దేవజాతి త్వాన్ని కాంక్షించి అమృతం త్రాగుతానా? అన్నాడు.

అమె రాతేంద్రా! నీ వింత గొప్పవాడివని నాకు తెలుసు ఎవరైనా గొప్పతనాన్ని కోరుకొంటారు. గొప్పవారి సాహచర్యాన్ని ఎన్నుకొంటారు. నీ పంటే మహోన్నతునితో పొందుకోరుకొనడం నాకు హక్కుగా భాషస్తున్నాను అన్నవి. అతడు తరుణీ! నేనిప్పుడు ఆసాయుజ్య మోత్కుషితిలో లేను. కేవల మర్యుణ్ణి. అన్నాడు. అమె మహోదయూ! మర్యుడవైతే ఏమి? ఈ మల్లోకాలలో నీ కంటే అందమైన మగవాడు లేదు అట్టే నాకంటే అందమైన మగువలేదు.

ఇదరి అందం ఏకికృతం కాగుడదా? అన్నది. ఆతడు నవ్య అందమా? నా అందమా? ఈ దేహం నవరంధ్రాలద్వారా మలినాలను వినర్జిస్తూ నిత్యమూ రోతగా ఉంటుంది. కదిగి తుడిచి శుద్ధి చేస్తుంటే ఒక రూపంగాకానపడుతుంది. ఇంకా ఎప్పుడేదో రోగాలకు గురిఅవుతుంది. మధ్యకాలంలో అందమనే వస్తువు పుడుతున్నది. ముసలితనంరాకతో ఆ అందం గాలిలో కర్మారంలా హరించుకొని పోతోన్నది. ఈ దేహం ఎముకల ప్రోగు. మాంసం ముద్ద. నీ కందంగా కనపడుతున్నది, ఈ పై చర్మమా? ఇదీ చెమటకంపే. ఈ శరీర బ్రథాంతి, ఈ బాహ్య సౌందర్య దృష్టి విడిచి, ఆత్మ సౌందర్యంపై నీ దృష్టిని కేంద్రీకరించు. దానివలన నీకూ క్షేమం, నాకూ క్షేమమే నీవు తడిస్తావు; నేనూ తరిస్తాను అన్నాడు.

రంభ విసుగు కొంటూ దేవలా! చూడబోతే నీవు పడుచు కుఱ్ఱివాడివి. కాని ముదిగి ఉడిగి ముల్లైన ముదివగ్గలా మాటాడు తున్నావు. లోకంలో తీర్మాన పురుష ద్వాంద్వ జీవులు ఎందుకు సృష్టింప బడ్డాయి? తీర్మాన పురుష సాంగత్యంతో విశ్వసృష్టి తీగ సాగడానికి కాదా? ఇదరిలో సహజమైన ఆకర్షణమూ, అనురాగమూ, ఆ లింగన మంబనాదులు చెత్తవని త్రోసివేసి, నీవు చెప్పినట్టే అసహజ ఆనాగరిక ఆసంబద్ధ వికృత వైరాగ్యం ఆలవరమకొంటే అది కర్మే అవుతుంది; దుష్కర్మేతపుతుంది అర్య! నీవు చెప్పేవైరాగ్యమేయభార్ధమైతేనంతానంతం విచ్ఛేదమై సృష్టి ఆగిపోతుంది. స్త్రీపురుషసృష్టి వ్యధమౌతుంది అన్నది అతడు రంభా! నా మాటలనుప్రక్కమలాగి వక్రభాష్యాలు చెవుతున్నావు. స్త్రీ పురుష సంబంధం దోషమని నేన మటలేదు. నంతాన తంతు విచ్ఛేదం జరిపి సృష్టిని న్తంభింపజేయుట గూడ నా అభిమతంకాదు. నా అందం శాశ్వతంగా నిలిచేది కాదంటు న్నాను. నా అందంలో పొందే ఆనందంకంటే అనింద్యమైన ఆత్మ నందం పొందగూడదా? బంటున్నాను. ఇంతకూ నిన్న నేను

కామించడం లేదుగదా! అన్నాడు. ఆమె కనుబోమలు విరుస్తూ ఆయ్! సాందర్భానికి మచ్చముక్కు రంథ అనిలోకం వాకొంటు న్నది. అంతటి దేవకాంత స్వయంగా చెంతకు వస్తే గౌరవించలేక పోతున్నావు. నిన్ను పలచి ఉచ్చానని నోరారచెప్పినా చులకన చేసి మాటాడు తున్నావు. ఇది నీకు తగదు అన్నచే. అతడు నేను కామిని కాను అన్నాడు.

ఆమె నీవు కామివికాహా? ఓపో!! ఆలాగా? సూర్యుని చెల్లెలని పెండ్లి చేసికొనబోయే నీవు కామివెట్లవతావు? నిష్టామివే అవుతావు ఇనుప కచ్చడాలు కట్టుకొని ఫోర తపస్సులు చేసే మహర్షులూ, నియమప్రతులై యజ్ఞయాగాలు చేసే రాజర్షులూ కాముకులు కాకుండానే వచ్చి నాకొగిట బందీలయ్యారు. నాకొగిలి సామాన్యులకైన, అసామాన్యులకైనా, మాన్యులకైన, సాజన్యులకైనా, దుర్లభమైనది. మరుగాలి తగిలి నిలుపోవలేక దీనురాలసై వచ్చాను. నవ్వవమానింపకు మన్నది. ఆతడు కాంతా! కటులేని కామినికాను. నేను ధర్మకామిని ధర్మార్థ కామమోక్ష కామిని. శివ భక్తుడను-శివుడు మన్మథుని జయించిన వాడు. శివుని పంథాయే నా పంథ అన్నాడు. ఆమె భీత్కురించి రాయియైన కరగుతుంది గాని, నీ మనమ కరగకున్నది. కాళ్లా ప్రేళ్లాబడి బ్రతిమిలాడినా, భంగపడినా మరిమరీ బిఱ్లబిగిసి పోతున్నావు. నేను నీ కంటిక దయ్యంతా కన పదు తున్నానేమో!! నా మాటలు గ్రుడ్లగూబకూతల్లా ఉన్నాయేమో! అన్నది.

అతడు రంభా! లేదు లేదు. నీవు దేవవేశ్యగా కనబడు తున్నావు కాని, నీ మాటలు నా చెవికి చేందై వెగటు కల్గిన్నన్నాయి అన్నాడు ఆమె అంటే? అని ప్రశ్నించి, చెదన్న మాటకు వివరణ కాహాలన్నది. అతడు రంభా! నీవు అతిలోక సాందర్భ వతివే. లోకాలలోని ప్రీతి అంద వందాలు నీ కాలి కొనగోట్టికైనా పంపోఽ

వని నాకు తెలుసు. అని అంటుంటే ఆమె మరి, ఈ తిరస్కారమేమిటి? అన్నది. అతడు నేను చెప్పే విషయం హూర్తిగా విను రంబా! నీ వెంత అందగత్తెవైనా, ఎప్పుడూ లేబొయం గల దానివైనా, వలపు ఒయ్యారివైనా, చెరకు విలుకాని కటారివైనా, మిటారివైనా, నీ హోక వేళ్యవే; కలవాడికి అంగ మందించే దానివే. నీతళుకు బెళుకులూ, నీ వలపు కులుకులూ సాధర్మ్యం కలవారి యందు పని చేస్తాయి గాని, వైధర్మ్యం గల నా వంటి వారియొడ పని చేయవు. అభిముఖ మైన అడ్డం గాజు మీద ప్రతిబింబం పడుతుంది గాని వెసుక చెక్క మీద పడదు గదా! అని అంటుంటే అడ్డం వచ్చి రంభ పురుష ఫుంగవా! అడడానినై ఆడుగు తున్నానని ఇన్ని చదువులు చదువు తున్నావు ఎగబడు తుంటే దిగదీన్నున్నావు. ఇంతకూ నీకు మగతన ముందో లేదో అని అనుమానిస్తున్నాను. వట్టిమాటలతో నన్నముక్కణం ఆవమానిస్తున్నావు; హింసిన్నున్నావు మహాత్ములు తమ పుణ్యంతో నన్ను కొనుక్కంటారు రసజ్ఞాలు నాగాలికి పరవళిస్తారు. అటువంటి పాశ్వర్ష నీకేదో పాపంగా ఉన్నట్లున్నది ఇంతకు పచ్చిన దారిని నన్ను పొమ్మనేనా, నీ ఉద్దేశ్యం? అన్నది అతడు ఆహా! ఆవశ్యం వెళ్లి పొమ్మనే నా ఉద్దేశ్యం. మగతనం లేని వాళ్లని నన్ను నిందించి నంత మాత్రాన నాకులోపమేమిరామ; కోపమేమిరాదు రంబా! నీవు వెళ్లితే నా నెత్తిన పొలు పోసినట్లుగా భావిస్తాను అన్నాడు ఆమె ఏముయ్యా! నీవు వెళ్లమాటే వెళ్లుతానా? నే నింతమారం శ్రమపడి రాపడం కోరిక తీర్చు కొంటానికిగాని, చేతులు ముదుచుకొని ఉండకే వెళ్లడానికేనా? పేదకు పెన్నిధిలా నీవు చేతికందితే. కాగట పొదుపు కోకుండా ఆవకాశం పడబుకొని వెళ్లి పోవడానికి నేనేమి వెత్తిదాన్ని కాను చక్కరలప్ప పంటి నీ కెమ్మువిని ముద్దాడక పోతే నా విరహాతాపం తీరేదికాదు. నాజిగి బిగి రొమ్ములు నీ రొమ్ముతో కదియించి ఆదిమి కుదిలించకుంటే నా మదన జ్యోరం చల్లారేది కాదు. నా ఒడ

తంత కాగవేగి పోతున్నదో చూడు. ఇక నిన్ను కాగిలించుకోకుండే చస్తాను. ఆంటున్నది

డెవలుడు శివశివా! అని చెవులు మూసికొంటూ రంభా! నీ వాగుడాపు ఎన్నివలలు పన్ని, ఎన్ని ఉచ్చులు వేసి నన్ను పట్టలేను. అతి సంభాషణ చేసి నా అంతరాత్మ వీణా తంత్రిని మిటావు. అ ధ్వని భావమై రెక్కలు విప్పుకొని పైకి వస్తున్నది. ఇంతవరకు నీకు చెప్పగూడదనుకొన్నాను. ఇప్పుడు చెప్పక తప్పటలేదు. ఇది ఆత్మియ మైనది. విను. మా అమ్మ తీ చౌడేశ్వరీదేవి అనుగ్రహం వలన నాకు షార్య జన్మ జ్ఞానమున్నది ఆ జన్మలో నేను శివార్పణ బుద్ధితో నా సర్వవ్యం త్యాగంచేసి శివ సాయుజ్యం పొందాను. బ్రిహ్మపేరణ చేత వత్త నృష్టికై మరల ఇలా జన్మించాను. నా వలన కలిగే సంతా నానికి నేను బీజం వంటి వాళ్ళి. నేను పవిత్రంగా ఉంటే నా సంతతి గూడ పవిత్రంగా ఉంటుంది, మంచి బీజం మంచి వృక్షోదయానికి కారణమౌతుంది.

అల్సే నేను చెడ్డగా ఉంటే నా సంతతి చెడ్డదవుతుంది. వెదు బీజం చెడు వృక్షోదయానికి కారణమౌతుందిగదా! ఇక నీవో వేశ్వరు. అనేకులు తమ పుణ్యంతో నిన్ను కొనుక్కుంటారని నీవే చెప్పాము పెడుతు వృత్తితో జీవించే నీతో క్షత్రిక నుఖానికి పాల్పడితే నా ఇన్నుమే వ్యధమౌతుంది. నా పవిత్రాకయమే నేలలో వందగజాల లోతున సమాధి అవుతుంది. నేను అపవిత్రుడనొతాను. నా సంతతి వారు ఆపవిత్రులై రాక్షసులొతారు. ఇంత పాపానికి నేనొడిగట్టలేను. ఒక వంశానికి మూల పురుషులై కానున్ననేను ఆ వంశక్షేమం కోపం కలోర నియమ పాలనం చేయవలసిందే. మిన్ను విరిగి మిథ పడినా. సూర్య చంద్రాది గ్రహాలు గతులు తప్పినా, ఏడు వారాశులేక మై పుణ్యయోత్సాహం కగ్గల్చించినా, ఏ అదృశ్య శక్తియైనా వచ్చి నన్ను

బంధించి నీ వశం చేసినా నీమ ఏముఖుడనేకాని ముముఖుడనుకాను. నీ పొందు నాకు విషతుల్యం. నీవు వాగి నన్ను వాగిస్తా వెందుకు? రంభా! నీవు కోరే కామం ఏ జాగ్రత్త స్వప్న ముమత్తులలోపైన నాకు కలుగ కుడయనుగాక! శాత్రు సంబంధమైన ధర్మార్థ కామమోషాలనే వతుర్విధ ఫల పరుషార్థాలకే నా మసస్ని హూదవ పందిరిపైకివలె ఎగజ్రాకు గాక! రంభా! నీవు మా అమ్మ తీ చౌడేశ్వరీదేవి వంటి దానివని నీకు నేను ముందే చెప్పాను. వృత్తభావంతో ఇకనైనా నన్ను విడిచి పొమ్మన్నాడు.

రంభ హృదయం గుగ్గిలంచల్లిన అగ్గిలా భగ్గమన్నది. కన్నులు చింత నిప్పుల్లా ఎరుపెక్కాయి. రూక్షణ తీక్ష్ణాక్షణాలతో కాలి పోయేటట్లు దేవలుణ్ణి చూడసాగింది బింబాధరం కంపించింది. షడగ విప్పిన త్రాచులా ముకుపుటాలెగసేట్లు బునగొడుతూ ఏమయ్యా! ఏమన్నావు? నా పొందువలన నీవు అపవిత్రుడవొతావా? ఎమడు చెప్పాడు? ఏ శాత్రుం గొంతు చించు కొంటోంది? పవిత్రతా పవిత్రతలు మీ భూలోక వేశ్యలకేకాని స్వర్గంలోని మా దేవకాంతల కెక్కడివి? మీ లోక భోగకాంతలకునతె మాలోక దేవకాంతలకు పడుపువృత్తి కలదనీ, అంగం అందివ్యటం కండని వాగిన నీ నాలుక బీలికలై ఏల తెగిపడదు?

ఇంతవరకు వచ్చిన నిన్నరక పోనీయరాదు. ఒ దేవతా! ఇతరులు అపవిత్రులనీ, నివేదో పవిత్రుడవనీ మాట్లాడావు నీ బీజ పవిత్రుత నీ వంశ వృఙ్గనికి ఆపోదించాలని నీచ స్వార్థబుద్ధిని హృకటించావు. ఈ జాగ్రద వస్తులో నీవు బలవంతంగా నియమప్రతం పాటించినా స్వప్నావస్తులో పాటించగలవా? నీ వెట్లో పాటించినా నిన్ను కట్టుకొన్న నీ యల్లాలి మనస్సు ఆలాగే ఉంటుందని నీవు హూచీ ఈయగలవా? ఇటువైపు నీవు మూతబిగించినా, అటువైపు

దోషరంధ్రముంటే అపవిత్రత దారి చేసికొని వచ్చి నీ వంశమృఖానికి చీడపురుగై అంటుకోదా? ఇంటకూ ఏది ఎప్పుడు, ఎలా జరుగుతుందో ఎవరు చెప్పగలరు? ఆ ముడి ఎవరు విప్పగలరు? ఆడదాన్ని అదరించక ఆరాటపెట్టావు. అనరాని మాటలని తావేనవకు గురిచేశావు. హృదయాన్ని గాయపరచావు. దీని ఫలితం ఇదే నా శాపం. నీ స్వాతిత్య అహంకారానికి చెంపపెట్టయి పొపంగా పరిణమిస్తుంది విషనాగమైకాణేస్తుంది. విను. నీవేదో నడుమంత్రపు సిరితో రాజేంద్రుడనని విడ్డి వీగుతున్నావు. ఓయి! నీవు ఆయుధ హీనుడవై పరాక్రమహీనుడవై యుద్ధాలో క్రుషులచే బంధితుడు వోకావు నీ వంశియులు ఆనాచారులై హృద్రులతో సమంగా జీవిస్తారు గాక! అని శపించి గిరుక్కున మరలింది.

దేవలుడు త్రుట్టిపడి రథా! అగు సౌందర్య మదంలో విడ్డిగే నిన్ను ప్రతిశాపంతో హీనాతి హీనంగా జీవించేట్లు చేయగలను అంతకంటే మొండి బండను చేయగలను. ఆడదానివై త్రణతికి పోయాడ,.కానీ, నీకు వివేకం లేక పోయినా వాకున్నది. నన్ను తిట్టి వందుకు నాకు భాధలేదు. ఇప్పటికి పుట్టుని, నీకే అపకారం చేయని నా వంశియులను తీట్టావు. ఇది క్షమింపరాని నేరం. శాపం ఉపనంహారింపుమన్నాడు ఆమె అది నా వల్ల కాదన్నది. అతడు శాపావధియైన చెప్పుమన్నాడు. ఆమె అలోచించి కలియగం అయిదు వేలేడ్డ వరకు పనిచేసి శాపం పీగిపోతుంది. అని చెప్పి ఆకాశం లోనికి ఉద్దమించింది.

దేవలుడు విచార సాగర నిమగ్నుడయ్యాడు. కొలనిలోని బంగారు తామరఘూలు కోసి శివలింగం మిద పెదుతూ తండ్రీ, పరమేశ్వరా! నాకి అగ్ని పరిక్ష ఏమిటి? నియమదీకూ ప్రతుడనై ఉండుట గూడ దోషమేనా? నేరమేనా? అతయమైన నీ కృపా

పిక్కణం ఆనుక్కణం బహిరంతరంగరక్తణగా ఉంటుందని భావించాను. నియమవ్యతానికి శిక్షపదుతుంటే చూస్తూ ఏన్నుకుంటావా? ఈ నీర్మితుక శాపం పాపమై ప్రచండాగ్నియై నన్నూ, నా నంతతిలికాలుస్తుందిగదా! ఇద్దిగంలో మిడత పోయిలా నా బ్రహ్మాచర్యప్రతానికి ఫలమిదేనా?

అమ్మా, పార్వతీ! నీ బిడ్డ నిష్టారణ శాపాగ్ని తత్తుదొతుంటే చూస్తూ ఉంటుంటావా? బిడ్డయోగక్షేమాలు పరి రక్షింపడం తల్లిదండ్రుల బాధ్యత కాదా? నా పసి హృదయం, నా అమాయికత్వం లోకులకు చెలగాట మయింది పిల్లికి చెలగాటం ఎలుకకు ప్రాణ నంకట మిదే కాబోలు. అని అనుకొంటూ అంతలోనే పశ్చాత్తాపవకీ ఏదో బాధకు గురి అయ్యానని జననీ జనకుల దయార్ద్రు ష్ట్రోదయూన్ని శంకించాను. నా అహంకార మమకారాలను వ్యక్తి కరించాను. శాపోపహాతుడనని నేనెందుకు విచారపడాలి? నా జన్మ దాతలే విచారించు కొంటారు. ఆ మంచి చెద్దులు వారివే. నేను నిమిత్త మాత్రుణ్ణి అని మౌన ధ్యాన ముద్రాభి ముద్రించ నేత్తు పద్మ డయ్యాడు.

పార్వతీ పరమేశ్వరులు శివలింగంలో నుండి ల్లీళా మాఘత్రుగా ప్రత్యక్షమై దేవయునిస్సుః శిస్తూవత్సా! విచారించకుఫోబాధఫోబధయే నయ్యా! నీవు రాజేంద్రుడుతవయ్యావు. వత్త సృష్టిచేశావు మాత్రమసృష్టి చేశావు. బ్రహ్మావనిపించుకొన్నావు. ఖడ్డనందిధ్వజాది మహాయుధాలు చేపట్టావు. జగచ్ఛవువైన సూర్యునితో వియ్యమంద బోతున్నావు ఈ నీ ఆధివృద్ధి పరంపరలు కొందరికి కన్ను గుట్టింది. వారు నిన్ను బ్రహ్ముని చేయడానికి కుట్టపన్నారు. రంభా ప్రయోగం ఇరిగింది. రంభకు లోబదీతే సర్వనాశనమోతావనీ, లోబడక పోతే శాపంద్వారా కొంత మట్టుకైనా దెబ్బి తింటావని వారి ఉండూ. ఇది చెంపదబ్బిగోడదబ్బులాంటిది. ఏమైనారంభా మాయా వాగురలో పడకనర్యాత్మునా

విజయతవయ్యావు. ఇది నీ కీర్తికి అక్షయోజ్యల కర్మార్గ పతాక. ఈ ఆగ్ని పరికూలో నీను పుటము పెట్టిన మేలిమి ఆపరంజి హాదె వయ్యావు. నీ వయనునకు నీ వాదన పసిడికి పరిమళ మచ్చి నట్టయింది.

ఈ విషయంలో సజ్జనులకు నీ వాదర్మమూర్తివిగా నిలబడుతావు. లోకులు కామ వాంశాప్రేరికులై పరత్తిలకు మజువుగా లొంగి పోతారు. శారీరకముగా, మాససికముగా దార్ధం కోలోపూరు. ఆత్మ వైకల్యంతో బీజ దౌర్ఘల్యం పొందుతారు. నిర్వీర్యలొతారు నిస్తేషు లొతారు. అస్థితి న్వభార్య సంతానమందు సంక్రమింప జేస్తారు. బీజ దౌష్ట్యం, బీజ దౌర్ఘల్యం, బీజ కాపట్యం తుట్టిన సంతానం మాద పనిచేస్తుంది.

ఆత్మగౌరవం, సత్పుంతానం, ఉన్నత వంశాభివృద్ధి కోరేవారు ఏకపత్స్తివృత్తములై స్థిరసంకల్పంతో సత్యాన్వేషకులై జీవించాలి. గత్యనేలలో పాతిన గుంజ నిటారుగా నిలిచి ఉంటుంది. బురదనేలలో పాతినకొయ్య వాలి పడిపోతుంది బీజ శుద్ధి క్షేత్రశుద్ధి ఉండాలి. అప్పుడే మంచి పంట చేతికి వస్తుంది, మంచి బీజం చవిటి నేలలో మొలకెత్తినా వృద్ధి పొందలేదు. మంచి నేలలో నాసిరకం బీజం సరియైన రూపరేఖలు దిద్దుకోలేదు. జీవితంలో ఆ రెంటిని పరిగణన లోనికి తీసికొని ఉత్సమోన్నత ప్రమాణం కల్పించుకొన్నవారే ధన్య లొతారు. అతని వంశం గౌరవప్పానానికి ఎదుగుతుంది. దేవలా! నీ సిర సంకల్పానికి నిన్ను నేనభినందిస్తున్నాను. అయితే, చివర రంబా శాపం కలవర పెట్టే విషయమయింది. ఏథి బలీయంగదా! బిడ్డా! నీవూ, నీ వారూ నీ జన్మదాతలమైన మా యిద్దరిని ఉపాసించువారైతే ఆ శాపప్రభావం వమ్మివుతూ ఉంటుంది. కుల దేవత మైన తీచొండ్చ్యరీదేవి జ్యోతిర్మార్గి ఆరాధన చేస్తుండినా నూరోణి

దయంతో అంధకారం విచ్చిపోయినట్లు శాపం పనివేయక నిల్చి పోతుంది. అన్నాడు. పొర్పుతి దేవలా! ఇక విచారపడకు. మింసాయనగారు అన్ని విషయాలు విడమరచి చెప్పారుగదా! వాటిని పాటించు నీకు విజయం కలుగుతుంది. నీ కోనం నీ మంతులు నీ ప్రజలు ఎదురు చూస్తుంటారు. ఆలసింహక ఆమోద షట్టణానికి వెళ్ల. పరిపోలన వ్యవహారాలు స్వయంగా చూమకో. ఒంటి వాతవు గాక ఇక ఒక యింటి వాడవు కావలసి ఉన్నావు నీకు పెండ్లి చేస్తాము. మేము వెళ్లి వస్తామని ఆభయహస్తముద్రతో ఇద్దరు అదృశ్య లయ్యారు.

దేవలుడంతో పంతోషపడ్డాడు తానోక్కుమాత్రైన మాట్లాడక పోయినా, అన్ని విషయాలు వివరించి చెప్పారు. జగజ్జననీ జనకుల కెంతదయ! రనహీనవైన నా యొతారి బ్రతుకులో ఒయిసిన్నులా ప్రత్యక్షమై సేద తీర్చారు. ఈ కాలవాహినీ శాలోత్తాల తరంగాలపై నా ఛీవిత నౌకను మక్కాని పట్టి నడిపించే కర్రధారులు వారే, అది దంపతుల ఆశ్రయం లేకుంటే నా చీకటింటికి వెలుగేలేదు.

జన్మకు రావడం దుఃఖానుభవం కోపమే. ఒకప్పుడు క్షణిక మథం కలినా తళుక్కున మెరపు మెరసి కారు చీకటి క్రమ్మకొని పోయేట్లు అది దుఃఖంగా పరిణమిస్తుంది. ఏ క్షణంలోనైనా నేను రేంభకు ఆశకల్పించలేదు. తనకు తానే వచ్చి నన్ను కదిలించి నా హృదయాన్ని గాయపరచి పోయింది ఎవరి బ్రతుకూ వడ్డించిన విష్టరికాదు. పూలపరపేమికాదు అది ముళ్లపరపువంటిది అను పదం ముళ్లగుర్చమ్మ కొంటుంటాయి. బాధ పెడుతుంటాయి. కష్టాల గీటురాయిమిద వన్నెదేలినవాడే నిక్కచ్చి బంగారం. కష్టాలలోనే కంటి పొరలు తోలగి యథార్థ జూనం కలుగుతుంది. జూనవంతుడు

కష్టముభాలను సోపానాలుగా మరచుకొని ఆభ్యుదయ మోత్త సౌధ శిఖరాధి రోహం చేయగలుగుతాడు.

దైవం తోడ్యాటులేక కేవల పురుషకారం వలన సంకల్పిత కార్యాలు ఫలించనేరవు. నా కులదేవతయైన శ్రీరామలింగ చౌడేక్ష్వరీ దేవి కరుణా కట్టాక్ష వీక్షణతో నా జీవిత సమయాలను పరిష్కరించు కొని నా దారి సుగమం చేసికొంటాను. ఇక రాజధానికి పోహాలి. అనుకొని శివలింగానికి పుంచిక్కి నమస్కరాలు చేసి ఆమోద పుట్టుణానికి వెళ్లి పోలూడు.

ద్వాద్శాధ్యాయం-దేవలునకు దేవదత్తతో వివాహం

బుతుచ్వకం తిరుగుతోంది. ఒకనాడు గణపతి ఆమోద పుట్టుణానికి పచ్చి దేవలునితో మంత్రులతో మాట్లాడి పెండ్లి నిశ్చయం చేసికొంటానికి సూర్యుని కడకు పోదామన్నాడు. దేవలుడన్నీ మించి జరపండి బ్రాహ్మణుడు. అయిన మంత్రులతో సూర్యుని పుట్టుణానికిబోయి ప్రధానార్థం వచ్చామని తెలియపరచాడు. సూర్యుడు బంధువులను నమాశేక పరచాడు. పిల్లలైపువారు దేవలునికి పిల్లలనిస్తామన్నారు. పిల్లలైపువారు పుష్టుకొంటామన్నారు. లగ్నంకోనం బ్రహ్మ దేవుని కడకు పోదామనుకొన్నారు. ఇరువైపుల వారు చందన తాంబూలాలు పుచ్చుకొన్నారు. తథాన్ను ఆని లేచారు.

గణపతి సూర్యుడు నత్యలోకం చేరుకొని బ్రహ్మకు నమస్కరించి దేవదత్తా దేవాంగులకు వివాహ ముహూర్తం పెట్టిండి అని అర్థించారు. అయిన వదూ పరుగ తారాబల చంద్రబలాలను చూచి నేటికి ఎనిమిది రోజులకు అనగా వైశాఖ శుద్ధ పంచమి సోమవారం నాడు రాత్రి 7 ఘడియలకుపైన దివ్యమైన ముహూర్తమన్నది. ఈ ధనుర్గు పుష్టురకాలంలో వివాహం జరుపుకోండి అన్నాడు.

గణపతి సూర్యుడు నమ్మితి హక్కటించి లగ్నిపత్రికలు వ్రాయించారు. వారానందంతో తాంబూల సహితంగా లగ్ని పత్రికయిచ్చి సరవ్వతీ వతుర్మఖులారా! ॥ దినం మిారు మిా సకుటుంబ బంధుమిత్రు పరి వారంగా సూర్యులోకానికి విచ్చేసి కల్యాణ మహోత్సవంలో పాల్గొని వథూవరులను ఆశీర్వదించి మా నత్కృతాలతో పాటు చందన తాంబూలాదులు స్వీకరించి మమ్మానందింపజేయ పౌర్ణిష్ఠన్నా మన్నారు. అట్లే వులస్త్యాది నవబ్రహ్మలను, సనక సనందనావి బ్రహ్మాష్టులను, నార దాది దేవరులను పెండ్లి కాప్యునించారు.

వారు కైలాసం వెళ్లారు. శివ పొర్వతులకు నమస్కరించి తాంబూల సహితంగా లగ్ని పత్రికయిచ్చి దేవదత్తా దేవాంగుల పెండ్లి విషయం చెప్పి వివాహానికి రావులసినదిగా విన్నవించారు. ఏకాదశ రుద్మలను, నందిక్యరాది హమథ గణాలను ఆహ్వానించారు.

అట్లే వైకుంశం వెళ్లారు. లక్ష్మీనారాయణులకు మొక్క లగ్ని పత్రికయిచ్చి పెండ్లికి రావులసినదిగా చెప్పారు. గరుడ విష్ణుకే నాది హముఖులకు, అంగిరసాది సప్తరులకు చెప్పారు. స్వగ్రానికి బోయి ఇంద్రాదులకు చెప్పారు. దిక్షాయిరకు చెప్పారు. అష్టవసువు లకు చెప్పారు. గరుడ గంధర్వ యక్షకిన్నర కింపురుష సిద్ధ సాధ్య చారణ విద్యాధరాది వివిధ దేవ జాతుల వారికి సపరివారంగా పెండ్లికి రండని చెప్పారు.

సూర్యుడు పెండ్లి హనులకై యింటికి వచ్చి తన మంత్రులైన నందు ఉపనందుడను వారిని పంపి తక్కుంగల వారలకు చెప్పించాడు అట్లే గణపతి ప్రేరణతో దేవలుడు తనమంతులైన సుబుద్ది కార్యదత్తులను వారిని పంపి చెప్పువలసిన వారందరికిని పెండ్లికి రండని చెప్పించాడు.

సూర్యుడు తనమామయైన విశ్వకర్మను రావించాడు అయిన ఒక యోజనం విస్తీర్ణముండేటట్లు కల్యాణ మంటపావరణం కల్పించాడు. దానికి స్వర్ష ప్రాకారం అమరావుడు. పగడాల కంబాలు కూర్చుడు. పజ్ఞాల పలకలతో పైకప్పు చేర్చుడు. నపరత్నాలతో ముంజూరులు, హూదీవలు. బోమ్మలు నమకూర్చుడు. మరకత తుష్ణీరాగాది మఱలతో ద్వారకవాటాదులు సిద్ధపరచాడు. ఎటు చూచినా కూర్చుని చూతటానికి యోగ్యమైన ఎత్తెన మంచెఱు ఏర్పాటు చేశాడు. ఆ మంటపం మధ్యలో ముత్యాల జాలరులతో రత్న మయమైన కల్యాణ వేదిక వథూ వరులకోనం రమణీయంగా సిద్ధంచేశాడు. పెండై వారికి కావలసిన విదిది గృహాలెన్నో నరావింగ సుందరంగా నిర్మించాడు.

సూర్యుడుతన ప్రభానామాత్ముడైన వీరమార్తాండునికి కర్త వ్యాంకాలు చెప్పి చతురంగ బలాలతో మంగళవాద్యాంతి అమోద పట్టణానికి పంపించాడు. దేవులుని మంత్రులు నపరివారంగా మంగళ వాద్యాలతో ఎదురుగా బోయి నకల మర్యాదలతో ఆ వీర మార్తాండుని తోడొక్కని వచ్చారు. వీరమార్తాండుడు దేవులుని కలసి కొని నమస్కరించి రాజేంద్రా! ఇకలగ్గు దినం మూడు రోజులే ఉన్నది. మా సూర్య దేవ మహారాజులంగారు మిమ్మలను మించింధుమిత్రు పరివారం వారిని తోడొక్కని రమ్మని నన్ను పంపించారు. ప్రభుణానికి సిద్ధంకండి బాన్నాడు. దేవులుడు మంత్రులతో ఆలోచించి కైలానం వెళ్లాలిగదా! అన్నాడు. అయిన వీరమార్తాండు నితో ఆర్య! ఈ రోజు ప్రభుణాం కుదురదు. రేపు ప్రాతఃకాలం మన ప్రభుణాం అందాక ఉండండి అనిచెప్పి తాను కైలానం వెళ్లి పార్వతీ పరమేశ్వరులకు ప్రభుణామం చేసి మించేతులతో ఈ బిడ్డకు పెండై జరిపించండి. మనం రేపు ప్రభుతవేళ బయలుదేరి సూర్య పట్టణానికి వెళ్లాలి. మించులు ముగించుకొని పెంటనే అమోద

వట్టణానికి రండని పిలిచాడు. అట్టే వాణి హారణ్య గర్భాలకు, లక్ష్మినారాయణులకు చెప్పాడు.

మరునాడు రేపకడ దేవలుడు పెండ్లి కొడుకై వీరమార్తాండుని పిలుపు మిద పెండ్లి పెద్దలతో పరివార జనంతో కలసి ముందు మంగళతూర్య వాద్యాలు మ్రోగుచుండగా ప్రయాణమై సూర్య లోకానికి వెళ్లాడు సూర్యదేవుడు మంతులతో పరివారంతో ఎమ రోగ్రలు జరిపి తోడ్కొని చచ్చి వచ్చిన పెండ్లి వారికి సకల మర్యాదలు జరిపి వారి వారికి యోగ్యమైన గృహాలలో విదెయించి అన్ని వనతులు కల్పించాడు. సర్వలోకాలలోని ప్రముఖులు అవ్యాటికి వచ్చారు. వారండరితో సూర్యలోకం విశ్వానికి సూక్ష్మ రూపమైమో అవ్యాట్లుంది.

మరుసటిదినం పార్వతి సరస్వతి లక్ష్మి మున్నగు ముత్తయిదు వులు దెవలునికి-సూర్యని భార్యలైన పద్మిని చాయ మొదలగు ముత్తయిదువులు దేవదత్తకును అయిరేని కుండల్లోని కమ్మగొజిగి నీటితో మంగళసౌనాలు చేయించారు నవ్య శుభ పట్టాంశుకాలు, రత్నాంబరాలు ధరింపజేశారు. తలలు దువ్వారు. పుష్టులుముడిచారు. నగలు తోడిగారు కళ్ళకు కాటుక పెట్టారు. కల్యాణ తిలకం దిద్దారు. బుగ్గలకు చుక్కలు పెట్టారు. కాళ్ళకు పారాణి పూశారు.

ఇంతలో సూర్యాస్తమానమయింది. నలువలకుల దివ్య మణి దీపమాలికా తోరణాలు వెలుగుతోన్నవి. లగ్గుం సమాపిస్తోందని పెండ్లి పెద్దలు ఎవరి కార్యక్రమాలలో వారు నిమగ్గులై ఉన్నారు మంగళ తూర్యనాదాలు బోరుకొంటున్నవి. సూర్యకుటుంబంవారు పప్పు బియ్యం కట్టం వ్యగైరాలతో దేవలుని కడకు వచ్చారు. దేవలుడు వాటిని పరిగ్రహించి యజ్ఞోపవీతాన్ని. తాతిబోటు

బొందును తయారు చేసి యిచ్చాడు ఆవాటినుండి ఇది దేవాంగులకు ఆచారమైందన్నది

దేవగురువు బృహస్పతి వేదవిష్ణులు కల్యాణ వేదికపై పెండ్లి సంబాధాలన్ని చేర్చి వరుని పిలిచారు. పార్వతీదేవి దేవలుని తిసికొని పోయి వేదిక మిాద కూర్చుండ జేసింది. వేద మంత్రగానం పాగ్రంభమాంచ. విష్ణులు దేవలుని ముంజేతిక దీఘాకంకణం కట్టాడు. తరువాత వధువుని పిలిచారు. వన్నీనీదేవి చాయాదేవి దేవ దత్తను వేచిక చెంతకు తెచ్చారు. తెరపట్టారు. కన్యాదాన ప్రక్కియ జరిపారు. ఆటునిటు పెండ్లివారు వధువరులకు నూత్న రక్కాం శుకాలను చదివించి కట్టబెట్టారు. వరునికి నూత్నయజ్ఞోపవీతం వేయిం చారు. కాళ్ళుత్రోక్కించారు. అగ్నిప్రగదక్షిణ చేయించారు. ముహూర్త వేళబెల్లం జీలకళ్ళ కలిపిన ముద్దలు వధువరుల తలలపై పెట్టించి ఒండోరుల హస్తాంచలాఱు నిలిపి ప్రమాణవాక్యాలు పలికించారు. పార్వతీ పరమేశ్వరులు, లక్ష్మినారాయణులు, సరవ్యతీ బ్రహ్మాలు, వద్దైనీ నూర్యాలు నృత్యశించిన మంగళ నూత్నాన్ని దేవలుడంచుకొని దేవదత్త కమనీయ కంతసీమజేర్చి ముచ్చటగా మూడు ముడులు వేశాడు. నన్నుని ముత్యాలు తలంబాలు పోనీకొని ఒకరి నొకరు మించి పోయారు. పురోహితులు నల్లహూనలదండ్ర, మెట్టెలు వధువున కందించారు. నూర్యాడు బావమరదికి విలువగల భూషణాలు, భన కవక వస్తు వాహనాదులు అరణంగా ఇచ్చాడు. అట్లే నముచిత వస్తావ్యాదికం, ద్వానదాసీ జనాన్ని చెల్లలికి అరణంగా ఇచ్చాడు. పురోహితులు నవ వధువరుల చేలాంచలాలకు బ్రహ్మముడులు వేయించి వారచే నిత్య నవయోవ నాంగులై అదర్చుదంపతులుగా ఉన్న ఉమా మహేశ్వరులకు గ్రముక్కించారు. ఆ పురాణ దంపతులు హర్షాత్మ ర్షులై అన్యోన్య ప్రేమానురాగంతో పూపు తావిలా కలసి మెలసి జీవించండని దీవించారు. అయిదు రోజులు పెండ్లి వేడుకలు అతి

వైభవంగా జరిగాయి. కామధేనువు దివ్యమైన వంచభక్త్య పరమా
న్యాయ సమకూర్చు అన్నిరోజులందరికి భోజనాదులు నిర్వహిం
చింది.

దేవులుడు పెండ్లికి వచ్చిన వారికందరికి పేరు పేరున పిలిచి
దివ్యాంశుకాలను బహుకరించాడు. చివరిలో భైరవురు అదుగు
వత్తుమని పేటి పెట్టాడు. దాన్ని చింపి జమ్ముచెట్టు ఏం వేశాడు.
శివుడివిషయం తెలిసికొని ఈ దురాగతానికి ఘలంగా జమ్ముచెట్టు
క్రింద వనతి కల్పించుకొని నివసించుమని భైరవుని శపించాడు.
తరువాత పెండ్లికి వచ్చినవారు సూర్యునికి దేవులునికి చెప్పి ఎవరి
యింద్రకు వారు పెల్లారు. తదనంతరం దేవులుడు గూడ పద్మానీ
ఛాయా సూర్యులకు, వారి బంధువులకు చెప్పి సెలవు తీసికొని
తపభార్యాయైన దేవదత్తతో ఆమోద పట్టణానికి తరలి వచ్చాడు.
మంత్రులకు సామంతులకు దండనాథులకు రాజకీయాద్యోగులకు
పృజనాయకులకు పృజలందరికి విందు భోజనాలేరావుటు చేశాడు.
పృజలు వంచభక్త్య పరమాన్యము లారగించి పచ్చకపృష్ఠ వీడ్య
ములు నములుతూ దేవులుకి ప్రజ్యోతిస్సముద్రవుడనీ, దేవదత్త
సూర్యాపోదరి అగుటచే తేజోవతియని ఈ నవరాజదంపతులకు
తేజోమయుతైన పుత్రులు కలగాలని దీవించారు. తరువాత దేవులుడు
దేవదత్త అనుమతితో ఆదిశేషుని పుత్రిక చంద్రురేఖను గూడ భార్యగా
స్వీకరించాడు.

త్రయోదశాధ్యాయం-దేవులని పృజాపాలన-నంతానం

ఆరాజప్రార్థి ధర్మానుసారియై మంత్రుల సలహాలతో రాజ్యపాఠన
చేస్తున్నాడు. ఆయనపాఠన దేవేంద్రుని పాఠవలె ఉన్నది ఆయన
రాజ్యం స్వర్గరాజ్యాన్ని తలపిస్తోంది. ఆ భూమిశుద్ధు పృజలను కన్న
బిడ్డల్లా చూచు కొంటున్నాడు. ఆ ప్రజలు దేవల దంపతులను

తల్లి దండ్యులుగా భావిస్తున్నారు. రాజకాషణాలను శ్రద్ధా భక్తులతో జౌదల దాల్చుతున్నారు. అందగారు బుద్ధిమంతుకైన రాజోద్యోగిని భర్తగా పొందిన త్రీ వలె భూమి దేవలుని ఆధిపతిగా బదని అవేంది పోన్నది. ధర్మదేవత నాలుపాదాలతో నడుపోన్నది. త్రీలు వతి ప్రవతలుగా పురుషులు పత్నీప్రతులుగా ఉంటున్నారు. నెలకు మూడు వానలు కురుస్తున్నాయి వెట్ట మాగాణి భూములు సస్యశాఖామలములై ముక్కారు పంటలు పండుతున్నాయి. అరణ్యాలు ఓషధి సమృద్ధాలై పశుపక్షాయైమలకుఆశ్రయాలై నేత్రోత్సవంగా పచ్చనై నిత్యమూర్ఖపోస్తూ ఫలిస్తూ కలకల లాండుతున్నాయి. మానవులలో వృత్తులను బట్టి కుల వర్గాలున్నా అందరూ ఒకజాతిగా మానవ జాతిగా, దైవసంతానంగా భావించి ఎకమత్యంతో జీవిస్తున్నారు. అందరూ విద్య వినయ సంపన్నులై చతుషప్పికళలను సాధించువారై ఉన్నారు. పెద్దా చిన్నా, జూనులు ఆజ్ఞానులు అనే తారతమ్య భావనలే గాని వారికి వ్యక్తిగత భేద దృష్టి, దోషదృష్టి లేనే లేదు.

బ్రాహ్మణులు తపమ్మ, యజ్ఞయాగాలు చేస్తూ మానవజాతికి తోప్పుడుతుండేవారు. త్జ్ఞియులు బలపరాక్రమాలతో రాజ్య రక్షణకు సహాయ పదుతుండేవారు. వైశ్వ్యులు వర్తకవాణిజ్యాలతో వస్తు సేకరణచేసి న్యాయపద్ధతితో వాటని పుణిలకు సరఫరా చేస్తుండేవారు. శూద్రులు కృషిచేసి పంటలు పండిస్తూ పశుపోషణ చేస్తుండేవారు. వాడిలో వృత్తిభేదమేగాని వ్యక్తిభేదంలేదు. ఆ రాజ్యంలో థన ధాన్యాలు, విద్య వినయ వివేకాలు నంపుర్ణంగా ఉన్నాయి. ఏ యింటనైన వస్తు దారిప్రయంలేదు. ఏ ఉంరనైన బిచ్చగారులేదు. కుంటి గ్రుడై చెవిటి మూగ రోగిలేనేలేదు. కల్లాకపటంలేదు. జార చోరులు లేదు నగర గ్రామాలలో వైద్యాలయాలు, న్యాయస్థానాలు ఉంరక అలంకారపాయాలై ఉన్నాయి.

దేవలుడు తన రాజ్యంలో కైవమత పీతాలు స్థాపించి సాధనా సిద్ధులైన మహానీయులను పీతాధి పతులుగా నియమించాడు. తాను రాజుధానిని కేంద్రంగా చేసికొని నర్యాద్యక్షుడై శివాదైవత మత ప్రచారం సాగించాడు. శివశివ బునువాడు తిరుగబడి వశి అవుతాడు ఆనగా మనో విజయం పొందుతాడు. అంటే మనను పొరవిది అత్య స్వరూపుడుతాడు. వశియైనవారు మల్లితిరుగబడి జీవబ్రాంతి పోయి సాష్టాత్ శివుడే అవుతాడు. అందుకు సాధన కావాలి.

శివ పరబ్రహ్మమే అంతట నున్నది; నిత్యిక్యయావస్థతో అదిప్పి తియ్యె పరిపూర్ణమై ఉన్నది. ఆ శివ పరబ్రహ్మం తేజోమయ శక్తితో జ్యోతిర్పిందువై ఉన్నది. ఆ శివ పరబ్రహ్మం తాత్త్వికరంగా ఇచ్ఛాజ్ఞానక్రియా శక్తినమన్వితమై నత్రిక్యయావస్థతో మహాలింగమై ఉన్నది. ఆ శివ పరబ్రహ్మం గంగా జటా జూట చంద్రశేఖర రూపంతో ప్రపంచాభిముఖమై ఉమా మహేశ్వర అర్థనారీశ్వర భావమై ఉన్నది.

శివుడు వంద్రాశారుడై ఉండుట రూపస్థితి. ఆ శివుడు మహాలింగముగా ఉండుట ఆరూపస్థితి ఆ శివుడు ఆత్మావలోకన ధ్యాన యోగ సమాధిలో ఉండుట రూపారూపస్థితి. ఆ శివుడు నిరుపాధికమై అంతా తానై యుండుట పరిపూర్ణస్థితి.

సాధకుడైనభక్తుడు కర్మ భక్తి జ్ఞాన ధ్యానయోగాలతో క్రమాభివృద్ధి గాచుతూ ఉన్నత యోగ భూమికలను అధిరోహించి పరిపూర్ణతాస్థితికి చేరుకోవాలి. అప్పుడే అతడు “శిహోఽహమ్” అనుకొంటానికియోగ్యుడు. ఆట్టివాడే లోకంలో జీవన్ముక్తుడనిపించుకొంటాడు.

పంచభూతలింగాలున్నవి. ఆకాశ మొకలింగం. అది శివ స్వరూపంగూడ. కావుననే ప్రతిమానం కృష్ణపక్ష చతుర్భుషితల్లివారు

జామున చంద్రరేఖ ఆకాశరూప శివునికి శిరోభూషణమౌతుంది. పృథి వ్యుప్తేజో వాయ్వాకాచాలు సూర్యచంద్రులు అత్య అష్టతమవైత్తి శివుడు అష్టమూర్తి అగుమన్నాడు. ఈ విధంగా విశ్వమంతా శివ స్వరూపర, శివమయమౌతుంచె.

శివుడు శక్తి వేరుగాదు. తత్త్వమొక్కతే. శివుడానంద మయ్యాడు. శక్తి స్వందనాచేతనాత్మకమైనది. నత్యమైవ చిత్త అనంద ముపతో శివుడు పచ్చిదాపందుతై ఉన్నాశు సాందర్భమంతా శక్తి రైవ అమ్మవారిదే కావుననే “నత్యం శివం సుందరమ్” అనుమాట పచ్చింది. జీవస్నృతునికి ఈ లోకంలోని ప్రత్యణిరూపం, ప్రతి మహామూర్ఖం నత్యం శివం సుందరమ్మయి కనిపిస్తుంది.

కొందరు సాధకులు శివప్రాధాన్యంగా శివాదైవతాన్ని భావిస్తారు, మరి కొందరు శక్తిప్రాధాన్యంగా శివాదైవతాన్ని భావిస్తారు. శివాభిధానం పార్వతీ పరమేశ్వరులకు నమానమే రుచిభేదంతో ఎవరెట్లు భావించినా వన్నువోక్కతే.

జ్యోతినంతి తేజస్సుంటుంది. హూపువంటి తావి ఉంటుంది. ముత్తెంలో నైగనిగ్యముంటుంది. ఆట్లే శివశక్తులు కలిసే ఉంటారు. తాత్త్వికులు పార్వతీ పరమేశ్వరులకు ఒకే దేహం బర్ధపూర్ణిశ్వర రూపమంటారు. శివభగవానుడు శాంతి సాగరుడు. ఆనంద సాగరుడు. జ్ఞానసాగరుడు. పేంమసాగరుడు. ఆ శివపరమాత్మ స్వందించి నపుడు శయన నుండి శక్తి ప్రధాపం బయలుదేరి పంచభూతాత్మక ప్రపంచంగా పరిణమిస్తుంచె. శివుని అంశయే జీవుడు. శివుడు సర్వ జ్ఞాతు; జీవుడుల్పజ్ఞాడు. శివుడు సేవ్యుడు; జీవుడు సేవకుడు. జీవుడు భక్తప్రతిమహేశవుల, ప్రసాదిస్తల, ప్రాణలింగిస్తల, శరణస్తల, బక్షస్తలములనెడి అరుసోపానా లెక్క సమ్మక్క జ్ఞానరతో ఆత్మసాధ శిలాగ్రముననెల్చి శివసాఙ్కారం పొందాలి.

శివజీవైక్ష సమాధియోగం పొందిన వానికి పునర్జన్మ ఉండదు. వాడు అమృతత్వం పొందుతాడు. అఖండ పరమ శివ సాగరంలో తీవహూతాడు. సాగరంనుండి పౌత్రతో తీసిన జలం కాల్కమాన చెడిపోతుంది. ఆఱలమే సాగరంలో కలసి ఉంటే అఖండ సాగర జలమై నిత్యం పరిశుద్ధంగా ఉంటుంది.

కాముడు జన్మకారకుడు. కాలుడు మృత్యుకారకుడు. కాముని కాలుని జయించిన వాడు శివభగవానుడు ఆ స్వామికి భక్తుడు తనను అంటుగట్టి కొంటే ఆ సితియే తనకు కల్గుతుంది ఆ దేవుని వలె జీవుడు ఉంధ్వరేతసుక్రత్తేతే జ్ఞానపాలనేత్రం వికసిస్తుంది. భక్తులు విభూతి పెట్టుకోవాలి. రుద్రాక్షమాలలు వేసికోవాలి. యజ్ఞోప వీతం, శివలింగం ధరించాలి శివ పంచాత్మరి జపించాలి. గాయత్రిని జపించాలి. కుండలినీయోగంతో సహస్రారకమలమండలి శివ లింగాన్ని పూజించాలి. లేదా, యమనియమాసన వ్రైణయామ పుత్యాహార ధారణాధ్యాన సమాధులనే అష్టాంగ యోగ నరణినై శివహూజచేసి శివాను గ్రహంతో మోత్తం పొందాలి. ప్రతి వారికిది లక్ష్మీమై ఉండాలని దేవలుడు బోధించేవాడు.

నవదంపతులైన దేవదత్తా దేవల ధర్మకామ చూత వృక్షం తుప్పించి మూడుకాయలు కాబింది. మొదటివాడు దివ్యాంగుడు. రెండవవాడు విమలాంగుడు. మూడవవాడు ధవళాంగుడు. వారు ముఖ్యరు త్రైతాగ్నులవలె తేజోమూర్తులు. త్రిమూర్తుల వలె మహా మాన్యతలు దేవలునకు అదిశేషుని పుత్రీకయైన చంద్రరేఖ యందును నుఫర్మించాడు. ఈతడు మహా బలాధ్యడు నర్వలక్షణ నంపన్నుడు. ఈ నఱగురు ధర్మార్థకామ మోత్తాలవలె ఉన్నారు. తండ్రి వారికి జాత కర్మాది నంస్కారాలు కావించాడు. వారు శుక్ల పత్ర చంద్రునిలా దినదిన ప్రవర్ధమాన

శరీరులై విద్యాబుద్ధులు నేర్వోగారు. ఎనిమిదవ యేట ఉపనయనం జరిపి వేదాధ్యయవం చేయించాడు. వారు నర్వోస్తోలు చదివారు. క్షత్రియ విద్యలు నేర్చారు. థర్న పక్షావలంబులయ్యారు. క్రమంగా యోవన వంతులయ్యారు. సూర్యుని ప్రేరణచేత తండ్రి సూర్య పుత్రికలైన స్వర్ష పుభును దివ్యాంగునకు, పద్మాంశుని ఏమ శాంగునకు, చపలాంశుని థవళాంగునకు తీసికొని పెండ్లి కావించాడు. పెద్దవాతైన దివ్యాంగునకు యోవరాజ్య పట్టాభిషేకం జరిపాడు. దేవల దంపతులు కొత్తజంటలైన కాయుకులలోను కోతండ్రలోను తమపుంచిబింబ రూప చేష్టలు గుర్తిస్తూ ముద్దు మురిపాలతో హాయిగా సుఖజీవనం చేస్తున్నారు.

దేవులుడు శైవ మత వ్యాప్తికోసం ప్రజల్లోకి బాగా చౌరఱడి ఉంచూర తిరుగుతున్నారు. శివాలయాలు నెలకొల్పుతున్నారు. దేవులుని శాంత స్వభావం, భక్తిభావం. స్వచ్ఛంద పుభాసేవానిరతి కరూశ దేశాధిపతియైన శూరసేనునికి మలకన అయింది. అతడేనో విధంగా పగర రాజ్యాన్ని తైవనం చేసికోవాలని దుష్టుల్ని ప్రేరిసించి థనాశచూపి రాజ్యంలో కల్గొలాలు సృష్టించాడు. దేవుడి విషయం తెలుసుకొని చంద్రురేఖ కాయుకైన సుధర్ముని వెంట బెట్టుకొని పోయి కరూశ దేశంపై దండ్తత్తు శూరసేన మహారాజును హతమార్చి కరూశదేశాన్ని స్వాధీనం చేసికొన్నాడు. ఆ దేశ రాజుధాని యైన పుండరీక పురంలో చిన్నకాయుకైన సుధర్మునికి పట్టాభిషేకం జరిపాడు సుధర్ముడు సుధర్ముడై తండ్రి వలె రాజ్యపాలన చేయసాగాడు. అవంతి మహారాజు సుధర్ముని సుగుణ గణాలకు మెచ్చుకొని తన పుత్రుకయైన పుష్టిలను ఇచ్చి పెండ్లి జరిపాడు. ఈ విధంగా దేవుడు అభ్యదయ పరంపరాభివృద్ధులతో పశ్వర్యంతో తులతూగుతూ రాజ్యపాలన సాగిస్తున్నాడు. కాయుకులు సద్గుణాలతో తండ్రిని మరపిస్తున్నారు లోకులను మురిపిస్తున్నారు.

చతుర్దశాభ్యాయం-వీర మాహేంద్రపుర రాక్షసుల నిజుం భణం

అందరికి వస్తోఽలందినవి. రాక్షసులకందలేదు. దేవతలలో కొందరు నువ్వడ వస్తోఽలంకృతదేహశ్లై రాక్షసులను పరిహసిస్తున్నారు. ఇది వారికి దుస్సహమైనది అనలు వస్తోఽలీయసీకుండ దేవతలు దేవలుని వారించారనీ, అలా వారించినంత మాత్రాన అతడన్ని లోకాలవారికి వస్తోఽలచ్చి తమకీయక పొగరు బోతుతనం ప్రయదర్శించాడనీ వీర మాహేంద్ర పురరాక్షసులు తుకుతుక జెడికి పోతున్నారు. వారింభువు వజ్గ దంప్తుండు, వాని తమ్ములు వ్యాఘ్రువక్కుండు, నర్సిజిహ్వాడు రహస్యమందిరంలో నమాలోజనలు జరిపి ఆకస్మికంగా స్వగ్రహణయింపై దండెత్తామ.

పంచదశాభ్యాయం

ఇంద్రుడు ఐరావతగజాన్ని ఎకిక్కి అపోరపేనా వాహినులతో వచ్చి రాక్షసులను ధీకొన్నాడు. ఇరువాగులవారు నమరసంరంభంతో పిఱుతివియక వీరా వేళంతో పోరాడారు. రాక్షసులు ధ్వనికృతో శ్నాహంతో దొమ్మియుద్ధానికి తలవడ్డారు. వారి మారణాయిధి ప్రహరాలకు దేవతలు సేనలు అర్థభాగం షూతమై పోయారు. చతుర్ధాం శంమంది తుతగాట్లులయ్యారు. ఈ విపరిత విపత్కిర పదిస్థితులకు ఇంద్రుడు పరితపించాడు. ఇంతలో ప్రాద్యక్రుంకింది. వజ్గాధంప్తుడు భద్రేభంపై వచ్చి సేనాముఖ భాగంలో నిలిచి ఓరీ, ఇంద్రా! నీ సేనల్లో నగం మంది చచ్చారు. ఒక పాతిక భాగం అవయవాలు తెగికొట్టు మిట్టాడుతున్నారు. వారు నీకు పనికిరారు. మిగిలిన పాతిక భాగం మరణభయంతో రేపు యుద్ధానికిరాదు. కాబట్టి నీవేకాకిని గనుక, మేము రేపు నిన్ను శెడరెక్కులు విరిచి కట్టి వేయడం భాయం. ఒక వేళ నీపు వెరచి రాత్రి, పారిపోతే, రేపు నీ స్వగ్రాన్ని

స్వాధీనం చేసి కోవడంభాయం. ఇప్పుడే నిన్ను బంధించవల్స్తూ గాని ప్రిందు క్రుంకుది. మమర థర్మం ఉజ్జిగించే చవటలంకాము. ఇంతకూ దేవలుదిచ్చిన వస్తోఱులు కట్టుకొని క్రొవ్వెక్క మష్టుల్ని పరిహసించిన ఫలితమిది. అని సీకస్టబ్కి తెలిసే ఉంటుంది.

●ందరికి దేవలుని చేత వస్తోఱిచ్చించి మాకీయవద్దని చెప్పావా? చెప్పే మాత్రం అతడు మాకీయ కుండా ఉంటాడా? ఎంత పోగరు? అందుకనే ముందు మా నంగతి తేల్చుకొని అప్పై వాని వని పట్టాలను కొంటున్నాము సరే. ఒరే అబ్బాయా! చాల అలసి ఉన్నావు. ఇక బుఱ్ఱ వంచుకొని ఇంటికి పో. బువ్వుతిని బణ్ణోచ్చా...ఏనుగును వెనక్కు త్రిప్పుకొమ్మన్నాడు. ఏమంతే ఏమికిడు మూడుతుందో అని కిమ్మనకుండా ఇంద్రుడు తిరిగి చల్లగా ●మరా పతికి జారుకున్నాడు.

రాత్రి ఇందుగు బృహాన్వతిని తోడు చేసికొని ఆమోద వట్టణానికి వెళ్లి దేవలుని వద్ద వజ్ఞ దంప్తుగని మాటలు ఏకరువు పెట్టాడు. బృహాన్వతి నాయనా! నీ సహాయం ఆభ్యర్థిస్తున్నామన్నాడు. దేవలుడు వని అచార్య వర్ణ! ఇందులో సహాయమేమున్నది? రాక్షసులు నా పెకి గూడ రాబూనుకొని ఉన్నారు గదా! ఈ యుద్ధంలో నేనూ భాగస్వామినొతాను దేవేంద్రా! నీవు చెవితే విని వారికి వస్తోఱియకుండుటకాదు. శత్రువ్యం పురస్కరించుకొని అది వారికి కలిన ఉహ. అనాడు నేను నూలు తెస్తున్నప్పుడు రాక్షసులు వమ్ము చంపాలని యత్పుంచారు. అందుచేత వారి యిండ్లతు పోయి వస్తోఱియడానికి నామనస్సాప్పలేదు. అంతేగాని. ఒక రీయవద్దని చెప్పులేదు; నేను మానలేదు; వారు వచ్చి అడిగితే వస్తోఱియడానికి ఎప్పుడైనా నాకఖ్యంతరంలేదు అయినా, వారిపుడు నాపై కత్తి కట్టారు గదా! రాక్షసులు నా మాచికి వచ్చేడాక నేనూర కుండుట దేనికి?

నేనే ముందు వారిని చెలగుతాను. రేవతి యుద్ధానికి నేను తప్పక వస్తాను. మాకు సాయహంతాను. అనిపాంత్వన వచనాలు చెప్పి వంపించాడు.

దేవలుదు దేవేంద్రునికి దూషటగా వచ్చి రాక్షసులతో పో రా దు ట

ఆ రాత్రి దేవలురు బయలుదేరి స్వర్గ రాజుధాని అమరావతికి చేరుకొన్నాడు. తెల్లవారింది. ఇంద్రుడు అపరంజికొండ అందు కొన్నంత నంబరంతో ఆయనకు స్వాగత సత్కారాలు జరిపాడు. దేవలుని రాకతో దేవతలందరు సమరోత్సాహంతో కత్తులు పైకెక్కి ఉన్నతుల్లా హుంకారాలు చేస్తూ ఉగిపోతున్నారు. యుద్ధభేరి భాంకారాలు మిన్ను ముట్టాయి. మదవుటేనుగుల ఫీంకారాలు దిక్కు ద్వాలను ముక్క పెక్కలు చేస్తున్నాయి. జవనాశ్వదళహేషలు, రథచక్రసేమి ఘుట్టన ఘోషలు చెవులకు చిల్లలు పడజేస్తున్నాయి. ఈ విధంగా దేవతలు చతురంగ బలాలతో రణ భూమికి వస్తున్నారు.

వజ్ర దంపోసురుడు అమరుల సమర సంరంభం చూచి ఇంద్రునికి కాళ్లు తెచ్చింది దేవతుడని గూఢచారులవలన తెలిసి కొన్నాడు. తాను చతురంగ బలాలతో రణ భూమికి వచ్చాడు. ఆద బోయిన తీర్థమెదురయింది. వెదుక బోయిన తీగ కాలికి తగిలింది. దేవల దేవేంద్రులను ఒకేవేళ ఒకేచోట పట్టి క్రటివేసే అవకాశం కలిగిందని సంతసిస్తూ వఱి దంపోరాక్షసేరిముడు, వాని తమ్ములు ధూమ్రవక్కుడు నర్వజిహ్వాడు, ఈమారులు నూర్యకోపుడు అగ్నికోపుడు, మేనల్లురు ధూమ్రవేత్ర ఖద్గజిహ్వాలు మహాత్మాహంతో పేనలను చక్రహ్వాహంగా తీర్చారు.

దేవలుడు దేవతా పైన్యంలోని మెరికలవంటి వారిని ఎన్నుకొని ముందుకు తెచ్చి రథికులను రథికులతో, హస్తికులను హస్తికులతో, అశ్వికులను అశ్వికులతో, పదాతులను పదాతులతో మోహరింపజేసి తానుసేనాగ్రభాగాన నిల్చి దివ్య శంఖాన్ని పూరించాడు. ఇంద్రాదులును తమతమ శంఖాలను పూరించారు అట్టే రాక్షసేనావాహినిలో ప్రతిగా శంఖాధ్వనాలు భూషాకరించాయి

పోడళ, పష్టదళాధ్యాయాలు

వజ్రదంష్ట్రమురుడు రథాధిరూథుడై దేవలుని కెదురుగా వచ్చి మహాశయా! వత్సుకారునికి వస్త్రాలకూ ఇంతవరకు షైమమను కొంటాను. నురానురులు ఒక తండ్రి బిధ్యతని, అన్నదమ్ములని సీకుతెలుసుగదా! మా కుటుంబ కలహంలో భూతోక వాసివి వచ్చి ఉఱక తల దూర్ఘం ఏమి మాయాద? అన్నాడు.

దేవలుడు నవ్వుతూ రాక్షసేశ్వరా! నీకూ నీ పైన్యానికి ఇంతవరకు షైమమనుకొంటాను. నురానురులు ఒక తండ్రి బిధ్యతే కావచ్చు. కాని, ఏనాడైనా మిారోక కుటుంబంగా ఒక చోట ఉండి మనగలిగారా? పోనీ, మిాది ఒక కుటుంబమే అయితే నిన్న జరిగిన ఫూరమారణ సంగ్రామ పూమానికి అర్థమేమిటి? మిారేమి కొట్టుకోలేదు; చంపుకోనూలేదు. తిట్టుకొన్నారనుకొంటాము. నిన్న మిా అన్నదమ్ముల పునంగంలో ఈ దేవలుని పని పడతామనే పునక్కి ఎందుకు వచ్చింది? అన్నాడు. వజ్రదంష్ట్రుడు అదా? అవనరమైంది అసలీయుద్ధానికి నీవే మూల కారణం. నీవు వత్సున్యపై దేవతలకు వస్త్రాలిచ్చావు. మా రాక్షసుల కెందుకియలేదు? అన్నాడు. దేవలుడు ఇది అడుగవలసిన పుశ్చర్మే మిా రాక్షసులే అయిన నైరుతి మూలాధిపతికిచ్చాను పుజలకిచ్చాను. మిారదిగితే వస్త్రాల

శీయడానికి ఇప్పుడైనా నాకభ్యంతరం లేదన్నాడు. వజ్గదంష్ట్రుడు మరచుర చూస్తూ ఉఁఁ...అడిగితేనే దేవతల కిచ్చావా? అన్నాడు.

దేవలుడు నవ్వి వారడగక పోయినా ఇంటికిపోయి ఇచ్చాను. వారు మొదటి నుండి నాయోగక్కేమాలు కోరేవారై ఉన్నారు. ఇక మిం రాక్కన జాతివారు నేను నూలు తెచ్చేటప్పుడే అడ్డగించి నన్ను చంపచ్చారు. నేనేమొగంతో మిం యిండ్లకు వచ్చి వస్తూ శీయగలుగుతాను? అన్నాడు వజ్గదంష్ట్రుడు ఆదా పందేహం? అడ్డగించిన వారు హతమై పోయారు. మేము వచ్చి నిన్నడ్డగించలేదుగదా? మా కెందుకియలేదంటున్నాను శివాజ్ఞ అందంకి వస్తూ శీయమని గాని ఒక పక్కం వారికిచ్చి మరొక పక్కంవారికి మానమని కాదుగదా! నీవు పక్కపాతివి. దేవతా పక్కపాతివి అన్నాడు. దేవలుడు : కాదు కాదు. అందరి కోనమే వత్తుస్టపి చేశాను. అన్నాడు. వజ్గదంష్ట్రుడు : చేశావు. కాని, ఇంద్రుని ఒత్తించేత రాక్కనులకియడం మాని వేశానంటావు. దేవలుడు : శుధాబద్ధం. శత్రువుం చేత నీ వలా ఉఁపోస్తున్నావు అది నిజంకాదు. మిం రదిగితే వస్తూ శీయడానికి నాకభ్యంతరం లేతని ముందే చెప్పానుగదా! మిం యిండ్లకు రావడానికి నామనస్సంకోచమొక్కటే కారణం. అడిగితే ఎప్పుడైనా ఇస్తాను. అన్నాడు.

వజ్గదంష్ట్రుడు : మేము యాచకుల్లాగా అడగాలా? అదుక్కుంటానికి మేము యాచకులం కాము. వత్తుపుదానంలో ఇతరులకొక మాత్రం; మాకొక సూత్రమా? ఈ పాఠం నేర్చి వల్లిస్తున్నావు అన్నాడు. దేవలుడు : ఎవరు నేర్చారని నీ యద్దేశ్యం అన్నాడు. వజ్గదంష్ట్రుడు : దేవతలు ఇన్నాడు. దేవతలు : ఒకరు చెప్పినట్లు చేయడానికి నేను కీలుబొమ్మనను కొంటున్నావా? అన్నాడు వజ్గదంష్ట్రుడు : అనుకోవడమేకాదు; కనులార చూస్తున్నాను అందుకు దృష్టాంతం దేవతల కొమ్ముకాయడానికి నీ విపులు మా

ప్రకి కత్తిగట్టి రావడమే అన్నాడు. దేవలుడు : నజ్జవ పక్షపాతం మాదృశులకు సమ్మతమే అన్నాడు. వజ్రదంప్త్యురు : అహాహో!... ఎవరా సజ్జనులు? ఈ దేవతలా సజ్జనులు? రంభా ప్రయోగం చేసి నిన్న శాపగ్రస్తుని కావించిన ఈ దేవతలు నీ కంటిక సజ్జనులుగా కనిపిస్తున్నారా? నల్లనివన్నీ నీళ్లూ, తెల్లనివన్నీపాలని భావించే అమాయికుడవు బాలుడవు అన్నాడు. దేవలుడు : ఒకవేళ వారు రంభా ప్రయోగం చేసినా, నా స్వయంద శిలం లోకానిక ప్రకటించుటంది. ఇప్పడు నా బలమేపాటిదో మించలన ప్రకటించ కావలసి ఉన్నది. ఈ పరిస్థితిలో దేవతలే నాకు సహాయంగా నిలిచారను కొంటున్నాను. నీపూ నీ వారు నన్న బంధించాలను కొంటున్నారు గదా! నేను బలశీసుడునైతే మించు చిక్కుతాను బలవంతుడునైతే, పెనుగాలి ఎండుటాకుల్ని వలె మిమ్మల్ని తరిపు కొదతాను అన్నాడు.

వజ్రదంప్త్యురు : నీతు దేవతలకు కొరముట్టుగా ఉపయోగ పదుతూ నీకు వారేసాయంగా నిలిచారంటున్నావు. నీతు బాలుడవని మందేచెప్పాను. వారు నిన్న చిత్తయు నేలకరిచారు. ఇకపోతే, నీకు తరిమికొట్టే సత్తాలేదు. గనుక, నీతు మాకు చిక్కుడంబాయం తరువాత బంధితుడవై భాధపడేకంటే, ఇప్పుడే మా పక్షంలో చేరిపో. నర్వావేళళా నర్వాపులములలో నీ నంరకణచాధ్యాత మేము వహిస్తాము. ఈగవైన వాలనీయమన్నాడు.

దేవలుడు నీకు భేదోపాయ పాండిత్యం అపారంగా ఉన్నది. నీపు వట్టికోతలరాయడుగా ఉన్నావు. ఇక నీవాగుడు కట్టిపెట్టు. నేను బాలుడనో, మించాలిది కాలుడనో తుణంలో తెలుపుకొంటావు. కదనరంగంలో నోటివాడిగాక, ఈసైవాడి చూపడం వీరుని లక్షణం. ఇదిగో నా తొలిబాణం. కాచుకో అని ప్రయోగించి వజ్రదంప్త్యుని

రథధ్వజ పత్రాకాన్ని పడగొట్టాడు. శర పరంపరలు గుహిగుజ్ఞాలను సారథిని తెగటారాచాడు. రాక్షసరాజ ధనుర్విముక్త బాణాలు మధ్య లోనే తుత్తుమురై పోతున్నాయి. దేవలుని శస్త్రాప్తాప్యయోగచాతుర్యం దానవసేనలకు విభ్రాంతి కళ్లించింది. అన్నివైపుల పోరు ముమ్మర మైంది.

వజ్రాదంప్తుండు కుపితుడయ్యాడు. నహాజ యుద్ధంలో వీణి సాధించడం కష్టం. మాయ యుద్ధంలోనే వీణి మటుబెట్టాలి. కాంబెట్టి నేలరాయాలి. ఇని అలోచించి అంతలోనే అదృష్ట డయ్యాడు. మాయ బలంతో నీలమేఘవై గర్జిస్తూ పెడుగుల వర్షం, జండరాళ్ల వర్షం, బాణ వర్షం కురిపించపాగాడు. ఆ ఉత్సాహానికి దేవతలలో హాహోకారాలు పుట్టాయి. ఎందరో చచ్చిపోతున్నారు. మరెందరో కాందిశికులై పారిపోతున్నారు. ఇప్పుడు దేవలుడు ఇఫని ధ్యానించి సమత్రకంగా నందిధ్వజాయుధాన్ని ప్రయోగించాడు.

అది బ్రహ్మాండు దద్దరిల్లేటట్లు మహా భయంకరంగా గర్జిస్తా బయలుదేరి వజ్రాదంప్తుని మాయ యవనికను విధ్వంసంచేసి, తన నుండి అనేక శస్త్రాప్తాలను యంత్రవృషభాలను సృష్టించుకొంటూ దానవసేనలపైబడి ఎక్కడ చూచినా తానై మారిమనగిపట్లు మారణ శింసాకాండను కొనసాగించింది. ఆ నంది ధ్వజాయుధ హాహోరాలకు అనురుతెందరో ఉనురులుడిగారు. చావుతప్పి కన్నులొట్టపోయి వజ్ర దంప్తుండు, వాని తమ్ములు, కుమారులు, మేనల్లుళ్లు ఎత్తో తప్పించు కొని ప్రాణాలరచేత పెట్టుకొని, ఇది సమయం కాదని చావగా ఏగి లిన వారిని చాచమట్టి చంక బెట్టుకొన్నట్లు వెంట బెట్టుకొని నిజ నగరానికి పొరి పోయారు.

ఆది చూచి ఇంద్రాది దేవతలు విజయోత్సవంతో విజయ దుండుభులు ప్రొయింప జేస్ట్రూ అమరావతిక తరలి వచ్చారు. అపట దేవతలని ఉఁరేగించి నముచిత నత్కృతాలు జరిపారు. 60ంతట దేవ లుకు ఇంద్రుని వద్ద సెలవు తీసికొని అమోద పట్టణానికి వెళ్లాడు.

అ ప్రో ద కా భ్యా య ०

ఇంతవరకు రాక్షసులు ఒక్క శ్రీ మహావిష్ణునికే భయపదు తుండేవారు. ఇప్పుడు దేవతలని నామం వింటేనే వారి గుండెల్లో గుళ్లాలు పరుగెకుతున్నాయి. నేత నేసికొనే దేవతలనికి ఇంత గావు తనం ఎలా వచ్చింది? నందిధ్వజం వలన కాదా? అనందిధ్వజ మహా మారణాయుధం దేవతలహాన్త వినియ్యుక్తమై రాక్షసజాతి నాశనం చేస్తుంటే నాయకులందరూ గ్రుడ్లప్పగించి చూచారేగాని, ఒక్కరైనా ప్రతికీయకు సన్నద్ధులు కాలేకపోయారు. ఈ అవమానం అగ్ని జ్వలలా వారిని దహించి వేస్తున్నది. అందుచేతనే వజ్గదంప్తుని ప్రేరణవలన వాని బావమఱది వియ్యత్సైకుడు నందిధ్వజాయుధా పహారణకు ఉద్యమించాడు.

వాడు మారు వేషంతో అమోద పట్టణానికి వచ్చి దేవదూత నని దేవతలని సందర్శించి మహారాజ! రాక్షసులు మరల అమరావతిని ముట్టడించారు. ఈ విషయం మికు మనవి చేయుమన్నాడు మా దేవేందుగు. మింకిక్కడ అవసరమైన పనులుంటే అడిగి మిం సంది ధ్వజానైనా పుచ్చుకొని రమ్మని నన్ను పంపించాడు అని విన్నవించాడు. అప్పటిక రాజకార్యాలలో నిమగ్నిడై ఉన్న దేవ లుడు 60 ఆటే అని సందిధ్వజ ప్రయోగ రహస్యం చెప్పి దాన్ని వాని కిచ్చాడు. వియ్యత్సైకుడు లౌట్టలేనుకొంటూ దాన్ని కొని పోయి వజ్గదంప్తుని కిచ్చాడు. అదానవనాథుడు తత్కషణమే రణభేరి వేయించి స్వర్గాన్ని ముట్టడించాడు.

ఇందు, దీవిషయం తెలిపి ఉన్నవారున్నట్లు దేవలుని నంది ధ్వజంతో వెంట బెట్టుకొని రమ్మని దూతను పుచ్చాడు. దేవలుడిది విని అదరి పడ్డాడు. ఇందాక నందిధ్వజాన్ని కొని పోయిన వాడె వ్యదు? ఎవ్వడో బమురుడై ఉండాలి. ఎంత మోసం జరిగింది? అని కవచం తొఱుగుకొని వెంటనే యుద్ధభూమికి వచ్చాడు.

ఆప్యటికే వజ్గిదంప్పుగు నందిధ్వజాన్ని దేవసేనపై ప్రయోగించాడు దానికస్తోణస్తోణలకు, యంత్రపృష్ఠభాంకు దేవత లందరో దారుణంగా మృత్యువుపాలయ్యారు. మరెందరో భీతాపహులై చెట్టుకొకడు పుట్టుకొకడుగా పారిపోతున్నారు. దేవలుడు దేవతలారా! నేను వచ్చాను. నిలువండి ఆంటూ అధిక్య శర శరాననుడై నంది ధ్వజంపైపు వచ్చాడు. బది జడ యంత్రం కనుక, తన యజమాని బముకానక కస్తోణస్తోణాలతో ముట్టుకొన్నది. దేవలుడేమి చేయలేక శివ ధ్వానంతో చేతులు కట్టుకొని నిఱబడ్డారు. రాక్షసులు బీలచిలమంటూ వచ్చి దేవలుని బంధించి పీర మాహోంద్ర పట్టణానికి కొనిపోయారు. ఇది ఆనాటి రంభా కాపప్యబావం. విధి అనుల్లంఘనీయం గదా!

వారు దేవలుని మంచి చేసికొంటే తమకు ఉజ్జ్వల భవిష్యతుంటుందని భావించారు. అందుకనే కారాగారంలో చేర్చులేదు రావనగరులోనే ఉంచారు. వారింకను స్నేహపూర్వంచాపి దేవలునికి రాజలాంచనాలతో సమప్త గౌరవ మర్యాదలు జరిపారు. అనురేఖ్య రుడు శులవృద్ధుల సమక్షంలో ఉభయలం వియ్యుపువారం కావాలని సకల సద్గుణ సంపన్నరాలు, విదుషీమణి, అతిలోక సౌందర్య పతియైన ఈన చ్రైకను పద్మానిని భార్యగా స్వీకరింపుమని ప్రార్థించారు. దేవలుడు తట పటాయిన్నంటే అగ్నిదేవుడు ప్రశ్నాక్షమై రాజేంద్రా! ఈ లిడ్డను నీకు నేనిస్తున్నాను. అని పద్మాని చేతిని దేశ లానిచేతులలో పెట్టాడు. నాటినుండి వజ్గిదంప్పుని కూతురు పద్మాని

అగ్నిదత్తగా పేరొందినది అగ్నిదేవునిచే దత్తం చేయబడింది గనుక అగ్నిదత్త అనేపేరు అవ్యాదమయింది.

దేవలుడు వీర మాహోంద్రు పట్టణంలో మామగారి ఇంట ఉంటూ అగ్నిదత్తతో ప్రాణయ జీవితం ప్రారంభించాడు. రాక్షసులకు పస్త్రాలిచ్చాడు. విధిలీలలు అనూహ్యములు. ఏక్షానిక ఏమి జరుగుచుందో ఎవ్వరూహించలేదు. ఇందయా దైవం చేతిలో కిలుబోష్టులే. అయినా ఆటలో స్వాతాంత్ర్యం లేక పోలేదు. నదీ పుహాహజలం పల్లానికి పోతున్నా మనకిష్టమైనచోట గట్టుకు గండి గాట్టి కాల్యాను తెచ్చుకొని జలం పంట భూములకు పెట్టుకొంటాము గదా! దేవలుడు రాక్షసుల చేతికి చిక్కినా అతని మంచితనం అత నికి మంచిగానే పరిణమించింది. నవ్యముఖం ఆద్దంలో నవ్య కున్నట్టే కనిపిస్తుంది, ఏక్కెముఖం ఏడుస్తున్నట్టే కనిపిస్తుంది. దేవ యని సాహారణ్యంచేత రాక్షసులలో హూర్యపాప జీవనం పోయి పుణ్య జీవనం నవజీవనం ప్రారంభమైంది చందన వృక్ష సమాప మందలి ఇతర వృక్షాలు చందన గంధ వాయువులు పోకి పరిమళి స్తాయి గదా! హలకు కట్టిననార సౌరభం పొందుతుంది గదా!

దేవలుడు అగ్నిదత్తవలన క్యాలుడు, హలుడు, బలుడు అను పేరులుగల మువ్వురు కుమారులను కన్నాడు. బిడ్డలు పెద్దవారైన తర్వాత వారిచే బహువిధ వర్షాంబరాలను నేయించి అనురలోకాని కిప్పించాడు. తన కన్నివిషయాలలో ప్రతి బింబాలుగా ఉన్న ఆ కుమారులను శాతగారింట ఇల్లడముంచి మామగారి అనుమతితో సందిధ్యజం తీపికొని ఆమాద పట్టణానికి వచ్చాడు. ఇన్నేళ్లకు తిరిగి వచ్చిన ప్రభువును జాచి నగరలక్ష్మి పరి విప్పిన నెమలిలా ఆనంద శాండవం చేసింది. విశిర్ జీర్ణపరణైన శిశిరలత మలయమంద మారుత స్వర్ఘకు చిగురించివట్టు కృకాంగియైన దేవదత్త క్రోతు

ఉపిరిపోసికొన్నది. ఆమె కనులతో అనంద జ్యోతులు వెలిగాయి. పేదకు పెన్నిధి దొరికినట్లు వుత్తుయి వరమానంద భరితులయ్యారు. ఇట్లు దేవతుడందరి మన్ననలతో రాజ్యపరిపాలనా నిమగ్న డయ్యాడు.

దేవతుని అవతార పమాత్మి

అతడౌకవాడు కైలాసగిరికి వెళ్లాడు. అచట శివుడు దేవతుని జూబి కోపంతో ఓరి తెలివిమాలినవాడా! నేను నీకు నందిధ్వజ మాయడం ఇతరులవశం చేయడానికేనా? నందిధ్వజాన్ని దుర్యాని యోగ పరచావు దేవతల మరణానికి కారకుడవయ్యావు. నీ ఏక బృతుకరాదు. త్వరలో విద్యాధరుడవై జన్మిష్టావని శపించాడు.

దేవతుడు ఇదీ తన అవతార పరినమాప్తికి నాంది అను కొన్నాడు, గాపంగూడ వరంగా భావించాడు. అతడు తిరిగి అమోద పట్టణానికి వచ్చి కుటుంబ సభ్యులను మంత్రులను పిలిపించి నిజ సాయంజ్యమోక్షస్థితి, వత్తుసృష్టికి తనజననమూ, ఇక్తావెత్తే నష్టావతారముల వివరమూ వారికిచెప్పాడు ఆయన తన కవసాననమయం నమీపించినదని శివధ్యానం చేస్తూ చేస్తూ మృత్యువూహ్వానించాడు. అప్పటి కప్పుడే దేవతుడు లింగిభూతుడయ్యాడు. పెద్దకొడుకు దివ్యం గుడు రాచనగరులోనే దేవాలయం కట్టించి తండ్రి శివలింగమూర్తిని ప్రతిష్ఠించి రామలింగేక్వరుడనే పేరుపెట్టి శూజాకార్యక్రమాలు జరువుతూ రాజ్యపాలన నిర్వహిస్తూవచ్చాడు ఆ కుమారుల వలననే దేవాంగ నంతతి తానుర తంపరై దేశదేశాలకు ప్రాకి వ్యాప్తి చెందింది.

శష్టాదశాధ్యాయం నమాత్మి

ఆనాటినుండి ఆభిల దేవాంగులకు త్రిరామలింగేశ్వరస్వామి యుఉదైవంగా, త్రిరామలింగ చౌడేశ్వరీదేవి కులదైవతగా ఆరాధ్య లయ్యారు. దేవలుడు హస్తకళయైన నేతపనియందేగాక నకలవేదో పనిషచ్ఛాత్రు శస్త్రాస్త్రాపిద్యలలోగూడ అనమానుడని పించుకొన్నాడు శివపారమ్యాన్ని నిరూపిస్తూ ఆనేక గ్రంథాలు రచించాడు. అంతే గాక కాళీశ్వరంలో, త్రిశైలంలో, హంసీ హేమకూటంలో, బరుణా చలంలో, శంఖశైలంలో గాయతీ, పీతాలు నెలకొల్పి శివాదైవత మతపుచారం కోసం వరువగా రేవణాచార్యులను, మరుళాచార్యులను, పండితాచార్యులను, గగనాచార్యులను, ఏకోరామాచార్యులను నియమించాడు. వీరు ఇగద్దరువులై కైవమతాన్ని విశ్వవ్యాప్తం చేయ దానికి కృషిచేశారు. ఇంకా దేవలుడు అమోదపట్టం, వెలుగొండ, నగరి, ముదునూరు, పడవేదు మున్నగుప్పాంతాలలోగూడ గాయత్రీ పీతాలను పుత్రిష్టించి శ్రీ చౌడేశ్వరీదేవి అమృతారి సేవార్థం కుల గురువులను నియమించి దేవాంగ వంశోన్నతికి ఆవకాశంకల్చించాడు

దేవలుని సప్తావతారాలు

దేవలుడు శివుని ఆజ్ఞ పుంకారం సప్తావతారాలు ఎత్తినట్లు దేవాంగ పురాణం విశదీకరిస్తున్నది.

“ విద్యాధర శిష్టత్తయోగీ- సాధుకః పుష్పదంతకః
బేతాళో వరదుచిద్రాపో- దేవాంగః సప్తనామకః ”

దేవలుడు లింగిభూతుడైన తర్వాత విద్యాధరుడు, పుష్పదంతుడు. బేతాళుడు, వరదుచి, చిత్తయోగి. దేవతాలు దేవదానుడు అనే నామాలతో వరువగా జన్మించారు.

1) దేవలుని పుంథమావతారం విద్యాధరుడు. ఈతరు బ్రహ్మ వంశ నంజాతుడైన హేమవర్ణునివలన ఇందుముఖికి కమలాత్ముడనే

పేరుతో జన్మించాడు. ఈకమలాత్మకు చతుష్పస్తి కళలందేగాక, లోకికాలోకిక విద్యాందును ప్రపాణుడై “విద్యాధర” అన్వర్ధామం పొందాడు ఈతడు విద్యాగర్వంతో దురహంకారియై ఒకమాడు సాధువురుషుడైన వివిత్తుని ఫోరంగా పరాభవించి శివప్రాతుల కోధనికి గురించాడు. అల్పవయస్కుడుగానే అవతారం చాలించాడు. పూజ్యులను ఆపమానించినవారికి, పెద్దల మనస్తాపనికి కారణమైనవారికి పతనం తప్పదని దీనివలన తెలుస్తోన్నది. దేవులు దు విద్యాధర రూపంలో ఉండి రచించిన గ్రంథాలు 1. బుగ్గేద భాష్యం, 2. మావవధర్మ సూత్రం, 3. సంధ్యాసూత్రం, 4. మనుష్టత్తుత్తి, 5. దేవలోపనిధి, 6. మనుజ్ఞాన శిఖామణి, 7. దేవల జ్ఞమిని నంబాదం, 8. దేవరాజచ్ఛందం, 9. పద్మాశ్రమ మహాదధి, 10. బ్యాహ్మసూత్ర నిఘంటువు.

2) దేవులుని ద్వితీయావతారం పుష్పదంతుడు. ఈతడు యుగంధర దేశాధికుడైన శురుతకీర్తి మహారాజువలన సోమవతికి జన్మించాడు. పింధురాజ పుత్రీకగా ఉద్ధవించిన దేవదత్తును పరిణయమాడాడు. పుష్పదంతుడు రాజ్యాఖోగాలు అనుభవిస్తుండినా తూర్పజన్మ వాసనా విశేషంచేశ మహాశివభక్తుడై పదునౌకండువేల శివలింగాలను ప్రతిష్ఠించాడు. ఏకం దినారంభవేళ ఆశివలింగాలను తూజించి రాజకార్యాలు నిర్వహించేవాడు. శివహాజకు విశ్వంలోని తూలచెట్ల రకాలన్నిటిని ఒకవోట చేచ్చి దివ్యద్వానవనం పెంచాడు.

ఈతని శివ మహిముస్తోత్ర రచనకు మెచ్చి శివుడు ఆసుదిన దర్శనభాగ్యం కల్పించాడు. అందువలన దేవదత్తా పుష్పదంత దంపతులు ప్రతిదినం కైలాసంవెళ్లి గౌరీశంకరులకు పుష్పమాలా క్రంకర్యం చేస్తుండేవారు. ఒక అహార్య కథాకథన విషయంలో పరమశివుడు కినిసి బేతాళుడవుకమ్మని పుష్పదంతుని శపించాడు.

పగలు హరిణి (లేడి) రేయి యక్కిణి కమ్మని దేవదత్తమశపించాడు పుష్పదంతుని రచనలు. 1 దేవీభాగవతం, 2, దేవరత్నాకర్ణం 3 మేరుచరిత్యం, 4 వేదాంతాంతుకం, 5 బ్రహ్మపోత్వదేశ సిద్ధాంతం 6 దేవరాజ నుశేఖరం, 7 సుజ్ఞాన రీపిక, 8 శివమహిమ్మాప్రోత్సం, 9 ఉత్తరమిమాయన, 10 అగ్నమూక్తం మొదలైనవి.

3) దేవలుని తృతీయావతారం బేతాళుడు. ఈతదు ఉజ్జుమానీ నగర ప్రాంతారణ్య మూలప్రయోగంలో ఒక పెద్దమత్తిచెట్టును ఆశ్రయించి ఉండేవాడు. బేతాళుడు అధర్వణ వేదమంత్ర పండితుడుగా, బల విద్యాప్రాదర్శనలకు ప్రామాణిక అధిదేవతగా ఉండేవాడు. ఆమధ్యారణ్యంలో దేవదత్త పగలు లేకిగా ఉంటూ. రాత్రి యక్కిణియై వీణమిమాటుతూ శివగీతాలాపనతో ప్రార్థులు పుమ్మతుండేది. కొంతకాలానికి బేతాళుడు, యక్కిణి విక్రమాదిత్యనివలనకావిముక్తిలయ్యారు. బేతాళుని రచనలు 1 చతుర్షష్టి కళామూత్రం, 2 ధనుశ్చాత్రం, 3 బేతాళ పంచతంత్రం, 4 బేతాళాభ్యానం, 5 భూమూక్తం, 6 స్నేరశాత్రం, 7 మల్లసాధన నిర్మయం, 8 మహా శైరవ సూక్తం, 9 మంత్రశాత్రం, 10 మంత్రనిఘంటువు మొగనవి.

4) దేవుని వత్సర్థావతారం వరరుచి. నారదుని ప్రేరణచే శివాజ్ఞ స్వీకరించి దేవలుడు వరరుచి నామంతో భూలోకానికి అవకరించాడు. అప్పటికి లోకం దున్పంప్రదాయాలతో, దుక్కాబ్ద ప్రయోగాలతో కుమ్మదుమ్మగా ఉంది. వరరుచి వచ్చి వరాణి కావ్య నాటక నంప్రదాయ పద్ధతులను తునర్యద్దరించాడు. ప్రాణిని వ్యాకరణానికి నార్తికాలు వాగిసి సుశబ్ద ప్రామాణ్యాన్ని నెరుపించాడు. ఆనాడు వరరుచి పరమాచార్యుడై నంస్కృత ప్రాకృత సాహిత్య వాజ్ఞాయ సముద్రరణకు కంకణం కట్టుకొన్నాడు. అనాటి సారస్వతాకాశంలో ధృవతారలా ప్రకాశించాడు. వరరుచి రచితగ్రంథాలు

1 మాత్రతత్త్వనిఘంటువు, 2 గణితాప్రాప్తి, 3 చంద్ర సిద్ధాంతం, 4 మార్గ సిద్ధాంతం, 5 త్రిలింగ శాప్తి, 6 దత్తమిమాంస 7 క్రుషురు మత్ మాత్ర నిర్ణయం, 8 కౌముదీ శబ్దాప్తి, 9 వస్త్రాయుర్వర్ణయ శాప్తి, 10 భాగశాప్తి, 11 యోవితంత్రం, 12 పిండోత్పత్తి శాప్తి, 13 ఛందోజ్ఞి, 14 నంథిమాత్రం, 15 కాణాదన్యాయ బోధిని, 16 నరపింగళి శాప్తి, 17 లక్షణదర్శనం, 18 స్వర శాప్తి, 19 వేదాంగమాల, 20 ఆయుర్వేదం 21 ప్రాకృత ప్రకాశం మున్నగునవి.

5) దేవలుని పంచమావతారం చిత్రయోగి. ఈతము సింధు కటకేశ్వరుడైన భల్లాఱునికి రాజగురువుగువిద్యాదర్శునివలన ధర్మం గికి జన్మించాడు. ఈచిత్రయోగి సింధుకటక వగరం కేంద్రంగా శివాదైత్య మతప్రచారం సాగించాడు. భల్లాఱునిచే ఇష్టదానప్రతం చేయించి తరింపజేశాడు. చిత్రయోగి పృణిత గ్రంథాలు. 1 మను కల్పం, 2 మంత్రశాప్తి, 3 నిగమాంత మహాదధి, 4 తృదేవత జయప్రంభం, 5 మనుశల్పం, 6 సద్వేదాంత కుతారం, 7 దేవ లాఖ్యానం, 8 శంఖ శిఖామాత్రం, 9 గాయత్రీ భాష్యం, 10 దేవ స్తుతి, 11 ప్రత్యామనూక్తం, 12 పంచయజ్ఞ నిర్ణయం, 13 యజ్ఞాప వీతమూక్తం, 14 సంధ్యాబాష్యం, 15 దేవీమాహాత్మ్యం, 16 రుద్ర భారతం, 17 గిరిజోద్యాహం మొదలగునవి.

6) దేవలుని షష్ఠావతారం దేవశాలి. లోకంలో జైన బౌద్ధ పాషంద మత విజ్ఞంభణం ఒక ఉపైనలా విరుచుకపడింది. అపుడు దేవలుడు శివాజ్ఞచే ఆమోదపట్టణాధిక్ష్వరుడైన దేవాంగరాజు విద్యావిలాసునివలన విద్యావాణి గర్భ శుక్తి ముక్తాఫలంగా ప్రభ వించాడు. కల్యాణపుర జైనరాజ్యాన్ని కైవరాజ్యంగా మార్చాడు. బౌద్ధులను పాషండులను తన అనుయాయులనుగా చేసుకొన్నారు.

దేవకాలి రచనలు. 1 ప్రామణ్యవాదం, 2 నుజ్ఞానదీసిక, 3 జ్ఞాన మంజరి, 4 నుజ్ఞానరత్నమాల, 5 నద్యాద జ్ఞానమంజరి, 6 పంచ శిలా నిర్దయం, 7 దేవకల్పాత్మ దర్శణం, 8 హర్షాపర ప్రయోగం 9 దేవరహన్యకం, 10 నత్కర్త జ్ఞానబోధకం. ఇత్యామలు.

7) దేవలుని సప్తమావతారం దేవదాను, ఈతడు ఆమోదపట్ట ణాధీశ్వరుత్తేవ వీరరుద్ర దేవాంగ భూపతిక జన్మించాడు. ఈదేవ దాను అనేక బొధ్యలను బొధ్య గురువులను కైవుంచుగా మార్చాడు. దేవదాను కైవుమతానికి జీవనాడిగా పనిచేశాడు కిష్ఫుడే పరాత్మరు డని సర్వవ్యాపియని పరమాత్మయని జగత్కుర్త. భర్త, హర్తయని తిమచేత పలికించాడు. కిష్ఫునివాక్య వినిపించాడు. కొండరు ఆదిగారడీయని విమర్శన్తే శిలగా ఉన్న కివలింగంలోగూడ ఆ మాటలు భ్వనింపజేశాడు. ఒకడు పరిక్షించాలని కుండలో పామునుదాని ఏముందో చెప్పుమంటే, సర్వవ్యాపకుత్తే స్వామి నాగాభరణుత్తే ఉన్నాడని తీయించి ఆరూపాన్ని చూపిన మహిమాన్వితుడు. ఆయన ఏముంటే అదవుతుండేది, భగవంతుడు గొప్పా? భక్తుడు గొప్పా? అనే ప్రశ్న ఈదేవదానుతోనే వుట్టింది. ఇంటికి ఎంతమందితిథులు వచ్చినా విబూదివంచి ఇష్టమృష్టాన్నములుపెట్టి దక్కిణ తాంబూలా లిచ్చి పంపేవాడు. వివిధ పస్తాలు. యజ్ఞోహవైతాలు, మంగళ సూతాలు ఉచితంగా ఇచ్చేవాడు. ఒకప్పుడు దేవదాను మూడువందల అరువది మూరలపొడవున్న అహర్వ్య దివ్య రత్నాంకుకంచేశాడు. చూడటానికి వచ్చిన వారెవ్యరు దానికివెలగట్టలేకపోయారు తననే శివార్పణం చేసికొన్నవాడు అమూల్యమైన అవస్తాన్ని అన్యలకమ్ముతాడా? ఆయన త్రీశైలంవెళ్లి ఆలయ ధ్వజపటంగా సమర్పించాడు. త్రీశైల మల్లికార్జునస్వామికి తలపాగా చుట్టడం దేవలావతారమైన ఈదేవదానుతోనే ప్రారంభమైంది. నేటికిని మహాశివరాత్రి నాడు స్వామివారికి మూడువందల అరవై మూరల తలపాగా నేసి

చుట్టే అధికారం దేవాంగులయై ఉన్నది. ఆ తలపాగా కార్యక్రమం ముఖ్యంగా ప్రకాశంజీల్లా బీరాల పట్టణ నమిప గ్రామాలలోని దేవాంగులు ప్రస్తుతం నిర్వహిస్తున్నారు. ఈదేవదాసు గాయతీగి పీఠాలకు నవజీవనం కల్పించి శివాద్వైత మతప్రచారం ముమ్మరంగా సాగించాడు. ఈయన గ్రంథములు. 1 అంబాస్తుతి, 2 గురుస్తోత్రగం, 3 శృంగార నిర్ణయం, 4 తంతుమాత్రగం, 5 శ్రవణాంకుశం, 6 కాలజ్ఞానం, 7 ఏకవింశతి దీక్షావిధి, 8 లక్షణ నిర్ణయం, 9 పండితారాధ్వర చరిత్ర, 10 శైవసిద్ధాంతం, 11 ప్రభుశిఖారత్వం 12 మూలస్తుంభన భాష్యం, 13 వీరాగమ వ్యాఖ్యానం, 14 శైవాగమతీక మొదలైనవి. దేవదాసు తనపుత్రుడైన ఏకోరాము అపరహాము ఇస్తేన కుమార విరుపాత్కునికి రాజ్య పట్టాభిషేకం చేశాడు. కేంద్ర గురుపీఠాధివత్య మిచ్చాడు. చివరికి వయసుపండి తొడిమనుండి జారు పండువలె పరమశివ యోగానుభూతితో తాను హృదయపద్మకోశాంతర ఆత్మతేజమ్మను సహస్రార కమలానికి తెచ్చుకొని బ్రహ్మరంధ్ర, విదళనంతో ఉద్దమించి శాశ్వతానంద నంధాయకమైన హర్షపు పరమశివ సాయుజ్య మోక్షం పొందాడు.

ఈ దేవల సంతతి పరంపరహారే దేవాంగులు. వీరు మొదట నూటరెండు బుమిగోత్తాలు కలవారుగా ఉన్నారు. తరువాత పదు నైదువందల బుమిగోత్తాలవారయ్యారు. ఆపై పదివేలబుమిగోత్తాల వారయ్యారు. ఇంకను క్రమక్రమంగా మూడుఅత్తల ఏబదివేల యిండ్లవారుగా పృథివేందొరని పురాణం చెవుతోన్నది.

దేవాంగులందరూ సద్గ్యజాత ప్రవర, బుగ్యేదశాఖ, ఆయాబుమిగోత్రగం, శాశ్వతాయన మూత్రం కలవారై ఆసేతు హిమాచల పర్యంతం ఈ భరతభండంలో నానారాష్ట్రాలయందు వ్యాపించి చయన వాణిజ్య జీవనులై ప్రపరిల్లమన్నారు. ఇది దేవల మనుబుహ్య చరిత్ర.

ఇందు దేవలుని జన్మకథ వివరంగా చెప్పాను. సప్తావతారాల కథలు నామసూచనా మాత్రంగా చెప్పాను. విష్ణుమూర్తి దశావతార కథలవలె దేవం మనుబ్రహ్మ సప్తావతార కథలు మిక్కిలి వచిత్ర ముత్తెనవి. అత్యంత ప్రాధాన్యముత్తెనవి. లోకకల్యాణ కరముత్తెనవి. ఈ దేవలమహారి కథలు పదివినవారికి, చెప్పినవారికి, వినినవారికి ఇహపర సొఖ్యాయి సిద్ధిస్తాయి అన్నాను.

దేవాంగుత్తెన ప్రతివానికి యజ్ఞోపవీతం ఉండి తీరుతుంది, ఉండకపోతే యజ్ఞోపవీతం ఇతరులికిచ్చే ఆర్ఘ్య కోల్పోతాడు. పూర్వం లింగాయతుత్తెన కన్నడ బనవేశ్వరులు లింగధారణమేగాని యజ్ఞోపవీతం ఆవసరంలేదని కొందరిని దేవాంగులను దారిమరలించారు. ఆప్యాదు త్రి ముద్దుసంగ మహాముని ఫణిగొడాది శిష్యులతో కాలికక. 1293 (క్రి. శ. 1871) పరీధావినామ సంవత్సర మార్గశిర శుద్ధ పంచమి గురువారమున విజయనగరాధిపత్తెన త్రి పీరప్యతాప భూపతిగారి సభకువచ్చి వేదశాస్త్ర పండితుల నమకుంలో బనవేశ్వరులను జయించి యజ్ఞోపవీతధారణ ప్రాధాన్యమును సిద్ధాంతికరించారు. ఆందుకు రాజుగారుమెచ్చి తీవ్రారికి హంపిహేమకూటమందు పూర్వప్యదేశంలో మరమును కట్టించియిచ్చారు. ముద్దుసంగమహారిగాయతీర్పిరాన్ని పునరుద్ధరించారు. తదాదిగా హంపిహేమకూటగాయతీర్పిత గురుపరంపర ఇట్లున్నది 1 తీ ముద్దుసంగమహాముని 2 ముద్దుసంగమహాముని, 3 ముద్దుసంగమహాముని, 4 ముద్దుసంగమహాముని, 5 ముద్దుసంగమహాముని, 6 ముద్దుసంగమహాముని, 7 తీ శంకరస్వామి, 8 తీ తీకంతస్వామి. ఇది ఒకపొందీన గ్రంథంలోనిది. “వాగేయకారపూర్వక” తీ కట్టా అచ్చయ్యగాం తీ చౌడేశ్వరీ శతకమునుండి గ్యాహింపబడిన గురువులు 1 తీ ముద్దుసంగమహారి, 2 సాంబలింగస్వామి, 3 మాధవాచార్యులు. 4 సాంబల లింగస్వామి, 5 నల్లాచార్యులు, 6 నాగాచార్యులు, ఊయన పత్రులు

త్రయిం- 7 ముద్దులంగం, 8 రుద్రముని, 9 సోమలంగం, నాగాచార్య దత్తపుత్రుడు 10 కుమారస్వామి, 11 నాగలింగస్వామి మొదంగువారు.

అప్పుడు కోటసువర్షలత నాన్నా! ఈ కథలు వింటానికెంతో జాగున్నాయి. ఇవి ఇలా చెప్పినట్టే వాణిసిఉంటే ఎప్పుడైనా మేము చదువుకొంటాము ఆనందిస్తాము దేవాంగ వంశ మూలపురుషుడు దేవత మనుబ్రహ్మ అని గుర్తుంచుకొంటాము. ఇతరులకు చెప్పు గలుగుతాము గదా! అన్నది. అలాగే మోకోనం ఇతరులకోనం ప్రాస్తానన్నాను. ఆ అమ్మాయి మరల నాన్నా! కవిరాజు కడెము వేంకటసుబ్బారావు అని పేరుకీర్తులు పొందావుగదా! కనకాభిషేకం పొందావుగదా! నీవు హార్య గ్రంథాలవలె పద్మాలలో శ్లోకాలలో వార్షికే మాకేమి ఆర్ధమౌతుంది? అన్నది. నేను మింకు ఇప్పుడు చెప్పి నట్టే వ్యాపహారిక భాషలో వచనంగానే ప్రాస్తాను. పిల్లలకు పెద్ద లకు ముద్దుగొలిపేటట్లు ప్రాస్తాను. పదవ తరగతి విద్యార్థులను దృష్టిలో పెటుకొని వార్షిక్కాను. నంభాషణా పద్మాలలో కవితా లక్షణాలు అక్కడక్కడ తళుక్కున మెరసేటట్లు వార్షిక్కాను. నన్నజాజుల పరిమళంలా హృదయం పరవళించేటట్లు వార్షిక్కాను. అన్నాను. కుల వృద్ధుల గుణవృద్ధుల ఆశీర్వదంతో ప్రాశాను. అదే ఇది. రనజ్ఞుల కరకమలములందు ఉంచుతున్నాను.

“ ఓం తత్త్వ నత్త ”

www.mohanpublications.com

మోహన్ పీట్లకెప్పన్లులం లభించే
పృష్ఠకముల పట్టిక
(Book List)

ఆధ్యాత్మిక, జ్యోతిష, వాస్తు, ఆయుర్వేద, మంత్రశాస్త్రాలు
అనేక విషయాలు తెలుసుకోండి...

ఫ్సెనబుక్ మోహన్ పీట్లకెప్పన్ పేజ్ లైంక్ చేయండి.

Like us to follow:

MOHAN PUBLICATIONS

Rajamahendravaram

అజంతా హాట్ల్ లదుట, కొటగుష్టం, రాజమహేంద్రవరం - 533101.

WWW.MOHANPUBLICATIONS.COM

మాహద్ద లభించు గ్రంథములు

1. ప్రతకథలు - పూజలు

1. శ్రీ వినాయక ప్రతం	వెల రూ.10-00
2. శ్రీ విఘ్నశ్యర్పుభూజా-పుణ్యపూషణం	30-00
3. శ్రీ విఘ్నశ్యర్పుభజ (కాణిపాకక్షేత్రమహాపుత్రపుంతో)	10-00
4. సంకష్టహరచతుర్థ శ్రీమహాగణపతి ప్రతం	30-00
5. వరలక్ష్మీ ప్రతం	10-00
6. కేదారేశ్వర ప్రతం	10-00
7. త్రినాథ ప్రతం(కలర్)	10-00
8. త్రినాథప్రతం(సాదా)	5-00
9. క్షీరాం ప్రతం	12-00
10. మంగళ గౌరీప్రతం	10-00
11. వైభవలక్ష్మీ ప్రతం ఛాటో యంత్రంతో	25-00
12. శ్రీలక్ష్మీ కుబేర ప్రతం (ఛాటో యంత్రంతో)	25-00
13. కనకమహాలక్ష్మీ ప్రతం (కామేశ్వరిపాటతో)	25-00
14. సంతోషమాతా ప్రతం	25-00
15. ఏడు శనివారాల ప్రతం	25-00
16. సత్యనారాయణప్రతం	25-00
17. శ్రీ సువర్ధులాహానుమదీక్ష	30-00
18. శివధీక్ష	10-00
19. కాత్యాయనీ ప్రతం	20-00
20. సౌభాగ్య గౌరీప్రతం	20-00
21. తిరుప్పావై (ధనుర్ధాసప్రతం)	36-00
22. శ్రీల ప్రతకథలు	36-00
23. శ్రీలప్రతకథలుస్వలాక్షరి (నేదునూలిగంగాధరరాపుగాలి)	54-00
24. పెళ్ళి పాటలు - శ్రీలపాటలు (కామేశ్వరిపాటతో)	36-00
25. సర్వదేవతా పూజావిధానం	25-00
26. ఆరుప్రతాలు	30-00
27. రాహుకాలంలోదుర్గాదేవీపూజా	10-00

28.	తులసి నిత్యపూజ, తులసీఉపయోగాలు	10-00
29.	శ్రీ చక్ర రహస్య విజ్ఞానమ్	36-00
30.	శ్రీచక్ర పూజావిధానం(పెద్దబి)	36-00
31.	లక్ష్మీ - గౌరీ నిత్యపూజ	10-00
32.	శ్రీ సరస్వతీ నిత్యపూజ	10-00
33.	శ్రీ దుర్గానిత్యపూజ	10-00
34.	కాలబైరవ నిత్యపూజ	10-00
35.	శివపూజ	10-00
36.	శీరభద్ర పూజ	10-00
37.	ఆంజనేయ నిత్యపూజ	10-00
38.	నాగేంద్ర స్వామి పూజ	10-00
39.	సుబ్రహ్మణ్య నిత్యపూజ	10-00
40.	రామదేవుని కథ	10-00
41.	శివదేవుని కథ	10-00
42.	లక్ష్మీసురసింహపూజ	10-00
43.	వేంకటేశ్వరపూజ	10-00
44.	బ్రహ్మంగాలి నిత్యపూజ	10-00
45.	సూర్య నిత్యపూజ	10-00
46.	సవగ్రహ నిత్యపూజ	10-00
47.	రుక్మిణీ కల్యాణం	25-00
48.	ఉమామహేశ్వర ప్రతం	36-00
49.	శ్రీ కామేశ్వరీ ప్రతం	36-00
50.	16 సోమవారముల ప్రతము	25-00
51.	పార్వతీకల్యాణం	25-00
52.	సహస్రకమలవల్తి ప్రతము	25-00
53.	పంచముఖ ఆంజనేయ పూజావిధానము	36-00
54.	అష్టవాగపూజ	36-00
55.	పూజలు ఎందుకుచేయాలి ?	36-00
56.	ఏ దేవునికి ఏపుష్టాలతో పూజించాలి?	36-00
57.	ఏ దేవునికి ఏపుసాదం మైవేద్యం పెట్టాలి?	36-00
58.	ఏదేవునికి ఏవిధముగాఢిపొరాధనచేయాలి?	36-00
59.	ఏదేవునికి ఎష్టి పుదక్కిణలుచేయాలి ?	36-00
60.	హనుమద్ ప్రతం	36-00
61.	పంచాయతన పూజ	63-00
62.	28 ప్రతములు	120-00

63. కలశపూజలు (ఉబకేసాలి)	150-00
64. కలశపూజలు (విడివిడిగా) (ప్రింటులో)
65. శ్రీంకార మహాయజ్ఞం (ప్రింటులో)
66. గోమాత	40-00

2. స్తోత్రాలు-సుప్రభాతములు సహస్రనామములు

1. శ్రీ లలితా విష్ణు సహస్రనామస్తోత్రాలు	45-00
పురాణపండ రాధాకృష్ణముల్లగాలి సంకలనం	
2. లలితావిష్ణు సహస్రనామస్తోత్రములు (పొందీ) ..	50-00
3. లలితావిష్ణు సహస్రనామస్తోత్రములు (ఇంగ్లీషు) ..	50-00
4. స్వాలూక్ష్మిలలితావిష్ణుసహస్రనామస్తోత్రములు(పత్రికపైబెచ్)	99-00
5. లలితావిష్ణు (కేస్ బైండ్) 1/8 డెమ్మి	63-00
6. స్వాలూక్ష్మి లలితావిష్ణు (క్రౌన్స్ స్టేజ్)కేస్ బైండ్	108-00
7. సర్వదేవతా స్తోత్రమంజలి	120-00
8. సకలదేవతా అప్సోత్తరశతనామావళిః (63)	24-00
9. విష్ణుసహస్రనామస్తోత్రమ్ (క్రౌన్)	25-00
10. లలితా సహస్రనామ స్తోత్రమ్ (క్రౌన్)	36-00
11. లలితా సహస్రనామములు	24-00
12. లక్ష్మీ సహస్రనామములు	24-00
13. దుర్గా సహస్రనామములు	24-00
14. ఆంజనేయ సహస్రనామములు	24-00
15. శివ సహస్రనామములు	24-00
16. విష్ణు సహస్రనామములు	24-00
17. గణపతి సహస్రనామములు	24-00
18. సుబ్రహ్మణ్య సహస్రనామములు	24-00
19. గాయత్రి సహస్రనామములు	24-00
20. లలితావిష్ణు సహస్రనామస్తోత్రాలు	24-00
21. శ్రీరామా సహస్రనామములు	24-00
22. సరస్వతి సహస్రనామములు	24-00
23. సూర్యసహస్రనామములు & ఆచిత్యహృదయం	24-00
24. శ్రీవేంకటేశ్వరసహస్రనామములు	24-00
25. మణిభీషపవర్ణన (పెర్ఫెక్షన్)	24-00
26. సంద్యాపందనం	24-00
27. మంత్రపుష్టమ్
28. త్రిభావా హనుమాన్చాలీసా	15-00
29. హనుమాన్ చాలీసా	10-00

30. మణిచ్ఛివవ్వర్ణన (పాకెట్)	10-00
31. ఆరు చాలీసాలు	10-00
32. శివారాధన (రేపన్టోత్తాలు)	10-00
33. వేంకటేశ్వర సుప్రభాతం (పాకెట్)	10-00
34. ఆరుదండకాలు	5-00
35. వేంకటేశ్వర గోవిందనామములు	5-00
36. అష్టలక్ష్మీ స్తోత్రమ్ కనకధారాస్తోత్రమ్	10-00
37. దేవీఖడ్డమాలాస్తోత్రమ్ (మహిషాసురమర్గస్తోత్రంతో)	10-00
38. సుందరకాండ (పాకెట్)	10-00
39. భగవద్గీత మూలం	27-00
40. రామరక్షాస్తోత్రమ్	15-00
41. స్తోత్ర రత్నావళి	36-00
42. పురాణపండ లలితా-విష్ణు సహస్రనామస్తోత్రమ్(మినీ)	10-00
43. పురాణపండ లలితాసహస్రనామస్తోత్రమ్(మినీ)	10-00
44. పురాణపండ విష్ణు సహస్రనామస్తోత్రమ్	10-00
45. పురాణపండ ఆబిత్య హృదయం	10-00
46. మంత్రపుష్టం (మినీ)	10-00
47. శివానందలహరి-సౌందర్యలహరి	36-00
48. కుజడోపం	10-00
49. కాలసర్ప దోషం	10-00
50. మీ అప్పులు తీరాలా?	10-00
51. దృష్టిదోషాలు నివారణ	10-00
52. పంచసూక్తములు	10-00
53. సంధ్యాపందనం	10-00
54. రుద్రనమకమ్-చమకమ్	10-00
55. గాయతీమంత్రాలు	10-00
56. హాయగ్రీవ స్తోత్రమాల	10-00
57. దక్షిణామూర్తి స్తోత్రమాల	10-00
58. ద్వాదశ జ్యోతిలీంగాలు - పంచారామాలతో	10-00
59. శ్రీసూక్తం పురుష సూక్తం	10-00
60. నవగుష్టోత్రమాల	36-00
61. మహాన్యాసమ్	36-00
62. సుందరకాండ గానామృతం	36-00
63. గోమాతపుంజావిధానము	10-00
64. ఆనందసిద్ధి - 1 శ్రీదేవి స్తోత్రమాల	108-00

65. ఆనందసిద్ధి - 2 ఏ సమస్యకు ఏ స్తోత్రమ్ పారాయణచేయాలి	108-00
66. ఆనందసిద్ధి-3 మానసదేవీ స్తోత్రమాల	108-00
67. శ్రీ కాలబైరవ రక్షా కవచమ్	63-00
68. అర్చన	40-00
69. నిత్యదేవతార్థన	40-00
70. సర్వదేవతా స్తోత్ర నిధి	99-00
71. శ్రీచక్త నవవరణార్థన	63-00
72. చండి సప్తశతి పారాయణ క్రమం	99-00
73. శ్రీదేవి స్తోత్ర రత్నావళి 32 దేవి స్తోత్రాలకు తాత్పర్యంతో	99-00
74. వనదుర్గ మంత్రానుష్ఠాన క్రమమ్	63-00
75. శ్రీ కాలబైరవ ప్రతము	63-00

3. శ్రీ సాయి దత్త గ్రంథములు

1. శ్రీ సాయిబాబా సచ్ఛాలిత్త	120-00
2. సంపూర్ణ శ్రీ గురు చలిత్త	120-00
3. శ్రీ సాయిఆరాధన-పిల్లివైభవం	120-00
4. శ్రీ సాయిబాబా జీవిత చలిత్త (క్రాన్)	63-00
5. శ్రీ గురుచలిత్త (క్రాన్)	63-00
6. నవనాథ చలిత్త	99-00
7. శ్రీసాయిచలిత్త (బైండు) ప్రయాణపుపారాయణగ్రంథం	63-00
8. శ్రీగురుచలిత్త (బైండు) ప్రయాణపుపారాయణగ్రంథం	63-00
9. సత్యదత్తప్రతం దత్తాత్రేయపూజాకల్పం, సహస్రంతో	30-00
10. అనఘాదేవీ ప్రతం	30-00
11. భక్తుల ప్రశ్నలకు బాబా జవాబులు	30-00
12. శ్రీ సాయిపూజాకల్పం (సహస్రంతో)	25-00
13. శ్రీ సాయిభజనమాల	20-00
14. శ్రీ సాయి భజన్స్	20-00
15. శ్రీ సాయిభక్తి గీతాలు	20-00
16. శిలిడిపోరతులు (భూపంతో)	20-00
17. "శ్రీసాయి"కోటీ	27-00
18. "శ్రీసాయిరామ"కోటీ	20-00
19. శ్రీ సాయినాథ స్తోత్రమంజలి	10-00
20. శ్రీ సాయివేయినామాలు	8-00
21. శ్రీ సాయి హోరతులు (పాకెట్)	15-00
22. శ్రీ సాయి స్తువనమంజలి	10-00
23. హింది శ్రీ సాయి హోరతులు	15-00

24. శని సింగణాపూర్ క్రైతుమాహాత్మ్యం	63-00
25. ఇంద్రీషు శ్రీ సాయిపోరతులు	15-00
26. షిలిడి దర్శనం-శ్రీసాయి వైభవం	99-00
27. సాయిసత్యవ్రతం	30-00
28. సాయి అనుగ్రహమ్	120-00
29. నవగురువారాల ప్రతకల్పము	15-00
30. శ్రీదత్తలీలామృతము	99-00
31. హృదయంలో సాయి	15-00
32. శ్రీషిలిడిసాయి లీలామృతం(శ్రీసచ్ఛరిత)	120-00
33. గజాననమహారాజ్ చలితు	99-00

4. జ్యోతిషాలు

1. 'కాలచక్రం' గంటలపంచాంగం (గౌర్ణేయ)	72-00
2. గ్రహభూషి పంచాంగము (గౌర్ణేయ)	108.00
3. ఆనందసిధ్మి పంచాంగం (ఎ.వి.శాస్త్రి)	63.00
4. ములుగు వారి రాశిఫలితాలు (12రాశులువారికి)	50.00
5. ములుగు వారి రాశిఫలితాలు విడివిడిగాబకొక్కుటి	12.00
6. కాలచక్రంజ్యోతిషప్క్యాలండర్	25.00
7. గ్రహబలం క్యాలండర్ (శ్రీనివాసగౌర్ణేయ-భక్తిచివి)	25.00
8. శుభమస్తు (ప్రిడపల్ట్) క్యాలండర్	25.00
9. సాదా క్యాలండర్	5.00
10. పాకెట్ క్యాలండర్	15.00
11. తాజకసీలకంలీయమ్	100-00
12. కేరళ జ్యోతిష రహస్యాలు	180-00
13. జ్యోతిష బ్రహ్మ రహస్యాలు	180-00
14. మానసాగరి జాతకపద్ధతి	180-00
15. వరాహమిహిర జాతకపద్ధతి	180-00
16. వధూవర వివాహమైత్రిద్వాదశకూటములు	99-00
17. సింపుర్ రెమిడీస్	180-00
18. శంఖ హోరప్రకాశిక	250-00
19. పుర్వ పరాశరి	100-00
20. పరాశర జ్యోతిషవిజ్ఞాన సర్వస్వం	200-00
21. ప్రశ్న సింధు	99-00
22. నక్షత్ర విశేష ఫలితాలు	63-00
23. సూర్యసిద్ధాంతపంచాంగగణితంచేయడంఏలా?	180-00
24. దృక్షిద్ధాంతపంచాంగగణితం చేయడంఏలా?	180-00

25. ఆయుర్ ద్యాయ నిర్ణయం	63-00
26. జాతక గణిత ప్రవేశిక	63-00
27. జ్యోతిషమర్యాబోధని	63-00
28. జ్యోతిష ప్రశ్నాత్మరమాల	63-00
29. ముహూర్తం నిర్ణయించడంఎలా?	63-00
30. జాతక మకరండం	63-00
31. జ్యోతిష సరస్వతి	63-00
32. మీజనసకాల విశేషాలు	63-00
33. ముహూర్త విజ్ఞాన భాస్కరం	63-00
34. జ్యోతిష స్వయంబోధని	63-00
35. శభముహూర్త శిరోమణి	63-00
36. నక్షత్ర ఫలమంజలి	36-00
37. పంచాంగం చూసే విధానం	36-00
38. సర్వార్థ జ్యోతిషం	36-00
39. ప్రాథమిక జ్యోతిషం	36-00
40. నవరత్నములు శుభయోగములు	36-00
41. శుభశక్తునాలు	30-00
42. హస్తరేఖాఫలితాలు	36-00
43. సంబ్యుల్లో భవిష్యత్తు	36-00
44. ముహూర్త చిపిక	99-00
45. పుట్టుమచ్చలు ఫలితాలు	30-00
46. కలలు ఫలితాలు	30-00
47. జాతక చక్రం వేయడం ఎలా?	36-00
48. మానసాగరి (ప్రాచీనజ్యోతిషర్పంథం) -పుచ్చాల్మీనివాసరావు	250-00
49. జ్యోతిషశాస్త్ర చిట్టాలు	120-00
50. గుప్తా శతాబ్ది పంచాంగం (1940-2050)	999-00
51. ప్రశ్నచండేశ్వరమ్	63-00
52. ద్వాదశభావ ఫలచంబ్రిక	250-00
53. జ్యోతిష శతయోగరత్నావళి (సూర్యయోగాలఫలితాలు)	120-00
54. అంగసాముట్రికం	36-00
55. హస్త సాముట్రికం	63-00
56. లాల్ కితాబ్	99-00
57. శకునశాస్త్రం	63-00
58. ఆధునికప్రశ్నశాస్త్రం	120-00
59. పరాశరజ్యోతిష ప్రశ్నజ్యోతిషం	180-00

60. అష్టకవర్గ (కొండపల్లి)	63-00
61. బృహత్జాతకం (ప్రాచీనప్రతికిపుసర్వద్రష్ట)	250-00
62. లగ్నరత్నాకరం	63-00
63. షట్పంచాశిక	120-00
64. 40 రోజుల్లో జ్యోతిషంనేర్చుకొనండి	270-00
65. 40 రోజుల్లో సాముద్రికంనేర్చుకొనండి	180-00
66. 40 రోజుల్లో సంఖ్యాశాస్త్రం	180-00
67. 40 రోజుల్లో నక్షత్ర (నాడీ) ఫలితములు	270-00
68. 40 రోజుల్లో వైద్యజ్యోతిషం నేర్చుకోండి	250-00
69. శీ పుట్టినతేచీ అద్భుతరహస్యాలు (సాయిగణపతిరెడ్డి)	270-00
70. కె.పి.జ్యోతిషం (పరిచయం)	63-00
71. ముహూర్తచింతామణి	99-00
72. సూర్యచంద్ర గ్రహణములు	63-00
73. ప్రసిద్ధవ్యక్తుల జాతకాలు (వేరేకొండప్ప)	180-00
74. అదృష్టరెమెడీస్	144-00
75. గ్రహసంచార ఫలనిర్ణయచీపిక	63-00
76. జ్యోతిష రెమిడీస్	300-00
77. జాతకమార్గాండం పాతప్రతికి యథాతథం (కొండపల్లి)	250-00
78. జ్యోతిషవిద్యాప్రకాశిక పాతప్రతికి యథాతథం (కొండపల్లి)	250-00
79. నాడీజ్యోతిషం	63-00
80. నక్షత్రపాలిజాతం (గోరసఫీరభద్రాచార్య)	63-00
81. లగ్నపౌలిజాతం (గోరసఫీరభద్రాచార్య)	63-00
82. గొతమసంపీత	63-00
83. హోరరత్నమాల	63-00
84. జాతకఫల మణిమంజలి	200-00
85. పుష్టర పంచాంగం (2013-14నుండి 2024-25)	560-00
86. దశాభుక్తిఫల నిర్ణయం	250-00
87. వింత జోప్యములు	63-00
88. షోడశవర్గలు	200-00
89. రవిగ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
90. చంద్ర గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
91. కజ గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
92. బుధ గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
93. గురు గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
94. శక్త గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00

95. శని గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
96. రావు & కేతు గ్రహముల సమస్త ప్రభావములు	99-00
97. ఆధునిక గ్రహములు-ఉపగ్రహములు సమస్త ప్రభావములు	99-00
98. ముహూర్తమార్తాండ్రం	63-00
99. లఘుజాతకం	63-00
100. జాతకాలంకారము	63-00
101. మేఘలగ్ని ఫలితములు	99-00
102. వృషభ లగ్న ఫలితములు	99-00
103. మిథున లగ్న ఫలితములు	99-00
104. కర్మాంగ్లమ లగ్న ఫలితములు	99-00
105. సింహలగ్ని ఫలితములు	99-00
106. కన్యలగ్ని ఫలితములు	99-00
107. తుల లగ్న ఫలితములు	99-00
108. వృశ్చిక లగ్న ఫలితములు	99-00
109. ధనుస్స లగ్న ఫలితములు	99-00
110. మకర లగ్న ఫలితములు	99-00
111. కుంబ లగ్న ఫలితములు	99-00
112. మీన లగ్న ఫలితములు	99-00
113. నారద సంహిత	200-00
114. పంచాంగపీలికలేఖకాగణితం	250-00
115. తారాబలం - చంద్రబలం (వేరే కొండప్ప)	99-00
116. సులభలగ్ని సాధన (చిత్రాలగురుమూల్కుగుప్ప)	200-00
117. రావు కేతువుల యోగము	99-00
118. ఛాయాగ్రహములు	99-00
119. జ్యోతిషవిజ్ఞాన బీపిక	63-00

జ.వి.రామన్ గాలి గ్రంథములు

120. జ్యోతిష విద్యారంభం	50-00
121 గ్రహభావ బలములు	50-00
122. కాలచక్రదశ	50-00
123. అనుభవ ప్రశ్నలో జ్యోతిషం	50-00
124. జ్యోతిషశాస్త్రంలో వాతావరణ భూకంపాలు	50-00
125. పురోగామి జాతకం	50-00
126. భావార్థరత్నాకరం	75-00
127. భారతీయజ్యోతిష సర్వస్వం	75-00
128. అష్టకవగ్గ పద్ధతిః	75-00

129. జ్యోతిషశాస్త్రంలో సందేహాలు, సమాధానాలు	75-00
130. ప్రశ్నతంత్ర	75-00
131. మహార్తా	75-00
132. విశిష్ట జాతకములు	125-00
133. భారతీయఫలితజ్యోతిషం	125-00
134. 300 ముఖ్యమైన యోగములు	125-00
135. జాతకంపరిశీలించడంఎలా ?	300-00

**రాష్ట్రపతి ఆవార్దుగ్రహీత, మహామహాపాఠాయ, వాచస్పతి
శ్రీ మధురకృష్ణమూర్తిగాలి గ్రంథములు**

136. బృహత్పరాశరపోరాశాస్త్రము-1	200-00
137. బృహత్పరాశరపోరాశాస్త్రము-2	200-00
138. బృహత్పరాశరపోరాశాస్త్రము-3	200-00
139. బృహత్పరాశరపోరాశాస్త్రము-4	200-00
140. భావార్థరత్నాకరము	100-00
141. మహార్తా చింతామణి	100-00
142. ముహుర్త చింతామణి-పార్ష్వ2	200-00
143. స్వప్న శాస్త్రము	36-00
144. శతయోగమంజరి	50-00
145. ప్రతనిర్దయకల్పవల్లి	250-00
146. దైవజ్ఞవల్లభం	75-00
147. వసంతరాజశకునమ్ (బృహత్ శకునశాస్త్రం)	250-00
148. వాస్తుశాస్త్రవివేకము-1	100-00
149. వాస్తుశాస్త్రవివేకము-2	200-00
150. వాస్తుశాస్త్రవివేకము-3	100-00
151. వాస్తుశాస్త్రవివేకము-4	200-00
152. అనుభవసులభవాస్తు - 1	50-00
153. అనుభవసులభవాస్తు - 2	100-00
154. పంచాంగ వివేకము	99-00
155. వశిష్ట సంహిత	360-00
156. పంచపక్షి శాస్త్రం (కేస్చైండ్)	200-00

5. వాస్తులు

1. 40 రోజుల్లో “వాస్తువిద్య” నేర్చుకొనండి 180-00
2. వాస్తుశాస్త్ర రహస్యములు 200-00
3. వాస్తునుబట్టి మీ ఇల్లు 63-00
4. మీరూ మీ వాస్తు 63-00

5.	గృహవాస్తు చిట్టులు	63-00
6.	వాస్తు పూజ	63-00
7.	వాస్తు సూత్రములు	63-00
8.	వాస్తుశాస్త్ర రహస్యాలు	63-00
9.	గృహవాస్తు వర్గులు	99-00
10.	విశ్వకర్మవాస్తు శాస్త్రలీత్యా మీ ఇంటి ప్లానులు	63-00
11.	విశ్వకర్మ వాస్తుశాస్త్రలీత్యా మీఇండ్లులు	99-00
12.	విశ్వకర్మ వాస్తు శాస్త్రం(బిత్తులగురుమూల్గువ్యాప్తి)	180-00
13.	ఆధునిక గృహవాస్తు	99-00
14.	శుభవాస్తు	270-00
15.	వాస్తుయంత్ర రత్నావళి	120-00
16.	వాస్తుశాస్త్రం	120-00
17.	హౌస్ ప్లాన్స్	63-00
18.	గృహనిర్మాణ వాస్తు	63-00
19.	వాస్తు రెమెడీస్	63-00
20.	గృహవాస్తు దర్శణం	63-00
21.	జ్యోతిష్-గృహవాస్తుచంద్రిక	200-00
22.	వాస్తురత్నాకరం (కొండపల్లి)	63-00
23.	వాస్తుశిరోమణి ..	120-00
24.	వాస్తుసంగ్రహమ్	.. 63-00
25.	పంచవాస్తు పాలిజాతం ..	120-00
26.	వాస్తుడిండిమమ్ ..	63-00
27.	వాస్తుదుంబిజి ..	120-00
28.	విశ్వకర్మవాస్తుప్రకాశిక (కేన్స్ బైండ్)	250-00
29.	కృష్ణవాస్తుశాస్త్రము	63-00
30.	జలవాస్తు శల్యవాస్తు (దంతులిపండలీనాథ్)	99-00
31.	మయవాస్తు (గోరసఫీరభద్రాచార్య)	120-00
32.	వాస్తు జ్యోతి	63-00
33.	మన ఇల్లు-మనవాస్తు	99-00
34.	వాస్తవ వాస్తుపూజావిధానము	108-00
35.	వాస్తు దర్శణం	120-00

6. మంత్రశాస్త్రాలు

1.	మంత్రసాధన	63-00
2.	తంత్రజ్ఞాలం	63-00
3.	మంత్రశక్తి	63-00

4.	దత్తాత్రేయ తంత్రవిద్య	63-00
5.	దత్తాత్రేయ మూలికాతంత్రమ్	63-00
6.	తాంత్రిక పంచాంగం	63-00
7.	యక్షిణీ తంత్రం	63-00
8.	మంత్రానుష్ఠాన చంద్రిక	63-00
9.	సర్వదేవతా మంత్రకవచములు	63-00
10.	మంత్రాశ్వరాలరహస్యం (బీజాశ్వరనిఘంటువు)	63-00
11.	సర్వదేవతా మంత్రరత్నవళి	63-00
12.	సదాచార దీపిక	63-00
13.	యోగినీ-వామకేశ్వరతంత్రం	63-00
14.	ప్రపంచసారతంత్రం	63-00
15.	బదనిక తంత్రమ్	63-00
16.	ఉచ్ఛిష్ట గణపతి తంత్రమ్	63-00
17.	గుహ్య సాధన తంత్రం	63-00
18.	గంధర్వ తంత్రమ్	63-00
19.	సౌందర్యలహరి (మంత్రయంత్రరత్నవళి)	63-00
20.	యంత్ర మంత్ర తంత్ర	63-00
21.	పాశుపత తంత్రం	99-00
22.	పంచదశ మహాఖ్య తంత్రం	99-00
23.	రుద్రాష్టాధ్యాయః	99-00
24.	మంత్రసిద్ధి	120-00
25.	పరశురామతంత్రమ్	108-00
26.	శ్రీలలితావిలోమ పంచదశి	108-00
27.	శ్రీ గురు తంత్రం	108-00
28.	గాయత్రీ తంత్రమ్	108-00
29.	మహాశక్తి మంత్ర తంత్ర రహస్యాలు	150-00
30.	శ్రీ దుర్గ తంత్రమ్	200-00
31.	మహామృత్యుంజయాలమృతపాశుపతమ్	200-00
32.	సర్వ (నాగ)తంత్రం	250-00
33.	హావన తంత్రం	250-00
34.	షాడుశనిత్యతంత్రం	250-00
35.	శాకేయతంత్రం	250-00
36.	రుద్రయామశతంత్రం	250-00
37.	లక్షీప్రత్యంగిరా తంత్రమ్	250-00
38.	హిరణ్యశూలినీ తంత్రమ్	250-00

39.	మాయాప్రత్యంగీరా తంత్రమ్	250-00
40.	శ్రీ విశ్వరూప ప్రత్యంగీరా తంత్రమ్	250-00
41.	స్వర్ణకర్షణబైరవతంత్రం	250-00
42.	కాళీవిశాలాష్ట్రి తంత్రం	250-00
43.	శాంతితంత్రమ్	250-00
44.	యంత్రసిద్ధి	360-00
45.	శ్రీ లక్ష్మీ తంత్రమ్	360-00
46.	మంత్రమహాదభి (శ్రీదేవతాపల్ము)	360-00
47.	మంత్రమహాదభి (పురుషదేవతాపల్ము)	360-00
48.	మంత్రశాస్త్రం (గ్రంథము)	360-00
49.	ప్రత్యంగీరాకృత్యాతంత్రం	360-00
50.	కామధేనువు తంత్రం	360-00
51.	శూలిసీదుర్గాతంత్రం	360-00
52.	శ్రీవిద్య రహస్యం	290-00
53.	కులార్ణవ తంత్రమ్	150-00
54.	ఆచార్య సిద్ధ నాగార్ణణతంత్రం (బలిజనల్)	390-00
55.	సిద్ధమూలిక రహస్యం (మంత్ర, యంత్రసహితం)	63-00

7. గ్రంథాలు - ఆరాధనలు

1.	భగవద్గీత శ్లోక తాత్పర్య సహితం	54-00
2.	భగవద్గీత (పచనం)	99-00
3.	భగవద్గీత శ్లోకతాత్పర్యం-కేసుబైండింగ్	72-00
2.	గణేశ ఆరాధన 1	99-00
3.	గణేశోపానం 2	99-00
4.	నవగ్రహావైభవం	99-00
5.	నవగ్రహ రెమెటీస్	99-00
6.	నవగ్రహ వేదం	99-00
7.	శనిగ్రహారాధన	99-00
8.	ఆదిత్యారాధన	99-00
9.	సుబ్రహ్మణ్యారాధన	99-00
10.	శ్రీ శివ ఆరాధన	99-00
11.	లక్ష్మీ ఆరాధన	99-00
12.	హానుమదారాధన	99-00
13.	లలితారాధన	99-00
14.	శ్రీ చక్రారాధన	99-00
15.	గాయత్రీ ఆరాధన	99-00

16.	వీరభద్రారాధన	99-00
17.	కుజగ్రహారాధన	99-00
18.	బైరవారాధన	99-00
19.	వైవారాధన	99-00
20.	గీతారాధన (భగవట్టిత శ్లోకతుత్పర్యసపిాత)	99-00
21.	శ్రీవేంకటేశ్వరాధన	99-00
22.	హాయగ్రీవారాధన	99-00
23.	లక్ష్మీస్వరసింహారాధన	99-00
24.	శ్రీ బాలాత్మిపురసుందరీ స్తోత్ర కదంబం	99-00
25.	దేవీ లీలామృతం	99-00
26.	పురాణపండ సుందరకాండ వచనం	99-00
27.	పురాణపండ రామాయణం	99-00
28.	పురాణపండ భారతం	99-00
29.	పురాణపండ భాగవతం	99-00
30.	(సూర్య) వాత్సీకి రామాయణం	99-00
31.	కాలసర్ప యోగం	99-00
32.	నిత్య జీవితములో రుద్రాక్షలు	99-00
33.	నిత్య జీవితములో నవరత్నాలు	99-00
34.	వేదసూక్తములు	99-00
35.	వేమన పద్మసారామృతం	99-00
36.	పండగలు పర్యాచినాలు	99-00
37.	సూక్తిరత్నాలు	99-00
38.	హానుమచ్ఛలిత	99-00
39.	నవగ్రహ దర్శనమ్	99-00
40.	నిత్యజీవితంలో నవగ్రహాలు	99-00
41.	సాలగ్రామములు	99-00
42.	గురుశుక్ల ప్రభావము చంద్రకళానాదీ	99-00
43.	శనిగ్రహారెమిడీస్	99-00
44.	జాతకసుధాసారము-జాతకమోక్షప్రదాయిని	99-00
45.	వివాహజ్యోతిషమంజలి-మ్యారేజ్మ్యాచింగ్‌గైడ్ (సాయిగణపతిరెడ్డి)	99-00
46.	మీపుట్టినతేచీనిబుట్టి మీజీవితరహస్యాలు (స్వామురాజ్ లైఫ్‌గైడ్) ..	99-00
47.	మీఅదృష్టానికి (పేరు) నేమ్కరక్షన్ ..	99-00
48.	స్వామురాలజీ రెమిడీస్	99-00
49.	మూకపంచశతీ	99-00
50.	శ్రీరామకర్ణమృతం	99-00

51. రఘునాథకుళ్లటశాస్త్రం	300-00
52. ఉపాసన విధానం	99-00
53. పంచమవేదం మహాభారతం	99-00
54. దేవుళ్లు డాట్ కామ్	99-00
55. గణపతిభాష్యం	99-00
56. యజుర్వేద ఉపనయనవివాహప్రయోగమంజలి	99-00
57. నవయోగులు	99-00
58. ఆంధ్రప్రదీప్ లోనిదర్శించవలసిన ప్రముఖదర్శాలు	99-00
59. సకలదేవతాఅష్టోత్తరాలు(పెద్దది)-(180అష్టోత్తరశతనామావళులతో)	99-00
60. సకలదేవతా అష్టోత్తరశతనామావళులు (కేస్ బైండింగ్)	216-00
61. సకలదేవతా సహస్రనామములు	99-00
62. ఆధ్యాత్మిక సూక్తి నిధి	99-00
63. బ్రాహ్మణులు గోత్రాలు, ప్రవరలు	99-00
64. సర్వదేవతాస్వరూపుడు శ్రీ వేంకటేశ్వరుడు	99-00
65. శ్రీ లక్ష్మీస్నిధి	99-00
66. శ్రీలక్ష్మీ గణపతి హామకల్వం	99-00
67. మార్పిల్ ఆర్ట్ ఎ (కరాటే, కుంగ్ పూనేర్స్ కోండి)	99-00
68. మ్యాజిక్ స్క్రీన్	99-00
69. చదరంగం	99-00
70. పంచముఖ హనుమత్ వైభవం	63-00
71. గరుడపురాణం	40-00
72. మాఘపురాణం	36-00
73. శివపురాణం	36-00
74. వైశాఖపురాణం	36-00
75. కాల్తీక పురాణం	36-00
76. కాల్తీక పురాణం (చిన్నది)	25-00
77. సర్వకార్యస్థితికి రామాయణపారాయణ	63-00
78. పెద్దబాలశిక్ష	50-00
79. గాయత్రీ మహిమ	36-00
80. వృక్షదేవతలు	63-00
81. యజుప స్తోర్త సంస్కర చంద్రిక	200-00
82. సనాతనవైదిక బ్రాహ్మణస్తోర్తాగమకల్వమ్	150-00
83. చతుర్వేదములు	120-00
84. నవగ్రహార్ధన	120-00
85. తాళపత్ర సమాహర గోపురం	120-00
86. మనుధర్మ శాస్త్రం (వచనంలో...) (కేస్ బైండు)	250-00

87. మానవధర్మములు	120-00
88. వేదమంత్ర సంపాత	120-00
89. సహస్రలింగార్థము	120-00
90. శ్రీ శవగీత	120-00
91. ద్వాదశటుపసిపత్తులు	120-00
92. పురాణపండవాలి సాందర్భమాలి (శ్లోకతాత్పర్యములో విపులవ్యాఖ్యలతో)	కేస్బైంటి) 250-00 సాదా 120-00
93. బృహత్ శివ స్తోత్ర రత్నాకరము	200-00
94. బృహత్ దేవీ స్తోత్రరత్నాకరము	200-00
95. బృహత్ విష్ణు స్తోత్రరత్నాకరము	200-00
96. కేదారనాద్ బదలీనాద్ యూత్రాగ్రీడు	63-00
97. దక్షిణావృత శంఖములు	63-00
98. 108 బివ్యదేశాల విష్ణుక్షేత్రదర్శని	36-00
99. ధర్మసింధువు(కేస్బైండింగ్)	270-00
100. భారతీయ శైవక్షేత్రయూత్రాదల్చిని	99-00
101. చిలుకూలి బాలాజీచలిత్ర	36-00
102. భగవత్సుతి	63-00
103. సూర్యపాశన	36-00
104. కాళీఖండం	250-00
105. దేవీభాగవతం	360-00
106. శ్రీ ఆంజనేయం	216-00
107. ధర్మసందేహములు	216-00
108. ఆధ్యాత్మిక దైవిక వస్తువులు	250-00
109. రామాయణం	600-00
110. పోతన భాగవతం	900-00
111. శివమంత్రములు	63-00

8. వైద్య గ్రంథాలు

1. ఆహారం ఆరోగ్యం	36-00
2. మూలికావైద్య చిట్టాలు	36-00
3. ఆయుర్వేద వైద్య చిట్టాలు	30-00
4. గృహవైద్య రహస్యాలు	36-00
5. గృహవైద్యసారం	36-00
6. హోమియోవైద్యం (ద్వాదశలవణచికిత్స)	63-00
7. త్రుక్యతివైద్యం	36-00
8. ఆహారం-వైద్యం	99-00

9.	సంపూర్ణ ఆయుర్వేద-చిట్టు వైద్యం	99-00
10.	ఆయుర్వేదమ్	36-00
11.	ఆయుర్వేద మూలికావైద్యబీసిక	99-00
12.	దుంపకూరలు, ఆకుకూరలు, కాయగూరలు (వాడకం - ఉపయోగాలు)	99-00
13.	వీకమూలికావైద్యం	99-00
14.	ఆష్టంగ హృదయం (4భాగాలు)	1200-00
15.	రహస్యసిద్ధయోగవైద్యసారమ్	99-00
16.	ప్రాథమిక హోమయోవైద్యం	99-00
17.	బబెసిటి	99-00
18.	పొల్గెడ్	99-00
19.	ఆయుర్వేదం-జీవనవేదం	99-00
20.	పుష్టిథెరపి	63-00
21.	న్యాచురల్థెరపి	99-00
22.	సంపూర్ణారోగ్యానికి 20ని॥	63-00
23.	కీళ్ళనోపులు మీ సమస్యలతే...	99-00
24.	యోగామంత్ర	63-00
25.	యోగా మండే టు సండే	63-00
26.	పొర్చుల్ మెడిసిన్-పొల్ట్టటుడే	99-00
27.	పొల్ట్టపైల్	108-00
28.	వస్తుగుణపారం	250-00
29.	రసాయన వాజీకరణ తంత్రం	150-00
30.	వస్తుగుణ మకరందం	400-00
31.	నాటువైద్యం - (కేస్బైండ్)	360-00
32.	నాటువైద్యం (బిస్ఫుబి)	99-00
33.	ప్రాణాయామము-యోగ	63-00

9. అయ్యప్ప - భవాని రకాలు

1.	శ్రీ అయ్యప్ప లీలామృతం	30-00
2.	శ్రీ అయ్యప్ప భజనపాటలు	63-00
3.	శ్రీ అయ్యప్ప పూజాకల్పం	20-00
4.	శ్రీ అయ్యప్ప భక్తి గీతాలు	20-00
5.	హరత్సైకొనుమా	40-00
6.	శ్రీ అయ్యప్ప బీక్సు F	10-00
7.	శ్రీ అయ్యప్ప భజనమాల F	10-00
8.	శ్రీ అయ్యప్ప నిత్యపూజ P	10-00

9.	శ్రీ అయ్యప్ప నిత్యనియమావళి P	10-00
10.	భవానీచీక్క (శ్రీ భవానీ లీలామృతం)	36-00
11.	దేవిలీలామృతం	99-00
12.	శ్రీ దేవి పూజాకల్పం	20-00
13.	దేవి భక్తిగీతాలు	20-00
14.	భవానీచీక్క P	10-00
15.	దేవి భక్తిమాల F	10-00
16.	శ్రీ అయ్యప్ప భజనావళి	120-00
17.	అయ్యప్పపూజావిధి (జేసుదాసుసాంగ్నీతో)	24-00

10. భజనలు - కీర్తనలు

1.	అన్నమయ్య కీర్తనలు	20-00
2.	శ్రీరామదాసు కీర్తనలు	20-00
3.	సర్వదేవతా మంగళహారతులు	20-00
4.	వసుంధర మంగళ హారతులు	25-00
5.	సాభాగ్య దేవతా మంగళహారతులు	36-00
6.	సర్వదేవతా భజనలు	36-00
7.	చిట్టి పొట్టి పాటలు	10-00
8.	జాతీయ గీతాలు	10-00
9.	దేశభక్తి గీతాలు	36-00
10.	వండుగలు-పుణ్యక్షేత్రాలు భక్తిగీతాలు	36-00
11.	గొజ్జిళ్ళపాటలు, లాలిపాటలు, కోలాటపాటలు	36-00
12.	అన్నమయ్య సంకీర్తనలు	99-00
13.	పెళ్ళపాటలు-స్త్రీలపాటలు	36-00
14.	భక్తానంద భజనకీర్తనలు(ఓల్డ్ సీన్ స్టేట్)	36-00
15.	సర్వదేవతాభక్తిమణిమాల	36-00
16.	బతుకమ్మ ఉయ్యాల పాటలు	36-00
17.	అన్నమయ్య సంకీర్తనావిధి(1000కీర్తనలు)	270-00

11. హింద్ సాంగ్

1.	ఘుంటసాల భక్తిగీతాలు-భగవద్గీత	36-00
2.	ఎస్.పి.బాలు భక్తిగీతాలు	36-00
3.	ఘుంటసాల సుమధురగీతాలు	99-00
4.	పి. సుశీల సుమధురగీతాలు	99-00

5. ఎస్.పి. బాలు సుమధురగీతాలు	99-00
6. ఎస్.జానకి సుమధురగీతాలు	99-00
7. వేటూరి సుందరరామమూర్తిపొత్తు	99-00
8. సర్వదేవతా సినీభక్తిగీతాలు	99-00

12. శ్రీలకు ఉపయుక్త పుస్తకములు

1. శ్రీకాంతామణి వంటలు (వెజీ)	63-00
2. శ్రీకాంతామణి వంటలు (నాన్ వెజీ)	63-00
3. శాకాహార వంటలు	30-00
4. మాంసాహారవంటలు	30-00
5. చిట్టిచిట్టాడులు	30-00
6. అందానికి చిట్టాడులు	30-00
7. పిల్లల పేర్లు (పెద్దబి)	30-00
8. పిల్లల పేర్లు (చిన్నబి)	10-00
9. లేటెస్ట్ ఎంబ్రాయిడలీ శారీబోర్డర్స్	36-00
10. లేటెస్ట్ ఎంబ్రాయిడలీ డిజైన్స్	36-00
11. చిన్నారులకు చిరుతిళ్ళ	30-00
12. పసందైన ఫాస్ట్స్పుడ్ వంటలు	30-00
13. పలావులు, షైడ్ రైసులు, వెరైటీరైసులు	30-00
14. వేపుళ్ళ-ఇగుర్లు	30-00
15. శ్రీకంఠాస్ట్ వంటలు	30-00
16. పండుగలలో చేసుకొనే పిండివంటలు	30-00
17. మైక్రోవోవెన్ వంటలు	99-00
18. సర్వదేవతాభక్తిమాల	36-00
19. పిల్లలపేర్లు (బాబు)	36-00
20. పిల్లలపేర్లు (పాప)	36-00
21. మౌర్త్రన్ మెహంబి (గోలింటాకు డిజైన్స్)	36-00
22. మౌర్త్రన్ పిల్లలపేర్లు	99-00
23. నోరూలించే నాన్ వెజీవంటలు	99-00
24. మౌర్త్రన్ ట్రైలింగ్ (లోడీన్ ఇ జంట్స్)	99-00

వివిధ రకాలు

ఎందరోమహానుభావులు	270-00
యోగాసనాలు	36-00
సూర్యనమస్కారములు	36-00
పొడుపు కథలు (చిన్నవి)	10-00

హిందీ-తెలుగు-స్వబోధని	20-00
ఆంగ్లము-తెలుగు-స్వబోధని	20-00
జనరల్ నాలైడ్జ్	20-00
సూరు ఎక్కులు	10-00
1-100 పేబుల్ బుక్	10-00
1-100 పేబుల్బుక్ ల్రాన్స్‌సైజు)	4-50
శ్రీరామకోటి	27-00
శ్రీశివకోటి	27-00
మేజిక్	30-00
అంకెలతో గారడీ	30-00
హృదయస్వందన (కవితలు)	30-00
వాత్సాయన కామసూత్రాలు	36-00
ఎ.పి.టూరిస్ట్ గైడు	36-00
అంద్రజాల రహస్యాలు	30-00
మహాంద్రజాల రహస్యాలు	30-00
శలీరభాష (బాడీ లాంగ్వేజ్)	99-00
క్రియాయోగం	36-00
ఆనందంగా జీవిద్ధాం	99-00
హరిశ్చంద్ర నాటకం	50-00
వాత్సాయనకామసూత్రాలు	99-00
వంచసాయకం	99-00
రతిరహస్యాలు	99-00
అనంగరంగం (కంభంపాటి స్వయంపుకాప్)	99-00
శృంగారకేళి (కంభంపాటి స్వయంపుకాప్)	99-00
గాయత్రీవిజ్ఞాన్	99-00
చింతామణి (నాటకం)	50-00
బాలనాగమ్మ	50-00
కాళహస్తి స్టీల ప్రతకథలు	36-00
కాళహస్తి రామాంజనేయ యుద్ధం(బాధిరెడ్డి)	50-00
కాళహస్తి గోవింద నామాల భగవద్గీత	36-00
కాళహస్తి గృహవాస్తు చింతామణి	99-00
కాళహస్తి గృహవాస్తు మర్కులు (బ్రైంపు)	63-00
రామరాయవాస్తుశాస్త్రం(ముద్రగడరామారావు)	90-00
ఎం.ఎస్.ఆర్.హనుమాన్ చాలీసా	10-00
ఎం.ఎస్.ఆర్.సుందరకాండ	80-00
బ్రహ్మంగాలిజీవితచలిత్త (జవంగుల)	125-00
శ్రీ ఆదిశంకరాచార్య దివ్యచలితామృతం	40-00

కాళీరామేశ్వర మజిలీ కథలు	63-00
శ్రీలవితానపూర్వామము(భాస్కరభాష్యం)	600-00
ప్రకృతిసిద్ధాంతములు-వేదవిజ్ఞానము-ఫలితజూతక సూత్రములు	595-00
ముదుండి విశ్వనాథరాజుగారి గ్రంథములు	
విశ్వకర్మ ప్రకాశము	80-00
ప్రాచీనవాస్తుశాస్త్రాలు-ఆధునికవాస్తుపరిశీలన ..	250-00
నారద సంహిత ..	150-00
వాస్తురాజవల్బము-మూలానువాదము ..	60-00
మయమతము - వచనము ..	80-00
బృహత్సంహిత - వచనము ..	160-00
వాస్తువిజ్ఞానజ్యోతి
పురోహిత దర్శని (గోరసవీరభద్రాచార్య)
విశ్వకర్మవాస్తువిద్యారహస్యములు
వాస్తు విజ్ఞాన చంబిక
మహాదూషా పారిజూతం
వాస్తు నారాయణీయం ..	120-00
యోగాపళీఖండం ..	120-00
ముహూర్తసింధువు	150-00
సరవార్థవంబ్రిక (4భాగాలు)	1208-00
మీరే న్యామరాలజస్ట్ (దాపూద్)	370-00
నిర్ణయసింధు (2భాగాలు)	590-00
సాయ... ..	45-00
శ్రీ దుర్గానందలహరి ..	200-00
ఆరతిసాయబాబా ..	11-00
ప్రతిష్ఠకల్పః(సాగి నరసింహమూర్తి)	500-00
తాజుస్తీన్బాబా సచ్చలిత	100-00

**సుమారు 100 సం॥రాలునాచి ప్రాచీన ప్రతులు తిలగి
ఈ క్రింది గ్రంథములు ప్రచులంచబడినవి.**

శ్రీరామ మంత్రానుష్ఠానము	300-00
శ్రీరామవరాత్రీత్సవకల్పః	300-00
సీతారామ కథా సుధ అయోధ్యకాండ	200-00
సీతారామ కథా సుధ బాలకాండ	150-00
అరణ్యకాండ	100-00
క్రాంతము ఎందుకు పెట్టాలి ? షాడశ సంస్కరములు	200-00
స్వార్థ కాపర్టీ కారికలు	200-00
నవుంసక సంజీవనము, వైద్య శిరోమణి	200-00
విషవైద్య చింతామణి	200-00

హేమాద్రి సూరిణా ప్రాయశ్శత్తాధ్యయః	300-00
సర్వమూలికా గుణరత్నాకరం	300-00
ఆపస్థంబియ ధర్మసూత్రాలు	300-00
సర్వశాంతి దర్షణం - ఆపర ప్రయోగ దర్శణం	200-00
గణకరంజని	200-00
సంతాన బీపిక	200-00
తిథినిర్ణయ కాణ్డః	250-00
ముహూర్త దర్శణం	200-00
జ్యోతిష శాస్త్ర రత్నము (తీపతిజాతక వద్దతి)	250-00
లఘుతాచకము	200-00
శ్రీ వైఖనస పైతృమేధిక ప్రయోగః	300-00
స్ఫుర్తి రత్నాకరము (ధర్మశాస్త్రం)	400-00
జాతకామృతతసారం	300-00
జాతక బోధని	300-00
సంగీత విద్యాదర్శణం	300-00
సంగీత సర్వార్థసారసంగ్రహం	300-00
ముహూర్త మార్తాండం(బీకతాత్పర్యం)	450-00
జాతకరహస్యం	200-00
రాజమార్తాండం	200-00
ఆయుర్వ్యాయబీపిక	200-00
వైద్యమృతం	200-00
అనుషాసనమంజలీ	200-00
సవగ్రహశాంతి విధానం-ఉదకశాంతి విధిః	200-00
చికిత్సరత్నము	200-00
స్వరచింతామణి	200-00
ద్వాదశలోహ భస్మవిధానం	200-00
దైవజ్ఞయశో విభూషణం	200-00
అనుషాస రత్నకరము	200-00
కాలామృతము	250-00
దైవజ్ఞకర్మామృతము	300-00
రసేంద్ర చింతామణి	300-00
రసరత్న సముచ్ఛయం	300-00
వస్తుగుణరత్నాకరము	300-00
హశోరాసుభవదర్శణము	360-00
విశ్వకర్మ ప్రకాశిక వాస్తుశాస్త్రము	250-00
శ్రీజన కల్పవల్లి	450-00
సంగీత సర్వార్థ సంగ్రహం	300-00
సంగీత సుధాసంగ్రహము	250-00
అర్క ప్రకాశము	200-00
సంగీత మార్తాండము	200-00
సంగీత ప్రథమబోధని	200-00

వైద్యకల్పతరువు	200-00
రసప్రధిపిక	250-00
గణకానందము	250-00
శ్రీ లలితాసహస్రనామావళిః-వివరణాత్మక భూపంతో	200-00
నవచండి వేదోక్త శ్రీ దేవి పూజాకల్పం	200-00
శ్రీ గాయత్రీ అనుష్ఠాన తత్త్వప్రకాశిక	360-00
సంగీతమార్తాండము	250-00
సారావళి	360-00
భేషజకల్పము	200-00
గురుళిష్య ఆయుర్వేద వైద్యచింతామణి	360-00
జూతకమణి	200-00
సర్వశకున ప్రకాశిక	200-00
యాజుష ప్రయోగ చంద్రిక	250-00
శిక్షావలీ-ఆనందవలీ-భృగువలీ	300-00
వసంతరాజ శకునము	250-00
తొట్టి వైద్యం	450-00
జ్యోతిష సిద్ధాంత సంగ్రహము (పంచాంగ గడితం)	300-00
సహస్ర యోగప్రకాశిక	300-00
శ్రీవిద్యారహస్యం	290-00
మహార్ఘల చలిత్త 1,3 300+300	
వేంకట సోమయాజీయం అను ధర్మశాస్త్రకాండము	250-00
శ్రీఅంజనేయం	216-00
రాతితుల్యవత్సర ఫలితం	200-00
నాడి జ్యోతిష విశ్లేషణ	400-00
రహస్యకుక్కటశస్త్రం	300-00
శ్రీ ధర్మరత్న బాండాగారము	200-00
శైవోత్సవరత్నాకరం	300-00
యాజుషప్రయోగ చిన్నమణి	300-00
సుస్వర బుగ్గేద ప్రయోగదర్శని	300-00
ఆయుర్వేద వైద్య సంగ్రహం	300-00
వశిష్ట సంహిత	360-00
హోమయోపతి గృహవైద్యం	200-00
ప్రతచూడామణి	300-00
వైశ్వదర్మప్రకాశిక	300-00
అలయ నిత్యార్థన పద్ధతి	200-00
స్తుతిముక్తాఫలం	300-00
ఆపసుంబయల్లాజీయమ్	300-00
జ్యోతిషశాస్త్రసంగ్రహము	200-00
కర్కువిషాకాఖ్యయం	360-00
ముహుర్త రత్నావళి	250-00
సుభివిలోచనం	300-00
ఉత్తర కాలామృతం	200-00
సర్వవిషయ సర్వస్వసంగ్రహం	200-00

అరుదైన పాత పంచాంగములు, ప్రతకథలు,
పురాణములు, ఆరాధన గ్రంథములు,
సుప్రభాతములు, మహిత్యములు, సహస్రనామములు,
పూజావిధానములు, స్తోత్రాలు, ప్రామాణిక గ్రంథములు,
కథలు, జ్యోతిషు, వాస్తు, వైద్య, మంత్రశాస్త్రాలి ఆధ్యాత్మిక
గ్రంథములకు

మోహన్ ప్రస్తుతేపస్స

ఆధ్యాత్మిక గ్రంథనిలయం

కోటగుమ్మం, అజంతా హార్టటల్ ఎదుట,
రాజమహాంద్రవరం.

www.mohanpublications.com

From : ॥ : 0883-246 25 65

MOHAN PUBLICATIONS

Fort Gate, Opp : Ajanta Hotel
Rajahmundry-533 101 (a.p.)

ఆధ్యాత్మిక గ్రంథనిలయం

ఉచిత Pdf బ్లైట్ లై : - www.granthanidhi.blogspot.in

అర్ధాళ్క, కృతిషి, నాట్య, ఆయుష్మాన్,
మంత్ర-సంస్కరిత అంతర్జాతీయ విషయాల
శాఖలకుండి... వీసిబీ
MOHAN PUBLICATIONS
పేట రైక్ వేయండ.

మా ఒ-బ్లైట్ కినిగె ద్వారా కాసుగాలు
వేసుకొని వేస్తున్నాము.

మా ఒ-బ్లైట్ డైలీహంట్ ద్వారా
అంతర్జాతిక డిస్ట్రిబ్యూటర్ ఆఫర్లెస్ లభించినది.